

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

新疆社会科学研究

(ئىپچكىسى ژۇرنىال)

ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش، مىللىي بۆلگۈنچىلىككە

قارشى تۇرۇشقا دائىر مەخسۇس سان

维护祖国统一，反对民族分裂

专 辑

ئومۇمىي 79 - سان

3

1990

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى

新疆维吾尔自治区社会科学院

مۇندەرىجە

شىنجاڭنىڭ تارىخىدىكى شەرەپلىك ئەنئەنىنى جارى قىلدۇرايلى (مۇقەددىمە) 1

پائىسلا مىزم ۋە پانتۇركىزمنىڭ شىنجاڭدا ئەۋج ئېلىشى ۋە ھالاك بولۇشى 9

نېمە ئۈچۈن شىنجاڭنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتاشقا بولمايدۇ 17

پائىسلا مىزم بىلەن پانتۇركىزمنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇلارنىڭ شىنجاڭغا سىڭىپ كىرىشى ھەم بەربات بولۇشى 22

مىللىي بۆلگۈنچىلىك ماركسىزىملىق مىللەت قارىشىغا زىت 48

مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىنى قانداق چۈشىنىش كېرەك 61

شىنجاڭ تارىخى توغرىسىدىكى بىرقانچە مەسىلە 75

شىنجاڭ غەربىي خەن دەۋرىدىن تارتىپلا چىڭگونىڭ زېمىنى 88

200 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان شىنجاڭدا بۆلگۈنچىلىك بىلەن بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىسىدا بولۇپ كەلگەن كۈرەش 98

«غازات» نىقابى ئەكسىلەنقىلاپىي قوراللىق توپىلاڭنىڭ ماھىيىتىنى ياپالمايدۇ 118

«بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەن سەپسەتىگە رەددىيە 126

ۋە تەننىڭ بىر - لىكىنى قوغ - داش، مىللىي بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش - قا دائىر مەخ - سۇس سان

باش مۇھەر - رىر: ئابدۇشۈكۈر تۇردى

مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: زاينىت رەھىم

7 - ئاينىڭ 20 - كۈنى نەشىردىن چىقتى

باھاسى: 1.00 يۈەن

شىنجاڭنىڭ تارىخىدىكى شەرەپلىك ئەنئەنىنى

جارى قىلدۇرايلى (مۇقەددىمە)

ۋېيىڭ داچېن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابنىڭ خەنزۇچە نۇسخىسى كەڭ كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشتى، ئۇيغۇرچە نۇسخىسىمۇ پات ئارىدا كەڭ كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشكەن. بۇ كىتابنىڭ نەشر قىلىنغانلىقى ۋە تارقىتىلغانلىقى ھەر مىللەت تارىخشۇناسلىرىنىڭ ھەمكارلاشقا ئىلھاملىق نەتىجىسى، نۇرغۇن رەھبىرىي يولداشلار ۋە ھەر مىللەت مۇتەخەسسسلرى، ئالىملىرىنىڭ بىرلىكتە تىرىشقا ئىلھاملىق نەتىجىسى.

تارىخىي تەجرىبىلەر ئەھمىيەت بېرىشكە ئەرزىيدۇ. يېقىنقى بىر ئەسىرگە يىلدىن بۇيان ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى ۋە مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى قوغداش بىلەن ۋە تەننىڭ بىرلىكىگە، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىغا بۈزگۈنچىلىق قىلىش ئوقتۇرىسىدا بولغان كۈرەشنى ئەسلىدىن بولساق، سانسىز پىكىر كىتابلار بىر ھەقىقەتنى، يەنى تارىخ تەتقىقاتىنىڭ زامانلىقلىقىنى ئايرىلىپ كېتەلمەيدىغانلىقىنى ئىسپاتلىدى. 1985 - يىلى ئاپتونوم رايونىمىزدا يۈز بەرگەن «12-دېكابىر» ۋە قەسىدىن 1988 - يىلدىكى «15 - ئىيۇن» ۋە قەسىگىچە، بۇلتۇر يۈز بەرگەن «19 - ماي» ئىنتايىن ئېغىر دەرىجىدىكى ئۇرۇش، چىقىش، بۇلاش، پاراكەندىچىلىك سېلىش ۋە قەسىدىن بۇ يىل بارىن يېزىسىدا يۈز بەرگەن ئەكسىيەتچىلەرنى قوراللىق توپىلاشقا بولغان ۋە قەسىلەردە ئىنتايىن ئاز ساندىكى بۆلگۈنچى كۆچمەنلەر جەدەل-ماجرا چىقىرىشقا ئورۇنغاندا، ئىشنى ئاساس دەپ تەننىڭ بۇسۇلى بويىچە شىنجاڭنىڭ تارىخىنى بۇرۇلۇشتىن باشلىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى مەكتەپلەردە لېكسىيە سۆزلەپ، بەزىلىرى ماقالە ئېلان قىلىپ، بەزىلىرى ئوچۇق - ئاشكارا كىتاب يېزىپ، ئۆز مەيلىچە تارىخ ئىسپاتىدا چىقىرىپ، قانداقتۇر «شىنجاڭ يېقىنقى زاماندىلا جۇڭگوغا قوشۇۋېتىلگەن»، «تارىختىن بۇيان مۇستەقىل شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى ئىدى» دەپ كاپىشىدى؛ قەدىمكى زاماندا جۇڭگو زېمىنىنىڭ شىمالىي قىسمى ۋە غەربىي قىسمىدا ياشىدى.

خان ئاز سانلىق مىللەتلەر جۇڭگونىڭ ئاز سانلىق مىللەتلىرى ئېمەس؛ «خەن-
زۇدىن ئىبارەت ئەجدىھا تارىختا بۇ دۆلەتنى (شىنجاڭنى) يۇتۇۋېلىش ئۈچۈن
نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان ئۈزۈلۈپمەي تىنچلىق ئۇرۇشى قوزغاپ»
كەلگەن، «ئۇنى جۇڭگونىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇۋالغان» ۋەھاكازا
دەپ كاپىشىدى. ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى رەزىل مەقسىتى مالىمانچىلىق
پەيدا قىلىش، بىر قىسىم ئاممىنى، بولۇپمۇ تارىختىن ساۋاتى بولمىغان بىر
قىسىم ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى ئالداپ ۋە قايىمۇقتۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ۋە-
تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلاش، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىش
ئۈچۈن تارىخىي ئاساس يارىتىش ۋە جامائەت پىكىرى ھازىرلاشتىن ئىبارەت .
ئاپتونوم رايونىمىزدىكى بۆلگۈنچى كۈچلەر شۇنداق قىلدى، چەت ئەللەردىكى
بۆلگۈنچى ئۇنسۇر مەنئىمىن، ئەيساغا ئوخشاشلارمۇ شۇنداق قىلدى. بۇ تارىخ
تەتقىقاتى ساھەسىدە بۆلگۈنچىلىك بىلەن بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش ئوت-
تۇرسىدا كەسكىن كۈرەش مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، ئۇبازىنى ماركسىزم ئىگىلىمىسى،
مۇقەررەر ھالدا بۇرۇنقى ئازىيە ۋە بۆلگۈنچى كۈچلەر ئىگىلىك كېتىدىغانلىقىنى،
بۇ كۈرەشنىڭ ئىلگىرى مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇزاققىچە مەۋ-
جۇت بولۇپ تۇرىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ، 40 - يىللاردا پانتۇركىست
مەنئىمىنىڭ «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» دېگەن كىتابى چەت ئەلدە نەشىر قىلىنىد-
غاندىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر چەت ئەلدە تۇرۇۋاتقان ئەيسا گۇرۇھىنىڭ قول-
لىشى ئارقىسىدا، شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە مىللەتلەرنىڭ تارىخى بۇرمىلانغان نۇر-
غۇن كىتابلار نەشىر قىلىنىپ، ھەرخىل يوللار ئارقىلىق ئاپتونوم رايونىمىزغا
كىرگۈزۈلدى؛ ئاپتونوم رايونىمىزدىمۇ بەزىلەرنىڭ شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە مىل-
لەتلەرنىڭ تارىخى بۇرمىلانغان بىر نەچچە پارچە كىتابى نەشىر قىلىندى. بۇ
كىتابلاردا سىياسىي جەھەتتە بۆلگۈنچىلىك تەرغىپ قىلىنىشىغا نەقى، بۇ كىتابلار
بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلاشقانلى-
قى ئۈچۈن، بەزىلەر بۇ كىتابلارنى گۆھەر دەپ بىلدى، بەزىلەر مەخپىي ھالدا
كۆچۈرۈۋالدى، بەزىلەر ھەرخىل يوللار ئارقىلىق ئامما ئارىسىدا، بولۇپمۇ ياش-
لار - ئۆسمۈرلەر ئارىسىدا كەڭ تەشۋىق قىلىپ، ئىنتايىن يامان تەسىر پەيدا
قىلدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا، «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتاب-
نىڭ نەشىر قىلىنىشى مەنبەنى ئېنىقلاشقا، ئىنتايىن ئاز ساندىكى كىشىلەر تەرىپ-
ىدىن قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىلگەن تارىخ جەھەتتىكى ھەق - نىسبەتنى ئايدىڭ-
لاشتۇرۇشقا، ئۇلارنىڭ شىنجاڭ تارىخىنى بۇرمىلانغان ۋە ئۇنىڭغا ئۈزۈتمەش كىر-

گۈزگەن رەزىل غەرىزىنى ئېچىپ تاشلاشقا پايدىلىق بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ھەر مىللەت كادىرلىرى ۋە ئاممىسىنى تارىخ ھەقىقىتى بىلەن قوراللىنىدۇرۇپ، ئۇلارنىڭ مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى قوغداش، ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش، بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش ئىشەنچىسىنى قەتئىيەلەشتۈرۈشكە پايدىلىق.

شىنجاڭنىڭ تارىخىنى، جۈملىدىن مىللەتلەرنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا بىزنىڭ خۇلاسىلەشمىزگە، ئەستايىدىل ئۆگىنىشىمىزگە ئەرزىيدىغان قانداق قىممەتلىك تارىخىي تەجرىبىلەر بار، بىزنىڭ ۋارىسلىق قىلىشىمىزغا ۋە جارى قىلدۇرۇشىمىزغا تېگىشلىك بولغان قانداق تارىخىي ئەنئەنىلەر بار؟ مەن «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابنى ئوقۇغاندىن كېيىن، مۇنداق بىر نەچچە نۇقتىنى ھېس قىلدىم:

1. مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىغا دائىر تەجرىبە ۋە ئەنئەنە. شىنجاڭ كۆپ مىللەت توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جاي، ھازىر شۇنداق، قەدىمكى دەۋردىكى شىنجاڭدىمۇ شۇنداق بولغان. تارىخ تەرەققىي قىلىپ چىن، خەن سۇلالىلىرى دەۋرىگە كەلگەندە، ئەگرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدا مىللەتلەر قوشۇلۇپ كېتىشتەك ۋەزىيەت شەكىللەنگەن. ھۇججەت، ماتېرىياللاردا يېزىلىشىچە، شۇ چاغدا شىنجاڭدا ئولتۇراقلاشقان ساك، توخار، ھۇن، تۇغلۇق، قۇچى، خەنزۇ، چاڭقاتارلىق مىللەتلەر شۇ چاغدىكى ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇشقا تۆھپە قوشقان، ئۇنىڭدىن كېيىن شەكىللەنگەن شىنجاڭدىكى ھەر قايسى مىللەتلەرگىمۇ مۇھىم تەسىر كۆرسەتكەن. «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتابقا كىرگۈزۈلگەن ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، خەنزۇ (خۇاشيا) مىللىتى شىنجاڭغا ئەڭ بۇرۇن كەلگەن مىللەتلەرنىڭ بىرى ئىكەن، غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرىدە ياشىغان چاڭچىيەن غەربىي رايونغا كەلگەندىن كېيىن، خەنزۇلار شىنجاڭغا تېخىمۇ كۆپلەپ كەلگەن، مىلادىدىن ئىلگىرىكى 60 - يىلى غەربىي خەن ھاكىمىيىتى شىنجاڭدا غەربىي رايون تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى قۇرۇپ، ھەر قايسى جايلاردا قوشۇن تۇرغۇزغاندىن باشقا، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك تىكى خەنزۇلارنى شىنجاڭغا بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈشكە ئېلىپ كەلگەن، غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرىدە شىنجاڭنىڭ كورلا، بۈگۈر، چاقىلىق، تۇرپان ۋە قۇمۇل قاتارلىق جايلارىدا خەنزۇ دېھقانلار توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ بوز يەر ئۆزلەشتۈرگەن، ئۇلارنىڭ سانى كۆپ بولغاندا نەچچە مىڭ كىشىگە، ئاز بولغاندا نەچچە ئون كىشىگە يەتكەن، ۋېي، جىن سۇلالىلىرى دەۋرىدە نۇرغۇن خەنزۇلار ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدىن قېچىپ شىنجاڭغا كەلگەن،

ئىلگىرىدىكى I ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىن باشلاپ، بولۇپمۇ مىلادىدىن ئىلگىرىدىكى 60 - يىلى غەربىي خەن ھۆكۈمىتى غەربىي رايوندا غەربىي رايون تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى قۇرۇپ، غەربىي رايوننىڭ غەربىي ئىشلىرى ۋە مەدۇرىي ئىشلىرىنى باشقۇرغان. شىنجاڭ خەن سۇلالىسىنىڭ خەرىتىسىگە رەس-مىي كىرگۈزۈلگەندىن كېيىنكى 2000 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بۇيان، شىنجاڭ بىلەن ۋە تىننەنزىنىڭ ئىچكى جايلىرىنىڭ بىرلىكى باشتىن ئاخىر تارىخ تەرەققىياتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى بولۇپ كەلدى. شىنجاڭنىڭ تارىخىدا بۆلۈنۈش ھالىتى كۆرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئاخىردا يەنىلا بىرلىككە كەلگەن. خەنزۇ مىللىتى ئېلىمىزدىكى ئاساسىي مىللەت بولۇش سۈپىتىدە بىرلىككە كەلگەن كۆپ مىللەتلىك دۆلىتىمىزنى بەرپا قىلىشتا ئاساسلىق رول ئوينىغان. لېكىن، شىنجاڭدا ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇر، قازاق، خۇيزۇ، موڭغۇل، قىرغىز قاتارلىق قېرىنداش مىللەتلەرمۇ بىرلىككە كەلگەن كۆپ مىللەتلىك دۆلىتىمىزنى بەرپا قىلىشقا ئوخشاشلا ئۇلۇغ تۆھپىلەرنى قوشقان، شۇڭا ئۇلار جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ ئەزاسى بولۇشقا ۋە تارىختىكى خوجايىملىق ئورنىدىن بەھرىمەن بولۇشقا ھەقلىق. بىرلىك ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق ئارزۇسىغا، تارىخ تەرەققىياتىنىڭ ئۆزىگە تىپ قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن، بۆلگۈنچىلىك ھەر قايسى مىللەتلەرگە، شىنجاڭنىڭ گۈللىنىشىگە، تەرەققىي قىلىشىغا پايدىسىز. بۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تارىختىكى ئۇزاق مۇددەتلىك كۈرەشتىن چىقارغان ئورتاق يەكۈنى، بۇ تارىختا ۋە بۈگۈنكى كۈندىمۇ يېمىرىلمەس ھەقىقەت، لېكىن بەزى كىشىلەر «شىنجاڭ ئەزەلدىن مۇستەقىل تۈركىستان دۆلىتى» ئىدى، ئۇ «يېقىنقى زاماندا دىلا جۇڭگوغا قوشۇۋېتىلگەن» دېگەنگە ئوخشاش ئويدۇرما تارىخقا ئىشىنىپ كېتىۋاتىدۇ. ئەمەلىيەتتە، پۈتۈن شىنجاڭنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «مۇستەقىل شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى» دېگەن نەرسە تارىختا زادىلا بولۇپ باقمىغان، ئەگەر مەۋجۇت بولغان دېيىلىدىغان بولسا، ئۇ 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى سابىت داموللا بىلەن مەنئىمىن قەشقەردە پىلانلاپ قۇرغان «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» دىن ئىبارەت. بىر قىسىم رايوندا قۇرۇلغان بۇ بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت ئىسلام ئەقىدىلىرىنى «مىزان» قىلىشنى ئېنىق بەلگىلىگەنلىكى، ئىسلام دىنىنى يولغا قويۇشنى ئاساس قىلغانلىقى، دىنىي ساھەدىكى بىر قىسىم يۇقىرى قاتلام كىشىلەر ۋە پىرومپشچىلار سىنىپى بىرلىشىپ ھۆكۈمرانلىق قىلغانلىقى، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن، بىر نەچچە ئاي ئۆتەر-ئۆتمەيلا گۇمىران بولغان. تارىخ بىزگە

تاشقى موڭغۇلدىكى ساتقىن قوشۇنى ئالتايغا ھۇجۇم قىلىشقا كۈشكۈرتۈپلا قالماستىن، ئىلى، ئالتاي ۋە قەشقەرگە ئەسكەر كىرگۈزۈپ، پۈتۈن شىنجاڭنى ئىشغال قىلىۋېلىشنى پىلانلىغان. نەتىجىدە خوتەننىڭ چىرا كەنتىدە چارروسى يىگە قارشى كۈرەش پارتلىغان، روسىيە خەلقىنىڭ ئىنقىلابىي كۈرەشىمۇ چار پادىشاھنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى سىياسىتىنى چەكلىگەن. شۇڭا، چارروسىيىنىڭ شىنجاڭنى ئىشغال قىلىۋېلىش يولىدىكى سىتراتېگىيىلىك پىلانى بەربات بولغان. شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك بايرىقىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ئىتتىپاقلىشىپ، دۈشمەنگە قارشى تۇرۇش كۈرۈشى جەريانىدا نۇرغۇن مىللىي قەھرىمانلار مەيدانغا كەلگەن، ئۇلارنىڭ ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش، چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرۇشتەك ۋە تەنپەرۋەرلىك روھى باشتىن - ئاخىر بىزنى ئالغا بېسىشقا زىچە تىلەندۈرۈپ كەلدى، ئۇلار شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ غۇرۇرى. ھازىر جاھانگىرلار ئىپلىمىزگە «تىنچ ئۆزگەرتىۋېتىش» سىتراتېگىيىسىنى يۈرگۈزۈشنى جىددىيلەشتۈرۈۋاتقان، مەھلىكەت ئىچىدىكى ئىستاتىيىن ئاز ساندىكى كىشىلەر ۋە تەن ساتقۇچىلىقنى شەرەپ دەپ بېلىپ، شىنجاڭنى بۆلۈۋېلىش كويىدا بولۇۋاتقان ۋاقىتتا ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ، چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا بىرلىكتە قارشى تۇرغانلىقىدىن ئىبارەت ۋە تەنپەرۋەرلىك روھى بىزنىڭ ۋارىسلىق قىلىشىمىزغا ۋە چارى قىلدۇرۇشىمىزغا تېخىمۇ ئەرزىمەمدۇ ؟

4. ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئۆز ئارا ئۆگىنىپ، بىرلىكتە ئالغا باسقانلىقىغا دائىر نەزىرىيە ۋە ئەنئەنە. شىنجاڭ كۆپ مىللەت توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايون. تارىختا ھەر قايسى مىللەتلەر ئولتۇرىشىدا كەڭ ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت ئالاقىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شىنجاڭدىكى ھەر قايسى مىللەتلەر بىلەن ئولتۇراق تۈزلەڭلىك ئولتۇرىشىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالاقىسىمۇ ئىستاتىيىن قويۇق بولغان، بولۇپمۇ شىنجاڭ بىرلىكتە كەلگەن كۆپ مىللەتلىك دۆلىتىمىز. نىڭ تەركىبىي قىسمى بولغاندىن كېيىن، ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتتىكى بۇنداق ئالاقە تېخىمۇ قويۇقلاشقان. بۇ مەزگىللەردە ئىچكى جايىلاردىن نۇرغۇن دېھقانلار، قول سانائەتچىلەر شىنجاڭغا كەلگەن، ئۇلار بۇ يەردە ئۇزاق مۇددەت ئولتۇراقلىشىش جەريانىدا، شىنجاڭنىڭ يېزا ئىگىلىكى، قول سانائەت ئىشلەپ چىقىرىشىنىڭ تەرەققىياتىنى ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە زور رول ئوينىغان؛ شىنجاڭنىڭ تىنچ-ئامانلىق ئۇستىلىرى ۋە باغۋەنلىرى - ئىچكى جايلارغا بارغان، بولۇپمۇ ئۇلار كېۋەز يېتىشتۈرۈش تېخنىكىسىنى ئىچكى جاي

لارغا تارقىتىپ، ئىچكى جايلارنىڭ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ناھايىتى چوڭ رول ئوينىغان. ماددىي ئەشيا ئالماشتۇرۇش جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئىچكى جايلارنىڭ يىپەك، رەخت، چاي، تۆمۈردىن ياسالغان بۇيۇملار، دورا ماتېرىياللىرى شىنجاڭغا كۆپلەپ ئېلىپ كېلىنىگەن، شىنجاڭنىڭ نەسىللىك چارۋا ماللىرى، تېرە، يۇڭ، قاشتېشى، يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىمۇ ئىچكى جايلارغا كۆپلەپ ئېلىپ بېرىلغان. مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش جەھەتتە، تۇرپاندىن قېزىۋېلىنغان «قەدىننامە»، «نەزىمنامە»، «ۋاپانامە» قاتارلىق كىتابلار خەنزۇ مەدەنىيىتىنىڭ غەربىي رايونغا كۆپلەپ تارقالغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بۇددا دىنى شىنجاڭ ئارقىلىق ئىچكى جايلارغا تارقالغان. بولۇپمۇ كۈسەن مۇزىكىسى، سۈلى مۇزىكىسى ۋە رەسىم سىزىش تېخنىكىسى قاتارلىقلار شىنجاڭدىن ئىچكى جايلارغا تارقىلىپ، شىنجاڭ بىلەن ئىچكى جايلارنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. يۇقىرىدا ئېيتىلغان پاكىتلار شىنجاڭنىڭ ۋە تىنىمىزنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىغا ئايلانغانلىقىنىڭ، شىنجاڭ بىلەن ئىچكى جايلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە ئۇزاقتىن بۇيان قۇيۇق ئالاقە قىلىپ كەلگەنلىكىنىڭ ھۆقەررەر نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى، شىنجاڭدا ئولتۇراقلاشقان ھەر قايسى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەزەلدىن تارتىپ مەملىكىتىمىزدىكى قېرىنداش مىللەتلەر ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئىچكى جايلاردىكى ھەر مىللەت خەلقى بىلەن، بولۇپمۇ خەنزۇ خەلقى بىلەن بىرلىكتە جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ پارلاق مەدەنىيىتىنى يارىتىش، ۋە تىنىمىزنىڭ بىرلىكىنى قوغداش يولىدىكى ئۇلۇغ كۈرەشكە تۆھپە قوشقانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.

دەرۋەقە، شىنجاڭدا ۋە تىنىمىز بىرلىكىگە كەلتۈرۈلگەن 2000 يىلدىن ئارتۇق تارىخ جەريانىدا ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى قوغداشتىن ئىبارەت شەرەپلىك ئەنئەنە ۋە تارىخىي تەجرىبە بولۇپلا قالماي، ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلىغان، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلغان بەزى تارىخىي ۋەقەلەر ۋە تارىخىي شەخسلەرمۇ بولغان. لېكىن بۇ دولقۇنلۇق چوڭ دەريانىڭ تارماق ئىقىمىدىلا ئىبارەت، ئۇنىڭ ئۈستىگە، قىسقا ۋاقىتدا-ۋام قىلغان بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قەتئىي قارشى تۇرۇشى ئارقىسىدا ئارقا ئارقىدىن مەغلۇپ بولغان. شۇنداق بولسىمۇ، بۇ سەلبىي تارىخىي ۋەقەلەر ۋە تارىخىي شەخسلەر بىزنىڭ ساۋاق ئېلىپ، كېيىنكى ئەۋلادلارنى تەربىيەلەپ، بۇنداق ۋەقەلەرنىڭ قايتا يۈز بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشىمىزدا يەنىلا پايدىلىق.

(داۋامى 10 - بەتتە)

پانئىسلامىزم ۋە پانتۇركىزىمنىڭ شىنجاڭدا ئەۋج ئېلىشى ۋە ھالەت بولۇشى

بۇرھان شەھىدى

پانئىسلامىزمىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى

پانئىسلامىزم بىر خىل ئەكسىيەتچىل دىنىي مەسلەك ، ئۇ XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا بۇرژۇئازىيەنىڭ دىنىي ساھەدىكى تەرەپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان . ئۇنىڭ مەقسىتى تۈركىيە سۇلتانى قوشۇمچە دىنىي داھىسى — خەلىپىنىڭ رەھبەرلىكىدە ، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلىكى دۆلەت ۋە خەلقىنى بىرلەشتۈرۈپ ، ئىسلام دىنىدىكى ئۇلۇغ تۈركىيە دۆلىتى قۇرۇشتىن ئىبارەت ئىدى . 1914 - يىلىدىن 1918 - يىلىغىچە بولغان بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىمۇ ، گېرمانىيە جاھانگىرلىكىمۇ ئۆزلىرىنىڭ مۇستەملىكىسىنى پانئىسلامىزدىن پايدىلىنىش ئارقىلىق كېڭەيتىشكە ئۇرۇنغانىدى . شۇ چاغلاردا ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى ھىندىستاندىكى بىر دىنىي يولباشچى — ئاغاخان ئارقىلىق ، پانئىسلامىزدىن پايدىلىنىپ ، تۈركىيەنى ، ئافغانىستاننى ، ئىراننى ، مېسوپوتامىيە ۋە فرانسىيەنىڭ شىمالىي ئافرىقىدىكى مۇستەملىكىسىنى تامامەن ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسى دەپ قارىغان . پانئىسلامىزمىدىن پايدىلىنىپ ، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ كېڭەيمەنچىلىكىگە قارشى تۇرماقچى ھەم ئۆزىنىڭ تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىمەكچى بولغان .

پانتۇركىزىمنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ قىسقىچە جەريانى

پانتۇركىزىمنى XX ئەسىردە تۈركىيە مىللەتچىلىرى ياراتقان . ئۇنىڭ مەقسىتى تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان بارلىق مىللەتلەرنى بىرلەشتۈرۈپ ، پانتۇرك دۆلىتى قۇرۇشتىن ئىبارەت . پانتۇركىزىمچىلەر : ۋەتەننىمىز تۈركىيە ئەمەس ، تۈركىيە مىللىتىمىز ئۈچۈن ئېيتقاندا ، تۈركىستانمۇ ۋەتەن ئەمەس ، ۋەتەن كەڭ ، بىرلىككە كەلگەن تۇراندۇر ، ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىن تۈركىيەگىچە بولغان كەڭ رايوننىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى ، دەپ كاپىشەيتتى . ئەينى ۋاقىتتا چار پادىشاھ ھۆكۈمرانلىقى

ئاستىدا تۇرغان ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەرمۇ مۇشۇنداق ئىددىيىنى تەشۋىق قىلغان. 1917 - يىلىدىن 1918 - يىلىغىچە، گېرمانىيە جاھانگىرلىكىمۇ پانتۇركىزىمدىن پايدىلىنىپ، قارا دېڭىزنىڭ جەنۇبىي قىسمىدىكى تۈركىيە ئارقىلىق ئاندىن شەرقىي جەنۇبقا قاراپ ئىلگىرىلەپ، ھىندىستاننى بېسىۋېلىپ، ئەنگىلىيە بىلەن مۇستەملىكە تالاشماقچى بولغانىدى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، گېرمانىيەنىڭ كۈچى ئاجىزلىدى، روسىيىدە ئۆكتەبىر ئىنقىلابى يۈز بەردى، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، پانتۇركىزىمدىن پايدىلىنىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىنى بېسىۋالدى، ئۇ تۈركىيەنىڭ، ئەنگىلىيەنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقان سابىق دۆلەت مۇداپىئەسى مىنىستىرى ئەنۋەر پاشا ئارقىلىق 20 نەچچە مىڭ كىشىلىك قوشۇن ئۇيۇشتۇرۇپ ۋە ئۇنى قوراللىنىدۇرۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيادا سوۋېتسىز قارشى تۇرۇش ئېلىپ باردى، بۇلارنى سوۋېت ئىتتىپاقى 1926 - يىلى ئاران يوقاتتى. ئەمما پانتۇركىزم ئىددىيىسى مەلۇم دائىرىدە ۋە مەلۇم دەرىجىدە ساقلىنىپ كېلىۋەردى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدىن جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغىچە بولغان ئارىلىقتا شىنجاڭدىكى پانئىسلامىزمنىڭ ۋە پانتۇركىزىمنىڭ تۈرلۈك ھەرىكەتلىرى

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلاشقاندىن بۇيان، تۈركىيەمۇ، گېرمانىيە جاھانگىرلىكىمۇ، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىمۇ، ياپون جاھانگىرلىكىمۇ پانئىسلامىزم ۋە

قىسقىسى «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن كىتاب ھەممەيلەننىڭ ئوقۇپ چىقىشىغا ئەرزىيدۇ. ئۇنىڭدا يېتەرسىزلىكلەر يوق دېگىلى بولمايدۇ. لېكىن كۆپ ساندىكى يولداشلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇ بىر قىرال؛ تارىخ ساۋاتى كەمچىل بولغان كىشىلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇ سەگە تىكۈچ دورا، ئۇ كۆزىمىزنى روشەنلەشتۈرۈپ، ھەق - ناھەقنى ئايرىپ، بۆلگۈنچىلەر - نىڭ نىقابىنى ۋاقتىدا ئېچىپ تاشلىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ. مەن مۇشۇ مەقسەتتە بۇ كىتابنى كۆپچىلىككە تونۇشتۇردۇم.

(ئاپتونوم خىزمەت ئورنى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم) «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1989 - يىلى 5 - ئاينىڭ 25 - كۈنىدىكى سانىدىن ئېلىندى.

پانتۇركىزمدىن پايدىلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ مۇستەملىكى دائىرىسىنى كېڭەيتىشكە ئۇرۇنۇپ كەلدى. ئەينى ۋاقىتتا، تۈركىيە شىنجاڭغا نۇرغۇن ئوقۇتقۇچى ۋە دىنىي كىشىلەرنى ئەۋەتكەنىدى، ئۇلار پانئىسلامىزم ۋە پانتۇركىزمنى بولۇشىچە تەشۋىق قىلدى. مېنىڭ بىلىشىمچە، يەكەندىكى سانائەت شىركىتىدە ياقۇپبەگ ئىسىملىك ئاتالمىش بىر مۇتەخەسسس بولۇپ، ئۇ 1916 - يىلىدىن باشلاپ بىر مەكتەپ ئېچىپ، ئۇنىڭدا پانتۇركىزمنىلا تەشۋىق قىلغان. قەشقەردىكى ساۋۇدۇن باي (چوڭ سودىگەر) تۈركىيىدىن ئەھمەت كامال ئىسىملىك بىر ئوقۇتقۇچىنى تەكلىپ قىلىپ كېلىپ، ئاتۇشتا بىر مەكتەپ سالدۇرۇپ، پانتۇركىزىم بىلەن پانئىسلامنىلا تەشۋىق قىلغان. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئەھمەت كامال قولغا ئېلىنىپ، ئۈرۈمچىدە ئىككى يىل قاماققا يېتىپ، 1919 - يىلى شاڭخەي ئارقىلىق مەملىكىتىگە قايتۇرۇلغان. ئەمما ئۇنىڭ قەشقەردە يوشۇرۇن ئويۇش-تۇرغان پانتۇركىزىم تەشكىلاتى يەنىلا ساقلىنىپ قالغان.

1910 - يىلىدىن 1911 - يىلىغىچە، شىنجاڭدىكى بەزى بۇرژۇئا ئەر بايلىرىمۇ تۈركىيىگە خېلى كۆپ ئوقۇغۇچى ئەۋەتتى. مېنىڭ بىلىشىمچە، ئىلىدىن بارغانلار ئىچىدە مەسئود سەبىرى (1947 - يىلى شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى بولغان)، ئابدۇرەخمان شادى، سابىت ئەلئەن بار ئىدى؛ قەشقەردىن بارغانلار ئىچىدە ئابدۇقادىر سامانى قاتارلىقلار بار ئىدى. ئۇلار تۈركىيىدە پانتۇركىزىمچى تەشكىلاتلارغا قاتناشقان. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى باشلانغان چاغدا، ئۇلار شىنجاڭغا قايتىپ كېلىپ، پانتۇركىزىم ۋە پانئىسلامىزمنى تەشۋىق قىلىپ، گېرمانىيىنىڭ مۇستەملىكىگە ئارتىۋېلىشى ئۈچۈن كەتمەن چىققان. ئۇلار: نېمىس پادىشاھى ۋىلھېلم ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان، ئىسلام دىنىنىڭ بارلىق ئېتىقادچىلىرىنى قوغدايدىغان كىشى، ئۇ تۈركىيىنىڭ بارلىق مۇسۇلمانلارنى ئازاد قىلىشىغا ياردەم بېرىدۇ، دېگەن. ئەينى ۋاقىتتا، شىنجاڭدىكى بۇرژۇئازىيە ۋە ئوشاق بۇرژۇئازىيە ئىچىدىمۇ بىر مۇنچە كىشىلەر ئۇلارنىڭ تەسىرىگە قاتتىق ئۇچرىغان. دەل شۇ ۋاقىتتا، گېرمانىيىنىڭ ئافغانىستاندا تۇرۇشلۇق ۋەكىلى فېڭ ھىندېكمۇ قەشقەرگە كېلىپ بىر قۇر تەشۋىق قىلغان. مەسئود تۈركىيىدە دوختۇر-لۇقنى ئوقۇغان، شىنجاڭغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئىلىدا بىر دوختۇرخانا ئاچقان، خەقنىڭ كېسىلىنى كۆرۈپ قويۇش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، پانتۇركىزىمنى تەشۋىق قىلغان. ئۇ قايتىپ كېلىش ۋاقتىدا، يەنە بىر نەچچە تۈركىيى بىلەن ئېلىپ كەلگەن، بۇ بىر نەچچە ئادەم ئىلىدا مەكتەپ ئېچىپ، «ئەجدادىمىز تۈركىدۇر، ۋە تىنىمىز تۈركىيەدۇر!» دەيدىغان بىر شوئارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ،

بالىلارغا پائانتۇركىزم ئىدىيەسىنى سىڭدۈرگەن.

ئەينى ۋاقىتتا، شىنجاڭدا ئىككى خىل مەكتەپ بار ئىدى، بىرى ئۇسۇلى قەدىم دەپ ئاتىلىدىغان كۈنچە دىنىي مەكتەپ بولۇپ، ئۇنىڭدا ئوقۇغۇچىلارغا ئىسلام دىنىغا دائىر كىتابلارلا، مەسىلەن، نامازنى قانداق ئوقۇش توغرىسىدىكى كىتابلارلا ئوقۇتۇلاتتى؛ يەنە بىرى ئۇسۇلى جەدىت دەپ ئاتىلىدىغان يېڭىچە مەكتەپ بولۇپ، ئۇنىڭدا دىن دەرسىدىن باشقا، ماتېماتىكا، جۇغراپىيە، تارىخ، خىمىيە قاتارلىق دەرسلەر ئوقۇتۇلاتتى. پائانتۇركىزمچىلار ئاساسەن كۈنچە مەكتەپلەردىن پايدىلىناتتى، پائانتۇركىزمچىلەرنىڭ ئاساسلىق بازىسى يېڭىچە مەكتەپلەردە ئىدى. ئاخۇنلار يېڭىچە مەكتەپلەرگە پات - پات كېلىپ تەك شۇرۇش ئېلىپ باراتتى. ئۆتمۈشتە شىنجاڭدىكى بارلىق مەكتەپلەردە تۈركچە شېئىر ئوقۇلاتتى.

ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى ھىندىستانغا سوۋېتتىن تەسىرى كىرىپ قالمىسۇن دەپ، شىنجاڭدا بىر ئارىلىق دۆلەت قۇرماقچى بولۇپ، بۇنىڭدىمۇ پائانتۇركىزمچىلار ۋە پائانتۇركىزمچىلار پايدىلاندى. ئۇ تۈركىيە ئارقىلىق، شامى داموللا (ئەرەب) ئىسىملىك بىر كىشىنى شىنجاڭغا ئەۋەتىپ، شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئىسلام جەمئىيىتى ناملىق يوشۇرۇن تەشكىلات قۇردى. ئۇ تەشكىلاتقا قاتناشقانلار 3 مىڭدىن ئارتۇق كىشى بولۇپ، كۆپچىلىكى بۇرژۇئازلار ۋە ئوشاق بۇرژۇئازلار ئىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا شامى داموللانى شىنجاڭنىڭ دۇدۇسى ياكى زېڭشىن تۇتۇۋېلىپ، چېگىرىدىن قوغلاپ چىقاردى. ئەمما شامى داموللانىڭ تارقاتقان گەپ - سۆزلىرى شىنجاڭغا يەنىلا زىيان يەتكۈزدى. شامى داموللانىڭ كېرىمخان ئەيسازادە ئىسىملىك بىر تالىپى شىنجاڭدا 1932 - يىلىدىن 1933 - يىلىغىچە يۈز بەرگەن توپىلاڭدا ناھايىتى زور رول ئوينىدى. ئىمىن بۇغرا دەيدىغان يەنە بىر پائانتۇركىزمچى 1932 - يىلى خوتەن توپىلاڭىدا بىر ئىسلام خانلىقى قۇردى ۋە ئۆزىنى خوتەن شاھى دەپ ئاتىدى، شۇنداقلا ئەمىر (پادىشاھ) دەپ جاكارلىدى. 1931 - يىلى خوجانىيازنىڭ قۇمۇل ۋاڭ خوجىغا ۋە شىنجاڭنىڭ ھۆكۈمرانى جىن شۇرېنغا قارشى قوزغىلىڭى كۈندىن - كۈنگە كېڭەيدى. 1933 - يىلى، جەنۇبىي شىنجاڭدىمۇ دېھقانلار قوزغىلىڭى يۈز بەردى. شۇ چاغدا، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ قۇتۇرۇشى بىلەن قەشقەردىكى سابىت داموللا شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇپ، خوجانىيازنى شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنىڭ زۇڭتۇڭى قىلىپ تەيىنلىدى، سابىت داموللانىڭ ئۆزى بولسا زۇڭلى بولدى. ئۇلار يەنە ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى ئارقىلىق،

مەھمۇت نەدىم باشچىلىقىدىكى بىر نەچچە تۈرك ھەربىي مۇئەللىمىنى تەكلىپ قىلدى ھەمدە ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ قورال - ياراقلارنى قوبۇل قىلدى .

بۇ چاغدا ياپون جاھانگىرلىكىمۇ پائىدەسىز ۋە پانتۇركىزىمدىن پايدىلىنىپ، شىنجاڭدا «مۇسۇلمانلار دۆلىتى» دېگەن بىر دۆلەتنى قۇرۇپ، شىنجاڭنى ئەنگلىيە جاھانگىرلىكى بىلەن تالاشماقچى بولدى. ياپونىيە تەرىپىدىكى ئىككىنچى جۇڭخۇا 1932 - يىلى قوشۇنغا قۇماندانلىق قىلىپ شىنجاڭغا كىردى. ياپون جاھانگىرلىكى شىنجاڭنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن، تۈركىيەنىڭ سابىق پادىشاھىنىڭ ئىنىسى ئابدۇماخايىت ئابىتنى پادىشاھلىققا ئولتۇرغۇزۇپ، ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ غالىپچىسى سابىت داموللىنىڭ شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى بىلەن قارشىلاشماقچى بولدى. 1933 - يىلى «12 - ئاپرېل» سىياسىي ئۆزگىرىشى يۈز بەرگەنلىكتىن، شېڭ شىسەي جەن شۇرېننىڭ ئورنىغا چىقتى ۋە تەرەققىيپەرۋەرلىك چۈمپەردىسىگە ئورنىتىۋېلىپ، شىنجاڭدىكى ئىلغار كۈچلەرنىڭ ھىمايىسىگە ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىۋېلىپ، ماجۇڭخۇا قوشۇنىنى تارمار قىلدى. ماجۇڭخۇا قوشۇنى جەنۇبىي شىنجاڭغا قېچىپ بېرىپ، «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى بىتچىت قىلدى. ماخۇسەن ماجۇڭخۇا قالدۇق قىسىملىرىغا قۇماندانلىق قىلىپ خوتەنگە بېرىۋالدى. ئىمىن بۇغرا نىڭ ساقتا ئىسلام خانلىقىمۇ يىمىرىلدى. شىڭ شىسەينىڭ قىسىملىرى قەشقەرگە كىرىپ، سابىت داموللىنى قولغا ئېلىپ، خوجا نىيازنى تەسلىم قىلدى. شىنجاڭ ۋە زىيىتىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ شىنجاڭدا «مۇسۇلمانلار دۆلىتى» قۇرۇش سۈيىقەستىمۇ بىتچىت بولدى.

شېڭ شىسەي تەختىگە چىققاندىن كېيىن، ئۆزىنى ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ قوينىغا ئاتماقچى بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئارىلىق بەك يىراق بولغانلىقتىن، ئائىلا تەرەققىيپەرۋەر بولۇۋېلىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا يېقىنلاشتى. 1942 - يىلى، ئۇ ئۆزىنىڭ «تەرەققىيپەرۋەرلىك» چۈمپەردىسىنى يىرتىپ تاشلىدى - دە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى شىنجاڭغا ئەۋەتكەن چېن تەنچىۋ، ماۋزېمىن، لىن جىلۇ قاتارلىق كوممۇنىستلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە ئەۋەلىرىدىن 150 نەچچە كىشىنى پۈتۈنلەي قاققا ئالدى، شۇنىڭدەك كېيىن، چېن تەنچىۋ، ماۋزېمىن، لىن جىلۇدىن ئىبارەت ئۈچ يولداشنى ۋە باشقا نۇرغۇن كوممۇنىستلارنى شۇنىڭدەك تەرەققىيپەرۋەر ۋە زاتلارنى قىردى. 1944 - يىلى، جياڭ جىپىشى شىڭ شىسەينى چۇڭچىڭغا چاقىرىپ، دېھقانچىلىق - ئورمانچىلىق مىنىستىرلىكىنىڭ مىنىستىرى قىلدى، ئۇنىڭ ئورنىغا ۋۇجۇڭشىنى ئەۋەتىپ، شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلىدى. شۇنىڭ بىلەن

شىنجاڭ پۈتۈنلەي گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئېلىندى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىرىمۇ پائىسلا مىزم ۋە پانتۇر-كىزمدىن پايدىلاندى. ئۇلارنىڭ تەسىرى ئاستىدا، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى چېگرا ئىدىكى مابۇ فاڭچى جۇنجاڭ ماچېڭشياڭنىڭ خۇيزۇلاردىن تەركىب تاپقان ئاتلىق ئەسكەرلىرىنى ئۈرۈمچىگە ۋە شىنجاڭنىڭ باشقا جايلىرىغا ئەۋەتتى ھەمدە 1933 - يىلى ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىپ چەت ئەلگە قېچىپ كەتكەن پائىسلا مىزم چىلار ۋە پانتۇر كىزىمچىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز يېنىغا تارتىپ ئىشقا سالغىلى تۇردى. مەسىلەن، مەسئۇد بىلەن ئەيسا بەگ ھىندىستان ئارقىلىق چۇڭچىڭغا كېلىۋىدى، مەسئۇدقا دۆلەتلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئەزالىقىنى بەردى؛ ھىندىستانغا، ئافغانىستانغا قېچىپ كەتكىلى ئون يىل بولغان ئىمىن بۇغراچۇڭچىڭغا كېلىۋىدى، ئۇنىڭغا تەپتىش كومىتېتىنىڭ ئەزالىقىنى بەردى؛ ئۇنىڭدىن باشقا، ئابدۇقادىر شامانەخمۇ ۋە زىيە بەردى. ئەسلىدە، جياڭ جىيېشى مەسئۇد، ئىمىن بۇغرا، ئەيسا بەگ قاتارلىقلارغا ئانچە ئىشەنمەيتتى، كېيىنكى ۋاقىتلاردا، ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىرىنىڭ تونۇشتۇرۇشى ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئىشلىرىغا قارشى ئىكەنلىكىنى، كوممۇنىزمغا، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى ئىكەنلىكىنى بىلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى چۇڭچىڭدىلا ۋەزىپىگە قويۇش بىلەن قالماي، شىنجاڭغا ئەۋەتتى. بۇ كىشىلەر قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىرىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانلىرى بىلەن دائىم ئالاقىلىشىپ، ئۇلارنىڭ قومانداىلىقىغا ئىتائەت قىلىپ، ئەكسىيەتچىل ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللانغان، ئۇلارنىڭ ئاساسلىق ھەرىكەتلىرى تۆۋەندىكىچە :

1. 1946 - يىلى، مەسئۇد ئىلىغا بېرىپ، ئاتالمىش ئىلمىي جەمئىيەت قۇرۇپ، شۇ ئىلمىي جەمئىيەت ئارقىلىق پانتۇر كىزىم ۋە پائىسلا مىزم تەشۋىقاتىنى، سوۋېت ئىتتىپاقىغا، كوممۇنىزمغا، خەلققە قارشى تەشۋىقاتىنى ئېلىپ بارغان.
2. ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق كونسۇلى پېكتۇنمۇ ئىلىغا بىر قېتىم بارغان. ئۇ ئىلىدىكى ئاق ئورۇسلارنى ئۇيۇشتۇرۇپ، ساندىت ئوسمانغا ياردەملەشتۈرگەن.
3. ئۈرۈمچىدىكى ئەكسىيەتچى دىنىي كىشىلەر ئىچىدە ئىسلام دىنىنى قوغداش جەمئىيىتى قۇرغان ھەمدە شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئۇنىڭ شۆبىلىرىنى قۇرۇپ، ئەكسىيەتچىل ھەرىكەت ئېلىپ بارغان.
4. ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىرى ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۈچۈن تەشۋىق قىلىدىغان «ئالتاي» نەشرىياتىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن.

5. مەسئۇد باشچىلىقىدا «دەرنەك» دەپ ئاتىلىدىغان بىر جەمئىيەت قۇرغان، ئۇلار ھەر يەكشەنبە كۈنى ئەدەبىيات - سەنئەت پائالىيىتى ئۆتكۈزۈپ، شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، پانتۇركىزمنى ۋە پائىسلا مىزمنى تەشۋىق قىلغان.
6. ياشلار ئارىسىدا پانتۇركىزمنى ۋە پائىسلا مىزمنى تەشۋىق قىلىش ئۈچۈن، ئەيسا بەگ باشچىلىقىدا گومىنداڭنىڭ سەنمەنچۇيىچى ياشلار ئىتتىپاقى تەشكىلاتىنى قۇرغان ۋە كونترول قىلغان.
7. تۈركىيىدە ئوقۇغان پانتۇركىزىمچى قۇربان قوداي ئەنگلىيە، ئامېرىكا جاھانگىرلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن «يىالقۇن» گېزىتى چىقىرىپ، پائىسلا مىزمنى، پانتۇركىزمنى تەشۋىق قىلغان ھەمدە سوۋېتتە، كوممۇنىزمغا، خەلقنىڭ ئازادلىق ھەرىكىتىگە قارشى تەشۋىقاتلارنى ئېلىپ بارغان.
8. ئىمىن بۇغرا بىلەن ئەيسا بەگ باشچىلىقىدا نەشىر قىلىنغان «دېرك» گېزىتىدە: بىز مىللەتچىلەر ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىمىز، ۋە قىنىمىز ھەم يۇرتىمىز تۈركىستان دېگەنگە ئوخشاش گەپلەر كۈچەپ تەشۋىق قىلىنغان. ئۇلار ئامېرىكا، ئەنگلىيە جاھانگىرلىرىنىڭ كۈچىگە يۆلىنىپ، شىنجاڭدا «مۇستەقىل» «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇش قەستىدە بولغان.
9. گومىنداڭنىڭ نەنجىڭدىكى ئىشپىيونلىرىنىڭ مەدەت بېرىشى ئارقىسىدا، بەزى كىشىلەر «تىيانشان» ئىلمىي جەمئىيىتى قۇرۇپ، مەسئۇد يازغان پائىسلا تۈركىزىملىق پروگرامما خاراكتېرلىك بروسورا — «تۈرك ئۇرانى» (بىز تۈركلەر ئىكەنلىكىمىزنى شونى ئارقىلىق دېگەنگە ئوخشاش ئەكسىيەتچىل كىتابلارنى چىقارغان.
10. ئۈرۈمچىدە بۆلگۈنچىلىك ۋە ئەكسىيەتچىل تەشۋىقات بىلەنلا شۇغۇللىنىدىغان «شىنجاڭنى ئىسلاھ قىلىش ئۇيۇشمىسى» قۇرغان.
11. ئەيسا بەگ باشچىلىقىدا «تۈركىستان» نىساخىسى - ئۇسسۇل ئۆمىكى قۇرۇلغان، بۇ ئۆمەك، ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە خەنزۇلارنىڭ ئەدەبىيات - سەنئىتىنى راۋاجلاندۇرىمىز دېگەن بىلەن، ئەمەلىيەتتە پائىسلا مىزىم ۋە پانتۇركىزىمنى تەشۋىق قىلىشنى مەقسەت قىلغان.
12. مەسئۇد باشچىلىقىدا قۇرۇلغان «تىل - يېزىق ئىسلاھاتى ھەيئىتى» شىنجاڭدىكى بارلىق تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ تىل - يېزىقىنى تۈركىيىنىڭ تىل - يېزىقى بىلەن بىرلەشتۈرۈشكە ئۇرۇنغان، ئۇلار تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ ھەممىسى بىر مىللەت دەپ تەشۋىق قىلاتتى. مەسىلەن، شىنجاڭ گېزىتىنىڭ 1948 - يىلىدىكى 297 - سانىغا ئىمىن بۇغراڭنىڭ بىر ماقالىسى بېسىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا: «ئۇيغۇرلار تۈركلەرنىڭ بىر ئۇرۇقى، شۇنداقلا تۈركىيلىكلەرمۇ

تۈركىي مىللەتلەر ئىچىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر ئۇرۇقى « دېيىلگەن. 13. ئىمىن بۇغرا بىلەن ئەيسا بەگ بىر كۈتۈپخانا ئېچىپ، ئۇنىڭغا تۈرك- يېدىن، مىسىردىن پائىزىسىلا ۋە پائىزىكىزىم تەشۋىق قىلىنىدىغان نۇرغۇن كىتاب - ژۇرناللارنى ئەپكىلىپ قويۇپ، ياش ئەۋلادلارنى زەھەرلىگەن.

14. قازاق، قىرغىز قاتارلىق كۆچمەن چارۋىچى مىللەت خەلقىگە ئەكسىيەت يەتچىل تەشۋىق قىلىپ، ھەرخىل ئاتالمىش جەمئىيەتلەرنى قۇرۇپ، باندىت ئوسماننىڭ ئەكسىيەتچىل ھەرىكەت بىلەن شۇغۇللىنىشىغا ياردەم بەرگەن.

15. ماچېڭشياڭ بىلەن ئىمىن بۇغرا، ئەيسا بەگلەر خەلق ئازادلىق ھەرىكەتىگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن، 1949 - يىلى تۇدۇنخابا رايونىدا (ھازىرقى 1 - ئاۋغۇست پولات زاۋۇتى رايونىدا) يۈزدىن ئارتۇق ياشنى ھەربىي جەھەتتىن تەربىيىلىگەن ھەمدە ئۇلارنى شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا ئەۋەتىپ ئەكسىيەتچىل قوراللىق كۈچ ئۇيۇشتۇرماقچى بولغان.

16. ئوسمان باندىت، جاننىمقان، سىدىق زالىن، ئوراز بايلارنىڭ سۈيىقەستى جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى تەرىپىدىن بىتچىت قىلىنغاندىن كېيىن، ئوسماننىڭ ئوغلى شىردەمەن ئىلىدىكى رەخمانوف، ئېدىرىس، مالىك ھاجى قاتارلىقلار بىلەن بىرلىكتە يەنە قۇتسراپ ھەرىكەت قىلغان، ئۇلار بۇ ھەرىكەتنى جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى تەرىپىدىن پۈتۈنلەي بىتچىت قىلىنىپ بولمىچە داۋاملاشتۇرغان.

يۇقىرىقى پاكىتلار شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، پائىزىسىلا مىزىچىلارمۇ، پائىزىكىزىم زىچىلەرمۇ ئوخشاشلا ئەنگىلىيە، ئامېرىكا، جاھانگىرلىرى ئۈچۈن، كومىنىداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۈچۈن غالچىلىق قىلاتتى، ئەنگىلىيە، ئامېرىكا، جاھانگىرلىرى بۇ ئەكسىيەتچى تەشكىلات ۋە ئەكسىيەتچى شەخسلەرگە بىۋاسىتە قوماندا ئىلىق قىلىپ، ناھايىتى زور مەدەت بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن جۇڭگو كوممۇنىستىك پىارتىيىسى رەھبەرلىكىدىكى خەلق ئازادلىق ئۇرۇشى ئۇلارنى بەردىمىر بىتچىت قىلىدى. شۇنىڭ سەگەكلىك بىلەن ئونۇشىمىز لازىمكى، بۇ ئەكسىيەتچىل ئىددىيەلەرنىڭ زەھەرلىرىنى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە تازىلاپ بولغىلى بولمايدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇزاق مۇددەت ھارماي - تالماي تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە توغرى كېلىدۇ.

(ئەسلىدە «بۇرھان شەھىدى تاللانما ئەسەرلىرى» گە كىرگۈزۈلۈپ، مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان)

تەرجىمە قىلغۇچى : زاپىت رەھىم

نېمە ئۈچۈن شىنجاڭنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتاشقا بولمايدۇ

كۇباۋ

ئوقۇتۇش ۋە تەتقىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان بەزى يولداشلار كۆپ يىللاردىن بۇيان، مانا يۈز تۇرانە ياكى خەت ئارقىلىق، نېمە ئۈچۈن شىنجاڭنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتاشقا بولمايدۇ دەپ سوئال قويدى. مەن بۇ يولداشلارغا ئاغزاكى ياكى خەت ئارقىلىق كۆپ قېتىم جاۋاب بەردىم. يېقىندا يەنە بىر ياش ئوقۇتقۇچى بىز مەسىلىنى قايتا سورىدى. مەن بۇ يولداشقا جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، بۇ جاۋابنى تۆۋەندىكىچە قىسقا ماقالە قىلىپ يېزىپ چىقتىم.

بىرىنچى، «ئىسىم ئىگىسىدىن كېلىدۇ» دەيدىغان قەدىمدىن قالغان بىر پىرىنسىپ بار. بۇ پىرىنسىپقا ھەممە كىشى رېئايە قىلىشى كېرەك. «ئىسىم ئىگىسىدىن كېلىدۇ» نىڭ مەنىسى «شەيئىلەر ئىسلى ئىگىسىنىڭ نامىنى ئىسىم قىلىشى كېرەك» دېگەندىن ئىبارەت. كۆڭلى بۇرۇنلا «نام ئىگىسىدىن كېلىدۇ، جۇڭگودىكى شەيئىلەرنىڭ نامى جۇڭگودىن كېلىدۇ» دېگەندى. بىزنىڭ ۋە تىنىمىز كۆڭلىدىن بۇرۇنلا جۇڭگو دەپ ئاتىلاتتى. لېكىن بىز بىلەن قوشنا ئەللەرنىڭ بەزىلىرى بۇ ئىسىمنى ئىشلەتمىدى. ئىپتىپاقچىلۇق: قەدىمكى غەربلىكلەر جۇڭگونى سېرىس (يىپەك ئېلى)، چىن دەپ ئاتاشتى، يېقىنقى زامانلارغىچە ئورۇسلار جۇڭگونى — خىتاي (قىتان) دەپ ئاتىدى، ياپونلار جۇڭگونى — چۇنا (支那 — چىن) دەپ ئاتىدى. چەت ئەللىكلەرنىڭ قانداق ئاتىشىدىن قەتئىينەزەر، بىز جۇڭگولۇقلار ئۆز ۋە تىنىمىزنى جۇڭگو دەپ ئاتاپ كەلدۇق. ئەگەر قايسى بىر نادان جۇڭگولۇق ئورۇسلارغا، ياپونلارغا ئەگىشىپ، ئۆز ۋە تىنىمىڭ نامىنى خىتاي ياكى چىن دەپ ئاتىسا تولىمۇ كۈلكىلىك بولىدۇدە.

قەدىمدىن بۇيان شىنجاڭ ۋە تىنىمىزنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى بولۇپ كەلدى. غەربىي خەن سۇلالىسى شېن جۆ 2 - يىلى (مىلادىدىن ئاۋۋالقى 60 - يىلى) غەربىي رايون دۇخۇ مەھكىمىسى (قۇرۇقچىبەگ مەھكىمىسى) قۇرۇلغاندىن بۇيان،

ۋە تىنىمىزنىڭ غەربىدىكى بۇ بىپايان كەڭ دىيار ئۇزاققىچە غەربىي رايون دەپ ئاتىلىپ كەلدى (ئارمەندىكى غەربىي رايون «خەننامە. غەربىي رايون تەزكىرىسى» دە كۆرسىتىلىشىچە، غەربىي خەن سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بىۋاسىتە باشقۇرغان جايلاردۇر). چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، ۋە تىنىمىزنىڭ بۇ بىر پارچە زېمىننىڭ ئاتىلىشىدا بىر نەچچە ئىسىم تەڭ قوللىنىلىپ كەلدى. بىر تۇرۇپ غەربىي دىيار دەپ ئاتالسا، بىر تۇرۇپ شىنجاڭ دەپ ئاتالدى. بىر تۇرۇپ غەربىي چېگرا دەپ ئاتالسا، بىر تۇرۇپ غەربىي زېمىن دەپ ئاتالدى. بۇ خىل ئاتالغۇلار ھۆكۈمەت ۋە خۇسۇسىيەتلەرنىڭ ئەسەرلىرىدە ياكى خەت - ئالاقىلىرىدە ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، «غەربىي دىيارنىڭ جۇغراپىيەلىك تەزكىرىسى»، «غەربىي دىيارنىڭ سۇ يوللىرى ھەققىدە خاتىرى»، «غەربىي چېگرىنىڭ ئاساسىي ئەھۋالى»، «شىنجاڭنى تۇنۇش»، «شىنجاڭنىڭ جۇغراپىيەلىك تەزكىرىسى»، «غەربىي زېمىن ھەققىدە شېئىرلار» دېگەنگە ئوخشاش. 1884 - يىلى شىنجاڭ ئۆلكە بولغاندىن كېيىن ئىلىمىزنىڭ غەربىي قىسمىدىكى بۇ بىپايان زېمىنى بىردەك شىنجاڭ دەپ ئاتىلىدىغان بولدى ھەمدە بۇرۇن ئىشلىتىپ كەلگەن باشقا ناملار ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. مەن ئۆزۈمنىڭ «چىڭ خاندانلىقى نېمە ئۈچۈن غەربىي دىيارنى شىنجاڭ دەپ ئاتىدى» دېگەن ماقالەمدە مۇنداق بىر ئابزاس سۆزنى قىلغانىدىم:

«ئىلىمىزنىڭ چىڭ خاندانلىقى دەۋرىدىكى ئاتاقلىق ئالىمى گۇڭ زېجېن قاتارلىقلاردىن كېيىن، زوزۇڭتاڭ شىنجاڭدا ئۆلكە تەسىس قىلىشى، بۇ ئارقىلىق دۆلەت مۇداپىئەسىنى كۈچەيتىپ، چەت ئەللەرنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرۇشنى تەشەببۇس قىلغانىدى، بۇ توغرا تەشەببۇس ئاخىر چىڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىندى. زوزۇڭتاڭ 1882 - يىلى چىڭ خاندانلىقىغا سۇنغان مەكتۇبىدا دىيات مىللەتنى قىستاپ چىقىرىپ، ئەسلى زېمىنىمىزنى قايتۇرۇۋالايلى» دېگەن نۇقتىسىمىنە زەرنى ئوتتۇرىغا قويغان («مەرىپەتچى زوزۇڭتاڭ جانابلىرىنىڭ ئەسەرلىرى. تەكلىپنامىلەر»). بۇ نۇقتىسىمىنە زەر چوڭقۇر ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. نېمە ئۈچۈن «ئەسلى زېمىنىمىز» دېيىلىدۇ؟ بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، بۇ زېمىن خەن تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدىن بۇيانلا بىزنىڭ زېمىنىمىز بولۇپ كەلگەن. نېمە ئۈچۈن قايتۇرۇۋېلىش، دېيىلىدۇ؟ بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، ئۇ قولىدىن كەتكەن زېمىن بىر پارچە، چارروسىيە ۋە ياقۇببەگنىڭ ئىشلىتىش قولىدىن قايتۇرۇۋېلىش كېرەك ئىدى. ئەسلى زېمىنىمىز يېڭىدىن قايتۇرۇۋېلىنغان، دىن كېيىنلا ئۆلكە تەسىس قىلىنىپ، بىردەك شىنجاڭ دېگەن

نام ئېشلىتىلدى. ئىلگىرى ئىشلىتىلگەن باشقا ناملار ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. شىنجاڭ دېگەن نامنىڭ قوللىنىلغانلىقىدا قولدىن كەتكەن زېمىننىڭ قايتۇرۇلۇشى ۋە ئېلىنغانلىقىنى خاتىرىلەش مەنىسى بار؛ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ قوغلاپ چىقىرىلغانلىقىنى خاتىرىلەش مەنىسى بار؛ شۇڭلاشقا ۋە تەننى قىزغىن سۆيىدىغان ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قەلبىدە شىنجاڭ دېگەن بۇ نام ناھايىتى ياخشى بىر نام. ئۇ ئارىخىي خاتىرە ئەھمىيىتىگە ئىگە بىر ئابىدە» («شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 1984 - يىلى 1 - سانىغا بېسىلغان).

يېقىنقى زاماندا بىر قىسىم چەت ئەللىكلەر ۋە تىنچىمىزنىڭ شىنجاڭنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتىدى. بۇنى بىز قوبۇل قىلالمايمىز. «نام ئىككىسىدىن كېلىۋر» دېگەن پىرىنسىپقا ئاساسلانغاندا، ئېلىمىزنىڭ بۇ بىپايان زېمىننى بىز شىنجاڭ دەپلا ئاتايمىز. «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتاشقا بولمايدۇ. يېقىنقى سىنى ئالغاندا، پانتۈركىزم غەربتىكى كۈچلۈك كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ يېڭى مۇستەملىكە بەرپا قىلىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئەكسىيەتچىل ئىدىيە. ئۇلارنىڭ «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، تارىخىنى بۇرمىلاپ، ۋە تىنچىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە ئۆچمەنلىك قىلىدىغان ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنى تارقىتىپ، ئاغدۇرۇپ چىقىش، بۇزغۇنچىلىق ۋە قوراللىق تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكەتلىرىنى كۆپ قېتىم ئېلىپ بارغانلىقى خەلقىمىزنىڭ ئېسىدىن تېخى كۆتۈرۈلۈپ كەتمىدى.

ئىككىنچى، شىنجاڭ قەدىمدىن تارتىپ ۋە تىنچىمىزنىڭ زېمىنىنىڭ بىر قىسمى، «غەربىي دىيار» ۋە «شىنجاڭ» مۇ دۆلىتىمىزنىڭ مۇشۇ بىپايان زېمىننىڭ سىياسىي جۇغراپىيىلىك ۋە مۇرىي رايونلۇق نامى. بۇ نامنىڭ ئىككىلىسىنى دۆلىتىمىزنىڭ ھەر قايسى دەۋرلەردىكى ھۆكۈمەتلىرى ئېتىراپ قىلغان، ئىككىلىسى مۇقەددەس سىياسىي ئورۇنغا ۋە قانۇنىي ئورۇنغا ئىگە. غەربىي دىيار دېگەن نامنى غەربىي خەن سۇلالىسى بېكىتكەن. ئۇنىڭدىن كېيىنكى شەرقىي خەن سۇلالىسىدىن چىڭ سۇلالىسىگىچە ھەممە ھۆكۈمەتلەر شۇ بويىچە ئېتىراپ قىلغان. 1949 - يىلى شىنجاڭ تىنچىلىق بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىنمۇ، شىنجاڭ دېگەن سۆز ئۆلكە ئىسمى بولۇپ كەلگەن. 1955 - يىلى مەركىزىي خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەستىقلىشى بىلەن ئاپتونوم رايون قۇرۇلدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۆلكە تۈزۈمى ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. شۇنىڭدىن تارتىپ شىنجاڭ ئۆي-خۇر ئاپتونوم رايونى ۋە تىنچىمىزنىڭ بۇ زېمىننىڭ بىردىنبىر قانۇنلۇق ئاتىلىشى بولدى ھەمدە ئاپتونوم رايون تەۋەلىكىدە بەش ئاپتونوم ئوبلاست قۇرۇلدى.

ئۇلار ئىلمى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستى، بۆرتالا، دوڭخۇل ئاپتونوم ئوبلاستى، سانجى خۇيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستى، بايىنغولىن، مۇڭغۇل ئاپتونوم ئوبلاستى ۋە قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە چاپچال شىبە ئاپتونوم ناھىيىسى، تاشقورغان تاجىك ئاپتونوم ناھىيىسى قاتارلىق ئالتە ئاپتونوم ناھىيە قۇرۇلدى. شۇنى دېيىش كېرەككى، سوتسىيالىستىك يېڭى جۇڭگونىڭ قۇرۇلۇشى سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشتىكى ئۇلۇغ ۋەۋەپپە قىيەتلەر ەملىكىتىمىزدىكى مىللىي مەسلىھى ھەل قىلىشتىكى ئاساسىي سىياسەتنىڭ بىرى بولغان مىللىي ئاپتونومىيە تۈزۈمىنىڭ يولغا قويۇلۇشىمۇ ئېلىمىز تارىخىدا يېڭى بىر سەھىپە ئاچتى. جۇڭگودىكى مىللىي مۇناسىۋەتنىڭ يېڭى سەھىپىسىنى ئاچتى. شۇنىڭدىن بۇيان شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى سوتسىيالىستىك ۋە تىنىمىمىزدىن ئىبارەت بىۋچۈك ئائىلىنىڭ شەرەپلىك ئەزاسى بولدى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ەملىكىتىمىزنىڭ بۇبىيان زېمىنىنىڭ بىردىنبىر قانۇنلۇق نامى. ئۇنىڭ سىياسىي ئورنى ۋە قانۇنىي ئورنى دۆلەتىمىزنىڭ ئاساسىي قانۇنى بىلەن كاپالەتلەندۈرۈلگەن. ۋە تىنىمىزنىڭ بۇ زېمىنى ھازىر يەنىلا «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتالسا، بۇ ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك رېئاللىقىغا قىلچە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

ئۈچىنچى، شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشىمىز كېرەككى، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن ئاتالغۇ پانتۇركىزم بىلەن زىچ باغلىنىشلىق. پانتۇركىزم XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا تۈركىيىدە بارلىققا كەلگەن. ئۇ تۈركىيىدىكى پومبىشچىك، بۇرۇنۇنۇزىمىنىڭ تۈركىيە تۈركىي تىلىدا سۆزلىشىدىغان بارلىق مىللەتلەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك دەپ ھېسابلايدىغان بىر خىل ئەكسىيەتچىل سىياسىي تەشەببۇس. كېيىنكى ۋاقىتلاردا، بۇنىڭ ئەكسىيەتچىل پانتۇركىزم غەرب مۇستەملىكچىلىرىنىڭ شەرقىي يېڭى مۇستەملىكە بەرپا قىلىشتىكى قورالى بولۇپ قالغان. غەرب مۇستەملىكچىلىرى شىنجاڭغا قارىتا كۆپ قېتىم ئاغدۇرۇمچىلىق، بۇزغۇنچىلىق ۋە قوراللىق تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بارغان، ئۇلارنىڭ بۇ خىل ھەرىكەتلىرى شەرەندىلىك بىلەن مەغلۇپ بولدى. غەرب مۇستەملىكچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئاغدۇرۇمچىلىق، بۇزغۇنچىلىق ۋە قوراللىق تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكەتلىرىگە ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن شىنجاڭغا كۆپ قېتىم جاسۇس كىرگۈزدى ھەم دەرس سۆزلەش نىقابى بىلەن پانتۇركىزم ۋە پانئىسلامىزمىنى كەڭ تەشۋىق قىلىپ

تارىخىنى بۇرمىلاپ مىللەتلەر ئارا ئۆچمەنلىك پەيدا قىلىدىغان پىشپە - ئىغۋال لارنى تارقىتىپ، ۋە تىنىمىزنىڭ بىرلىكىنى پارچىلاشقا ئورۇندى. غەرب مۇستەملىكىچىلىرى يەنە بىر ئوچۇم مىللىي مۇناپىقلارنى بېقىپ، شىنجاڭدا كۆپ قېتىم بۆلگۈنچىلىك توپىلىكىنى پەيدا قىلىپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە نۇرغۇن ئاپەتلەرنى كەلتۈردى. پانئۇركىزم بايرىقىنى كۆتۈرۈۋالغان بۇ بىر ئوچۇم مىللىي مۇناپىقلار، ئۇلۇغ ۋە تىنىمىزگە دۈشمەنلىك قىلىدىغان بىر مۇنچە بىمەنە كەپىلەرنى تارقىتىپ، شىنجاڭنىڭ تارىخىنى ئاغزىغا كەلگەنچە بۇرمىلاپ، ھەر مىللەت خەلقىنى ئالداشقا ئورۇندى. بۇلتۇر ۋاپات بولغان يولداش بۇرھان شەھىدى ئۆزىنىڭ پۈتۈن ھاياتىدىكى كەچۈرمىشلىرى ۋە نۇرغۇنلىغان پاكىتلار ئارقىلىق «پانئۇركىزمنىڭ شىنجاڭدا روناق تېپىشى ۋە ھا-لاك بولۇشى» دېگەن ماقالىنى يېزىپ چىقتى. بۇ ماقالە «تارىخىي ماتېرىيال لاردىن تاللانما» نىڭ 1979 - يىللىق سانىغا، مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن 1989 - يىلى 8 - ئايدا نەشىر قىلىنغان «بۇرھان ئەسەرلىرىدىن تاللانما» غا كىرگۈزۈلدى. بۇ ماقالىدە پانئۇركىزم ۋە پانئىسلامىزمنىڭ شىنجاڭدىكى جىنايەتلىرى ئېنىق، پولاتتەك پاكىتلار ئارقىلىق ئېچىپ بېرىلگەن. بۇ ماقالىنى ئوقۇپ چىقىشقا تېگىشلىك، بۇ يەردە بۇ توغرىلۇق كۆپ توختالمايمەن.

شۇنى كۆرۈش كېرەككى، ئازادلىقتىن كېيىن، پارتىيىمىز شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدا ئىتتىپاقلىق تەربىيىسى، ۋە تەبىئە رەۋەزلىك تەربىيىسى ۋە سوتسىيالىستىك تەربىيىنى ئۇزاق مۇددەت، چوڭقۇر ئېلىپ باردى. بۇنىڭ بىلەن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ سىياسىي ئىدىيىۋى ئېڭى زور دەرىجىدە ئۆستى. پانئىسلامىزم ۋە پانئۇركىزمنىڭ زەھەرلىرى كۈندىن - كۈنگە ئاجىزلاشتى، لېكىن ئۇنىڭ زەھەرلىرىنى زادىلا قالمايدى، دېگىلى بولمايدى. بۇ مەسىلىدە ئۇنىڭ رېئال تۇرمۇشتىكى تەسىرىنى مۇبالىغە قىلىشقا بولمايدۇ. ئەمما ئۇنىڭ بەزى قاراڭغۇ بولۇڭ - پىشپاقلاردا ساقلىنىۋاتقان قالدۇق زەھەرلىرىگە سەل قاراش بولسا ئىدىيە جەھەتتىكى بىخۇتلۇقنىڭ بىر خىل ئىپادىسى.

يۇقىرىدا سۆزلەنگەن ئۈچ نۇقتىدىن قارىغاندا، ھازىر «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامنى قوللىنىش - قوللانما سىلىق ھەرگىز ئىلىم قارىشى مەسىلىسى بولماستىن، بەلكى جىددىي سىياسىي مەيدان مەسىلىسى، سىياسىي

(داۋامى 23 - بەتتە)

پانئىسلامىزم بىلەن پانتۇركىزىمنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇلارنىڭ شىنجاڭغا سىڭىپ كېلىشى ھەم بەربات بولۇشى

— قوشۇمچە، بۆلگۈنچىلىك بايرىقى: «شەرقىي تۈركىستان» ھەققىدە

جى داچۇن

XIX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا يۈز بەرگەن ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، جۇڭگو پەيدىنپەي يېرىم مۇستەملىكە ۋە يېرىم فېئوداللىق جەمئىيەتكە ئايلىنىپ، ئېلىمىزنىڭ شەرقىي شىمال ۋە غەربىي شىمال چېگرا رايونلىرى روسىيە جاھانگىرلىكى بۆلۈۋالدىغان ۋە تاجاۋۇز قىلىدىغان مۇھىم رايون بولۇپ قالغانىدى. ئۇ زوراۋانلىق سىياسىتىگە تايىنىپ، تەڭسىز شەرتنامىلەر ئارقىلىق، مەملىكىتىمىز - نىڭ 1 مىليون 500 مىڭ كۋادرات كىلومېتىر زېمىنىنى ئىگىلىۋالدى. XX ئەسىرگە قەدەم قويغاندىن كېيىن، جاھانگىرلار جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىشتىكى ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ، ئاساسلىقى، مىللىي بۆلگۈنچىلەرنى قۇتارتىپ، جۇڭگونىڭ چوڭ - چوڭ چېگرا رايونلىرىنى يۇتۇۋېلىش كويىدا بولدى. روسىيە چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاخەي ئىنقىلابىنى باستۇرۇش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، تاشقى ھۆڭغۈلدىكى ئەكسىيەتچى ۋاڭ - گۇڭلارنى توپىلاڭ كۆتۈرۈشكە قۇتراتتى؛ ياپونىيە جياڭ جىيېشنىڭ كومپارتىيىگە قارشى ئىچكى ئۇرۇش قوزغىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، شەرقىي شىمالدا قورچاق «مانجۇرىيە دۆلىتى» قۇرۇشقا قۇتراتقۇلۇق قىلدى؛ ئەنگلىيە شىنجاڭدىكى ئىجتىمائىي مالىمانچىلىقتىن پايدىلىنىپ، قەشقەردە قورچاق «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشقا قۇتراتقۇلۇق قىلدى؛ ھازىر يەنە بىر ئوچۇم ئادەملەر مەملىكەت سىرتىدا قانداقتۇر «شىزاڭنى مۇستەقىل قىلىش»، «تەيۋەننى مۇستەقىل قىلىش» دەپ جار سېلىشماقتا. مانا بۇ پاكىتلار كىشىلەرگە شۇنى ئاگاھلاندۇردى، جاھانگىرلار جۇڭگونى پارچىلاش، جۇڭگو زېمىنىنى بۆلۈشۈۋېلىش خام خىيالىدىن ئىلگىرىمۇ ۋاز كەچمىگەن ھازىرمۇ ۋاز كەچمىدى. شىنجاڭ مەملىكىتىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگراسىغا جايلاشقان، شىنجاڭ - نىڭ ئاھالىسى ئىچىدە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر، تۈركىي تىللىق

مىللەتلەر مۇھىم تەركىبىي قىسمىنى ئىگىلەيدۇ. جاھانگىرلار شىنجاڭنى پارچىلاش سۈيىقەستىنى پىلانلاشتا، پائىسلا مىزمدىن، پائىتۈركىزمدىن پايدىلانغان، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن بايراقنى كۆتۈرۈپ چىققان. تاكى يېقىنقى كۈنگىچە، شىنجاڭدا بەزى ئادەملەر يەنىلا دىنىي ئەسەبىيلىكنى قۇتۇرۇپ، قانداقتۇر «شەرقىي تۈركىستان» قۇرۇش كېرەك دەپ چار سېلىۋاتىمىدۇ!

ئۇنداق بولسا، پائىسلا مىزم، پائىتۈركىزم دېگەن نىيەت «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نىيەت ئۇلار قانداق كېلىپ چىققان، شىنجاڭغا قانداق تارقىلىپ كىرگەن؟ ئۇلار نىيەت ئۈچۈن بەزى چەت ئەل ئاغدۇرۇمچى كۈچلەر بىلەن ۋە مەملىكەت ئىچىدىكى بۆلگۈنچىلەرنىڭ كۆڭلىگە يېقىپ كەتكەن ۋە ئۇلارنىڭ داۋراڭ سېلىشىغا ئېرىشكەن؟ يەنە نىيەت ئۈچۈن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قارشىلىقى ۋە نەپرىتىگە ئۇچرىغان؟ بۇ ماقالىدە مۇشۇ جەھەتتە بىر ئاز مۇھاكىمە يۈرگۈزمەكچى.

1. «تۈرك» تىلى «تۈركىي» گىچە

تۈرك — ئېلىمىز تارىخىدىكى كۆپچىسى چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان بىر قەبىلە بولۇپ، «ۋېينامە»، «شىمالىي چىنامە»، «جۇنامە»، «سۈيىنامە»، «كونا تاڭنامە»، «يېڭى تاڭنامە» لىرىنىڭ ھەممىسىدە «突厥» (تۇجۇ) دەپ يېزىلغان، «يۈەن سۇلالىسى تارىخى. غەربىي شىمالدىكى جايلار ھەققىدە قوشۇمچە ئىلاۋە» دە «途鲁吉» (تۇلۇجى) دەپ يېزىلغان. تۈرك ئابدۇلىرىدە «turk» دەپ يېزىلغان.

تۈرك (تۇجۇ) قەبىلىسىنىڭ ئانا ماكانى ئالتاي تاغلىرى بولۇپ، ئەڭ باشتا ئاۋارلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان، مىلادى 552 - يىلى تۈرك خانلىقى قىلىنى قۇرغان، خان ئوردىسى ھازىرقى موڭغۇلىيە خەلق جۇمھۇرىيىتى تەۋەسىدىكى ھاڭگاي تاغلىرىنىڭ شەرقىي قىسمىدا ئىدى. خانلىقنىڭ تازا گۈللەنە

پوزىتسىيە مەسىلىسى. ۋە تەننى قىزغىن سۆيىدىغان بىر كىشىنىڭ سوتسىيالىستىك شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتىشىنى تەساۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

تەرجىمە قىلغۇچى: ھەبىبۇللا خوجا

تەرجىمىنىڭ تەھرىرى: زاكىت رەھىم

گەن چاغدىكى زېمىن دائىرىسى شەرقتە لىياۋخەي دېڭىزگىچە، غەربتە كاسپى دېڭىز ياكى ئارال دېڭىزگىچە، جەنۇبتا ئامۇ دەرياسىغىچە يەتكەن، شىمالدا بايقال كۆلىدىن ھالقىپ كەتكەن. 582 - يىلى، شەرقىي تۈرك ۋە غەربىي تۈركتىن ئىبارەت ئىككى قىسىمغا بۆلۈنۈپ كەتكەن. شەرقىي تۈركلەر ئالتاي تاغلىرىنىڭ شەرقىي، چوڭ قۇملۇق (ھوڭخۇل دالاسى) نىڭ شىمالىدا ئىدى، كېيىن چوڭ قۇملۇقنىڭ جەنۇبىغا يۆتكىلىپ، تاڭ خانىدانلىقى بىلەن يېقىن مۇناسىۋەت ئورناتقان. 630 - يىلى، خۇيخې 回纥 (ئۇيغۇرلارنىڭ بىۋاسىتە ئەجدادى) قاتارلىق قەبىلىلەر تەرىپىدىن ھالاك قىلىندى. غەربىي تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىق دائىرىسى شەرقتە قۇمۇلدىن تارتىپ، ئىلى ۋادىسى ئارقىلىق كاسپى دېڭىز ياكى ئارال دېڭىزگىچە، شىمالدا ئالتاي تاغلىرىنىڭ نېرىسىغىچە، جەنۇبتا خوتەنگىچە يەتكەن. ئۇلارنىڭ زۇلمى بەك ئېغىر بولغاچقا، غەربىي يۇرتتىكى قەبىلىلەرنىڭ قارشىلىقى قوزغىلىپ، بۇ قەبىلىلەر تاڭ خانىدانلىقى بىلەن بىرلىشىپ، غەربىي تۈركلەرگە بىرلىكتە زەربە بەرگەن. 657 - يىلى تاڭ خانىدانلىقى غەربىي تۈرك خانلىقىنى يوقىتىپ، غەربىي تۈركلەرنىڭ كونا زېمىنىدا ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى (تۇرۇشلۇق ئورنى ھازىرقى كۇچادا) ۋە بېشبالىق تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى (تۇرۇشلۇق ئورنى ھازىرقى جىمىساردا) تەسىس قىلغان، بۇ ئىككى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا تىمىنشا نىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىنى باشقۇرغان.

شەرقىي ۋە غەربىي تۈرك خانلىقلىرىنىڭ ھالاك بولۇشى قورال كۈچىگە تايىنىپ شەكىللەنگەن تۈرك قەبىلىلىرى ئىتتىپاقىنىڭ يىمىرىلگەنلىكىنىڭ ئالامىتى ئىدى. كېيىنكى چاغلاردا سەلجۇقلار بىلەن ئوسمانلىلار پۈتۈن قوۋمى بويىچە غەربكە كۆچۈپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىن ماڭغان پېتى كىچىك ئاسىياغا يېتىپ باردى، ياۋروپا تارىخىدا ئۇلار تۇران كۆچمەن چارۋىچىلار دەپ ئاتالدى. سەلجۇق تۈركلىرى مىلادى 1000 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە سىر دەرياسىنىڭ تۆۋەنكى ئېقىمىغا كۆچۈپ بېرىپ، ئۇ يەردە ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدى ۋە تەدرىجىي يوسۇندا غەربىي ئاسىيانى كونترول قىلىپ، خىرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان شەرقىي روما (رىم) ئىمپېرىيىسى يەنى ۋىزانتىيە ئىمپېرىيىسى بىلەن ئۇزاققىچە ئۇرۇشۇپ، كىچىك ئاسىيانى ئېلىۋالدى. بۇ چاغدا ئوسمانلى تۈركلەر مۇپەدىنپەي غەربكە كۆچتى، XIII ئەسىردە سەلجۇق تۈركلىرىنىڭ ئورنىنى بېسىپ، ئوسمان ئىمپېرىيىسىنى قۇردى. XV ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا شەرقىي رىم ئىمپېرىيىسىنى مەغلۇب قىلىپ، ئۇنىڭ پايتەختىنى ئېشىغال قىلدى،

ۋە بۇ پايتەختىنىڭ نامىنى ئىستامبۇل دەپ ئۆزگەرتتى. XVI ئەسىر ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ راسا گۈللەنگەن دەۋرى بولۇپ، بۇ مەزگىلدە شەرقىي جەنۇبىي ياۋروپا (ھازىرقى گرېتسىيە، بۇلغارىيە، يۇگوسلاۋىيە، رۇمىنىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، شىمالىي ئافرىقا (ھازىرقى مىسىر، تىرېپولى، تۇنىس قاتارلىق جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، غەربىي ئاسىيا (كىچىك ئاسىيا، ئەرەبىستان، مېسوپوتامىيە، پەلەستىن قاتارلىق جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) نى ئىگىلەپ، ياۋروپا، ئاسىيا، ئافرىقىدىن ئىبارەت ئۈچ قىتئەنى ئاتىلىغان بۈيۈك ئىمپېرىيىگە ئايلانغانىدى.

ئوسمان ئىمپېرىيىسى ئىمپېرىيە دائىرىسىدە زورلۇق بىلەن ئاسسىمىلياتسىيە قىلىش سىياسىتىنى يۈرگۈزگەنلىكتىن، ئىمپېرىيىنىڭ ئىچكى قىسمىدا، بولۇپمۇ ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتتە ئوسمانلى تۈركلەردىن كۆپ تەرەققىي تاپقان شەرقىي جەنۇبىي ياۋروپا خەلقى ئارىسىدا ئۈزلۈكسىز قارشىلىقنى قوزغاپ، ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ تېزلىكتە زاۋال تېپىشىغا سەۋەب بولدى. XVIII ئەسىردە، ياۋروپادىكى ئاساسلىق كاپىتالىستىك دۆلەتلەر «ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ مىراسلىرى» نى تالىشىش يەنى ئوسمان ئىمپېرىيىسىنى بۆلۈشۈپ بېلىش كويىغا چۈشكەنىدى. بىر ئەسىردىن كۆپىرەك ۋاقىت ئۈزلۈكسىز ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق، ياۋروپانىڭ بالغان يېرىم ئارىلىدىكى بەزى مىللىي دۆلەتلەر مۇستەقىللىققا ئېرىشتى، تۈركىيىمۇ بارا - بارا يېرىم مۇستەقىللىككە ئايلىنىپ قالدى.

تۈرك خانلىقىنىڭ شەكىللىنىشى، پارچىلىنىشى، يىمىرىلىشى ۋە سەلجۇق تۈركلىرى بىلەن ئوسمانلى تۈركلەرنىڭ غەربكە كۆچۈشىدىن ئىبارەت بۇ بىر تارىخىي جەرياندىن شۇنى كۆرۈۋالالايمىزكى، تۈركلەر قەدىمكى زاماندىكى ۋە ئوتتۇرا ئەسىردىكى بىر قەبىلىلەر ئىتتىپاقى ياكى ئېپىتايلىق بىر ئۇلۇستىنلا ئىبارەت ئىدى. ئىلگىرى تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان بىر مۇنچە قەبىلىلەر ھازىرقى كۈندە ئوخشاش بولمىغان بىر مۇنچە مىللەت بولۇپ شەكىللىنىپ، ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئوخشاش بولمىغان مەملىكەتلەرگە تەئەللۇق بولدى، قەدىمكى تۈركلەرنىڭ ئۆزى تەرەققىي قىلىپ يېقىنقى زامان مىللىتىگە ئايلىنىۋالدى. بۈگۈنكى تۈركىيىلىكلەر ئۆزلىرىنى تۈرك (TurK) دەپ ئاتىغان (خەنزۇچىدە ئادەتتە تۈرك مىللىتىنى «土耳其» [تۇنپېرچى] دېگەن تەرجىمە ئاھاڭ بىلەن ئىپادىلەيدۇ، «تۇنپېرچى» دېگەن بۇ ئاتالغۇ يېقىنقى زاماندا تۈركىي [Turkey] دېگەن سۆزدىن تەرجىمە قىلىنىپ كەلگەن، ئىنگىلىزچىدە بۇ ئاتالغۇ

يەنە شۇ تۈركچىدىكى Turk دېگەن سۆزدىن تۈرلەندۈرۈلۈپ، Turkie [تۈركىيە] دەپ ترانسكرىپسىيە قىلىنغان) دىن باشقا، ئىلىم ساھەسىدىكىلەر ئالتاي تىلى سىستېمىسىنىڭ تۈركىي تىللار گۇرۇپپىسىغا مەنسۇپ بولغان مەبلەتلەرنىلا ئومۇملاشتۇرۇپ «تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مەبلەتلەر» دەپ ئاتايدۇ. بۇنداق مەبلەتلەردىن ئېلىمىزدە ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، ئۆزبېك، تاتار، سالار، يۈگۇ (غەربىي قىسىمىدىكى) قاتارلىق مەبلەتلەر بار؛ چەت ئەلدە ئەزەر-بەيجان، باشقىرت، ياقۇت، تۈرك قاتارلىق مەبلەتلەر ۋە مەبلەكەتتىمىزدىكى مەبلەتلەر بىلەن ئوخشاش تىلدا سۆزلىشىدىغان چېگرا ئاتلىغان مەبلەتلەر بار.

2. پائىئىسلا مىزم بىلەن پانتۇركىزىمنىڭ كېلىپ چىقىشى

دېئالېكتىك ماتېرىياللىرىمىزدا: دۇنيادىكى ھەر قانداق شەيئىنىڭ كېلىپ چىقىشى تاساددىپىي ئەمەس، دەپ قارايدۇ. پائىئىسلا مىزم بىلەن پانتۇركىزىمنىڭ كېلىپ چىقىشىمۇ مەبلەكەت ئىچى ۋە سىرتىدا بولسۇن، ئۇنىڭ چوڭقۇر ئارقا كۆرۈنۈشى بار.

ئوسمان ئىمپېرىيەسى قىوراللىق ئىستىلا قىلىش، زورلۇق كۈچ بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلىش ئاساسىغا قۇرۇلغان، ئۇنىڭ گۇمران بولۇشىمۇ مۇقەررە ئىدى. سىتالىن مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «كونا تۈركىيە تۈرلۈك مەبلەتلەر نىڭ ئارىلاشما ۋەدىسىدىن ئىبارەت ئىدى، پەقەت ئاناتولىيە (يەنى كىچىك ئاسىيا، كىچىك ئاسىيا يېرىم ئارىلىنىڭ ئوتتۇرا قىسىمىدىكى ئاناتولىيە ئېگىزلىكى نامى بىلەن ئاتالغان — نەقىل ئالغۇچى) دىلا زىچراق جايلاشقان تۈرك ئاھالىسى بولغان.» (لېنىن، سىتالىن جۇڭگو توغرىسىدا) خەنزۇچە نەشرى، 142 - بەت) سىتالىن ئېيتقان بۇ كونا تۈركىيە، ئەمەلىيەتتە ئوسمان ئىمپېرىيەسى ئىدى. ئۇ يەنە تۈركىيەنىڭ ئاساسىيلىكىنى ئالاھىدە تەنقىد قىلىپ: ئۇ بارلىق ئاساسىيلىك ئىچىلىكىنىڭ ئەڭ ۋەھشىي نەرسىسى بولۇپ، بالقاندىكى مەبلەتلەرنى نەچچە يۈز يىل دەپسەندە قىلدى، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ئۆزىنىڭ مەغلۇبىيىتى ۋە بالقان ئەللىرىنىڭ مۇستەقىللىقىغا مەجبۇرەن يول قويۇش بىلەن تاماملاندى، دەپ قارىدى.

ئوسمان ئىمپېرىيەسىنىڭ تىزىملىكتە زاۋال تېپىشى ئابدۇلھەمىد II نى قاتتىق ۋەھشىگە چۈشۈرۈپ قويدى. ئۇ ئىمپېرىيە ھۆكۈمىتىنىڭ باشلىقى بولۇش سۈپىتى بىلەن «سۇلتان» دېگەن ئۇنۋانغا، ئىسلام دىنىنىڭ سەردارى بولۇش

سۈپىتى بىلەن «خەلىق» دېگەن ئۇنۋانغا ئىگە ئىدى. دىندىن تاشقىرى ھاكىم-مەھكىمەنىڭ ھۆكۈمرانلىق دائىرىسى كۈنساين تارىيەۋاتقان ئەھۋالدا، ئۇ ئۆزىنىڭ ھوقۇقىنى مەنئىي دۇنيا ساھەسىدە كېڭەيتىشكە يۈزلەندى. ئۇ مەھكىمە ئىچىدىكى ئاساسىي قانۇن تۈزۈپ دېموكراتىك سىياسەت يۈرگۈزۈشنى تەلەپ قىلىدىغان ھەرىكەتلەرنى چەكلەپ، ھاكىم مۇتەئەللىق ھۆكۈمرانلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەندىن كېيىن، پائىتەسلاھەتتىكى ھەدەپ تەرغىپ قىلىپ، پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنى تۈرك سۇلتانى — خەلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئېلىش كويىدا بولدى. پائىتەسلاھەت ئوسمان ئىمپېرىيەسى زېمىنىدا مىللىي نىزانىڭ مەنبەسى بولۇپ قالدى.

XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، ياش تۈرك پارتىيەسى بۇرژۇئا ئىنقىلابىغا رەھبەرلىك قىلىپ، «قانلىق سۇلتان» ھەمدە II نىڭ ھاكىم مۇتەئەللىق ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى. ئىمپېرىيەنى زاۋاللىق تارىخىي تەقدىردىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن، 1912 — 1913 — يىلى ياش تۈرك پارتىيەسى پانئەتۈركىزمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بوسپورۇس بوغۇزىدىن ئالتاي تاغلىرىغىچە بولغان ئاسىيانىڭ غەربىي قىسمى ۋە ئوتتۇرا قىسمىدا ياشاۋاتقان تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ ھەممىسىنى تۈرك سۇلتانىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئېلىش خام خىياللىرىدا بولدى. دېمەك ئۇلار ھەمدە II نىڭ جەنۇبىغا پۈتۈنلەي ۋارىسلىق قىلىدىغان ئۇلار تەشەببۇس قىلىنغان پانئەتۈركىزمنىڭ ھەمدە II نىڭ پائىتەسلاھەتتىكى بىلەن ھېچقانداق ماھىيەتلىك پەرقى يوق. شۇڭا كىشىلەر ھەممىشە پائىتەسلاھەتتىكى بىلەن پانئەتۈركىزمنى تەڭلاشقا ئالدى. 1913 — يىلى ئۇلۇ شۇپلايۇز بەرگەن بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا، تۈركىيە گېرمانىيە تەرەپتە تۇرۇپ ئۇرۇشقا قاتناشتى، ئۇنىڭ مەقسىتى گېرمانىيەنىڭ كۈچىگە تايىنىپ پانئەتۈركىزمنى يولغا قويۇش ئىدى. پانئەتۈركىزىم تەرەققىي قىلىپ، ئەشەددىي تاجاۋۇزچىلىق خاراكتېرىنى ئالغان شوۋېنىزىم ئىدىيەسىگە ئايلاندى، تۈركىيە زېمىنىدىكى ماكدونلار، ئەرمەنلەر، ئالبانلار ۋە ئەرەبلەرنى قىرغىن قىلدى. گېرمانىيە بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا مەغلۇب بولدى، تۈركىيەنىڭ شىمالىي ئاغرىقىدىكى، غەربىي ئاسىيادىكى بېقىندى ئەللىرىنى ئەنگىلىيە، فرانسىيە قاتارلىق دۆلەتلەر پۈتۈنلەي بۆلۈشۈۋالدى.

1919 — يىلى مۇستافا كامال بۇرژۇئا ئىنقىلابىغا رەھبەرلىك قىلىپ مۇۋەپپەقىيەت قازاندى، 1923 — يىلى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنى قۇردى. تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ تېررىتورىيەسى دائىرىسىدە پەقەت ئاسىيانىڭ كىچىك ئاسىيا يېرىم ئارىلى ۋە بوسپورۇس بوغۇزىنىڭ قارشى قىرغىقىدىكى ياۋروپاغا تەۋە

بالقان يېرىم ئارىلىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي بۇلۇڭىلا قالدى، پايتەختىمۇ ئەنقەرەگە كۆچۈرۈلدى. تۈركىيە دۆلەت ھاكىمىيىتىنى دىندىن خالىي قىلىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر مۇنچە يېڭى سىياسەتنى يولغا قويدى. مۇستافا كامال ئاتا تۈرك دەپ ھۆرمەتلەندى، لېكىن ئىدىيە - مەدەنىيەت جەھەتتە پائىسلا مىزم بىلەن پائىتۈركىزم ئۈزۈل - كېسىل تەنقىد قىلىنىمىدى ۋە ئۇنىڭدىن ھېساب ئېلىنىمىدى، ئۇنىڭ زەھىرىنى تازىلاش تېخىمۇ بولىمىدى.

بۇنىڭدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، پائىسلا مىزم بىلەن پائىتۈركىزم ئوسمان ئىمپېرىيىسى يىمىرىلگەن ئىجتىمائىي - تارىخىي شارائىتتا شەكىللەنگەن. ئەگەر ئۇنىڭ دەسلەپتىكى مۇددىئاسىدا مۇسۇلمانلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرىگە قارشى تۇرۇش ئامىلى بار ئىدى دېيىلگەندىمۇ، ئۇنىڭ كۆزلەيدىغان نىشانى يەنىلا ئۆز تېررىتورىيىسى ئىچىدىكى مىللەتلەرنى داۋاملىق قۇل قىلىش، ئوسمان ئىمپېرىيىسىنى قايتا تىرىلدۈرۈشتىن ئىبارەت كونا چۈشنى تەك رارالاش ئىدى. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە، پائىتۈركىزمنىڭ فاشىزمنىڭ تۈركىيچە ئۆزگەرگەن تۈرى بولۇپ شەكىللىنىشىمۇ تاسادىپىي ئەمەس.

يۇقىرىقىلار پائىسلا مىزم بىلەن پائىتۈركىزمنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى ئىچكى ئارقا كۆرۈنۈش. ئۇنىڭ خەلقئارا ئارقا كۆرۈنۈشىگە كەلسەك، يۈز نەچچە يىلدىن بۇيان مەۋجۇت بولۇپ كەلگەن پائىسلا مىزمنى، پائىسلا مىزمنى، پان گېرمانىزم، پان - ئەرەبىزم، پانسلاۋىيانىزم، پائىسلا مىزمنىڭ ئىدىئولوگىيەسى ۋە رۇس شوۋېنىزمى قاتارلىق ئىدىيەلەر پائىسلا مىزم بىلەن پائىتۈركىزمنىڭ شەكىللىنىشىگە، پائىسلا مىزم بىلەن پائىتۈركىزمنىڭ شەكىللىنىشىگە ۋە ئەۋج ئېلىشىغا مەلۇم تەسىر كۆرسەتكەن.

پائىسلا مىزمنىڭ XVIII ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى بارلىققا كەلگەن، ئۇنىڭ شوئارى: «ئامېرىكا قىتئەسى ئامېرىكا قىتئەسىدىكىلەرنىڭ ئامېرىكا قىتئەسى» دېگەن شوئار بولۇپ، ئامېرىكا قىتئەسىدىكىلەر مۇشۇ شوئار ئارقىلىق، ئىلىگىرىكى ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرىدىن بولغان ئىسپانىيە، پورتۇگالىيەلەرنىڭ قۇل قىلىشىغا قارشى تۇرغان. لېكىن ئامېرىكا بۇ شوئاردىن تېزلا پايدىلىنىپ، ئۇنى لاتىن ئامېرىكا كىسىغا تاجاۋۇز قىلىشتىكى قورال قىلىۋېلىپ، ئامېرىكا خوجايىنلىقىدىكى ئاتالمىش «پائىسلا مىزمنىڭ سىستېمىسى» نى ئورناتماقچى بولغان، ئەمەلىيەتتە ئۇ «ئامېرىكا قىتئەسى ئامېرىكىلارنىڭ ئامېرىكا قىتئەسى» دېگەن شوئارغا ئايلىنىپ قالغان.

پانسلاۋىيانىزم XIX ئەسىردە ئاۋستىرىيە - ۋېنگىرىيە ئىمپېرىيىسى زېمىنىدىكى سلاۋىيانلار ئارىسىدا بارلىققا كەلگەن بولۇپ، سلاۋىيانلارنى ئىتتىپاقلىشىپ يات مىللەتنىڭ، يەنى ئوسمان ئىمپېرىيىسى تۈركلىرىنىڭ قۇل

قىلمىشىغا قارشى تۇرۇشقا ، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئاۋستىرىيە ئىنىقىلابىغىمۇ قارشى تۇرۇشقا چاقىرىغان . كېيىنكى چاغلاردا پانسلاۋىيانىزىمدىن روسىيە پايدىلاندى ، چۈنكى رۇس ئىلى ھىندى - ياۋروپا تىل سىستېمىسى سىلاۋىيان تىلى گۇرۇپپىسىنىڭ شەرقىي سىلاۋىيان تىلى تارمىقىغا تەئەللۇق بولغانلىقتىن ، روسىيە ئۆزىنى ياۋروپانىڭ ھەرقايسى ئەللىرىدىكى سىلاۋىيانلارنىڭ نىجاتكارى ۋە ھىمايىچىسى ئورنىغا قويۇپ ، ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ ياۋروپا قىسمىدىكى سىلاۋىيانلارنى «ئازاد قىلىش» دېگەن شوئارنى كۆتۈرۈپ چىققان ۋە ئۇنى ياۋروپاغا خوجا بولۇش قورالى قىلىۋالغان . ئۇ روسىيەنىڭ ئۆز زېمىنىدىن باشقا يەنە ئېرۇپپىرگى ، كارپاتىئان تاغ تىزمىلىرىدىن قارا دېڭىز ، ئاڭگېئان دېڭىزى ۋە ئادرىئاتىك دېڭىزىگىچە بولغان جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۈيۈك سىلاۋىيان ئىمپېرىيەسى قۇرۇش خام خىيالىدا بولغان . ئېنىگېلس مۇنداق دەپ كۆر-سەتكەن : «پانسلاۋىيانىزم - ئەسلى مەۋجۇت بولمىغان سىلاۋىيان مىللىتىدىن ئىبارەت بۇ نىقاب ئاستىدا دۇنيا زومىگەرلىكىنى تالىشىدىغان ئالدامچىلىق پىلانى ، ئۇ بىزنىڭ ھەم روسىيەلىكلەرنىڭ ئەنئەنىۋىي دۈشمەنلىرى .» («ماركس-ئېنىگېلس ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى 35 - توم ، 263 - بەت ، - تەكىتلەش بەلگىسىنى نەقىل ئالغۇچى قوشقان) ئېنىگېلس يەنە پانسلاۋىيانىزمنى كۆپ قېتىم تەنقىدلەپ ، ئۇنى خام خىيالىدىكى ياكى رۇسلارنىڭ قامچىسىدىن كېلىپ چىققان دەپ قارىغان ھەمدە ئۇنىڭ ئىنىقىلابقا قارشى يەنى ئاۋستىرىيە ئىنىقىلابىغا قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت ماھىيىتىنى ئېچىپ بەرگەن .

شۇنىڭغا ئوخشاشلا ، پانسلاۋىيانىزم بىلەن پانتۇركىزم مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن ، ئۇنىڭدىن فېئودال ھۆكۈمران سىنىپ ۋە جاھانگىرلەر دەرھال پايدىلانغان . لېيىن پانسلاۋىيانىزمنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىپ تاشلاپ ، ئۇ «ياۋروپا - ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرىدىغان ئازادلىق ھەرىكىتىدىن پايدىلىنىپ ، ئۆزىنىڭ قاغان ، پومبېشچىك ، موللىلىرىنىڭ ئورنىنى مۇستەھكەملەشكە ئۇرۇندۇ» دەپ قارىغان («لېيىن ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى 31 - توم ، 129 - بەت) . پانتۇركىزم ئۈستىدە ، ئېنىگېلسنىڭ پانسلاۋىيانىزم توغرىسىدىكى پاش قىلىشى ۋە تەنقىدى بويىچە بىز مۇنداق تەھلىل قىلىشقا تامامەن بولىدۇ : پانتۇركىزم - ئوتتۇرا ئەسىردىن كېيىن مەۋجۇت بولمىغان تۈرك (突厥) مىللىتىدىن ئىبارەت بۇ نىقاب ئاستىدا ، جاھانگىر تاجاۋۇزچى كۈچلەرنىڭ ئاسىيادىكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنى قۇل قىلىش ۋە ئۆكتەبىر ئىنىقىلابىدىن كېيىنكى ياش سوۋېت ھاكىمىيىتى تەرىپى ۋە جۇڭگونىڭ پۈتۈنلۈكىنى پارچىلاشتىكى ئالدامچىلىق پىلانىدۇر .

3. تۈركىستان ۋە شەرقىي تۈركىستان

جاھانگىرلارنىڭ جۇڭگونىڭ پىۋتۇنلۇكىنى پارچىلاشتا كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان ۋېۋىسكىسى ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان» نىڭ «مۇستەقىللىقى» ئۈستىدە داۋراڭ سېلىشتىن ئىبارەت. ئۇنداق بولسا، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن بۇ نام قانداق كېلىپ چىققان؟

«تۈركىستان» تۈركلەر (突厥人) ماكانلىشىپ ياشىغان جاي بولۇپ، مىلادى VIII ئەسىرنىڭ ئالدى - كەينىدە شەكىللەنگەن. بۇ نام پەقەت ئوتتۇرا ئاسىيادىكى سىر دەرياسى بىلەن ئامۇ دەرياسى ئارىلىقىدىكى كىچىك بىر پارچە جايىغا كۆرسىتىلگەن. XII ئەسىرگە كەلگەندە، بۇ نام ماۋرا ئۇنىيەھەر (سىر دەرياسى بىلەن ئامۇ دەرياسى ئارىلىقى) نىڭ زور قىسىم رايونلىرىنى كۆرسىتىدىغان بولدى.

ھازىرقى كۈندە، خەرىتىدە «تۈركىستان» دەپ ئاتىلىدىغان ئىككى جاي بار: بىرى، ئافغانىستاننىڭ شىمالىي قىسمىدىكى بىر رايون تۈركىستان دەپ ئاتىلىدۇ، يەنە بىرى، ھازىرقى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قازاقىستان رېسپۇبلىكىسىدىكى سىر دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقى، تاشكەنتنىڭ شىمالىدىكى بىر كىچىك بازار. XVI ئەسىردىن XVIII ئەسىرگىچە تۈركىستان شەھىرى قازاق خانلىقىنىڭ پايتەختى بولغان. بۇ ئىككى جايدىكى «تۈركىستان» نىڭ ھېچقايسى شەرقىي مېرىدىئان 17 گىرادۇستىن ئېشىپ كەتمىگەن، جۇڭگو چېگرىسىدىن خېلى يىراقتا، بۇ شۇ چاغدىكى گېئوگرافلار ئاتىغان «تۈركىستان» نىڭ جۇغراپىيىلىك دائىرىسى بىلەن ئاساسەن ئوخشاش.

كېيىنكى چاغلاردا تۈركىستان دېگەن بۇ نامنىڭ كۆرسىتىدىغان دائىرىسى بارغانسېرى چوڭايدى، ئۇنىڭ ئۇقۇمى تۈركلەر ئولتۇراقلاشقان جايلاردىن تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان بارلىق مىللەتلەر ئولتۇراقلاشقان جايلارغا كېڭەيدى، ھەتتا بۇنىڭ بىلەنمۇ توختاپ قالدى. XVIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدا شىمالىي تۈركىستان ۋە جەنۇبىي تۈركىستان دەپ ئايرىلدى، شىمالىي تۈركىستان سىبىرىيە بىلەن يىراق شەرقنى ئۆز ئىچىگە ئالدى، بۇ تارىختىكى تۈرك خانلىقىغا تەۋە جايلار بىلەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ، يىراق بۇ يەرلەردە تۇڭگۇس تىلى كۆرۈپىسى بىلەن موڭغۇل تىلى كۆرۈپىسىغا مەنسۇپ نۇرغۇن ئاھالە ئولتۇراقلاشقان. جەنۇبىي تۈركىستان تىيانشاننىڭ جەنۇبىدىن ئافغانىستاننىڭ شىمالىي قىسمىغىچە بولغان جايلارنى كۆرسىتەتتى، بۇ دائىرە ئاساسەن شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيانى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بۇ يەردە ئاساسلىقى تۈركىي تىللىق

ئاھالە ئولتۇراقلاشقان، لېكىن ھىندى - ياۋروپا قىل سىستېمىسىنىڭ ئىران قىلى گۇرۇپپىسىغا مەنسۇپ ئاھالىلەر مۇ بار ئىدى. شىمالىي تۈركىستان دېگەن بۇ نامنى كېيىنكى چاغلاردا كىشىلەر بارا - بارا قوللانمايدىغان بولدى. XVIII ۋە XIX ئەسىردىن ئىلگىرى ئالدىنقى يېرىمىغىچە، روسىيە ۋە ياۋروپا پادىكى بىر مۇنچە يازغۇچىلار «تۈركىستان» دېگەن بۇ نامنى ئىلىگىرىدىكى «جەنۇبىي تۈركىستان» غا قارىتىپ قوللىنىدىغان بولدى. ئاساسەن پامىر ئىگىزلىكىنى چېگرى قىلغان ھالدا، «غەربىي تۈركىستان» ۋە «شەرقىي تۈركىستان» دەپ پەرقلەندۈردى.

1827 - يىلى روسىيەلىك ئىمكوۋسكى (Timkovsky) تۇنجى بولۇپ «جۇڭگو تۈركىستانى» دېگەن نامنى ئىجاد قىلىپ، ئۇنى «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامنىڭ ئورنىغا دەستە تى. ئىككى يىلدىن كېيىن، روسىيەلىك بېچۇرىن (Bichurin) ماقالە يېزىپ، بۇنداق يەڭگۈشلەشكە قوشۇلمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن «غەرقىي تۈركىستان» ۋە «جۇڭگو تۈركىستانى» دېگەن بۇ ئىككى نامنى ياۋروپالىقلار دائىم قوللىنىپ كەلدى، بۇ نام بەزىدە شىنجاڭنىڭ جەنۇبىي قىسمىنى. بەزىدە پۈتۈن شىنجاڭنى كۆرسەتتى. ياپونلار «غەربىي يۇرت» دېگەن سۆزنى چىنى تۈركىستان (Chinese Turkestan) دېگەن ئاتالغۇ بىلەن ئىزاھلاپ غەربىي يۇرتنىڭ زېمىن تەۋەلىكىنى ئىپادىلەشنى ياقتۇردى، بۇنى ئەيسىپلەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ. ئەگەر «نامى ئىگىسى بىلەن بولسۇن» دېگەن پرىنسىپ بويىچە بولغاندا، خەنزۇچە تەرجىمە نامى قوللىنىلسا تېخىمۇ ياخشى بولاتتى.

جۇڭگودا، بولۇپمۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدا، شىنجاڭنىڭ جەنۇبىي قىسمىغا نىسبەتەن تارىختا ئوخشاش بولمىغان ئاتاشلار بولغان، ئۇنىڭ ئىچىدە ئاساسلىقى «ئالتە شەھەر» دېگەنگە ئوخشاش ناملار بار، سەھىپە چەكلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇلارنى كونكرېت تونۇشتۇرمايمىز.

«غەربىي تۈركىستان» دېگەن نامغا كەلسەك، روسىيە كېيىنكى چاغلاردا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھېۋە، بۇخارا ۋە قوقەندىن ئىبارەت ئۈچ خانلىقنى يۇتۇۋالدى، 1867 - يىلى تاشكەنتتە تۈركىستان گوبېرناتورى (باش ۋالىيىسى) تەسىس قىلدى، ئادەتتە بۇ كەڭ دائىرىلىك رايون «تۈركىستان» ياكى «روسىيەگە تەۋە تۈركىستان» (Russian Turkestan) دەپ ئاتالدى. «Turkestan» دېگەن سۆزنى خەنزۇچىدە كۆپىنچە «土耳其斯坦» (تۇرچىستان) دەپ تەرجىمە قىلىشىمىز مۇشۇ مەنبەدىن باشلانغان بولسا كېرەك. بۇنداق يېزىش توغرا ئەمەس، شۇڭا بەزىلەر «土耳其斯坦» (تۇرچىستان) دېگەن سۆزدىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن

《突厥斯坦》 (تۈركىستان) دەپ يېزىشنى ئىجىدا قىلغان. ئەھمىيەتتە، مەيلى تارىخ-
تىن ئالايلىق ياكى چەت ئەل ئاتالغۇلىرىدىن ئالايلىق، ئۇنى يەنىلا «**土尔克斯坦**»
(تۇجۇستان) دەپ تەرجىمە قىلىش كېرەك (ئۇيغۇرچىدە بۇ مەسىلە مەۋجۇت ئەمەس،
ھەممىسىلا ئۆز تىلىمىز بويىچە «**تۈركىستان**» دەپ ئاتىلىدۇ - تەرجىمىدىن).
ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن، ئەسلىدىكى تۈركىستان دېگەن جايدا
تۈركىستان، بۇخارا ۋە خارەزىمدىن ئىبارەت ئۈچ سوۋېت رېسپۇبلىكىسى قۇرۇل-
غانىدى. 1924 - يىلىدىن كېيىن، ئۇنى تۈركمەن (خەنزۇچىدە بۇرۇن «**土尔克明**»
[تۈركمىن] دەپ تەرجىمە قىلىنغان، ھازىر «**土克曼**» [تۈكمەن] دەپ تەرجىمە
قىلىنىدۇ، تۈركمەنلەر ياۋروپا ئىرقى بىلەن ئاسىيا ئىرقىنىڭ ئارىلاشما نەسلى،
تۈركلەر [突厥 تۇجۇلەر] تۈركمەن مىللىتىنىڭ شەكىللىنىشىدە مۇھىم ئورۇن تۇت-
قان، ئۆزبېك، تاجىك، قىرغىز، قازاقتىن ئىبارەت بەش رېسپۇبلىكا قىلىنىپ
تەشكىللىنىدى. ھازىر سوۋېت ئىتتىپاقى ئادەتتە ئوتتۇرا ئاسىيا بىلەن قازاقىستاننى
تەڭ ئاتايدۇ، بىز ئادەتتە «ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بەش رېسپۇبلىكا» دەپ ئاتايدۇ.
مىز. لېكىن غەرب يازما ماتېرىياللىرىدا يەنىلا «**تۈركىستان**»، «روسىيە تەۋە-
لىكىدىكى تۈركىستان» ياكى «روسىيە تەۋەلىكىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا» دېگەن
ئاتاشلارنى دائىم ئۇچرىتىپ تۇرىمىز.

قائىدە بويىچە ئىپتىقادا، يەر نامى يەر نامىدىنلا ئىبارەت بولىدۇ، لېكىن ئۇ
جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى، ئاغدۇرۇمچىلىقى ۋە پارچىلاش سۈيىقەستى بىلەن
بىرلىشىپ قالغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ خاراكتېرى ئۆزگىرىپ كېتىدۇ. «شەرقىي تۈر-
كىستان» دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ شىنجاڭغا تارقىلىپ كىرىشى ۋە بەزى زىيالىيلارنىڭ
ئۇنىڭدىن خەۋەردار بولۇشى تەخمىنەن مۇشۇ ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللىرىدىن باش-
لانغان. كىشىنى بىئارام قىلىدىغىنى شۇكى، ئۇ دەسلەپتەلا ئەكسىيەتچىل پانتۇر-
كىزم بىلەن بىللە شىنجاڭغا سىڭىپ كىرگەن ۋە مەملىكەت سىرتىدىكى ئاغدۇرۇمچى
كۈچلەر بىلەن، مەملىكەت ئىچىدىكى بۆلگۈنچىلىك بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن.

4. پانئىسلامىزىمچىلار بىلەن پانتۇركىزمچىلەرنىڭ شىنجاڭدا ئېلىپ
بارغان بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرى ۋە ئۇنىڭ بەربات بولۇشى

1 شىنجاڭدا پانئىسلامىزىمچىلار بىلەن پانتۇركىزمچىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى

چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىرىدە شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا
خۇسۇسىي مەكتەپلەر كۆپلەپ ئېچىلغان. ئۇنىڭ نەسىرى بىلەن، چەنۇبىي

شىنجاڭدىكى بەزى دىنىي مەكتەپلەردىمۇ پەننىي بىلىملەردىن دەرس ئۆتۈش باشلانغان. دىنىي مەكتەپلەردە پەننىي بىلىملەردىن دەرس ئۆتىدىغانلارنىڭ كۆپىنچىسى تۈركىيىلىكلەر، بەزىلىرى مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىپ قايتىپ كەلگەن يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرىدىن تەكلىپ قىلىنغانلار، بەزىلىرى نەدىن كەلگەنلىكى نامەلۇم كىشىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزى ئادەملەر يا ئاشكارا، يا پۈ-شۇرۇن ھالدا پانئىسلامىزم ۋە پانتۈركىزم ئىدىيىلىرىنى تارقاتتى. 1908 - يىلى، بايلىق موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ئەمىنىيە» نى تۈزەتكەندە، كىتابنىڭ نامىنى «تارىخى ھەمىدى» دەپ ئۆزگەرتكەن ھەمدە كىتابنىڭ كىرىش قىسمىدا: «مەنمۇ بۇ دەۋرىمىزدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ تايانچىسى ۋە ھىمايەتچىسى بولغان ئۇلۇغ ئوسمانىيە دۆلىتىنىڭ خەلىپىسى، سۇلتان يەنى سۇلتان ۋە ئۇلۇغ ھەرەمەيىنىڭ خادىمى ئابدۇل ھەمىدخان بىلەن ئابدۇل مەجىتخان نامىغا بېغىشلاپ «تارىخى ھەمىدى» دەپ ئات قويدۇم». دېگەن (ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى نەشرى، 39 - بەت - ت). مانا بۇ، پانئىسلامىزمنىڭ شىنجاڭدا مەلۇم تەسىرى بولغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

چەت ئەللەرگە چىقىپ سودىگەرچىلىك قىلغان، ھەج قىلغان، ئوقۇغان ئادەملەرنىڭمۇ بەزىلىرى پانئىسلامىزم ۋە پانتۈركىزم ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئاز ساندىكى كىشىلەر يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ ئۇنى ئۆزىنىڭ سىياسىي ئېتىقادى قىلىۋالغان، ھەتتا جاھانگىر تاجاۋۇزچى كۈچلىرىگە سېتىلىشتىن باش تارتماي، جاھانگىرلارنىڭ شىنجاڭدىكى گۇماشتىسىغا ئايلىنىپ، دۆلەتنىڭ پۈتۈن-لۈكىنى پارچىلىغۇچى جىنايەتكار بولۇپ قالغان. شىنجاڭدىكى پانئىسلامىزىمچىلار ۋە پانتۈركىزمچىلەرنىڭ تايانچ ئۇنسۇرلىرى تۆۋەندىكى كىشىلەردۇر:

مەسئۇد، غۇلجىلىق. ئۇ ياش ۋاقتىدا تۈركىيىگە بېرىپ ئوقۇغان، تۈركىيەنىڭ سىياسىي ئەربابلىرى بىلەن ئالاقىلاشقان. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە ياش تۈرك پارتىيىسى گېرمانىيىنى ئۆزىگە يۆلەنچۈك قىلىپ، ھەرقايسى جايلاردا پانتۈركىزمىنى تارقاتقان ئىدى. بۇ چاغدا مەسئۇد 1915 - يىلى ئىلىغا قايتىپ كېلىپ، ئىلىدا مۇھاجىر بولۇپ تۇرۇۋاتقان بەزى تۈركلەردىن پايدىلىنىپ مەكتەپ ئاچقان، شۇ ئارقىلىق پانئىسلامىزم ۋە پانتۈركىزم ئىدىيىلىرىنى تارقاتقان.

سابىت دامۇللا، ئاتۇشلۇق. ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيا، ئافغانىستان، تۈركىيە، سەئۇدى ئەرەبىستان، ھىندىستان قاتارلىق جايلارغا بېرىپ، ئۇ يەرلەردە پانئىسلامىزم ۋە پانتۈركىزم ئىدىيىلىرىنى قوبۇل قىلغان ھەمدە ئەنگلىيە تەۋەلىكىدىكى ھىندىستان ئاخبارات ئورگىنى بىلەن ئۇچراشقان.

مۇھەممەت ئىمىن، خوتەن قارىقاشلىق، م. ئى بۇغرا ئۇنىڭ تەخەللۇسى. ئۇ دىنىي كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئىلىغا بارغان. ئۇ ئىسلام دىنىغا بولغان ئەسەبىي ئېتىقادىدىن ئىلگىرىلەپ، تېزلا پائىئىسلا مىزىم ۋە پانتۇركىزىم ئىمىدىيەتلىرىنى قوبۇل قىلغان.

ئەيسا، يېڭىسارلىق. كىچىك چېغىدا خەنزۇچىنى ئۆگەنگەن، ئاھىيەلىك ھۆكۈمەتتە تەرجىمان بولغان، كېيىن جۇڭگونىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى تاشكەنتتە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانسىدا تەرجىمان قوشۇمچە كاتىپ بولغان. شۇ چاغدا ئۆز-بېكەردىن پائىئىسلا مىزىم ۋە پانتۇركىزىم ئىمىدىيەتلىرىنى قوبۇل قىلغان.

بۇ ئادەملەر بىر گۇرۇھ بولۇپ شەكىللىنىپ، «شەرقىي تۈركىستان» نى «مۇستەقىل» قىلىش توغرىسىدا چار سېلىشقان. ئۇ چاغدا جاھانگىرلار ئۆزىنىڭ ئاساسىي دىققىتىنى ياش سوۋېت ھاكىمىيىتىگە تاقابىل تۇرۇشقا قارىتىپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى پائىئىسلا مىزىمچى ۋە پانتۇركىزىمچى ئۇنسۇرلارنى سوۋېت ھاكىمىيىتىگە، كوممۇنىزىمغا قارشى تۇرۇشقا قۇتۇرىتىش بىلەن بەنت بولۇۋاتقان بولغاچقا، شىنجاڭغا قول سېلىشقا تېخى ئۈلگۈرەلمىگەنىدى. ئۇلار (يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئادەملەر) تېخى بىرلىشىپ كېتەلمىگەن بولسىمۇ، لېكىن كىچىك بولمىغان بىر قىسىم بۆلگۈنچى كۈچ شەكىللىنىپ چىققانىدى.

ياڭ زېڭشىن دۆلەتنىڭ بىرلىكىنى قوغداش، ئەلۋەتتە، ئۆزىنىڭمۇ ھۆكۈم رادىلىقىنى قوغداش ئۈچۈن، تۈركىيەلىك ئوقۇتقۇچىلار بىلەن دىن تارقاتقۇچى موللىلارنى چېگرىدىن قوغلاپ چىقاردى، 1927 - يىلى يەنە مەسئۇدنى، قولغا ئېلىپ، كېيىن ئۇنىمۇ شىنجاڭدىن قوغلاپ چىقاردى. ياڭ زېڭشىن بولسا فېئودال ھۆكۈمران ئىمىدى، پائىئىسلا مىزىم بىلەن پانتۇركىزىمنىڭ شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرىگە زەربە بېرىشتە، ئۇ دۆلەتكە ۋە مىللەتكە پىسايدىلىق بىر ئىشنى قىلدى.

2) قورچاق «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ قەپەزدىن چىقىشى ۋە بەربات بولۇشى

1931 - يىلى، ياپون جاھانگىرلىكى جۇڭگوغا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاپ، شەرقىي شىمالدىكى ئۈچ ئۆلكىمىزنى بېسىۋېلىپ، قورچاق «مانجۇرىيە دۆلىتى» نى قۇردى. شۇ يىلى، شىنجاڭدىمۇ جىسىن شۇرېننىڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. قۇمۇل ۋاڭىنىڭ

قول ئاستىدىكى خوجا نىياز قاتارلىق كىشىلەر قوزغىلاڭنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىپ، گەنسۇدىكى ماجۇڭنىڭ قوشۇنىنى شىنجاڭغا باشلاپ كىرگەنلىكتىن، شىنجاڭنى ئۇرۇش ئۈتى قاپلاپ كەتتى. شىنجاڭدىكى مالىمانچىلىق جاھانگىرلارنىڭ ئاغدۇرۇمچىلىق ھەرىكىتىنى پىلانلىشى ئۈچۈن ياخشى پۇرسەت تۇغدۇرۇپ بەردى.

قۇمۇلدىكى ۋەزىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى دەرھال ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكى بىلەن سابىت داموللىنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. 1931 - يىلى، سابىت داموللا چەت ئەلدىن شىنجاڭغا قايتىپ كېلىپ، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا، مۇھەممەد ئىمىن، خوجا نىياز بىلەن بىرلىشىپ، قەشقەردە قورچاق «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى قۇردى، «يېڭى ھايات» ۋە «مۇستەقىللىق» دېگەن ناملاردا گېزىت - ژۇرنال نەشىر قىلىپ، ئۆزىنىڭ بۆلگۈنچىلىك تەشەببۇسلىرىنى تەشۋىق قىلدى. ياۋروپادىكى «ياش تۈركىستان» ژۇرنىلى ۋە قەنىك پۈتۈن جەرياننى تەپسىلىي خەۋەر قىلىپ باشتى. مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكىلەرنىڭ يىراقتىن تۇرۇپ ماسلىشىشىدىن قارىغاندا، جاھانگىرلارنىڭ بۇ ۋەقەدە ئوينىغان رولىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس. بۇ يەردە «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام ئەمدى جۇغراپىيىۋى ئاتالغۇ بولماستىن، بۆلگۈنچىلىك ۋېۋىسىكىسى بولۇپ قالدى.

شىنجاڭدىكى مالىمانچىلىق ۋە ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتىنى قۇتۇتۇش، تەبەئىكى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قاتتىق دىققەت - ئىتتىبارىنى قوزغىدى. سوۋېت ھاكىمىيىتى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە، جاھانگىرلار ئوتتۇرا ئاسىيا پائىدەسىلا مەزمۇن ۋە پائىدەسىنى تارقىتىپ، «مۇشا - ۋات»، «بىئەھىيە» قاتارلىق سىياسىي باندىتلارنى قوللاپ، ئوتتۇرا ئاسىيا - دىكى بىر نەچچە سوۋېت رېسپۇبلىكىسىنى سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئايرىۋېتىشكە ئۇرۇنغانىدى. 1921 - يىلى، روسىيە كومپارتىيىسى (بولشېۋىكلار) نىڭ 10 - قۇرۇل - تىمىدا مىللىي مەسئەلە توغرىسىدا قارار چىقىرىلىپ، پائىدەسىلا مەزمۇن ۋە پائىدەسىنى تارقى - تىش قاتتىق مەنئى قىلىندى. سوۋېت ئىتتىپاقى خوجا نىيازنىڭ جەنۇبىي شىن - جاڭغا كەلگەنلىكى ۋە سابىت داموللا بىلەن تىل بىرىكتۈرگەنلىكىنى، ماجۇڭنىڭ نىڭ شېڭ شىسەي تەرىپىدىن ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ غالىپچىسى دەپ جاكارلان - غانلىقىنى، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىلا مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى، شېڭ شىسەي بولسا جۇڭگونىڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن رەسمىي تەيىنلەنگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئۆزىنى سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇپ جاھانگىر -

لىكىگە قارشى تۇرىدىغان قىلىپ كۆرسەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، شېڭ شىسە يىگە يار- دەم بېرىش قارارىغا كەلدى، شۇنىڭ بىلەن شېڭ شىسە يىنىڭ تەلپىگە ماقۇل بولۇپ، ئۈرۈمچىنى قورشىۋالغان ماجۇڭيىڭغا ھۇجۇم قىلىشقا ئەسكەر ئەۋەتتى. ماجۇڭيىڭ تەڭ كېلەلمەي جەنۇبىي شىنجاڭغا چېكىندى.

1934 - يىلى 2 - ئايدا، ماجۇڭيىڭ قوشۇنىنىڭ ئالدىن يۈرگەن قىسمى قەشقەرگە يېتىپ باردى، قۇرۇلغىنىغا ئۇزۇن بولمىغان قورچاق «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نى يەرلىك خەلقنىڭ ماسلىشىشى بىلەن تېزلا گۇمران قىلدى، قورچاق جۇمھۇرىيەتنىڭ غول ئۇنسۇرلىرى تەرەپ - تەرەپكە قاچتى، قورچاق زۇڭتۇڭ خوجانىياز سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بېسىمى ئاستىدا (خوجانىياز دەسلەپتە سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن موڭغۇلىيىنىڭ قوللىشىغا ئىشىنىپ كەن ھەم سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قورال - ياراق سېتىۋالغان)، قورچاق زۇڭلى سابىت داموللىنى تۇتۇپ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە تاپشۇرۇپ بەردى، ئۆزى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولدى. مۇھەممەد ئىمىن بۇ ئىشنىڭ شەپسىنى ئاڭلاپلا قېچىپ كېتىپ تۇتۇلمىدى. ماجۇڭيىڭنىڭ قول ئاستىدىكى ماخۇسەن خوتەنگە بېرىپ شاھ مەنسۇر قۇرغان قورچاق خوتەن «ئىسلام خانىلىقى» نى يوقاتتى. 1937 - يىلى، خوجانىيازنىڭ قول ئاستىدىكى مامۇن بىلەن ماخۇسەن يەنە ئەنگىلىيە، ياپونىيە جاھانگىر تاجاۋۇزچى - ئاغدۇرمىچى كۈچلىرىنىڭ كۈشكۈرتۈشى بىلەن، ئىلىگىرى - كېيىن بولۇپ توپىلاڭ كۆتۈردى، سوۋېت ئىتتىپاقى يەنە شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىنىڭ تەلپى بويىچە، ئەسكەر چىقىرىپ بۇ قېتىمقى بۆلگۈنچىلىك توپىلىكىنى باستۇرۇشقا ياردەملەشتى. سوۋېت قوشۇنى جەنۇبىي شىنجاڭدا ئەنگىلىيىنىڭ يوشۇرۇن كۈچلىرىنى باستۇرۇشتا خېلى قاتتىق بولدى، شۇ قاتاردا بىر مۇنچە گۇناھسىز كىشىلەرگىمۇ زىيان - زەخمەت يەتتى. جۇڭگو كومپارتىيىسى ۋە سوۋېت كومپارتىيىسى كىشىلىرىنىڭ چىڭ تۇرۇشى بىلەن، شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتى پۈتۈن شىنجاڭ دائىرىسىدە جاھانگىرلارنىڭ يوشۇرۇن كۈچلىرىنى تازىلاشنى داۋاملاشتۇردى. بۇ، بۆلگۈنچىلىككە قارىتا بېرىلگەن بىر قېتىملىق قاتتىق زەربە بولۇپ، ئۇنىڭ نەتىجىسىنى يوققا چىقىرىشقا بولمايدۇ.

3. پانجىسلاھ زىمچىلار بىلەن پانتۇركىزۇمچىلەرنىڭ ئامىرىكىغا ۋە جاپاڭ چىشىگە تايىنىشى

مۇھەممەد ئىمىن شىنجاڭدا تۇرالماي، چەت ئەلگە قېچىپ بېرىپ، جاھانگىرلار باقىدىغان قاچاق تەشۋىقات ئەترىتىگە كىرىۋالدى.

ئۇنىڭدىن ئىلگىرى، جاھانگىرلار بىر تۈركۈم قاچاق پانئىسلامىزىمچىلار بىلەن پانئۇرۇكىزىملىرىنى، مەسىلەن تۈركىيىلىك فېئودال ئاقسۆڭەكلەر ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىدىن قېچىپ كەتكەن كوممۇنىزىمغا قارشى ئۇنسۇرلارنى يىغىپ، مەخسۇسى ئەكسىيەتچىل تەشەببۇسلارنى تەرغىپ قىلىدىغان گېزىت - ژۇرناللارنى نەشر قىلغانىدى. مەسىلەن ياپونىيىنىڭ توكيو شەھىرىدە تاتار يېزىقىدا چىقىرىلىدىغان «يېڭى ياپونىيە خەۋىرى»، فىرانسىيىنىڭ پارىژ شەھىرىدە ئۆزبېك يېزىقىدا چىقىرىلىدىغان «ياش تۈركىستان»، گېرمانىيىنىڭ بېرلىن شەھىرىدە تاتار يېزىقىدا «مىللەتنىڭ يېڭى يولى» دېگەن ژۇرناللار بار ئىدى. بۇ ئەكسىيەتچىل ژۇرناللار تۈرلۈك مەخپىي يوللار بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىغا ۋە شىنجاڭغا تارقىلىپ كىرگەنىدى. بۇ ژۇرناللارنىڭ ھەممىسى ئەرەبچە ھەرپ بىلەن بېسىلغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ژۇرناللارنىڭ تىلى تۈركىي تىل گۇرۇپپىسىغا مەنسۇپ بولغانلىقى ئۈچۈن، ئوخشاش تىل گۇرۇپپىسىدىكى مىللەت خەلقى ئۇنى ئاساسەن ئوقۇيالاتتى. دېمەك، پانئىسلامىزىم بىلەن پانئۇرۇكىزىم جاھانگىرلارنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىغا، كوممۇنىزىمغا قارشى تۇرۇش، سوۋېت ئىتتىپاقىنى پارچىلاش، جۇڭگونى بۆلۈپ تاشلاش تىكى ئىدىيىۋى قورالى بولۇپ قالغان.

مۇھەممەد ئىمىن ھىندىستان ئارقىلىق تۈركىيىگە بېرىپ، ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» نى نەشر قىلدۇردى. ئۇ كىتابتا: «شەرقىي تۈركىستان» ئون مىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە، ئۇيغۇرلار بۇ يەردىكى ئاساسلىق ئولتۇراقلاشقان مىللەت، باشقىلارنىڭ ھەممىسى كۆچۈپ كەلگەن مىللەتلەر؛ ئاساسلىق ئولتۇراقلاشقان مىللەتتە دېموكراتىيىدىن بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقى بولىدۇ، كۆچۈپ كەلگەن مىللەتلەردە دېموكراتىيىدىن بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقى بولمايدۇ، دەپ جۆيلۈگەن. مۇھەممەد ئىمىن «مۇستەقىللىق» قا قۇترىتىش ئۈچۈن، خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇپلا قالماي، باشقا مىللەتلەرگە، جۈملىدىن تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان ۋە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان باشقا مىللەتلەرگەمۇ قارشى تۇرغان. ئۇنىڭ بۇ ساختا تارىخ كىتابى ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلايدىغان ئەكسىيەتچىل تەشۋىقات ماتېرىيالى بولۇپ قالغان.

ئەيسا تاشكەنتتىكى خىزمەت مۇددىتى توشۇپ ۋە تەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، شىنجاڭدا تۇرۇشقا چۈرۈت قىلالماي، نەنجىڭغا كەتكەن. 1937 - يىلى ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش پارتلىغاندىن كېيىن، نەنجىڭ ھۆكۈمىتى ۋەكىللەر ئۆمىكى تەشكىللەپ، ئوتتۇرا ۋە يېقىن شەرقتىكى بەزى دۆلەت

لەرنى زىيارەت قىلىشقا ئەۋەتكەندە، ئەيسا بۇ زىيارەت پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ بىر تەرەپتىن چەت ئەللەردىكى پائىمىسلا مىزمىچى ۋە پىئانتۇركىزمىچى كۈچلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن مەسئۇد، مۇھەممەد ئىمىنىلەر بىلەن ئايرىم - ئايرىم سۆزلىشىپ، ئۇلارنى ۋە تەنگە قايتىپ كېلىشكە دەۋەت قىلغان. نەزىمىچى ھۆكۈمىتى بۇ ئادەملەرنى بېقىپ، شىنجاڭدىكى شېك شىسە يېنى تىزگىنلەش ئۈچۈن، ئۇلارغا ئايرىم - ئايرىم ھالدا بەزى مەنسەپ - ئۇنۋانلارنى بەرگەن ۋە ئۇلارنىڭ گېزىت - ژۇرنال چىقىرىشىغا رۇخسەت قىلغان. شۇنىڭ بىلەن، «چىنى تۈركىستان ئاۋازى»، «يۇرت» دېگەنگە ئوخشاش ژۇرناللار ئارقا - ئارقىدىن نەشر قىلىنغان. مەسئۇد قاتارلىقلار «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامنى «چىنى تۈركىستان» دەپ ئۆزگەرتسە، جياڭ چىشىنىڭ ئاسانراق قوبۇل قىلىشىنىمۇ بىلىگەن. ئۇلار ۋېۋىسكىنى ئۆزگەرتكەن بولسىمۇ، مەزمۇنىنى ئۆزگەرت مەي، ئۆزلىرىنىڭ پائىمىسلا مىزم ۋە پىئانتۇركىزمىنى بۇرۇنقىدەكلا تەرغىپ قىلى ۋەرگەن، ئۇنىڭ ئارىسىغا سوۋېت ئىتتىپاقىغا، كۇمۇننىزىمغا قارشى ۋالاقلاشلار ھەم دە شېك شىسە يېگە قارشى تىللاشلارمۇ قىستۇرۇلغان، ئەلۋەتتە.

40 - يىللارنىڭ باشلىرىدا، خەلقئارا فاشىزىمغا قارشى ئۇرۇش ئېغىرسى ناقارغا دۇچ كەلگەندە، شېك شىسە بۇ پەيتنى تاللاپ بىر بۇرۇلۇپلا جياڭ چىشىگە بېقىندى. ئامېرىكىنىڭ تەسىر كۈچى جياڭ چىشىنىڭ ھەربىي - مەمۇرىي ئەمەلدارلىرى بىلەن بىللە شىنجاڭغا كىرىپ كەلدى. مەسئۇد قاتارلىقلارمۇ گېدە يگەن ھالدا يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ مۇھىم خىزمەتلەرگە تەيىنلەندى. 1946 - يىلى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بىلەن 11 ماددىلىق تىنچلىق بېتىمى تۈزۈپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنى ئۆزگەرتىپ تەشكىللىدى، مەسئۇد باش تەپتىش بولدى، مۇھەممەد ئىمىن تەمىرات نازىرى بولدى، ئەيسا ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ ھەيئەت ئەزاسى بولدى، كېيىنكى يىلى، مەسئۇد ئۆلكىنىڭ رەئىسى، ئەيسا ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ باش كاتىبى بولدى.

بۇ مەزگىلدە، شىنجاڭدا پائىمىسلا مىزم بىلەن پىئانتۇركىزم راسا غالىپلاش قاندى، ئۇلار «چىنى تۈركىستان» دېگەن ۋېۋىسكىنى داۋاملىق كۆتۈرۈۋېلىپ، كۆرۈنۈشتە ئىلىدىكى «شەرقىي تۈركىستان» بىلەن قارشىلاشقاندا كېلىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ماختىشىغا ئېرىشكەن بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي كۈچلىرىنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن پايدىلىنىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن سودىلىشىپ، «يۈكسەك مۇختارىيەت» يەنى «مۇستەقىللىقتىن تۆۋەن، مۇختارىيەتتىن يۇقىرى» بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى تەلەپ قىلدى، ئەمەلىيەتتە

ئۇلارنىڭ مەقسىتى ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە تايىنىپ شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىش تىن ئىبارەت ئىدى، پەقەت پۇرسەت يېتىپ كەلمىگەنلىكى ئۈچۈنلا، ئائىلاج تۆۋەنرەك تەلەپ قويغانىدى، خالاس.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇلار جامائەتچىلىك - تەشۋىقات قوراللىرىنى ئىشلىتىپ، پائىسلاھەت ۋە پانتۇركىزمنى ئاپ - ئاشكارا تەشۋىق قىلىدىغان گېزىت - ژۇرناللارنى شىنجاڭدا كەينى - كەينىدىن مەيدانغا چىقاردى. مۇھىم مەدەنىيەت بىلەن ئەيسا بىرلىكتە چىقارغان «چىنى تۈركىستان ئاۋازى» چۈڭچىڭغا كۆچۈرۈلۈپ بارغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ نامى «ئالتاي ئايلىق ژۇرنىلى» دەپ ئۆزگەرتىلىگەنىدى. تۈرۈمچىگە كۆچۈرۈپ كەلگەندە شۇ نام بىلەن نەشر قىلىندى. ئۇلار يەنە «ئەرك گېزىتى» دېگەن نامدا گېزىت چىقاردى، مەسئۇد تەرەپدارلىرىدىن بولغان قۇربان قوداي «تاڭ نۇرى» دېگەن نامدا گېزىت چىقاردى. 1946 - يىلى، پولات قادىر يازغان «ئۆلكە تارىخى» مۇھىم مەدەنىيەتنىڭ «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» بىلەن تومۇرداش ھەم ئۇنىڭ داۋامى ئىدى. كېيىن «ئالتاي نەشرىياتى» (ئالتاي ئايلىق ژۇرنىلىنى چىقىرىدىغان نەشرىيات) مەسئۇدىنى پەخىرىي رەئىسلىكىگە تەكلىپ قىلدى، بۇ مەسئۇدنىڭ مۇھىم مەدەنىيەت بىلەن ئەيسا قاتارلىقلار بىلەن ئاشكارا بىر ئىقتىسادقا قوشۇلغانلىقىنىڭ ئالامىتى ئىدى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى، مەسئۇد ئۆزىنىڭ ئورۇن - مەرتىۋىسىنىڭ ئوخشاشماسلىقى سەۋەبىدىن بىر ئاز ئېھتىيات قىلاتتى، 1947 - يىلى، ئالتاي نەشرىياتى يەنە تارىخ - خۇغراپىيە تەتقىقات ئورنى، ئەدەبىيات - تىل تەتقىقات ئورنى قۇردى ھەمدە ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىدا «دەرنەك» دەپ ئاتالغان لېكسىيە ئوقۇش سورۇنى تەشكىل قىلدى، ئۇنىڭغا قاتناشقانلارنى يېمەك - ئىچمەك بىلەن كۈتەتتى، مۇكاپاتقا باھالانغانلارنى ئامېرىكىنىڭ پاركىر ماركىسلىق قەلىمى، شۇبىتسارىيە قول سائىتى قاتارلىق نەرسىلەر بىلەن مۇكاپاتلايتتى، شۇ ئارقىلىق كىشىلەرنى ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەتلىرىگە قاتنىشىشقا قىزىقتۇراتتى. ئۇلارنىڭ شوئارى: ۋەتەننىمىز تۈركىستان، مىللىتىمىز تۈرك، دىنىمىز ئىسلام دېگەندىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ سۆزلەر يىغىن سورۇنلىرىدا ۋە گېزىت - ژۇرناللاردا دائىم كۆرۈلۈپ تۇراتتى. ئۇلار يەنە خىزمەت ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، ئەيسانىڭ كونتروللۇقىدىكى «سەنمەنچى-يۇلىق ياشلار ئۆمىكى شىنجاڭ شۆبىسى» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنى «شىنجاڭ ياشلار ئۆمىكى» دەپ ئۆزگەرتتى، ئاخىرىدا ئۇ گومىنداڭ تەرىپىدىن بىكار قىلىندى؛ مەركىزىي بانكا تارقاتقان «شىنجاڭغا خاس چەك» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنى «چىنى تۈركىستانغا خاس چەك» دەپ ئۆزگەرتتى؛ بۇ

قەغەز پۇل تارقىتىلىپ يېرىم كۈن ئۆتمەيلا، مەجبۇرىي يىغىۋېلىنىپ كۆيدۈرۈپ تاشلاندى، بۇ شۇنى كۆرسىتىدۇكى، ئۇلار ئامېرىكا جاھانگىرلىكىنى ئارقا تېرەك قىلىۋېلىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىمۇ ئانچە كۆزىگە ئالمايدىغان بولۇپ كەتكەن. مەسئۇدنىڭ تەختكە چىققانلىقى ۋە ئۇنىڭ قىلمىش - ئەتىھاشلىرىگە قارىتا شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى، جۈملىدىن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى ئىچىدىكى بىر مۇنچە ئاڭلىق كىشىلەرمۇ قاتتىق نارازى بولغان. ئۇلار ئوخشاش بولمىغان شارائىت ئاستىدا بىر قاتار كۈرەشلەرنى قىلىپ، ئاخىر مەلۇم غەلىبىگە ئېرىشكەن.

4 سوۋېت ئىتتىپاقىمۇ پائىدەسىز بىلەن پائىدۇركىزىمىدىن پايدىلاندى

شېڭ شىسەي جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇپ سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇشنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئامېرىكا جاھانگىرلىكى بىلەن چاڭ چېشىگە بېقىنغاندىن كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭغا قاراتقان سىياسىتىدە زور ئۆزگىرىش بولدى. ئۇ ئىلگىرى شىنجاڭغا ئەۋەتكەن ھەربىي قوشۇننى، مەسلىھەتچىلەرنى، مۇتەخەسسسلەرنى قايتۇرۇپ كەتتى؛ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان ئاممىنىڭ نارازىلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئوت ئۈستىگە ياغ چېچىپ، تىنچسىزلىق ئامبىلىرىنى ئۇلغا يىتتى؛ ھەتتا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى پائىدەسىز ۋە پائىدۇركىزىمنىڭ قالدۇق كۈچلىرىنى ئىشقا سېلىشتىمۇ باش تارتماي، مەلۇم تىزگىنلەش دائىرىسىدە، يەنى مەخسۇس شىنجاڭغا قارىتا ئاشۇنداق ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنىڭ زەھەرلىرىنى تارقىتىپ، «شەرقىي تۈركىستان» نىڭ «مۇستەقىللىقى» ئۈستىدە قۇتراتقۇلۇق قىلدى.

سوۋېت ئىتتىپاقى ئۆز دۆلىتى ئىچىدىكى ئاشكەنت، ئالمۇتا بۇ ئىككى جايدا، ئايرىم - ئايرىم ھالدا «شەرق ھەقىقىتى»، «قازاق ئېلى» دېگەن نام بىلەن ئىككى خىل ژۇرنال چىقىرىپ، ئۇنى شىنجاڭدا قوللىنىلىدىغان ئۇيغۇرچە، قازاقچە يېزىقتا (ئۇ چاغدا سوۋېت ئىتتىپاقىدا يېزىق ئىسلاھاتى تاماملىنىپ، رۇس يېزىقى قوللىنىلىۋاتاتتى) نەشر قىلىپ، مەخسۇس شىنجاڭنىڭ ئىلى، تارباغاتاي، ئالتاي قاتارلىق جايلرىغا كىرگۈزدى. ئۇ ئىشنى باشقۇرىدىغان كىشى سوۋېت كومپارتىيەسى ئەزاسى بولۇپ، ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئالمۇتا شەھىرىدە تۇرۇشلۇق مەنسۇر روزىيىپ ئىسىملىك ئۇيغۇر ئىدى. 30 - يىللاردا ئۇ كىشى شىنجاڭغا ئەۋەتىلىپ، بىر نەچچە يىل شىنجاڭ گېزىتىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى بولغان، شىنجاڭنىڭ ئەھۋالىنى بەش قولىدەك بىلەتتى. بۇ ژۇرناللارغا دائىم

ماقالە يازىدىغان بەزى ئادەملەرنىڭ ئۆزىدە بىر مۇنچە پائىئىسلا مىزم ۋە پائىئۇر-
 كىزم ئىدىيىلىرى بولۇپ، بۇ ئىدىيىلەر ئۇلارنىڭ كىالىسىدىن ئۇزۇل - كېسىل
 تازىلاپ چىقىرىلغان، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلار بەزە چە ماركسىزم - لېنىنىزم
 ئىبارىلىرىنى ئۆگىنىۋالغان بولغاچقا، ھەقىقەت ئىزدىگۈچى، ئازادلىققا تەلپۈن-
 گۈچى نۇرغۇنلىغان ياش زىيالىيلار ۋە خەلق ئاممىسى ئىچىدە ئۇلارنىڭ ماقالىلىرى
 ناھايىتى زور ئالدامچىلىق رولىنى ئوينىغان. مەسىلەن ئالايلۇق، ئۇلار: جۇڭگو
 جاھانگىرلارنىڭ مۇستەملىكىسى، شىنجاڭ بولسا جۇڭگونىڭ مۇستەملىكىسى دەپ
 چۆيۈلۈپ، «شەرقىي تۈركىستان» دىكى ھەر قايسى مىللەت مۇسۇلمانلىرىنى بىر-
 لىشىپ، «خىتايلار» نى قوغلاپ چىقىرىپ، «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى»
 قۇرۇشقا چاقىرغان. بۇ سەپسە ئلەر لېنىنىڭ مىللىي مۇستەملىكە مەسىلىسى توغرىدا
 سىدىكى توغرا بايانلىرىغا تامامەن خىلاپدۇر. لېنىن مۇنداق دەپ كۆرسەتكەنىدى:
 ئۇخشايدىغان ئىككى مىللەت مەسىلىسى بار، بىرى - جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى
 كەلتۈرۈپ چىقارغان مىللىي مۇستەملىكە مەسىلىسى، بۇنى ھەل قىلىشنىڭ ئۇسۇ-
 لى - مىللەتلەر ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى ھەل قىلىش، جاھانگىرلىككە قارشى
 تۇرۇپ مۇستەقىل بولۇش؛ يەنە بىرى - كۆپ مىللەتلىك دۆلەتنىڭ ئىچكى
 قىسمىدىكى مىللىي مەسىلە، بۇنى ھەل قىلىشنىڭ ئۇسۇلى - ئېكسپىلاتاتسىيە
 ۋە زۇلۇمنى يوقىتىپ، مىللىي باراۋەرلىكنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، مىللەتلەرنىڭ
 بىرلىشىش يولىغا مېڭىش. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ
 ماڭغىنى ئەنە شۇ ئىككىنچى يول ئىدى. لېكىن جۇڭگوغا قارىتا، سوۋېت ئىتتىپاقى
 دائىرىلىرى ئاشۇنداق ئادەملەرنىڭ جۇڭگونىڭ يېرىم مۇستەملىكە - يېرىم فېئود-
 دالىق جەمئىيەت خاراكتېرىنى بۇرمىلىشىغا، شىنجاڭنىڭ تارىخىنى بۇرمىلاپ،
 يەرلىك مىللەتلەرنى خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇش ۋە «مۇستەقىل» بۇلۇشقا قۇتۇر-
 تىشىغا يول قويدى.

«يىراقتىكى سۇ ئۇسۇزلۇقنى قاندۇرالمىپتۇ» دېگەندەك قىلىپ، سوۋېت
 ئىتتىپاقى يەنە قاچقۇن ئېلىخان تۆرىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنى مەسچىتلەردە مۇسۇل-
 مانلارغا قارىتا خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇپ «مۇستەقىل بولۇش» يولىدا «غازات»
 قىلىش توغرىسىدا بىۋاسىتە تەشۋىق قىلىشقا قويغان، ئۇ «ئۆلگەنلەر شەھىد،
 قالغانلا غازى» بولىدۇ دەپ جار سېلىپ، مۇسۇلمانلارنى قولغا قورال ئېلىپ
 چەك قىلىشقا قۇتراتقان. ئېلىخان تۆرە ئەسلى سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۆزبېك
 بولۇپ، پائىئىسلا مىزم ۋە پائىئۇر كىزملىق ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنى تارقىتىشقا
 ئۇچۇن، 1924 - يىلى سوۋېت ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، كېيىن

قېچىپ شىنجاڭغا كېلىۋالغان. ئېيتىشلاردىن قارىغاندا، ئۇنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمىتىمۇ قولغا ئالغانىكەن، ئاخىر ئۇ ئىلىغا قېچىپ بېرىپ، خەلقنى «مۇستەقىللىق» قا چاقىرىشتا ئەڭ قەتئىي ئۇنسۇر بولۇپ قالغان. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى پارتلىغاندىن كېيىن، ئۇ «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نىڭ رەئىسى ۋە قوراللىق قىسىملارنىڭ مارشالى بولغان، ئۇنىڭ تەسىرى شۇ يەرگەچە بېرىپ يەتكەنكى، ھەتتا مىللىي ئارمىيىنىڭ بايراقلىرىغا «قۇرئان كەرىم» ئايەتلىرى ۋە «شەرقىي تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن ئالغا» دېگەن شوئارلامۇ يېزىلغان.

ئەينى چاغلاردا، شىنجاڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتتە قالاق بولۇپ، زىيالىيلار ئانچە كۆپ ئەمەس ئىدى، پرولېتارىيات سىنىپى تېخىمۇ يوق ئىدى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى پارتلاشتىن ئىلگىرى رەھبەرلىك خىزمىتىگە قاتناشقان ئىلغار زىيالىيلاردىن ئابباسۇپ قاتارلىق بىر نەچچە كىشىلا بولۇپ، ھەممىسىلا ياش ئىدى، ئەخمەتجان بولسا تېخى ئسۇرۇمچىدە قاماقتا ئىدى، ئۇنىڭ ئۆز تەسىرىنى جارى قىلدۇرۇشى تەس ئىدى. گەپنىڭ تۈگۈنى تېخى بۇ يەردە ئەمەس، گەپ شۇ يەردىكى، ئېلىخان تۆرىدىن ئىبارەت بۇ پائىسىلازمىچى ئۇنسۇرنى زادى كىم مەسچىتىدىن تەكلىپ قىلىپ ئەپچىققان ۋە كۆككە كۆتۈرگەن؟ شۇڭا، نۇرغۇنلىغان زىيالىيلار ۋە كەڭ خەلق ئاممىسى ئېلىخان تۆرىنىڭ پائىسىلازمىچىلىق «غازات» ئورۇشىغا ۋە بۆلگۈنچىلىكىگە نارازى بولسىمۇ، لېكىن شۇ چاغدا ئۇنىڭغا ئامالسىزلىق ھېس قىلىشقان ئىدى.

بىر تەرەپتىن، چېگرىنىڭ سېرىقىدىن كىرگەن، بىزەچە ماركسىزم - لېنىنىزم ئىبارىلىرى قىستۇرۇلۇپ، «شەرقىي تۈركىستان» نىڭ «مۇستەقىللىقى» نى تەشەببۇس قىلىدىغان تەشۋىقات بۇيۇملىرى، يەنە بىر تەرەپتىن شۇ جاينىڭ ئۆزىدە ياپ - يالىڭاچ پائىسىلازمىنىڭ بىۋاسىتە قۇتراتقۇلۇقى ئامما ئىچىدە ئىدىيىۋى قالايمىقانچىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ئۇنىڭ يەتتە تۈگۈن زىيىنى ناھايىتى زور بولدى.

5. شىنجاڭ خەلقىنىڭ پائىسىلازم ۋە پائىتۇركىزمگە بەرگەن قايتارما زەربىسى قەيسەردە پائىسىلازم ۋە پائىتۇركىزىملىق ئەكسىيەتچىل تەشۋىقات بولىدۇ كەن، شۇ يەردە ئۇنىڭغا قارشى قايتارما زەربە بېرىلىدۇ، ئەلۋەتتە. بىراق، ئۇنىڭ ئەكسىيەتچىل قىياپىتىنىڭ ئاشكارىلىنىشى ئۈچۈن بىر جەريان كېرەك، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئۇنى سېزىشى ئۈچۈن بىر جەريان كېرەك، ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغدايدىغان، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى قوغدايدىغان كۈچلەرنىڭ توپلىنىشى ئۈچۈن بىر جەريان كېرەك. ئاخىر، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ۋە تەننىڭ

بىرلىكى ۋە مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىدىن ئىبارەت بۇ بايراق ئاستىدا، زەڭگىرلىك پائىسلا مىزىمچى، پانتۇركىزىمچى ئۇنسۇرلارنى شىنجاڭدىن قوغلاپ چىقاردى.

40 - يىللارنىڭ كېيىنكى يېرىمى پائىسلا مىزىم بىلەن پانتۇركىزىم شىنجاڭدا راسا غالىپچىلاشقان مەزگىل بولۇپ، ئىلىدا ئېلىخان ئىسۋەر، ئۈرۈمچىدە مەسىئۇد قاتارلىقلار بار ئىدى، ئىشنىڭ جىددىيلىك ۋە مۇھىملىق دەرىجىسىدىن ئالغاندا، ئاۋۋال ئېلىخان ئۆزىنى بىر ياقلىق قىلىش زۆرۈر ئىدى، ئەلۋەتتە.

ئىلى مەسىلىسىنى ھەل قىلىشنى يالغىزدا ئۆتكۈزۈلگەن سوۋېت ئىتتىپاقى، ئامېرىكا، ئەنگىلىيە ئۈچ دۆلەت باشلىقلىرى يىغىنىدىن كېيىنكى 1945 - يىلى 5 - ئايدا، ستالىن ئامېرىكا زۇڭتۇڭىنىڭ پەۋقۇلئاددە ئەلچىسىنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرگەندە ئوتتۇرىغا قويغان، بۇنىڭ ئۈچۈن قويۇلغان شەرت - جۇڭگو ھۆكۈمىتى، تاشقى مۇئەسسەسەنىڭ «ھازىرقى ھالىتى» نى ئېتىراپ قىلىش. ئامېرىكا زۇڭتۇڭى ترۇمان (Truman) بۇنىڭغا قوشۇلغاندىن كېيىن، ئۇ گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنى شۇنداق قىلىشقا قىستىدى، بۇ ئىش 8 - ئايدا ئىمزالانغان «جۇڭگو - سوۋېت دوستلۇق ئىتتىپاق شەرتنامىسى» نىڭ شەرتنامىگە قوشۇمچە ئالماشتۇرۇلدىغان ھۆججەتدە ئوچۇق يېزىلىپ دۇنياغا ئېلان قىلىنغان. 10 - ئايدا جىياڭ جىيەشى رادىئودا نۇتۇق ئېلان قىلدى، شۇنىڭ بىلەن جاك چۇڭنىڭ ئەخمەت - جان قاتارلىق كىشىلەر بىلەن تىنچلىق سۆھبىتى باشلاندى.

بۇ قېتىمقى سۆھبەت كۈرەش بىلەن تولغان، مىللىتى دورىسىنىڭ پۇرىقىمۇ ناھايىتى قويۇق بولغانىدى. لېكىن مۇنداق بىر نۇقتىنى مۇتەپپەقىيەتلىك نەتىجىلەرگە كىرىپ كەتكەن، مەيلى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەكىلى جاك چۇڭ بولسۇن ياكى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ ۋەكىلى ئەخمەتجان بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداشتىن ئىبارەت بۇ ئومۇمىي نۇقتىنى كۆزدە تۇتتى، بۇ، سۆھبەتتە كېلىشىم ھاسىل قىلىشنىڭ بىرىنچى مۇھىم شەرتى ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، سوۋېت ئىتتىپاقىمۇ پائىسلا مىزىمنى خەۋەپلىك دەرىجىگە يەتكۈزگەن ھەم تىنچلىق سۆھبىتىگە جاھىلىق بىلەن قارشى تۇرۇۋاتقان ئېلىخان ئۆزىنى ئۆز دۆلىتىگە قايتۇرۇپ كېتىپ، توسالغۇ كۈچىنى چىقىرىپ تاشلىدى. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، تىنچلىق سۆھبىتىنىڭ ئۆزىلا ئېلىخان ئۆزىنىڭ بۆلگۈنچىلىك يولىدا چىڭ تۇرغانلىقىغا بېرىلگەن بىر قېتىملىق چوڭ زەربە ئىدى.

سۆھبەت نەتىجىسىدە «11 ماددىلىق تىنچلىق بىيىتىم» ھاسىل قىلىنىپ، شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمىتى ئۆزگەرتىپ تەشكىللەندى، ئەخمەتجان ئۆلكىلىك

ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولدى، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتىن خېلى كۆپ كىشىلەر ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ خىزمىتىگە قاتناشتى. ئۈچ ۋىلايەتتە «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» ۋەزىيىتىگە خاتىمە بېرىلدى. كېيىن، ئەكسىيەتچىلەرنىڭ بۇزغۇنچىلىق قىلىشى، بولۇپمۇ مەسئۇدنىڭ تەختكە چىقىپ ئۆلكىنىڭ رەئىسى بولغانلىقى تۈپەيلىدىن، ئۈچ ۋىلايەت تەرەپتىن ھۆكۈمەت خىزمىتىگە قاتناشقان خادىملار ئىلىغا قايتىپ كەتتى، ئەخمەتجان شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك سالاھىيىتى بىلەن ئۈچ ۋىلايەتنىڭ خىزمىتىگە رەھبەرلىك قىلدى.

ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ چىڭ تۇرۇشى ۋە چاڭ چۆچۈڭنىڭ تىرىشچانلىق كۆرسىتىشى ئارقىسىدا، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى 1948 - يىلى مەسئۇدنى رەئىسلىك تىن قالدۇرۇپ، بۇرھان ئەپەندىنى ئۆلكىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلىدى. بۇ، پائىتۇركىزىمچى، پائىتۇركىزىمچى بۆلگۈنچى كۈچلەرگە بېرىلگەن ئىككىنچى قېتىملىق چوڭ زەربە بولدى. بۇرھان ئەپەندى ئۆلكىگە رەئىس بولغاندىن كېيىن، مەسئۇدنىڭ يېقىنى قۇربان قودايىنىڭ «ئاڭ نۇرى» گېزىتىنى دەرھال پېچەتلىدى (كېيىن ئۇلار شەكلىنى ئۆزگەرتىپ «مەشئەل» دېگەن نام بىلەن گېزىت چىقارغان). بۇرھان ئەپەندىنىڭ شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمىتىنى باشقۇرۇشى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشتى، كېيىنكى كۈنلەردە شىنجاڭنىڭ ھەربىي - مەمۇرىي ساھەسىدىكىلەرنىڭ تىنىچلىق بىلەن ھەقىقەتكە قايتىشى ئۈچۈنمۇ يول ئېچىپ بەردى.

ئەخمەتجان قاتارلىق كىشىلەر ئىلىدا نۇرغۇن كۈچ سەرپ قىلىپ ۋە بىر قاتار تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، خەلق ئاممىسى ئارىسىدا ئېلىخان تۆرە قاتارلىقلار تارقاتقان پائىتۇركىزىم، پائىتۇركىزىمنىڭ بۆلگۈنچىلىك زەھەرلىرىنى تازىلىدى. 1948 - يىلى، «شىنجاڭدا تىنىچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ، ئۇنى ھەر مىللەت خەلقىنى ئىتتىپاقلاشتۇرىدىغان، تەربىيەلەيدىغان بىرلىك سەپ تەشكىلاتى قىلدى، بۇ، ئىككى يىلدىن ئىلگىرى «جۇمھۇرىيەت» كە خاتىمە بېرىلگەندىن كېيىن قوللىنىلغان يەنە بىر زور تەدبىر ئىدى. كۈرەش ئارقىلىق، ئاخىر «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام چۆرۈپ تاشلىنىپ، «شىنجاڭ» دېگەن نام ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى. روشەنكى، «شىنجاڭ» دېگەن نام بىلەن «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نام ئەمەلىيەتتە، بىرلىك بىلەن بۆلۈنۈشنىڭ سىياسىي پاسسى بولۇپ قالدى. ئەخمەتجاننىڭ قوللانغان بۇ تەدبىرگە تولۇق باھا بېرىش كېرەك، ئەلۋەتتە، بۇ تەدبىرنى پائىتۇركىزىم ۋە پائىتۇركىزىمچى بۆلگۈنچىلىككە بېرىلگەن ئۈچۈنچى قېتىملىق چوڭ زەربە دېيىشكە بولىدۇ. بۇنىڭ

بىلەن شىنجاڭنىڭ تىنچ ئازاد بولۇشىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئوبدان تەييارلىق قىلىندى .

1949 - يىلى 8 - ئايدا ، جۇڭگو كومپارتىيەسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ ئالاقىمچىسى دېڭ لىچۈن سوۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ ھەمكارلىشىپ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ، موسكۋادىن غۇلجىغا كېلىپ ، ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشتى ۋە ماۋزېدۇڭنىڭ ئۇلارنى سىياسىي مەسئەلە تەكشۈرۈشىگە قاتنىشىشقا تەكلىپ قىلغان تېلېگرامما ئالاقىسىنى تاپشۇرۇپ بەردى . ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەنە ئۈرۈمچىگە كېلىپ ، بۇرھان ئەپەندىنىڭ قوروسىغا چۈشۈپ ، ھەقىقەتكە قايتماقچى بولۇۋاتقان ھەر تەرەپنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن ئۇچراشتى . شىنجاڭنىڭ تىنچ يول بىلەن ھەقىقەتكە قايتىش شارائىتى بارا - بارا پېشىپ يەتتى . گومىنداڭنىڭ شىنجاڭدىكى بىر ئوچۇم جاھىل كۈچلىرى ، جۈملىدىن مۇھەممەد ئىمىن ، ئەيسا قاتارلىقلار ، كۈننىڭ ئاخىرلاشقانلىقىنى كۆرۈپ ، خەلقنىڭ جازالىشىدىن قۇتۇلۇپ قېلىش ئۈچۈن ، چېگرىدىن چىقىپ قېچىپ كەتتى . مەسىئۇد ئازادلىقتىن كېيىن قولغا ئېلىنىپ ، تۈرمىدە ئۆلدى . جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيەسى شىنجاڭغا كىرگەندە ، قۇمۇل قاتارلىق جايلاردىكى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ سىياسىي باندىتلار بىلەن بىرلىشىپ توسقۇنلۇق قىلىشىغا ۋە ئىلىدىكى بىر ئوچۇم پانئىسلامىزىمچى ، پانتۈركىزىمچى ئۇنسۇرلارنىڭ توپىلاش قىلىشىغا دۇچ كەلدى ، ئۇلارنىڭ بۇ قىلمىشى ياچىۋەكنىڭ ھارۋىنى توسماقچى بولغىنىغا ئوخشاشلا بىر ئىش بولۇپ ، ئاقىۋەتتە ئۈزۈل - كېسىل مەغلۇپ بولۇش تەقدىرىدىن قۇتۇلالغىنى يوق . جۇڭگو كومپارتىيەسى رەھبەرلىك قىلغان خەلق ئازادلىق ئۇرۇشى ئاخىرقى ھېسابتا غەربىي شىمال چېگرا رايونىدىكى پاسكىنا - ئىپلاس نەرسىلەرنى سۈيۈرۈپ تاشلاپ ، سوتسىيالىزىمدىن ئىبارەت يېڭى دەۋر - نى ئاچتى .

5. خاتىمە

ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى 10 نەچچە يىل ئىچىدە ، پانئىسلامىزىمچى ۋە پانتۈركىزىمچى ئۇنسۇرلار شىنجاڭدا بىر نەچچە قېتىم بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرىنى قوزغاپ ، ئاخىر مەغلۇپ بولدى . سابىت داموللىنىڭ قورچاق « ئىسلام جۇمھۇرىيىتى » ماجۇڭپىڭنىڭ قول ئاستىدىكى قىسىم تەرىپىدىن گۇمران قىلىندى ، ئېلىخان تۆرىنىڭ « جۇمھۇرىيىتى » ئەخمەتجان ، ئابباسۇپ قاتارلىق كىشىلەر

تەرىپىدىن ئىچكى قىسىمدا تۈزىتىلدى، مەسئۇد «يېرىم مۇستەقىللىق» بىلەن شۇغۇللانماقچى بولغاندا، گۇمىنداڭ ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ ئادەملىرىنى يۇقىرىدىن تۆۋەنگىچە ئورنىدىن قالدۇرۇپ يەڭگۈشلىۋەتتى. دېمەك، بۆلگۈنچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىش ھەر مىللەت خەلقىنىڭ مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن ئەمەس، كىشىلەرنىڭ كۆڭلىگە ياقمايدۇ، ئۇ مۇقەررەر يۇسۇندا ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قارىشىلىقىغا ۋە ئەيىبلەشكە ئۇچرايدۇ، پاكىت جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ قۇدرەتلىك ئۇيۇشۇش كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى مۇنازىرىسىز ئىسپاتلىدى. ئازادلىقتىن ئىلگىرىكىدەك «500 مىليون خەلق جەم بولالمايدىغان» دەۋرىدەمۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى بىر نەچچە قېتىملىق بۆلگۈنچىلىك سۈيىقەستلىرىنى تارمار قىلىۋەتلىگەنىدى، جۇڭگو قۇدرەتلىك سوتسىيالىستىك دۆلەتكە ئايلانغان، شىنجاڭ ۋە قىسىمىزنىڭ پولاتتەك مۇستەھكەم چېگرا رايونى بولغان بۈگۈنكى كۈندە، بۆلگۈنچىلەرنىڭ تاياق - توقماق، قورال - ياراق كۆتۈرۈپ ئالا - توپىلاڭ قىلماقچى بولۇشى خۇددى «چۈمۈلنىڭ ئۆزىنى چاغلىماي يوغان دەرەخنى لىڭشىتماقچى بولغىنىدەك كۈلكىلىك ئىش» دە!

يېقىندا، ۋاڭ ئېنماۋى، سۇڭ خەنلىياڭ قاتارلىق يولداشلارنىڭ شىنجاڭغا ئاساسىي خەۋپ بۆلگۈنچىلىكتىن كېلىدۇ دەپ كۆرسىتىشى ھەرگىزمۇ ۋەھىمىلىك سۆزلەر بىلەن كىشىنى چۆچۈتۈش ئەمەس. بۇ بىر نەچچە يىلدىن بۇيان بىر نەچچە يەردە ئوت ئۇچقۇنلىرى يۈز بەردى، قايسى يەردىكى ئۇچقۇننىڭ قانچىلىك ئاپەت، قانچىلىك زىيان كەلتۈرىدىغانلىقى توغرىسىدا ھېچكىم بىر نەپەسە دەپسەلمەيدۇ. ھەر مىللەت خەلقى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى بۆلگۈنچى - ئاغدۇرمىچى كۈچلەرنىڭ تىل بىرىكتۈرۈشىگە قارىتا سىياسىي ھۇشيارلىقىمىزنى ئۆستۈرۈشىمىز كېرەك، مۇھىمى مۇنداق ئىككى چېگرىنى ئېنىق ئايرىۋېلىش لازىم: خەلق ئىچىدىكى زىددىيەت بىلەن دۈشمەن بىلەن ئۆز ئۆلتۈرىشىدىكى زىددىيەتنىڭ چېگرىسىنى ئېنىق ئايرىۋېلىش؛ نورمال دىنىي ئېپىتقاد ۋە بۇرژۇئا مىللەتچىلىك ئىدىيىسى بىلەن پارتىيىگە، سوتسىيالىزمغا قارشى تۇرغۇچى، چەت ئەلدىكى دۈشمەن كۈچلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلىغۇچىلارنىڭ چېگرىسىنى ئېنىق ئايرىۋېلىش لازىم. لېكىن شۇنىمۇ ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۆتكىلى بولمايدىغان ھاڭ يوق. بۆلگۈنچىلىك قىلىشتا چىڭ تۇرغۇچىلار پەقەت بىر ئوچۇم ئادەملەر، لېكىن ئۇلار خەلقى ئالەمنىڭ لەنەت - نەپىتىگە قارىماستىن شۇنداق قىلىشقا جۈرئەت قىلالىغانكى، ئۇلارنى مەملىكەت سىرتىدىكى جاھانگىر دۈشمەن كۈچلەر قولىغا ئېلىشقا،

ئۇلار مەملىكەت ئىچىدىكى بۇرژۇئا مىللەتچىلىك ئىدىيىسى ناھايىتى ئېغىر بولغان بەزى ئادەملەردىنمۇ پايدىلانغان، بۇرژۇئا مىللەتچىلىك ئىدىيىسى — دەل بۇل گۈنچىلەر پايدىلىنىدىغان ئىدىيەۋى ئاساستۇر.

ھازىر دۇنيا ۋەزىيىتى داۋالغۇش ئۈستىدە تۇرماقتا، سوتسىيالىستىك دۆلەت لىرىنىڭ ئىسلاھات، ئېچىۋېتىشنى يولغا قويۇشى بىلەن، چۆكۈمە داشقاللار بىر مەھەل ئۆرلەپ چىقتى، جاھانگىرلار ۋە ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئۆرلەپ چىققان بۇ داشقاللارنى جاھانگىرلار ۋە ئەكسىيەتچىلەردىن ئىنئام ئېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى ھەمدە بۇ داشقاللاردىن ئۇلار پايدىلاندى. بۇنىڭغا قارىتا ھەممىمىز مېڭىمىزنى سەگەك تۇتۇشىمىز ۋە توغرا سىياسىي يۆنىلىشتە قەتئىي چىڭ تۇرۇشىمىز لازىم. شۇنداق قىلغاندا، كۆزنى ئىمىر - چىمىر قىلىدىغان ۋە ئەلپازى يامان ساختا كۆرۈنۈشلەر ئالدىدا گاڭگىر راپ قالمايمىز.

ياش يولىداشلارنىڭ بېشىدىن كۆپ ئىش ئۆتمەگەن، ئۇلار جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك خاتا ئىدىيەۋى ئېقىملارنىڭ تەسىرىگە ئاسان ئۇچرايدۇ. ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى ئاشۇ بىر نەچچە پانتۇركىزىمچىلەرمۇ ياش چېغىدا ئاشۇنداق ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنى قوبۇل قىلغان. ئۇلار ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنى تارقىتىشتە مەكتەپلەر، لېكسىيە سورۇنلىرى ئارقىلىق، ئاۋۋال باشلاپ ياشلارغا قول سالغان. بىز بۆلگۈنچىلەر بىلەن بولغان ياشلارنى تالىشىش كۈرىشىنى بىر مەيدان كەسكىن سىياسىي كۈرەش ۋەزىيىتىدە تۇتۇپ، ئىجابىي جەھەتتىكى تەربىيىنى كۈچەيتىپ، ياشلارنى ئاڭلىق تۈردە ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى قوغداشقا يېتەكلەپ، شىنجاڭنى گۈللەندىگەن، باي - قۇدرەتلىك، دېموكراتىك، بەختىيار سوتسىيالىستىك ۋە تىنىمىزنىڭ يېڭى چېگرا رايونى قىلىپ قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشىمىز لازىم!

تەرجىمە قىلغۇچى: ئەزىز يۈسۈپ

مىللىي بۆلگۈنچىلىك ماركىسىزىملىق مىللەت قارىشىغا زىت

يىلكى قارپىن

ئاقئۇننىڭ بارىن يېزىسىدا يۈز بەرگەن ئەكسىيەتچىلىك ئىنقىلابىي توپىلاڭ كىشىلەرگە قانلىق پاكىتلار ئارقىلىق يەنە بىر قېتىم ئوقۇتۇردىكى، مىللىي بۆلگۈنچىلىك ھەقىقەتەن شىنجاڭ ۋە زېمىنىنىڭ مۇقىملىقى ئۈچۈن ئاساسىي خەۋپ، دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى مىللىي بۆلگۈنچى كۈچلەر — تارىخ ئېقىمىغا قارشى بىر گۇرۇھ ئەكسىيەتچىل سىياسىي كۈچ، بىز ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق دۈشمىنى، ئۇلارنىڭ سىياسىي تەشەببۇسى، يىغىپ ئېيتقاندا، مىللەتلەرنى پارچىلاپ، ۋە تەنەنىڭ بىرلىكىنى بۇزۇپ، خەلقنىڭ جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى رەھبەرلىكىدىكى سوتسىيالىستىك دېموكراتىك ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇش. ئىدىئولوگىيە ئۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، مىللىي بۆلگۈنچىلىك بىر خىل ئەكسىيەتچىل ئىجتىمائىي پىكىر ئېقىمى، ئۇ ماركىسىزىملىق مىللەت قارىشىغا زىت. تۈرلۈك مىللىي بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرى دەل مۇشۇنداق ئەكسىيەتچىل پىكىر ئېقىمىنىڭ تەسىرى بىلەن پەيدا بولغان. شۇڭا، مىللىي بۆلگۈنچى كۈچلەرگە سىياسىي جەھەتتە زەربە بېرىش بىلەن بىللە، مىللىي بۆلگۈنچىلىك پىكىر ئېقىمىنى تەنقىد قىلىشقا ئىشەنچىمىز ۋە ھەقىقەت بېرىشىمىز ھەم بۇنداق تەنقىدنى ئۇزاققىچە داۋاملاشتۇرۇشىمىز لازىم، بۇ ئاپتونوم رايونىمىزدا ئىدىيەۋى سەپتىكى جىددىي ۋەزىپە.

(1) شىنجاڭ بىلەن ۋە تەنەنىڭ مۇناسىۋىتىدە، شەرقىي تۈركىستان بايرىقى قىزىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، شىنجاڭنى «مۇستەقىل» قىلىش توغرىسىدا چار سېلىپ، شىنجاڭنى ۋە تەنە ئائىلىسىدىن بۆلۈپ چىقىشقا ئۇرۇنۇش مىللىي بۆلگۈنچىلىكنىڭ ئاساسىي بەلگىسى.

شىنجاڭ ئازاد بولغاندىن بۇيان، بۆلۈنۈش بىلەن بۆلۈنۈشكە قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش ئىزچىل مەۋجۇت بولۇپ كەلدى، بۇنداق كۈرەش بەزىدە ناھايىتى كەسكىن بولدى. ھەر قېتىمقى كۈرەشنىڭ شەكلى ئوخشىمىسىمۇ، لېكىن كۆتۈرۈپ چىققان «شەرقىي تۈركىستان» بايرىقى ئوخشاش

بولدى. كۈرەش باشتىن ئاياغ ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلاش بىلەن ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداشتىن ئىبارەت تۈپ مەسلىگە مەركەزلەشتى. يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان، دۆلەت سىرتىدىكى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ دۆلەتتىمىزگە قاراتقان ئاغدۇرماچىلىق، سىڭىپ كىرىش ھەرىكىتىنىڭ جىددىيلىشىشىگە ئەگىشىپ، دۆلەت ئىچىدىكى بۇرژۇئاچە ئەركىنلەشتۈرۈش پىكىر ئېقىمى ئەدەپ كەتتى. ئىچكى - تاشقى بۆلگۈنچى كۈچلەر ئۆز ئارا تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۆز قارا ماسلىشىپ، شىنجاڭنى «مۇستەقىل» قىلىش توغرىسىدا جېنىنىڭ يېرىچە چار سالدى، قانداقتۇ «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشىنى پىلانلىدى، ئۇلارنىڭ ياۋۇز نىيىتى ئويۇنچۇق تۇرۇپتۇ.

«شەرقىي تۈركىستان» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىش، «شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىمىز» دەپ چار سېلىش ئالدى بىلەن تارىخقا زىت. تارىخنى بۇرمىلاش يولى بىلەن بۆلگۈنچىلىك قىلىش بۆلگۈنچى كۈچلەرنىڭ ئىزچىل ۋاسىتىسى. بۇ شىنجاڭنىڭ بىر نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخىنى «شەرقىي تۈركىستان» تارىخى دەپ چۆيۈلۈش بىلەن مەركەزلىك ئىپادىلىنىدۇ. ئەمەلىيەتتە، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا دۇنيادىكى زوراۋانلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا مۇستەملىكىچىلىك تاجاۋۇزىنى يولغا قويۇشى ئارقىسىدا پەيدا بولغان نام. ئۆز ۋاقتىدا، غەرب مۇستەملىكىچىلىرى شىنجاڭنىڭ ئاللىبۇرۇن دۆلەتتىمىز زېمىنىنىڭ بىر قىسمى بولغانلىقىغا كۆز يۇمۇپ، تىل ۋە جۇغراپىيەلىك پاسسىپلارنىلا ئاساس قىلىپ، شىنجاڭنىڭ زەرەپشان دەرياسىنىڭ شەرقىدىكى قىسمىنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتاپ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ غەربىي رايونىنى شىنجاڭغا ئۆزگەرتىپ، مەركىزىي ھۆكۈمىتىمىزنىڭ تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدىكى كەڭ رايونلارغا بولغان بىۋاسىتە باشقۇرۇشىنى گەۋدىلەندۈرىدىغان ئۆلكە دېگەن ئاتاقنى يولغا قويۇشىغا قارشى قويغان. چەتتىن كەلگەن «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن بۇ يەرنى نامى باشتىنلا ئۇچۇق تاجاۋۇزچىلىق غەرىزىنى ئۆز ئىچىگە ئالغاچقا، ئېلىمىزنىڭ تارىختىن بۇيانقى ھۆكۈمەتلىرى ۋە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى تەرىپىدىن ھەقىلىق يوسۇندا قەتئىي رەت قىلىنىپ كەلدى. شۇنىڭدەك بۇ ئۇقۇم مۇشۇ ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللىرى پانئىسلامىزم ۋە پان-تۈركىزمىدىن ئىبارەت ئەكسىيەتچىل ئىجتىمائىي پىكىر ئېقىمىنىڭ شىنجاڭغا تارقىلىپ كىرىشى بىلەن بىللە شىنجاڭغا كىرگەن ۋە دۆلەتتىمىزنىڭ ئىچكى ۋە سىرتىدىكى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ ئاغدۇرماچىلىق، بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى بىلەن بىرلىشىپ، بىر خىل ئىدىيەۋى سىستېمىغا ئايلانغان. «شەرقىي تۈركىستان»

شىنجاڭغا كىرىش بىلەنلا بۆلگۈنچى كىسۈچلەرنىڭ بايرىقىغا ئايلانغان. 1932 - يىلىنىڭ بېشىدا قەشقەردە ساۋۇت داموللا قۇرغان ۋە ئۇزۇن ئۆتمە يىلاگۇم بولغان «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» بۇنىڭ دەلىلىدۇر. بۇنداق «شەرقىي تۈركىستان» ئىدىيىسى - پانئىسلامىزم بىلەن پان-تۈركىزمنىڭ شىنجاڭدىكى ئۆزگەرگەن تۈرى ۋە جەۋھىرى. ئۇ تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەر ۋە ئىسلام دىنىغا ئېھتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر بىلەن باشقا مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا قارىمۇ قارشىلىق پەيدا قىلىدىغان، «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىدىغان، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى بۇزىدىغان، ۋە تەن بىرلىكىنى پارچىلايدىغان مىللىي بۆلگۈنچىلىك پىكىر ئېقىمىنىڭ مەركەزلىك ئىپادىسى. شىنجاڭنىڭ تارىخىنى بۇرمىلاپ «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» قىلىپ قويۇش مۇشۇ خىل «شەرقىي تۈركىستان» ئىدىيىسى سىستېمىسىنىڭ ئەكسىيەتچىل تارىخ قارىشىنىڭ مەھسۇلى. ئۇنى پەيدا قىلغانلار باشقا كىشى ئەمەس، 1932 - يىلى خوتەن تىوپىلىكىدا ئۆزىنى «ئىسلام ئەمىرى I» دەپ جاكارلىغان مەتتىمىن بۇغرا دېگەن ئەشەددىي بۆلگۈنچىدۇر، ئۇنداق بىر ئوچۇم بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلارنىڭ ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈمەسلىكى، شىنجاڭ تارىخىنى بۇرمىلىسا سىلىقى ھەرگىزمۇمكىن ئەمەس. ئۇلار توقۇغان «شەرقىي تۈركىستان» تارىخىنىڭ ئەجەللىك يېرى شىنجاڭ تارىخىنىڭ خەنزۇ خەلقىنى ئۆزئىچىگە ئالغان ھەرىمىلەت خەلقى ئۆزۈن مۇددەت شىنجاڭنى ئاچقان ۋە قوغدىغان تارىخ ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىشتىن ئىبارەت. تارىخ تەرەققىياتىنىڭ خەنزۇ خەلقىنىڭ ھەرىمىلەت خەلقى بىلەن بولغان قىرۇق ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش، ئۇزۇن مۇددەت ئىناق، دوستانە ئۆتۈش، ھەمكارلىشىشتىن ئىبارەت ئاساسىي ئىقتىمىنى ئىنكار قىلىش، ئېلىمىزنىڭ غەربىي خەن سۇلالىسىدىن بۇيانقى ھاكىمىيەتلىرىنىڭ شىنجاڭدىن ئىبارەت بۇ رايون (قەدىمكى ئىسمى غەربىي رايون) دائىرىسىدە دۆلەت مەمۇرىي ھاكىمىيىتىنى يۈرگۈزۈپ كەلگەنلىكىدىن ئىبارەت ئاساسىي پىكىرنى ئىنكار قىلىش، تېگى - تەكىتىدىن ئېھتىقاددا، قەدىمكى غەربىي رايون مەركىزىي خاندانلىقىنىڭ تەۋەلىكىدىن ئايرىلغان ھالدا «مۇستەقىل دۆلەت» بولۇپ كەلگەنلىكى دېگەن قېپقىزىل يالغان گەپنى پەيدا قىلىش، شىنجاڭنىڭ قەدىمدىن تارتىپ ئۇلۇغ ۋەتىنىمىزنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىپ، تارىخنىڭ ئەينەن ئەھۋالىدىن خەۋىرى يوق كىشىلەرنى ئالداپ، ئۆزلىرىنىڭ ۋەتىنىمىزنى پارچىلاش سۇيىقەستىنى بازارغا سېلىش دېمەكتۇر. ئەمەلىيەتتە، بۇ بۆلگۈنچىلەرنىڭ «شىنجاڭنى مۇستەقىل قىلىش» داۋرائىلىرى پۈتۈنلەي ئالدامچىلىق. ئۇلارنىڭ شىنجاڭنىڭ مىللىي

ھوقۇقىنى قوغداش دېگىنى يالغان، ۋە ئەننىڭ مەنپەئىتىنى سېتىشى راست. شىنجاڭ-نىڭ ھازىرقى زامان تارىخى ئىسپاتلىدىكى، پائىل سىلامىزۇم بىلەن پائىتۇركىزۇم نىڭ شىنجاڭدىكى ئىزىنى باسقان «شەرقىي تۈركىستان» ئىدىيىسى چەت ئەل كۈچلىرىنىڭ قوراللىق ئىبارەت، «شەرقىي تۈركىستان» ئىدىيىسىنى جېنىنىڭ بېرىپ تەرىغىپ قىلىپ، بۆلگۈنچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان دۆلەت ئىچىدىكى بۆلگۈنچى كۈچلەر چەت ئەلدىكى خوجا يىمىلىرى يۈزلەپ تۇرمىسا، ئۇلار بىر كۈنمۇ چان باقالمايدۇ، ئۇلارنىڭ «مۇستەقىل» بولۇش دېگىنى، ئەمەلىيەتتە، شىنجاڭنى يېرىم مۇستەملىكە ئورۇنغا چۈشۈرۈپ، مەلۇم بىر چەت ئەلنىڭ تەسىر دائىرىسىگە ۋە بېقىندىسىغا ئايلاندۇرۇشتىن ئىبارەت. ئۇنداق بولغاندا، شىنجاڭدىكى ھەرىكەت خەلقى خوجا يىمىلىك ھوقۇقىدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم بولىدۇ، ھەتتا ئاچ-يالنىڭ قالىدۇ. شىنجاڭنىڭ ئۇزاق تارىخى تەرەققىياتى شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، ھەر قايسى مىللەتلەر بىرلىشىشى كېرەككى، ئايرىلسا بولمايدۇ؛ دۆلەتنىڭ بىرلىكىدە چىڭ تۇرۇشى كېرەككى، ھېچقانداق بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتىدە بولسا بولمايدۇ؛ بىرلىشىش ھەممەيلەنگە پايدىلىق، ئايرىلىش ھەممەيلەنگە زىيانلىق. شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ بىۋىۋە ۋە تەن ئائىلىسىدىكى بۇنداق قان بىلەن گۆشتەك مۇناسىۋىتى شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىدىكى مۇھىم بىر قانۇنىيەت، شۇنداقلا ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۈپ مەنپەئىتى ۋە كۈچلۈك ئارزۇسى. ئىنتايىن ئاز ساندىكى بۆلگۈنچىلەرنىڭ «شەرقىي تۈركىستان» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىشى، «شىنجاڭ مۇستەقىل» دېگەننى جېنىنىڭ بېرىپ تەرىغىپ قىلىشى تارىخ تەرەققىياتىنىڭ مۇشۇ ئوبىيېكتىپ قانۇنىيىتىگە تۈپتىن خىلاپ، شۇڭا ئۇ كىشىنىڭ كۆڭلىگە ياقمايدۇ، چوقۇم مەغلۇپ بولىدۇ.

«شىنجاڭ مۇستەقىل» دېگەن بۇنداق سەپسەتە ماركسىزىملىق مىللەت قارىشىغا تۈپتىن زىت. ماركسىزىم، مىللىي مەسىلە ئىجتىمائىي تەرەققىيات مەسىلىسىنىڭ بىر قىسمى، ئۇ ھامان مۇئەييەن ئىجتىمائىي تارىخىي شارائىت بىلەن باغلانغان بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. شۇڭا مىللىي مەسىلىنىڭ خىساراكىتىرى ۋە مەزمۇنى ئىجتىمائىي - تارىخىي شارائىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ مۇناسىپ ئۆزگىرىدۇ، ئەل ۋەتەن. يېرىم فېئودال، يېرىم مۇستەملىكە كونا جۇڭگودا مىللىي زۇلۇم مەسىلىسى ھەقىقەتەن مەۋجۇت ئىدى. بىر تەرەپتىن، ھەر قايسى مىللەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان چۇڭخۇا مىللىتى چەت ئەل جامانلىرىنىڭ تاجاۋۇزىغا ۋە زۇلۇمىغا ئۇچرىغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، دۆلىتىمىزنىڭ ئۆز ئىچىدە مىللىي زۇلۇم مەۋجۇت ئىدى. لېكىن ئېزىلگۈچى مىللەتلەرنى ئەزگەن ۋە قۇل قىلغانلار پۈتكۈل خەنزۇ

مىللىتى ئەمەس، خەنزۇلار ئىچىدىكى ھۆكۈمەران سىنىپلار ئىدى، ئۇلار ئۆز مىللىتى ئىچىدىكى خەلق ئاممىسىنى ئېزىش بىلەن بىللە، باشقا ئاز سانلىق مىللەتلەرنىمۇ ئەزگەن ئىدى. بۇنداق ئىجتىمائىي ھالەت ئۆز ۋاقتىدىكى مىللىي مەسئەلنىڭ چوقۇم ئېلىنىشى بىلەن دېموكراتىك ئىنقىلابنىڭ بىر قىسمى بولىدىغانلىقىنى، كۈرەشنىڭ تىخ ئۇچىنى پۈتۈن خەنزۇ مىللىتىگە ئەمەس، پەقەت جاھانگىرلارغا، قېۋدالىزمغا ۋە گومىنداڭنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارىتىش ھەم ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ بىرلىشىپ ئېلىپ بارغان كۈردىشى ئارقىلىق پۈتۈن جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ ئازادلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش لازىملىقىنى، ئۇنداق قىلىنغاندا، ھېچقانداق بىر مىللەتنىڭ ئازادلىق ۋە ئەركىنلىكىگە ئېرىشىشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنى بەلگىلىگەن.

«كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى» دە: «كىشىنىڭ كىشىنى ئېكسپىلاتاتىپە قىلىشى يوقىتىلغان ھامان، مىللەتنىڭ مىللەتنى ئېكسپىلاتاتىشىپە قىلىشىمۇ شۇنىڭ بىلەن يوقىلىدۇ» ① دەپ كۆرسىتىلگەن. ئۇ بىزگە مىللەتلەر ئارا ئېكسپىلاتاتىشىپە، دۈشمەنلىك مۇناسىۋەتلىرىنىڭ مەۋجۇت بولۇش - بولماسلىقىنىڭ سىنىپىي زۇلۇم ۋە سىنىپىي ئېكسپىلاتاتىشىپە تۈزۈمىنىڭ مەۋجۇت بولۇش - بولماسلىقىغا باغلىق ئىكەنلىكىنى ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. بۇ بىزنىڭ سوتسىيالىزم دەۋرىدە مىللىي مۇناسىۋەتنى كۈزىتىشتىكى ئاساسىي مەۋقە يېمىز بولۇشى كېرەك. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە سوتسىيالىستىك تۈزۈمنىڭ ئورنىتىلىشى بىلەن، ئېكسپىلاتاتىشىپە قىلىغۇچى سىنىپلار يوقالدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە دۆلەتتىمىزدىكى مىللىي مەسىلىنىڭ خاراكتېرى ۋە مەزمۇنىمۇ ئۆزگەردى. مەيلى چوڭ بولسۇن ياكى كىچىك بولسۇن، ھەممە مىللەت دۆلەتتىمىزنىڭ خوجا يېنىغا ئايلاندى؛ مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئاساسەن ھەر مىللەت ئەمگەكچى خەلقى ئەتە تۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە، بىر-بىرىگە، ئىتتىپاقلىق، ھەمكارلىق ئاساسىدىكى يېڭىچە سوتسىيالىستىك مىللىي مۇناسىۋەتكە ئايلاندى؛ مىللىي مەسىلە كۆپرەك ئىقتىساد، مەدەنىيەتنى زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندۇرۇپ، مىللەتلەرنى ئورتاق گۈللەندۈرۈش ۋە ئالغا باستۇرۇش مەسىلىسى بولۇپ قالدى. «مىللىي ئازادلىق، مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش» مەسىلىسى پەقەت مەۋجۇد ئەمەس، بۇنداق سەپسەتمىنى تارقىتىشتىن مەقسەت كاپىتالىزم دەۋرىدىكى مىللىي مەسىلە بىلەن سوتسىيالىزم دەۋرىدىكى مىللىي مەسىلىنى ئارىلاشتۇرۇپ، كىشىنى قاي

① «ماركس - ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى»، 1 - توم، 464 - بەت.

مۇقتۇرۇپ ، ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى پارچىلاشتۇر .

سوتسىيالىزم شارائىتىدا ، «بۆلۈندەس جەۋھەر» نۇرىيەتنىڭ بىرلىكىدە چىڭ تۇرۇش «بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش» ماركسىزىملىق مىللەت قارىشىنىڭ تۈپ نۇقتىسىدە زەرلىرىدىن بىرى . ئازادلىققا ئېرىشكەن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى سوتسىيالىستىك ۋە تەننىڭ كۈچلۈك قوللىشىغا تايانغاندىلا ئاندىن خوجايەنلىق دېموكراتىيە ھوقۇقىدىن تولۇق بەھرىمەن بولۇپ ، ئىچكى - تاشقى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ قارشىلىقى ۋە تاجاۋۇزىنى ئۈنۈملۈك باستۇرۇپ ۋە ئۇلارغا تاقاب تۇرۇپ ، مىللىي ئىقتىساد ، مىللىي مەدەنىيەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە زىيىسىنى تېخىمۇ ياخشى ئورۇنلاپ ، ئورتاق گۈللىنىش ۋە ئالغا بېسىش مەقسىتىنى تەدرىجىي ئىشقا ئاشۇرالايدۇ . بولمىسا ، مىللىي بۆلۈنۈش ، مىللىي يېغىلىق ئىچىدە قېلىپ ، مىڭ تەسلىكتە ئېرىشكەن سوتسىيالىزم نەتىجىلىرىنى پۈتۈنلەي قولدىن كەتكۈزۈپ قويىدۇ . شۇڭا ، شۇنداق دېسەك لاپ بولمايدۇكى ، ۋە تەننىڭ بىرلىكىدە چىڭ تۇرساق ، شىنجاڭ گۈللىنىدۇ ، ۋە تەننىڭ بىرلىكى پارچىلانسا ، شىنجاڭ گۈم بولىدۇ . ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى چېنىقىشنى ئاساسىدىن ئاساسىدىن ئاساسىدىن ، مىللىي بۆلگۈنچىلىككە قارشى مۇرەسسەسىز كۈرەش قىلىشىمىز كېرەك .

(2) مىللەت مۇناسىۋىتىدە ، خەنزۇلارغا قارشى كەيپىيات قوزغاپ ، خەنزۇ -

لارنى چەتكە قېقىپ ، مىللىي بۆلگۈنچىلىك قىلىش - مىللىي بۆلگۈنچىلىكنىڭ يەنە بىر ئاساسىي بەلگىسى .

خەنزۇلارنى «تاجاۋۇزچى ، بۆلگۈنچى» دەپ قارىلاش ، خەنزۇ خەلقىنىڭ شىنجاڭغا كېلىشىنى شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ «ئىچ - يالغىچ قېلىشى» نىڭ مەنبەسى دەپ چۆيۈلۈش مىللىي بۆلگۈنچىلىكنىڭ خەنزۇلارغا قارشى تۇرىدىغان ، خەنزۇلارنى چەتكە قاقىدىغان ئىنتايىن زەھەرلىك نۇقتىدە يېتەزىرى ، ئۇنىڭ قاتتىق دەككىسىنى بەرمەي بولمايدۇ .

مىلادىدىن بۇرۇنقى 141 - يىلى چىڭ چيەن غەربىي رايونغا ئەلچى بولۇپ چىققاندىن باشلاپ ، خەن سۇلالىسىنىڭ غەربىي - مەمۇرىي ئەمەلدارلىرىنىڭ غەربىي رايوندا ئۇزاق مۇددەت تۇرۇشى ۋە بوزيەر ئۆزلەشتۈرۈش تۈزۈمىنىڭ يولغا قويۇلۇشىغا ئەگىشىپ ، خەنزۇ ئەسكەرلىرى ۋە خەلقى شىنجاڭدىكى باشقا مىللەتلەر بىلەن بىللە مۇشۇ كەڭ زېمىندا ئاۋۇپ ، تېرىكچىلىك قىلىپ ، تاشقى جەھەتتە كۈچلۈك دۈشمەنگە تاقاب تۇرۇپ ، ئىچكى جەھەتتە تېرىشىپ روناق تېپىپ ، ئۆزلىرىنىڭ ئاددىي ، مەنىۋى مەدەنىيىتىنى بەرپا قىلدى ۋە بۈگۈنكى

كۈنگىچە داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى. شۇنداق تۇرسا، ئۆز تۇپرىقىدا ياشاۋاتقان خەنزۇ خەلقىنى «تاجاۋۇزچى» دېگەن قانداق گەپ؟ ئۆزىگە ئۆزى «تاجاۋۇز» قىلغان بىرمۇ؟ بۇ غەلىتە لوگىكا ئەمەسمۇ؟ بۇلىدى دېگەندىمۇ، ئۇ تارىختا ئۆتكەن ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنىڭ قىلغان ئىشى، بولغانلار يالغۇز ئاز سانلىق مىللەتلەرلا ئەمەس، خەنزۇلار ئىچىدىكى كەڭ ئەمگەكچىلەرمۇ بار، پۈتكۈل خەنزۇلارنى «بۇلاڭچى» دەپ چەتكە قېقىشقا بولاتتىمۇ؟

ئازادلىقتىن كېيىن خەنزۇلارنىڭ شىنجاڭغا چىقىشى بىلەن ئاز سانلىق مىللەتلەر «ئىچ - يالىڭاچ» قالدى دېگەن گەپكە كەلسەك، بۇ تېخىمۇ ھەق - ناھەقنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋەتكەنلىك. ئاز سانلىق مىللەتلەر «ئىچ - يالىڭاچ» قالغان ئېچىنىشلىق كۈنلەرنىڭ بولغىنى راست، لېكىن ئۇ سوتسىيالىزم يولىغا ماڭغان بۈگۈنكى شىنجاڭدا بولغان ئەمەس، گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ۋە باي، بەگلەرنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيىسى ئاستىدىكى كونا شىنجاڭدا بولغان ئىش. قولۇمدىكى «جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ يېزا جەمئىيىتى» دېگەن تەكشۈرۈش ماتېرىيالىدا مۇشۇنداق ئەھۋال ناھايىتى كۆپ بايان قىلىنغان. ھەممىسى بىر مىللەت بولسىمۇ، لېكىن بايلار قورۇق ئىمگىلىرى ئىش - ئىشەتلىك تۇرمۇشقا غەرق بولغان، ھەتتا يېتىش - قوپۇش، غۇسۇل قىلىشقا بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىدە يانچىلارنى ئىشلەتكەن. كەڭ ئۇيغۇر دېھقانلىرى بولسا يىل بويى غوجىلارغا، بايلارغا ھەقسىز ئىشلەپ، ھەر يىلى 7 - 8 ئاي چىگدە، ئۈزۈمە تېرىپ يەپ كۈن كەچۈرگەن، ھەتتا ئۆزىنىڭ جېنىنىمۇ ئىگە بولالمىغان. لېكىن شۇ چاغدا خەنزۇلار شىنجاڭنىڭ ئومۇمىي ئاھالىسى ئىچىدە 6 - 7 پىرسەنتتىنلا تەشكىل قىلاتتى، لېكىن خەنزۇلار ئاز بولسىمۇ، ئاز سانلىق مىللەتلەر «ئىچ - يالىڭاچ» لىق تەقدىردىن قۇتۇلالماغان ئەمەس. دېمەك، كەمبەغەللىكنى پەيدا قىلغان تۈپ سەۋەب خەنزۇلارنىڭ ئاز - كۆپلۈكىدە ئەمەس، خەلققە قارشى كونا ئىجتىمائىي تۈزۈمدە، سىنىپىي زۇلۇم ۋە سىنىپىي ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىدە، بارلىق ئاقكۆكۈل كىشىلەر بايلارنىڭ قانچىسىنى ئۇنتۇپ، ئۆزىمىزنىڭ سىنىپىي نۇقتىئىيە زىربىنى يوقىتىپ، بۆلگۈنچىلەرنىڭ ئادەم ئازدۇرىدىغان تەشۋىقاتلىرىغا ئىشىنىپ، دوستىنى يىغىلىتىدىغان، دۈشمەننى كۈلدۈرىدىغان ئىشنى قىلماستىنلا لازىم.

توغرا، ئازادلىقتىن بۇيان ھەقىقەتەن كۆپلىگەن خەنزۇ كادىرلار، زىيالىيلار ۋە ئىشچى - دېھقان ئاساسىي ئۆز يۇرتىنى تاشلاپ كېلىپ، شىنجاڭنى ئېچىش ۋە گۈللەندۈرۈش خىزمىتىگە قاتناشتى. شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئۈچۈن بۇ ياخشى ئىشىمۇ، يامان ئىشىمۇ؟ تارىخ جاۋاب بەردى، ئاز سانلىق

مىللەتلەرنىڭ گۈللىنىشى ۋە ئالغا بېسىشى ئۈچۈن چوڭ ياخشى ئېلىش، ئەلۋەتتە. ستاتىستىكىغا قارىغاندا، شىنجاڭدا كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان ئاشلىق مەھسۇلاتى 1949 - يىلىدىكى 196 كىلوگرامدىن 1988 - يىلى 428 كىلوگرامغا كۆپىيىپ، بىر ھەسسەدىن كۆپرەك ئاشقان؛ كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان گەزلىمە مەھسۇلاتى 1952 - يىلىدىكى بىر مېتىردىن 19 مېتىرغا يەتكەن، خىمىيىۋى تالا، يوك توقۇلمىلارمۇ يوقلۇقتىن بارلىققا كەلگەن؛ كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان ئىستېمال سەۋىيىسى تېخىمۇ كۆپ ئۆسكەن، 1950 - يىلىدىكى 94 يۈەندىن 1988 - يىلى 746 يۈەنگە كۆپىيىپ (شۇ يىلقى باھا بويىچە ھېسابلاندى)، يەتتە ھەسسەگە يېقىن ئاشقان. ئەمدى خەنزۇلار كۆپرەك مەركەزلەشكەن سانائەت - قاتناش سېپى بىلەن سودا سېپىنى ئالساق، 40 يىلدىن بۇيان خەنزۇلار ئون نەچچە ھەسسە كۆپەيگەن بولسىمۇ، لېكىن سانائەتنىڭ ئومۇمىي مەھسۇلات قىممىتى بىلەن ئىجتىمائىي پارچە سېتىشنىڭ ئومۇمىي سوممىسىمۇ نىسپىي ھالدا ئاشقان، يەنى ئالدىنقىسى 93 ھەسسە، كېيىنكىسى 42.9 ھەسسە ئاشقان. پاكىت مۇنازىرىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. زور تۈركۈمدىكى خەنزۇ كادىرلار ۋە ئاممىنىڭ شىنجاڭغا كېلىشى بىلەن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى تۆۋەنلەپ كەتكىنى يوق، بەلكى كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە ئۆستى. بۈگۈنكى شىنجاڭدا ئاز ساندىكى كىشىلەرنىڭ تېخى نامرات تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قورساقى توق، كىيىمى پۈتۈن بولۇش مەسىلىسى ئاساسەن ھەل بولدى. ئومۇمىي جەھەتتىن «ئىچ - يالىڭاچ» لىق مەسىلىسى زادى مەۋجۇت ئەمەس.

ئەلۋەتتە، شىنجاڭ ئازاد بولغاندىن بۇيان ھەر جەھەتتە قولغا كەلگەن زور مۇۋەپپەقىيەتلەر ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق تىرىشچانلىقىنىڭ نەتىجىسى. شىنجاڭنى ئىپتىدائىي، گۈللەندۈرۈشتە، خەنزۇلار بولمىسا بولمايدۇ، ئاز سانلىق مىللەتلەر بولمىسىمۇ يولمايدۇ. ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ شىنجاڭنى زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىدىكى كەم بولمىسا بولمايدىغان رولىنى ۋە خەنزۇ خەلقىنىڭ زور ياردىمىنى چوقۇم تولۇق ھېسابقا ئېلىش لازىم. لېكىن ھازىرقى مەسىلە شۇكى، ئىنتايىن ئاز ساندىكى بۈلگۈنچىلەر خەنزۇلارنىڭ شىنجاڭنىڭ سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ئىشلىرىدىكى رولىنى جېنىنىڭ بېرىپ خۇنۇكلاشتۇرۇۋاتىدۇ، شۇڭا خەنزۇلارنىڭ رولى توغرىسىدا بىر نەچچە ئېغىز گەپنى ئارتۇقراق قىلىشقا توغرا كېلىۋاتىدۇ. لېكىن «مىللىي مەسىلە توغرىسىدىكى تەنقىدىي پىكىرلەر» دېگەن ئەسىرىدە شىمالىي ئامېرىكا قوشما شتاتلىرىنىڭ بىر قەدەر ئىلغار رايون ياۋروپادىن ئاھالە كىچۈرگەنلىكىنىڭ ۋە رۇسلارنىڭ ئۈك-

دىكى مەبلەتلەرنىڭ گۈۈللىنىشى ۋە ئالغا بېسىشى ئۈچۈن تېخىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

بۆلگۈنچىلەرنىڭ خەنزۇلارنى چەتكە قاقىدىغان بۇنداق سەپسەتنى پەيدا قىلىشتىكى مەقسىتى ۋە تەن بىرلىكىنى بۇزۇپ، شىنجاڭنى بۈيۈك ۋە تەن ئائىلىسىدىن ئايرىپ چىقىش. مەبلەتلەر ئىتتىپاقلىقى، بولۇپمۇ خەنزۇ خەلقى بىلەن باشقا مەبلەت خەلقلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقى شىنجاڭدا سوتسىيالىزم ئىشلىرىنىڭ غەلبىسىگە كاپالەتلىك قىلىشىنىڭ، ۋە تەن بىرلىكىنى مۇستەھكەملەشنىڭ ئۈچ قۇچى. شۇڭا، دۆلەتتىمىزنىڭ بىرلىكىنى پارچىلاش كويىدىكى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ ھەممىسى تېخى ئۈچىنى مۇقەررەر خەنزۇ خەلقىگە قارىتىدۇ، تۈرلۈك يوللار بىلەن «خەنزۇلارنى شىنجاڭدىن قوغلاپ چىقىرىش» قا ئۇرۇنىدۇ. بۇ قېتىمقى بىرىنچى ۋە قەسىدە ئۇلار تېخىمۇ توقۇمىنى قارىغا ئېلىپ، «غازات» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقتى، «كاسپىلارنى يوقىتىلى» دەپ تەلۈنلەر چەچەرىسى بىلەن، قانلىق قىلمىچىنى خەنزۇلارغا تەكلىدى، ئۇلارنىڭ ۋەھشىيانە ۋاسىتىلىرى كىشىنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىدىغان دەرىجىگە يەتتى، شۇنداق قىلىپ، بۇ بىر ئۈچۈم توپىلاڭچىلار ئۆزىنىڭ خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇش، خەنزۇلارنى چەتكە قېقىشتىن ئىبارەت ئەكسىيەتچىلىكىنى ئېتى - بەشىرىسىنى قىپ يالىڭاچ ئېچىپ بەردى. كىشىنى چۆچۈتىدىغان بۇ جىددىي كۈرەش بىزگە شۇنى ئۇقتۇردىكى، ۋە تەننى پارچىلاش ئۈچۈن چوقۇم خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇش كېرەك، خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن چوقۇم ۋە تەننى پارچىلاش كېرەك، بۇ - ئىنتايىن ئاز ساندىكى بۆلگۈنچىلەرنىڭ ئەكسىيەتچىلىكىنى لوگىكىسى. ئۇلار بۇ لوگىكىغا ھەرگىز خىلاپلىق قىلمايدۇ، لېكىن ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرغىنى تېخىمۇ پاجىئەلىك مەغلۇبىيەت.

(3) سىياسىي مۇناسىۋەتتە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىگە، سوتسىيالىزم يولىغا مېڭىشقا قارشى تۇرۇش مەبلەت بۆلگۈنچىلىكىنىڭ

يەنە بىر ئاساسىي بەلگىسى.

تۆت ئاساسىي پىرىنسىپتا چىڭ تۇرۇش سوتسىيالىستىك مەبلەت مۇناسىۋەتتىكى مۇستەھكەملەش ۋە راۋاجلاندىرۇشنىڭ سىياسىي ئاساسى، شۇنداقلا ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداشنىڭ تۈپ كاپالىتى. تۆت ئاساسىي پىرىنسىپتا چىڭ تۇرۇشنىڭ يادروسى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە ۋە سوتسىيالىزم يولىدا چىڭ تۇرۇش. ئەمەلىيەت ئىسپاتلىدىكى، جۇڭگو كوممۇ-

ئىستىتىكى پارتىيەسى جان دىلى بىلەن ھەر مىللەت خەلقىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئىشلەيدىغان سادىق جەڭچى. پەقەت جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىلا ئۇلۇغ ئۇيۇشتۇرۇش كۈچى ۋە تارتىش كۈچىگە ئىگە، پەقەت جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىلا ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىرادىسى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتىنى ئۇيۇشتۇرۇپ ئۇلۇغ ئىنقىلاب كەلكۈنىگە ئايلاندۇرۇپ، ھەر مىللەت خەلقىنى سىنىپىي زۇلۇم بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلۇپ، ئۆزىنىڭ باياشات سوتسىيالىستىك تۇرمۇشىنى يارىتىش، دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەقىقىي ئىگىسىگە ئايلنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلالايدۇ. ئەمەلىيەت شۇنمۇ ئىسپاتلىدىكى، سوتسىيالىزم يولى ھەر مىللەت خەلقى ئورتاق گۈللىنىش ۋە ئالغا بېسىش ئۈچۈن چوقۇم ماڭىدىغان يول. سوتسىيالىزم يولىدا قەتئىي ماڭغاندا، ئاندىن مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ۋە بىرلىشىشىنى ھەقىقىي يوسۇندا ئىشقا ئاشۇرغىلى، مىللىي رايونلارنىڭ ۋە مىللىي ئىقتىساد، مىللىي مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى زور كۈچ بىلەن ئىلگىرى سۈرۈپ، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئۇزۇن يىللاردىن بۇيانقى گۈللىنىش ۋە ئالغا بېسىش ئارزۇسىنى رېئاللىققا ئايلاندۇرغىلى بولىدۇ. يىغىپ ئېيتقاندا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ رەھبەرلىكىدە ۋە سوتسىيالىزم يولىدا چىڭ تۇرغاندا، مىللەتلەرنىڭ ئازادلىقى ۋە تەرەققىياتىنى ئاندىن ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولىدۇ. بولمىسا، ھىچ ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدۇ. بۇ - شىنجاڭنىڭ يۈز يىلدىن ئارتۇق تارىخىدىن چىقىرىلغان ئاساسىي خۇلاسە.

شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئۇلۇغ ۋە تەننەپەرۋەرلىك ئەنئەنىسىگە ئىگە. بۈگۈنكى كۈندە، ۋە تەننەپەرۋەرلىك سۆيۈش پارتىيەسىنى سۆيۈش، سوتسىيالىزمىنى سۆيۈش بىلەن تامامەن بىر. ھەممە مىللەتنىڭ پازىل زاتلىرى چوڭقۇر چۈشەندىكى، مىللىتىمىزنىڭ ئىستىقبالى ۋە تەقدىرى پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ تەقدىرى بىلەن چەمبەرچەس باغلىنغان. پارتىيەمىز گۈللەنگەن ۋە تەرەققىي تاپقاندا، مىللىتىمىز ئاندىن گۈللەپ روناق تاپالايدۇ. لېنىن: «مىللىي مەسىلە، ئىشچىلار مەسىلىسى» بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بېقىندى ئورۇندا تۇرىدۇ، ماركسىنىڭ قارىشىچە، بۇنىڭدا شەك يوق» ① دېگەن ئىدى. لېنىن يەنە مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئۆز مىللىتىمىزلا كۆزلىمەي، بارلىق مىللەتلەرنىڭ مەنپەئەتىنى، بارلىق مىللەتلەرنىڭ ئومۇمىي ئەركىنلىكى ۋە باراۋەرلىكىنى ئۆز مىللىتىمىزنىڭ ئۈستۈن قويۇش

① «مىللەتلەرنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلىشى توغرىسىدا» (لېنىن تاللانما ئەسەرلىرى)، 2 - توم. خەنزۇچە نەشرى، 548 - بەت).

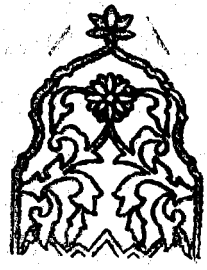
لازم» ①. بۇنداق «بارلىق مىللەتلەرنىڭ ئومۇمىي ئەركىنلىكى ۋە باراۋەرلىكى» گە پارتىيە رەھبەرلىكىگە، سوتسىيالىزمغا، ئۇلۇغ ۋە تەنكىگە تايانغاندا، ئاندىن ئېرىشكىلى ۋە ئۇنى ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ. شۇڭا، ئۆز مىللىتىمىزنى سۆيىدىكەنمىز، ئاۋۋال جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنى، سوتسىيالىزم ئۇزۇمىنى، ئۇلۇغ ۋە تەننى سۆيۈشىمىز، ئۆز مىللىتىمىزگە بولغان قاراشنى ۋە تەن قارشى، سوتسىيالىزم قارشى ۋە پارتىيە قارشى بىلەن بىرلەشتۈرۈشىمىز لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن يېڭى تارىخىي دەۋردە ۋە تەنپەر رۋەرلىك رولىمىزنى يەنىمۇ جارى قىلدۇرۇپ، بۆلگۈنچىلەرنىڭ تۈرلۈك سۈيىقەستلىرىنى بايقىيالايمىز، پارتىيە مەنپەئەتىنى، سوتسىيالىزم مەنپەئەتىنى، ۋە تەننىڭ مەنپەئەتىنى ئۆز مىللىتىمىزنىڭ مەنپەئەتىدىن ئۈستۈن قويۇپ، ئۆز مىللىتىمىزنى پۈتكۈل سوتسىيالىستىك ۋە تەننىڭ تەرەققىياتى بىلەن بىللە تەرەققىي قىلدۇرالايمىز. ئەمەلىيەتتە، بىز شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى شۇنداق قىلدۇق، بىز پارتىيىنى سۆيىمىز، ۋە تەننى سۆيىمىز، سوتسىيالىزمىنى سۆيىمىز، بۇ — شىنجاڭنى ئېچىش، گۈللەندۈرۈشتە ۋە بۆلگۈنچى كۈچلەرگە قارشى كۈرەشتە تۈگمەس — پۈتمەس كۈچ مەنبەسى.

ئىنتايىن ئاز ساندىكى بۆلگۈنچىلەر ئۆزلىرىنى مىللىي مەنپەئەتنىڭ ۋەكىلى دەپ جېنىنىڭ بىرىچە كۆز-كۆز قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلار مىللىي مۇناپىقلاردۇر. ئۇلار ھەرگىز ھېچقانداق بىر مىللەتكە ۋەكىللىك قىلالمايدۇ، ئۇلار ئاغدۇرۇلغان پومپىشچىك، بۇرژۇئازىيىنىڭ قالدۇق كۈچلىرى، چەتتىكى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ دوس تارتقۇچىلىرى ۋە چاپارمەنلىرى. ئۇلار سوتسىيالىزمىنىڭ جۇڭگودىكى ۋە شىنجاڭدىكى غەلبىسى ئارقىسىدا ئۆزلىرىنىڭ «جەننىتى» نىڭ قولىدىن كەتكىنىگە رازى بولمايدۇ. ئۇلار دۆلىتىمىزدىكى بۇرژۇئاچە ئەركىنلەشتۈرۈش پىكىر ئېقىمى بىلەن دوس تارتىشىپ، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە ۋە سوتسىيالىزم ئۇزۇمىگە جان — جەھلى بىلەن ئۆچمەنلىك قىلىدۇ، پارتىيىنىڭ مىللىي سىياسەتىگە تەلۋىلەرچە ھۇجۇم قىلىدۇ، تىرىشلىش ئۈمىدىنى تىرىشلىش ھەرىكىتىگە باغلايدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلار بۇرژۇئاچە ئەركىنلەشتۈرۈشتە جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرغان ئونسۇرلارنىڭ شىنجاڭدىكى ئىتتىپاقىدەشى. ئۇلار ئاللىقاچان بەربات بولغان «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نى چۈشەپ، «شەرقىي تۈركىستان»

① «ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش مەسىلىسى توغرىسىدىكى مۇنازىرىنىڭ خۇلاسەسى» («لېنىن تاللانما ئەسەرلىرى»، 2 - توم، خەنزۇچە نەشرى،

دېگەن سىياسىي مۇردىغا چاپلىشىۋېلىپ، مىللىي، دىنىي تونغا ئورۇندۇۋېلىپ، ئەكسىلەت ئىنقىلابىي ھەرىكەت بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلدى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئۇلار خەلقئارادىكى بەزى ئەكسىلەت ئىنقىلابىي كۈچلەرنىڭ ئېلىمىزگە قاراتقان ئاغدۇرماچىلىق، سىڭمىپ كىرىش ۋە «تىنچ ئۆزگەرتىۋېتىش» نى جىددىيەتلەشتۈرۈشىگە ماسلىشىپ، تەرەپدار توپلاپ، ھەدەپ ئۆسەك سۆز تارقىتىپ، كەينى - كەينىدىن ۋەقە تۇغدۇردى، ھەتتا قوراللىق ئەكسىلەت ئىنقىلابىي توپىلاڭ پەيدا قىلدى. بۇ پاكىتلار شۇنى كۆرسەتتىكى، بۇ بۆلگۈنچىلەر كومپارتىيەگە، سوتسىيالىزمغا قارشى بىر ئىسپات ئىشەنچىدە ئەكسىلەت ئىنقىلابچىلاردۇر. ئۇلار بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى كۈرەش شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تەقدىرى ۋە ئىستىقبالىغا بۇناسىۋەتلىك جىددىي سىنىپىي كۈرەش. بۇ كۈرەش ئۇزاققىچە داۋام قىلىدۇ. لېكىن كۈرەشنىڭ ئاخىرقى نەتىجىسى ئېنىق. ۋە ئەننى پارچىلاش يولىدىكى سۈيىقەستلەر شۇنداق زەئىپ كونا جۇڭگو دەۋرىدىمۇ ئەمەلگە ئاشىمىغانىدى، دۇنيانىڭ شەرقىدە دىۋىدەك زەبەردەس تۇرغان بۈگۈنكى جۇڭگودا ئىچكى - تاشقى بۆلگۈنچى كۈچلەرنىڭ شىنجاڭنى بۈيۈك ۋەتەن ئائىلىسىدىن ئايرىپ چىقىش سۈيىقەستى ئەلۋەتتە ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولىدۇ، غالىمىيەت شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە مەنسۇپ.

تەرجىمە قىلغۇچى: جۈمە خۇن

مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىنى قانداق

چۈشەندۈرۈش كېرەك؟

ئابدۇشۈكۈر تۈردى، لىن شېڭ

مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ماركسىزىمنىڭ مىللىي مەسىلىنى ھەل قىلىشتىكى بىر تۈپ پىرىنسىپى، ئېكسپىلاتاتسىيە ۋە مىللىي زۇلۇم مەۋجۇت جەمئىيەتتىكى بارلىق ئېزىلگۈچى مىللەتلەرنىڭ مىللىي زۇلۇمغا قارشى ئېلىپ بارىدىغان كۈرىشىنىڭ نىشانى ۋە ئېرىشىدىغان ئاساسىي ھوقۇقلىرىدىن بىرى. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە بولسا، مىللەتلەر باراۋەرلىكى پىرىنسىپى سوتسىيالىستىك مىللىي مۇناسىۋەتتە تىنچ تۇرۇپ مەزمۇنى ۋە ئاساسىي بىرلىكىنى. شۇنىڭ ئۈچۈن، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى پىرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇش، ئۇنى قەتئىي يولغا قويۇش ۋە مۇكەممەللەشتۈرۈش سوتسىيالىستىك دۆلەتلەرنىڭ مىللەتلەر خىزمىتىدىكى تىنچلىق مۇھىم بىر ۋەزىپىسى.

ئۇزاقتىن بۇيان، مەملىكىتىمىزنىڭ مىللەت نەزەرىيەسى ئىلمى ساھەسىدىكى بەزى يولداشلار ستالىننىڭ پەۋقۇلئاددە تارىخىي شارائىتىدا ئېيتقان ئايرىم بايانلىرىغا ئاساسەن، كونا جەمئىيەت سوتسىيالىزم جەمئىيەتكە قالدۇرۇپ كەتكەن ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسى جەھەتتىكى پەرقلىرىنى سوتسىيالىزم جەمئىيەتىدىكى ھەرقايسى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا مەۋجۇت بولۇۋاتقان «ئەمەلىيەتتىكى تەڭسىزلىك» دەپ تونۇپ نەچچە ئون يىل تالاش-تارتىش قىلدى. يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان، بەزى كىشىلەر «مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنىڭ ئاساسى، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا ئەمەلىيەتتىكى تەڭسىزلىك مەۋجۇت ئىكەن، شۇنداقلا، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىدا ئەمەلىيەتتىكى ئاساس كەمچىل بولىدۇ» دېگەن نۇقتىنى مەزمۇن قىلىشقا قويدى. يولداش جياڭ زېمىن دۆلەت قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقىنى تەبرىكلەش يىغىنىدا سۆزلىگەن سۆزىدە: «زۆرۈر تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىنىڭ ئىقتىساد، مائارىپ، مەدەنىيەت ئىشلىرىنى ۋە باشقا ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇشقا داۋاملىق ياردەم بېرىپ ۋە ئۇنى قوللاپ،

مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تارىختىن قېپقالغان، ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە ساقلىنىۋاتقان پەرقلەرنى پەيدىنپەي تۈگىتىش ئۈچۈن ئۇزاق مۇددەت، بوشاشماي تىرىشچانلىق كۆرسىتىشىمىز لازىم» دەپ كۆرسەتتى. بۇ يەردە يولداش جياڭ زېمىننىڭ مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان بۇ خىل تەكشىلىكنى «ساقلىنىۋاتقان پەرق» دەپ كۆرسىتىپ، «ئەمەلىيەتتە تىكى باراۋەرسلىك» ئاتالغۇسىنى قوللانماستىن ئالدىنقىنىڭ نەزەرىيىسى ۋە رېئال ئەھمىيىتى بار.

چۈنكى «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسلىك» دېگەن قويۇق سىياسىي تۈسكە ئىگە ئاتالغۇنىڭ تەسىرى ھەم كەڭ، ھەم چوڭقۇر بولغانلىقتىن، ئىنتايىن ئاز ساندىكى مىللىي بۆلگۈنچىلەر ۋە مەملىكەت سىرتىدىكى كوممۇنىستىك پارتىيىگە، جۇڭگوغا، سوتسىيالىزمغا قارشى دۈشمەن كۈچلەر بۇ سۆزدىن پايدىلىنىپ، دۆلىتىمىزنىڭ سوتسىيالىزم تۈزۈمىگە ھۇجۇم قىلدى، دۆلىتىمىزنىڭ باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق، ھەمكارلىق ۋە دوستلۇق ئاساسىدىكى يېڭىچە سوتسىيالىستىك مىللەتلەر مۇناسىۋىتىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ، بىرلىككە كەلگەن، كۆپ مىللەتلىك ۋە تىنىمىزنى پارچىلاپ، سوتسىيالىزم تۈزۈمىمىزنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا ئۇرۇندى. شۇڭا كونا جەمئىيەتتىن قېپقالغان مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسىدىكى پەرقنىڭ نېمە ئۈچۈن «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسلىك» بولماستىن، بەلكى «پەرق» ئىكەنلىكىنى ئايدىڭلاش تۇرۇۋېلىش ئىنتايىن زۆرۈر. ماھىيەت ۋە سۈپەت جەھەتتىن ئوخشىمايدىغان بۇ ئىككى ئوقۇمنىڭ مەنىسىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن، تۆۋەندىكى بىرنەچچە مەسىلىنى توغرا تونۇش ۋە ھەل قىلىش زۆرۈرىيىتى توغرىلىدۇ.

1. مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى دېگەن نېمە؟

باراۋەرلىك ئوقۇمنىڭ مەزمۇنى كىشىلەر بىلەن كىشىلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت، قانۇن قاتارلىق جەھەتلەردە ئوخشاش ئىجتىمائىي ئورۇندا تۇرۇشىنى، ئوخشاش ئىجتىمائىي ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ. مۇشۇ مەنىگە ئاساسەن، مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى — مىللەتلەرنىڭ چوڭ-كەچىك، نامرات — باي، كۈچلۈك — ئاجىز بولۇشىدىن ۋە قايسى ئىرقتىن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، سىياسىي، قانۇن، ئىقتىساد، مەدەنىيەت قاتارلىق جەھەتلەردە ئوخشاش ئىجتىمائىي ئورۇندا تۇرۇپ، ئوخشاش ئىجتىمائىي ھوقۇقتىن بەھرىمەن

مەن بولۇشى دېمەكتۇر. مۇشۇنىڭغا ئاساسەن، يىغىنچا قىلاپ ئېيتالايمىزكى، ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ئورنى ۋە ھوقۇقىنىڭ ئوخشاش بولۇشى مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى بولىدۇ. مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىگە بۇنىڭدىن باشقا ھەر قانداق مەزمۇن ياكى شەرتلەرنى قويۇش توغرا ئەمەس.

مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى شوئارىنى بۇرژۇئازىيە كىشىلەر بىلەن كىشىلەرنىڭ باراۋەرلىكى شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدىغا ئوخشاش، ئۆز ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، فېئودال مۇستەبىتلىككە ۋە مىللىي زۇلۇمغا قارشى تۇرۇش مەقسىتىدە ئوتتۇرىغا قويغانىدى. بۇ شوئارلار بۇرژۇئا ئىنقىلابى جەريانىدا ئىنقىلابىي كۈچلەرنى سەپەرۋەر قىلىش ۋە ئۇيۇشتۇرۇش رولىنى ئوينىغان بولسىمۇ، لېكىن بۇرژۇئا ئىنقىلابى باشلانغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان 300 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت ئىچىدە مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ھەققىدە قىي تۈردە ئىشقا ئاشۇرۇلمىدى، بەلكى ئۇ جەمئىيەتتە بۇنداق باراۋەرلىكنى ئۈزۈل - كېسىل ئىشقا ئاشۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، كاپىتالىزم جاھانگىرلىك باسقۇچىغا قەدەم قويغاندىن كېيىن، جاھانگىرلەر، مۇستەملىكىچىلەر، ئېرقچىلار، زومىگەرلەر ئۆز دۆلىتىدىكى ئېزىلگۈچى مىللەتلەرنى ئېزىش، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىش ۋە قۇل قىلىش بىلەن بىللە، مۇستەملىكىچىلەردىكى خەلقنى، ئاجىز مىللەتلەرنى ئېزىش، قۇل قىلىش، تالان - تاراج ۋە قىرغىن قىلىش جەھەتتە ئىنتايىن ۋەھشىيلىك قىلىش دەرىجىسىگە بېرىپ يەتتى. مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا بارغانسېرى باراۋەر بولالماستىقى ئۈچۈن ھال جاھانگىرلىك دەۋرىدىكى خەلقئارا مۇناسىۋەتتە ۋە نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ ئىچكى قىسىمىدىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتىدە ئومۇمىي ھادىسىگە ئايلىنىپ قالدى.

2 مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىنىڭ ئالدىنقى شەرتى نېمە؟

بۇرژۇئازىيە مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، نېمە ئۈچۈن مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىنى ھەقىقىي تۈردە ئىشقا ئاشۇرالمىدى؟ بۇنىڭ تۈپ سەۋەبى شۇكى، ماركس بىلەن ئېنگېلس «پولشا ھەققىدە» دېگەن ئەسىرىدە دەل جايدا كۆرسىتىپ ئۆتكەندەك: «مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان مۈلۈكچىلىك مۇناسىۋىتى بەزى مىللەتلەرنىڭ باشقا بەزى مىللەتلەرنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان سەۋەب». («ماركس، - ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» 1 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 287 -

بەت) لېنىن «ئىمامىرىكا مۇخبىرىنىڭ سوئالىغا جاۋاب» تا تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ: «خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك ئاز سانلىق كىشىلەرنىڭ كۆپ سانلىق كىشىلەرنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشىنىڭ مەنبەسى، ئاممىنىڭ نامراتلىشىپ كېتىشىنىڭ مەنبەسى، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى كاپىتالىستلارنىلا بېيەتتىدەن بۇلاڭچىلىق قۇرۇشىنىڭ مەنبەسى» دېگەنىدى. («لېنىن ئەسەرلىرى» 29 - توم، خەنزۇچە نەشرى 475 - بەت) ئىنىقىلا بېي ئۇستازلارنىڭ بۇ مۇپەسسەل ھۆكۈملىرىدىن بىز مىللەتنىڭ مىللەتنى ئېزىشى، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىكنىڭ مەنبەسى كاپىتالىستىك خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك ئىكەنلىكىنى چۈشىنىۋالالايمىز. كاپىتالىزم تۈزۈمى بىلەن فېئودالىزم تۈزۈمىنى سېلىشتۇرغاندا، كاپىتالىزم تۈزۈمى ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدىكى غايەت زور ئىلگىرىلەش بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا يەنىلا خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنى ئاساس قىلغان جەمئىيەت. ئۇنىڭ بەرپا بولۇش ۋە تەرەققىي قىلىشتا تايىنىدىغان ئاساسىيەنىلا ھەر مىللەت خەلقىنى ئېزىش، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىش، قۇل قىلىش ۋە ئالان - تاراج قىلىشتىن ئىبارەت. شۇڭا مىللىي زۇلۇم، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىك كاپىتالىزم تۈزۈمىنىڭ ماھىيەتلىك خۇسۇسىيىتى، بۇرژۇئازىيە دەۋاتقان مىللەتلەر ئىچىدە باراۋەرلىكى ھەر مىللەت خەلقىنى ئالدايدىغان ھېيلە - نەيرەڭدىنلا ئىبارەت.

بۇنىڭ ئەكسىچە، پىروپېتارىيات ۋە ئۇنىڭ سىياسىي پارتىيىسى ھەم ئۇ رەھبەرلىك قىلىۋاتقان سوتسىيالىستىك دۆلەت تەشەببۇس قىلغان ۋە ئىشقا ئاشۇرغان مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى مىللەتلەرنىڭ ھەقىقىي باراۋەرلىكى. مىللەتلەرنىڭ مۇشۇنداق باراۋەرلىكىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن سىنىپلارنى يوقىتىش كېرەك. چۈنكى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەندەك، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىكنىڭ مەنبەسى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىنى بەرپا قىلىدىغان خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكتۇر. شۇڭا «كىشىنىڭ كىشىنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشى يوقىتىلغان ھامان، مىللەتنىڭ مىللەتنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشىمۇ شۇنىڭ بىلەن بىللە يوقىلىدۇ». «مىللەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى سىنىپىي قارشىمۇ قارشىلىق يوقالغان ھامان، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى دۈشمەنلىك مۇناسىۋەتلەرمۇ شۇنىڭ بىلەن بىللە يوقىلىدۇ»، «سىنىپىي پەرقنىڭ يوقىلىشىغا ئەگىشىپ، بۇ پەرقتىن پەيدا بولغان بارلىق ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي باراۋەر - سىزلىككەمۇ ئۈزلۈكسىز يوقىلىدۇ» («ماركس - ئېنېلگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى، 1 - توم، 270 - بەت، 3 - توم، 18 - بەت) بۇ مىللەتلەر -

نىڭ باراۋەرلىكىنىڭ ئالدىنقى شەرتى ۋە ئاساسى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنى يوقىتىپ، سوتسىيالىستىك ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكنى بەرپا قىلىش ئىكەنلىكىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

3. مەملىكىتىمىزدىكى مەبلەتلەر ئوتتۇرىسىدا ھەقىقىي باراۋەرلىك ئىشقا ئاشۇرۇلدى

يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، مەبلەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ھەر قايسى مەبلەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ئورنى ۋە ھوقۇقى جەھەتتىكى باراۋەرلىكىدىن ئىبارەت؛ مەبلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىكنىڭ مەنبەسى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىدە؛ مەبلەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى سوتسىيالىستىك ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكىنىڭ ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. مەملىكىتىمىزنىڭ ھازىرقى مەبلەتلەر مۇناسىۋىتىنى مۇشۇ ئۆلچەم بىلەن ئۆلچەيدىغان بولساق، مەملىكىتىمىزدىكى ھەر قايسى قېرىنداش مەبلەتلەر ئوتتۇرىسىدا، چوڭ - كىچىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، باراۋەر، ئىتتىپاق، ئۆز ئارا ھەمكارلىشىدىغان دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورنىتىلغان دەپ ئېيتىشقا تامامەن ھەقىقىيمىز.

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىككە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلۈپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنىڭ خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكى بىكار قىلىندى، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلار يوقىتىلىپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنىڭ ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكىنى ئاساس قىلغان سوتسىيالىستىك ئىقتىسادىي تۈزۈم ئورنىتىلدى. بۇ مەبلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ۋە تەڭسىزلىك مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان مەنبەنى تۈگىتىپ، مەبلەتلەرنىڭ باراۋەرلىكىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئاساس سېلىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن بۇيان، پارتىيە ۋە دۆلەت مەبلەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى، مەبلەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقى، ھەر قايسى مەبلەتلەرنىڭ روناق تېپىشى ۋە گۈللىنىشىنى يادرو قىلىپ، بىر قاتار ماركسىزىملىق مەبلەت سىياسەت، بولۇپمۇ مەبلەت تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە سىياسىتىنى تۈزۈپ چىقىپ ۋە يولغا قويۇپ، مەملىكىتىمىزدىكى ھەر قايسى مەبلەتلەرنىڭ، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مەبلەتلەر- نىڭ دۆلەتنىڭ سىياسىي تۇرمۇشى، ئىقتىسادىي تۇرمۇشى، مەدەنىيەت تۇرمۇشى ۋە قانۇن تۇرمۇشى قاتارلىق جەھەتلەردە ئوخشاش ئورۇندا تۇرۇشىغا، ئوخ-

شاش ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولۇشىغا، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ دۆلەتنىڭ باراۋەر خوجىسى بولۇشىغا تولۇق كاپالەتلىك قىلدى.

سىياسىي جەھەتتىن قارىغاندا، مەملىكەتتىمىزدىكى ھەر قايسى قېرىنداش مىللەتلەر سىياسىي ئورۇن ۋە ھوقۇق جەھەتتە پۈتۈنلەي باراۋەر. خەلق قۇرۇلتىيى تۈزۈمى دۆلەتتىمىزنىڭ سىياسىي تۈزۈمى، خەلق دېموكراتىيىسى دىكتاتورىسىنىڭ تەشكىلى شەكلى، خەلقنىڭ دۆلەت ھاكىمىيىتىنى يۈرگۈزدىدەن خان ئورگىنى. ئۇنىڭدا مەملىكەتتىمىزدىكى 55 ئاز سانلىق مىللەتنىڭ ھەممىسىنىڭ ۋەكىلى بار، ئۇلار مەملىكەتتىمىزدىكى ئاساسىي گەۋدە مىللەتنىڭ ۋەكىللىرى بىلەن بىرلىكتە ھەر دەرىجىلىك خەلق قۇرۇلتايلىرىدا دۆلەتنىڭ چوڭ - چوڭ فاكتورىلىرىنى بەلگىلەشكە، دۆلەتنىڭ چوڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا قاتنىشىۋاتىدۇ. 7 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنى مىسالغا ئالدىغان بولساق، 2970 خەلق ۋەكىلىنىڭ 445 ى ئاز سانلىق مىللەتلەر ۋەكىلى بولۇپ، ۋەكىللىرى ئومۇمىي سانىنىڭ 15 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ. ھالبۇكى، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئاھالىسى پۈتۈن مەملىكەت ئومۇمىي ئاھالىسىنىڭ سەككىز پىرسەنتىنىلا ئىگىلەيدۇ. بۇ نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىغا سايلانغان 19 نەپەر مۇئاۋىن ۋېييۈنچاڭ ئىچىدە ئاز سانلىق مىللەتتىن ئالتەسى بولۇپ، ئومۇمىي سانىنىڭ 31 پىرسەنتىنى كۆپىرەكىنى ئىگىلەگەن. يەنە ئالايلىق: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىن بۇ نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىغا 59 ۋەكىل قاتناشتى، ئاھالە نىسبىتى جەھەتتىن ئېپىتقاندا، خەنزۇلارنى ئاساس قىلغان رايونلارنىڭكىدىن كۆپ بولدى. ۋەكىللەر ئىچىدە ئاز سانلىق مىللەت ۋەكىللىرى 39 بولۇپ، ۋەكىللەر ئومۇمىي سانىنىڭ 66 پىرسەنتىنى كۆپىرەكىنى ئىگىلىدى. پۈتۈن مەملىكەتتە ۋە شىنجاڭدا ئاھالىسى ئىنتايىن ئاز بولغان بەزى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ بەلگىلىمە بويىچە مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىغا ۋەكىل سايلاشقا سانى توشمىسىمۇ، لېكىن مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىغا ۋەكىل سايلاش قانۇنىدا بەلگىلەنگەن. مەركەزدە شۇنداق بولدى، يەرلىك ھەر دەرىجىلىك خەلق قۇرۇلتايلىرىدا تېخىمۇ شۇنداق بولدى. يەرلىك ھەر دەرىجىلىك خەلق قۇرۇلتايلىرى ۋە ئۇلارنىڭ دائىمىي كومىتېتلىرىدا ئاز سانلىق مىللەت ئەزالار شۇ مىللەتلەرنىڭ شۇ جايدىكى ئاھالە ئىچىدە ئىگىلىگەن نىسبىتىدىن كۆپ بولدى.

ئاز سانلىق مىللەتلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونلاردا توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان ھەر قايسى ئاز سانلىق مىللەتلەر پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ مىللىي

تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيە سىياسىتى بويىچە مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيە يە ئورگانى تەسىس قىلىپ، ئۆز جايى ۋە ئۆز مىللىتىنىڭ ئىچكى ئىشلىرىنى باشتۇرۇش ھوقۇقىنى يۈرگۈزمەكتە. ھازىر مەملىكىتىمىزدە ئاز سانلىق مىللەت-لەرنىڭ ھەر دەرىجىلىك ئاپتونومىيەلىك جايلىرىدىن 159 ى بار، بۇنىڭ ئىچىدە ئاپتونوم رايون بەش، ئاپتونوم ئوبلاست 30، ئاپتونوم ناھىيە (خوشۇن) 124. مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيەنى يولغا قويغان ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئاھالىسى پۈتۈن مەملىكەتتىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئاھالىسى ئومۇمىي سانىنىڭ 78 پىرسەنتىنى ئىگىلەيدۇ، ئاپتونومىيەلىك جايلارنىڭ كۆلىمى پۈتۈن مەملىكەت ئومۇمىي كۆلىمىنىڭ 64 پىرسەنتىنى ئىگىلەيدۇ. مۇشۇنداق كەڭ زېمىندا ھەر دەرىجىلىك ئاپتونومىيە ئورگانلىرىدىكى خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرلىرى، ئاپتونومىيە ئورگانلىرىنىڭ رەئىسلىرى، ئوبلاست باشلىقلىرى، ھاكىملىرى مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيەنى يولغا قويغان مىللەتنىڭ ئەزالىرىدىن بولدى. ھەر دەرىجىلىك ئاپتونومىيە ئورگانلىرىدىكى كەسپىي تارماقلارنىڭ باشلىقلىرى ياكى مۇئاۋىن باشلىقلىرى ۋە باشقا ھەر دەرىجىلىك خىزمەتچى خادىملارغا ئاپتونومىيەنى يولغا قويغان مىللەتنىڭ مۇناسىپ ساندىكى ئەزالىرى سەپلەندى. بۇنىڭ بىلەن مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيەنى يولغا قويغان مىللەتنىڭ ئاپتونومىيە ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈشىگە ئۈنۈملۈك ھالدا كاپالەتلىك قىلىندى.

ئىقتىسادىي جەھەتتىن قارىغاندا، مەملىكىتىمىزدىكى ھەر قايسى تېرىنداش مىللەتلەر ئورنى ۋە ھوقۇقى جەھەتتە ئوخشاشلا باراۋەر. ئىقتىسادىي ئورۇن جەھەتتە باراۋەر دېگەنلىك ھەر مىللەت خەلقى ھەم سوتسىيالىستىك ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكتىكى مال - مۈلۈكنىڭ خوجىسى، ھەم ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق جايلاردىكى كوللېكتىپ مۈلۈكچىلىكتىكى مال - مۈلۈكنىڭ خوجىسى دېگەن سۆز. ئىقتىسادىي ھوقۇق جەھەتتىكى باراۋەرلىك قايسى مىللەتنى ئاساس قىلغان رايون بولۇشىدىن، تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيە يولغا قويۇلغان رايون بولۇش بولماسلىقىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلارنىڭ دۆلەت پىلانى ۋە ئوبىيېكتىپ شەرت - شارائىتىغا ئاساسەن، ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنى راۋاجلاندۇرۇش جەھەتتە باراۋەر ھوقۇققا ئىگە ئىكەنلىكىنى، ھەر مىللەت خەلقى ئىگەككە قاتنىشىش، سوتسىيالىستىك تەقسىمات ئۈزۈمىدە بەلگىلەنگەن تەقسىماتتىن بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، ۋەھاكازا. يولداش جۇمھۇرىيەت دۆلىتىمىزنىڭ مىللەتلەر سىياسىتىگە دائىر بىر نەچچە مەسىلە توغرىسىدا دېگەن نۇقتىدا:

«بىزنىڭ سوتسىيالىستىك دۆلەتىمىز بارلىق قېرىنداش مىللەت رايونلىرى ۋە تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە يولغا قويۇلغان رايونلارنى زامانىۋىلاشتۇرىدۇ. پۈتۈن جۇڭگونى زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىنى چوقۇم ئومۇميۈزلۈك ئېلىپ بارىدۇ. بىزدە مۇشۇنداق شىجائەت بار. بۇ بىزنىڭ بۇ مىللەتلەر چوڭ ئائىلىسىنىڭ ھەقىقىي باراۋەرلىكى ۋە دوستلۇقىدىن ئىبارەت شىجائەت بىز ئارقىدا قىلغان جايلىرىنى مەڭگۈ ئارقىدا قالدۇرمايلىقىمىز كېرەك، ئەگەر ئارقىدا قالغان جايلار مەڭگۈ ئارقىدا قېلىۋېرىدىغان بولسا، بۇ تەكسىزلىك بولىدۇ، خاتا بولىدۇ» دېگەندى. بۇ يەردىكى ئاچقۇچ ئاز سانلىق مىللەتلەر ۋە ئارقىدا قالغان جايلاردىكى خەلقلەرنىڭ خوجايىنلىق ئورنىغا ۋە ئىشلەپچىقىرىش - قۇرۇلۇش ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلىش ھەم ئۇنىڭغا كاپالەتلىك قىلىشتىن ئىبارەت.

يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغان 40 يىلدىن بۇيان، پارتىيە ۋە دۆلەت پۈتۈن مەملىكەت خەلقىگە، بولۇپمۇ خەنزۇ خەلقىگە ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش جەھەتتىكى باراۋەرلىك ئورنى ۋە باراۋەرلىك ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلىش ھەم ئۇنىڭغا كاپالەتلىك قىلىش توغرىسىدا تەربىيە بېرىپ كەلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، بىر قاتار ئالاھىدە سىياسەت ۋە تەدبىرلەرنى تۈزۈپ چىقىپ ھەم يولغا قويۇپ، ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش داۋامىدىكى باراۋەرلىك ھوقۇقىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىگە ئادەم كۈچى، ماددىي كۈچ، مالىيە كۈچى، تېخنىكا قاتارلىق جەھەتتىن كاپالەتلىك قىلىپ، ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى قالاچىلىق قىياپىتىنى ئۆزگەرتىشكە ياردەم بەردى. شىنجاڭنى مىسالغا ئالدىغان بولساق، ئازاد بولغان چاغدا بۇ يەردە زامانىۋى سانائەت ئاساسەن يوق ئىدى، ھازىر تۈرى بىر قەدەر تولۇق، مۇئەييەن ئىشلەپچىقىرىش ئىقتىدارىغا ۋە تېخنىكا سەۋىيىسىگە ئىگە سانائەت سىستېمىسى بەرپا قىلىندى. 1988 - يىلى سانائەت ئومۇمىي مەھسۇلات قىممىتى 1949 - يىلىدىكىدىن 117.51 ھەسسە ئېشىپ، شىنجاڭنىڭ ئەنئەنىۋى ئىگىلىك قۇرۇلمىسى تۈپتىن ئۆزگەردى. بۇ مەزگىلدە يېزا ئىگىلىك ئومۇمىي مەھسۇلات قىممىتى 10.19 ھەسسە ئاشتى، كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يېزا ئىگىلىك ئومۇمىي مەھسۇلات قىممىتى مەملىكەت بويىچە 4 - ئورۇنغا، كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان ئاشلىق 7 - ئورۇنغا، پاختا، ياغلىق دان، بېرىنچى ئورۇنغا، شېكەر 10 - ئورۇنغا ئۆتتى. بۇلتۇز ئاپتونوم رايونىمىزدا ئاھالىلەرنىڭ ئوتتۇرىچە كىرىمى 117.58 يۈەندىن توغرا كېلىپ، پۈتۈن مەملىكەتتىكى ئۆلكە، شەھەر، ئاپتونوم رايونلار ئىچىدە 15 -

ئورۇنغا دۆلەت ، شەنشى ، خۇبېي ، ئەنخۇي ، خېنەن قاتارلىق خەنزۇلارنى ئاساس قىلغان ، بىر قەدەر تەرەققىي قىلغان ئۆلكىلەرنىڭكىدىن يۇقىرى بولدى . باشقا ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىدىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش ناھايىتى زور تەرەققىيات بولدى . مەسىلەن : گۇاڭشى ، يۈننەن بولتۇر ئاھالىلەرنىڭ ئوتتۇرىچە كىرىشى جەھەتتە ئايرىم - ئايرىم ھالدا مەملىكەت بويىچە 8 - ئورۇنغا ۋە 14 - ئورۇنغا ئۆتتى . بۇ ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە باراۋەر ئىجتىمائىي ئورۇنغا ۋە باراۋەر ئىجتىمائىي ھوقۇققا ئىگە بولغاندىلا ، ئاندىن ئۆز رايونىنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇشىنى راۋاجلاندۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالايدىغانلىقىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ .

مەدەنىيەت جەھەتتە قارىغاندا ، ھەر مىللەت خەلقى ، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مىللەت خەلقى جەمئىيەتنىڭ خوجىسى بولۇپ ، تەربىيە ئېلىش ، مەدەنىيەت پائالىيەتلىرىگە ئىشتىراك قىلىش ، پەن تەتقىقاتى ، ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش قاتارلىق جەھەتلەردە باراۋەر ھوقۇققا ئىگە بولۇش شەرتى ئاستىدىلا ، ئاندىن مەدەنىيەت ، مائارىپ قاتارلىق ئىشلارنى ، راۋاجلاندۇرالايدۇ . شىنجاڭنىڭ مائارىپى ، ئەدەبىي ژۇرناللىرىنىڭ تەرەققىياتىنى ماسالغا ئالسا ، پارتىيىنىڭ مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقى ، ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئورتاق تەرەققىي قىلىشى ۋە گۈللىنىشى يادرو قىلىنغان مىللىي سىياسەتنىڭ كۈندىن - كۈنگە مۇكەممەللىشىشى ۋە ئەمەلىيلەشىشى ئاساسىدا ، شىنجاڭنىڭ مائارىپ ئىشلىرى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى . 1988 - يىلى 1949 - يىلى بىلەن سېلىشتۇرغاندا ، ئادەتتىكى ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇزىدىن 2054 كە ، ئوقۇغۇچىسى 1925 تىن 99 مىڭ 100 گە يەتتى ؛ بىر ئالىي مەكتەپ 20 گە كۆپەيدى ، ئوقۇغۇچىسى 379 دىن 30 مىڭدىن كۆپرەككە يەتتى . ھەر خىل ، ھەر دەرىجىلىك مەكتەپلەردە ئوقۇۋاتقان ئاز سانلىق مىللەت ئوقۇغۇچىلىرى 1 مىليون 610 مىڭغا يېتىپ ، مەكتەپلەردىكى ئوقۇغۇچىلار ئومۇمىي سانىنىڭ 55.44 پىرسەنتىنى ئىگىلىدى . ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ھەر خىل ، ھەر دەرىجىلىك مەكتەپلەردە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەر 10 مىڭ ئاھالە ئىچىدىكى ئىگىلىگەن نىسبىتى پۈتۈن مەملىكەتتىكى ھەر قايسى ئۆلكە ، شەھەر ، ئاپتونوم رايونلار ئىچىدە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدۇ . 50 - يىللاردا ئۇيغۇر تىلىدا چىقىدىغان «تارىم» ژۇرنىلى بولغان بولسا ، ھازىر ئۇيغۇر يېزىقىدا نەشر قىلىنىۋاتقان ئەدەبىي ژۇرنال 15 خىلغا يەتتى ، ئۇنىڭغا قازاقچە ، موڭغۇلچە ، قىرغىزچە ئەدەبىي

ژۇرناللارنى قوشقاندا 20 خىلدىن ئاشىدۇ، خەنزۇچە نەشىر قىلىنىۋاتقان ئەدەبىي ژۇرناللارنى قوشىدىغان بولساق ، 30 خىلدىن ئاشىدۇ.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان سىياسىي ، ئىقتىساد ، مەدەنىيەت جەھەتتىكى پاكىتلار - نى ھەر مىللەت خەلقى ، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مىللەت خەلقى بىۋاسىتە ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن ، ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن . بۇ پاكىتلار مەملىكىتىمىزنىڭ رېئال ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئوخشاش ئىكەنلىكىنى ، ئىجتىمائىي ھوقۇقىنىڭمۇ ئوخشاش ئىكەنلىكىنى ، مەملىكىتىمىزدىكى ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ چوڭ - كىچىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، ئەمەلىيەتتە باراۋەر ئىكەنلىكىنى مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان دەرىجىدە ئىسپاتلىدى . ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد ، مەدەنىيەت جەھەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان ، تارىختىن قېپقالغان پەرقىنى ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك دېيىش تامامەن خاتا .

4 . « ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك » دېگەن ئەزەرىيەتنىڭ خاتالىقى نەدە ؟

بۇنداق نەزەرىيە شۇنىڭ ئۈچۈن خاتاكى ، ئۇنىڭدا « مىللەتلەرنىڭ باراۋەر - لىكى » بىلەن ئىقتىساد ، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسى جەھەتتىكى « پەرق » تىن ئىبارەت ئوخشاش بولمىغان كاتېگورىيە ، ئوخشاش بولمىغان خاراكتېردىكى ئىككى مەسىلە ئارىلاشۇرۇۋېتىلگەن . خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك يوقىتىلىپ سوتسىيالىستىك ئومۇمىي مۈلۈكچىلىك بەرپا قىلىنغان ، توغرا مىللىي سىياسەت تۈزۈپ چىقىلغان ۋە يولغا قويۇلغاندىن كېيىن ، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى تەڭسىزلىك يوقالدى ، ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى ئىشقا ئاشۇرۇلدى . مەملىكىتىمىزدىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتىنىڭ رېئاللىقى شۇنداق . مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىساد ، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسى جەھەتتىكى پەرقنى يۇقىرىدىكى شەرتلەر ئاستىدا پەقەت كىچىكلىتىپ ، ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد ، مەدەنىيەت تەرەققىياتى جەھەتتىكى سەۋىيىسىنى يېقىنلاشتۇرغانلىقى بولمىدۇكى ، ئەمما يېقىن ئارىدا تامامەن يوقا قىلىنىپ بولمايدۇ . مىللەت مەۋجۇت بولۇپلا تۇرىدىكەن ، بۇنداق ئەھۋال مىللەت بىلەن مىللەت ئوتتۇرىسىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ . ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىچكى قىسمىدا ، ئۆلكە بىلەن ئۆلكە ئوتتۇرىسىدا ، رايون بىلەن رايون ئوتتۇرىسىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ . ئېنىگېلس 1875 - يىلى 3 - ئايدا بېيېلغا يازغان خېتىدە بۇ مەسىلە ھەققىدە ئېنىق توختالغان . ئۇ

مىسال كەلتۈرۈپ: «ئالپس تېغىدىكى ئاھالىلەر بىلەن تۈزلەڭلىكتىكى ئاھالىلەر»
نىڭ تۇرمۇش شارائىتى ھامان ئوخشاش بولمايدۇ»، «ئۇنى پۈتۈنلەي يوقىتىش
مەڭگۈ مۇمكىن ئەمەس» دېگەندى. («ماركىس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى» خەنزۇچە
نەشرى، 34 - توم، 124 - بەت) چۈنكى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى، مىللەتلەرنىڭ
ئىچكى قىسمىدىكى، رايون بىلەن رايون ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت
تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى پەرق نورمال ئەھۋال ئاستىدا ھەر قايسى مىللەت-
لەر، ھەر قايسى رايونلارنىڭ سۇبېيېكتىپ ۋە ئوبېيېكتىپ شارائىتى بىلەن
ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى مۇقەددەرلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ
بېرىدۇ. لېكىن بۇ ئارقىدا قالغان مىللەت ۋە رايوننىڭ مەڭگۈ ئارقىدا قېلىۋېرىدىغان
لىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ، سۇبېيېكتىپ ۋە ئوبېيېكتىپ شارائىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ
«پەرق» تە ئۆزگىرىش بولىدۇ، ئارقىدا قالغانلار ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىدۇ، ئالدىغا
ئۆتۈپ كەتكەنلەر مۇ ئارقىدا قېلىشى مۇمكىن، بۇنىڭ بىلەن ئورتاق تەرەققىيات
نىڭ يۇقىرى قاتلىمىدا يېڭى «پەرق» پەيدا بولىدۇ. مەسىلەن: مەملىكىتىمىز-
دىكى ئەسلىدە مائارىپ ئىشلىرى خەنزۇلارنىڭكىدىن ئارقىدا قالغان چاۋشەنزۇ
ھازىر مائارىپ تەرەققىياتى جەھەتتە خەنزۇلارنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتتى،
بۇ ئۆزگىرىش جەريانىدا پەيدا بولغان يېڭى پەرق. ئەگەر بۇنداق پەرق «ئەمە-
لىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دېيىلىدىغان بولسا، كوممۇنىزم جەمئىيىتىگە بارغاندا
كىشى بىلەن كىشى، رايون بىلەن رايون ئوتتۇرىسىدىكى بۇنداق پەرق يەنە
مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، بۇ «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» مەڭگۈلۈك دېگەن-
لىك بولۇپ قالمايدۇ؟ بۇنىڭدىن ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى
پەرقنى «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دەپ قاراشنىڭ توغرا ئەمەسلىكىنى
كۆرۈۋالالايمىز.

ھەر قايسى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى
سەۋىيىسىدىكى پەرقنىڭ مىللەتلەرنىڭ باراۋەرلىكى بىلەن مۇناسىۋىتى بارمۇ-
يوق؟ بىزنىڭچە، سىنىپىي جەمئىيەتتە پەيدا بولغان ھەر قايسى مىللەتلەر ئوت-
تۇرىسىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى پەرق مىللەت-
لەرنىڭ باراۋەرسىزلىكى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. لېكىن ئۇ پەرقنى
پەيدا قىلغان بىردىنبىر سەۋەب ئەمەس. ئۇنىڭ مىللەتلەرنىڭ تەڭسىزلىكى بىلەن
بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولۇشىدىكى سەۋەب شۇكى، سىنىپىي جەمئىيەتتە ئېزىل-
گۈچى مىللەتلەر بىلەن ھۆكۈمران سىنىپلار ئوخشاش ئىجتىمائىي ئورۇن ۋە
ئوخشاش ئىجتىمائىي ھوقۇققا ئىگە ئەمەس، ئېزىلگۈچى مىللەتلەر ئىقتىساد،

مەدەنىيەت ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش ھوقۇقى ۋە پۇرسىتىدىن مەھرۇم قىلىنغان، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئىشلىرىنى ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولغان ھالدا راۋاجلاندۇرۇشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى، شۇنىڭ نەتىجىسىدە تەرەققىيات سەۋىيىسى جەھەتتە پەرق پەيدا بولغان، بۇنداق پەرق مىللەتلەرنىڭ باراۋەرسىزلىكىنىڭ ئۆزى ئەمەس، بەلكى مىللەتلەرنىڭ باراۋەرسىزلىكىنىڭ نەتىجىسى، بۇ شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى پەرقنى «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دېيىش نەتىجىسى سەۋەب دەپ قارىغانلىق، شەيئەلەرنىڭ ماھىيىتى بىلەن ھادىسىنى ئارىلاشتۇرۇش ۋە تەكلىپ بولىدۇ.

سوتسىيالىزم تۈزۈمى شارائىتىدا، مەملىكىتىمىزدىكى ھەرقايسى مىللەتلەر چوڭ كىچىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىردەك باراۋەر. بۇ ھەرىمىلەت خەلقى ياشاۋاتقان رايونلار، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مىللەتلەر ياشاۋاتقان رايونلارنىڭ ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇپ، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى، رايونلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى پەرقنى ئەڭ تۆۋەن دەرىجىگە چۈشۈرۈشنى، ھەتتا ئارقىدا قالغان مىللەتلەرنىڭ ئارقىدا قالغان رايونلارنىڭ ئالغا كەتكەن مىللەتلەردىن، ئالغا كەتكەن رايونلاردىن ئېشىپ كېتىشىنى ئىشەنچلىك ئالدىنقى شەرت ۋە كاپالەت بىلەن تەمىن ئەتتى. شۇڭا «ئەمەلىيەتتىكى تەڭسىزلىك» ئەمەلىيەت جەھەتتىمۇ نەزەرىيە جەھەتتىمۇ خاتا، پۈتتىرەپ تۇرالمايدۇ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي قۇنۇمى ئىنتايىن زىيانلىق.

5، «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» ھەققىدىكى مۇنازىرىنىڭ

قوزغىلىشى سەۋەبى

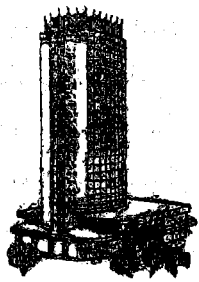
ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى سەۋىيىسىدىكى پەرقنى «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دېگەننى ھەقىقەتەن ئەڭ دەسلەپ ستالىن ئوتتۇرىغا قويغان. بىز ستالىننىڭ 1917 - يىلىدىن 1934 - يىلىغىچە يېزىلغان مىللىي مەسىلە بايان قىلىنغان «مىللەتلەر مەسىلىسى ھەققىدە» دېگەن كىتابىنى كۆزدىن كەچۈرگىنىمىزدە، ئۇنىڭ «روسىيە كوممۇنىستىك پارتىيىسى (بولشېۋىكلار) نىڭ 10 - قۇرۇلتىيى»، «مىللىي مەسىلىنىڭ قويۇلۇشى ھەققىدە»، «پارتىيە ۋە دۆلەت قۇرۇلۇشىدىكى مىللىي مەسىلە»، «روسىيە كوممۇنىستىك

پارتىيىسى (بولشېۋىكلار) نىڭ 12 - قۇرۇلتىيىسى « قاتارلىق دوكلات ۋە ماقالىدە بىر نەچچە يىلغا مەركەزلەشكەن، كېيىن قايتا ئوتتۇرىغا قويۇلمىغان. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ستالىننىڭ پۈتەن سەمبەندە قوللانغان ئاتالغۇسىمۇ بىردەك بولمىغان، ئۇ بەزىدە «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دېسە، بەزىدە بەزى مىللەتلەرنىڭ «ئەمەلىيەتتە ئارقىدا قالغانلىقى» دېگەن؛ بەزىدە بۇنداق ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك ياكى ئارقىدا قېلىش ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتتە كۆرۈلىدۇ دېسە، بەزىدە بولسا سىياسىي جەھەتتەمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ دېگەن.

ستالىن مۇئەييەن تارىخىي شارائىتتا «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» ۋە بەزى مىللەتلەرنىڭ «ئەمەلىيەتتە ئارقىدا قالغانلىقى» سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتلەردە ئىپادىلەندۈرۈلگەن. سوۋېت ئىتتىپاقى ئۆكتەبىر ئىنقىلابى غەلبە قىلغاندىن تارتىپ، 1923 - يىلىغىچە تاشقى جەھەتتە بىر نەچچە جاھانگىر دۆلەتنىڭ بىرلەشمە قوراللىق موداخىلىسىگە ئۇچرىغان، مەملىكەت ئىچىدە ئاق گۇاردىيىچىلەرنىڭ، پومپوشچىكلار سىنىپىنىڭ قوراللىق ئوپپوزىتلىقى يۈز بەرگەن، باي دېھقانلارنىڭ يېتىدىن مەيدانغا كەلگەن ھاكىمىيەتتە قارشىلىق كۆرسۈتۈپ، ئاشلىق قەھەتچىلىكىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان، مەملىكەت ئىچىدە تاماق يېيىشمە چوڭ مەسىلە بولۇپ قالغان. مۇشۇنداق ئېغىر ۋەزىيەتتە سوۋېت ھاكىمىيىتى كۈچنى مەركەزلەشتۈرۈپ ئۇرۇش ۋە ئاچارچىلىققا تاقابىل تۇرۇشقا مەجبۇر بولغان. مەملىكەت ئىچىدە مىللىي مەسىلىنى ھەل قىلىشقا يېتىشمەيلىگەندى. شۇڭا 1923 - يىلى ستالىن «روسىيە كوممۇنىستىك پارتىيىسى (بولشېۋىكلار) نىڭ 12 - قۇرۇلتىيىسى» دا: «بىز قانۇن جەھەتتىكى باراۋەرلىكنى ئېلان قىلىدۇق ھەمدە بۇنداق باراۋەرلىكنى ئىشقا ئاشۇرۇۋاتىمىز... لېكىن ئۇ ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرلىكتىن تېخى ناھايىتى يىراق» دېگەندى. شۇڭا بىز «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» ۋە «ئەمەلىيەتتە ئارقىدا قالغانلىق» سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئەينى ۋاقىتتىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى ۋە بەزى مىللەتلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت جەھەتتىكى باراۋەرلىكىنى تېخى ئەمەلگە ئاشۇرالمىغان ئەمەلىيەتنى ئەكس ئەتتۈرگەن دەپ قارايمىز. بۇ مەملىكەتتىكىمىزنىڭ ئەھۋالى بىلەن تۈپتىن پەرق قىلىدۇ. باشقا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، مەملىكەتتە

مەزدە 1956 - يىلى ئېشىلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان سوتسىيالىستىك ئۆز-
گەرتىش تاماملىنىپ، ئېمىسكىپىلا ئاتىسىيە قىلغۇچى سىنىپلار يۇقىتىلدى، سوتسىيالىستىك
ئومۇمىي خەلق مۈلۈكچىلىكى بەرپا قىلىندى، باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق،
ھەمكارلىق ئاساسىدىكى يېڭىچە سوتسىيالىستىك مىللەتلەر مۇناسىۋىتى ئورنىتىلدى.
1923 - يىلىدىن كېيىن، ستالىن «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك» دېگەن
ئاتالغۇنى ئىشلەتمىگەن، بۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئىسپاتى قىلىنىدىغان مىللەتلەر
مۇناسىۋىتىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

قىسقىسى، ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت تەرەققىياتى
سەۋىيىسىدىكى پەرقنى مىللەتلەر ئارىسىدىكى «ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرسىزلىك»
دېيىش نەزەرىيە جەھەتتە پۈت تىرەپ تورالمايدۇ. ستالىننىڭ سوۋېت ئۆلكىسى
ئىنقىلابى غەلبە قىلغان دەسلەپكى مەزگىلىدىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتى
ھەققىدىكى بەزى يەكۈنلىرىنى مەملىكىتىمىزدىكى مىللەتلەرنىڭ مۇناسىۋىتىگە
كۆچۈرۈپ كېلىپ ئىشلىتىش، بولۇپمۇ مەملىكىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب
ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ئېلىپ بېرىلىپ 40 يىل ئۆتكەندىن كېيىنكى مىل-
لەتلەر مۇناسىۋىتىگە كۆچۈرۈپ كېلىپ ئىشلىتىش، روشەنكى، توغرا ئەمەس.
بەلكى نەزەرىيە جەھەتتىكى دوگماتىزىملىق نۇقساننىڭ ئاقىۋىتى بولىدۇ.

شىنجاڭ تارىخى توغرىسىدىكى بىر قانچە مەسىلە

بۇرھان شەھىدى

شىنجاڭ بۇرۇنقى تارىخلاردا «غەربىي رايون» دېيىلگەن. بۇنىڭدىن ئىككى مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇرۇنلا، ئۇ جۇڭگو زېمىنىنىڭ بىر قىسمى بولغان. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ تەقدىرى پۈتۈن جۇڭگونىڭ تەقدىرى بىلەن تېخىمۇ زىچ بىرلەشكەن.

شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونلىرىنىڭ مۇناسىۋىتى ئېلىمىزنىڭ ھەر قايسى تارىخىي دەۋرلىرىگە دائىر ھۆججەتلەردە كۆپ خاتىرىلەنگەن. شۇنىڭدەك شىنجاڭدا كۆپ يىللاردىن بۇيان يەر ئاستىدىن قېزىۋېلىنغان تارىخىي مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بىلەن ئىسپاتلانغان. شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئەۋلادمۇ - ئەۋلاد ۋە تىنىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگرا رايونىدا ياشاپ، ئۇلۇغ ۋە تىنىمىزنى قوغداش ۋە گۈللەندۈرۈشكە غايەت زور تۆھپىلەرنى قوشقان.

1950 - يىلى 10 - ئايدا، چاقىلىق ناھىيىسىدىكى قەدىمكى مىرەن شەھىرى خارابىسىدىن ئۇيغۇر كەكمەنېرنىڭ ئۈچ شېئىرى تېپىلغان. ئۇنىڭ «خەت ئۆگىنىش» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق دېيىلگەن: «خەنزۇلارنى قەدىمدىن ئۇستاز تۇتۇپ كەلگەنىمىز، خەت ئۆگىنىپ ھېچقاچان ھېرىپ قالغان ئەمەس بىز. ئون نەچچە يىل بۇ خەتنى ئۆگىنىپتۇ بوۋىمىز، ئون ۋە ئىككى يىل بىلەن تاماملاپتۇ دادىمىز. ماڭسا كەلگەچ بۇ خەتنى ئون ئۈچ يىلدا ئۆگەندىم. لى بەي بىلەن دۇفۇننىڭ دىۋانىدىن زوقلىنىپ، ئۇستاز تۇتۇپ كەلمەكتە ھەممە ئۇنى ئۆگىنىپ». دېمەك، شىنجاڭنىڭ مەدەنىيىتى تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئىچكى رايونىڭكىگە ئوخشاش بولغان، «كەكمەنېر شېئىرى» يۈەنخېننىڭ 10 - يىلى، يەنى مىلادى 815 - يىلى يېزىلغان. كەكمەنېرنىڭ مىللىي ئىناقلىق ھېسسىياتىمۇ كىشىنى تەسىرلەندۈرىدۇ.

ئەمەلىيەتتە، XIX ئەسىردىن بۇيان، شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن تېپىلغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بۇ تارىخىي مۇناسىۋەتنىڭ مەزمۇنىنى ئاللىبۇرۇن ئىسپاتلىغان ۋە بېيىتقان. بۇ ھۆججەت ۋە مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى

ماتېرىياللىرىدىن شۇنى بىلىمىزكى، چىڭ سۇلالىسىدىن بۇرۇن، شىنجاڭ رايونى «غەربىي رايون» دېيىلگەن، غەربىي رايون ۋە تەننىڭ غەربىي زېمىنى دېگەن بولىدۇ. 1755 - يىلى (چىڭ سۇلالىسى چيەنلوڭنىڭ 20 - يىلى)، چىڭ ھۆكۈمىتى جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ توپىلىنى تىنچىتىش ۋە تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدىكى كەڭ رايوندا ھەربىي، مەمۇرىي جەھەتتە بىۋاسىتە باشقۇرۇشنى يولغا قويغاندىن كېيىنلا، بۇ رايون «شىنجاڭ» دەپ ئاتالغان. 1884 - يىلى (چىڭ سۇلالىسى گۇاڭشۈينىڭ 10 - يىلى)، چىڭ ھۆكۈمىتى يەنە بۇ رايوندا ئۆلكە تەسىس قىلغان. شۇڭا، شىنجاڭ يېڭىدىن قۇرۇلغان بىۋاسىتە قاراشلىق رايون ياكى يېڭىدىن تەسىس قىلىنغان ئۆلكە دېگەن بولىدۇ. ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان» بولسا XIX ئەسىردە دۇنيادىكى كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا مۇستەملىكىچىلىك - تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتىنى يۈرگۈزۈشى بىلەن بىر ۋاقىتتا مەيدانغا كەلگەن نام. ئەينى ۋاقىتتا، غەرب مۇستەملىكىچىلىرى مەركىزىي ئاسىيا ۋە شىنجاڭ رايونىنى ئومۇملاشتۇرۇپ «تۈركىستان» دەپ ئاتىغان ھەم زەرەپشان دەرياسىنى چېگرا سىزىقى قىلىپ، ئۇنىڭ غەربىدىكى جايلارنى «غەربىي تۈركىستان»، شەرقىدىكى جايلارنى «شەرقىي تۈركىستان» دەپ ئاتىغان. بۇ ناملاردا پۈتۈنلەي تىل ۋە جۇغراپىيىلىك ئۇقۇم ئاساس قىلىنغان بولۇپ، روشەن تاجاۋۇزچىلىق مەقسىتى بار. بەزىلەر ئەينى ۋاقىتتا غەرب مۇستەملىكىچىلىرى تاجاۋۇزچىلىق مەقسىتىدە ئىشلەتكەن جۇغراپىيىلىك نامنى «ئۇيغۇرلار ۋە تەننىڭ نامى» دەۋالغان، روشەنكى، بۇ ئۇيغۇرلارغا قىلىنغان ھاقارەت. شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونىنىڭ تارىخىي مۇناسىۋىتىنىڭ ئۇزۇنلۇقىنى تارىخنىڭ يىراق قەدىمكى دەۋرىگىچە سۈرۈش مۇمكىن. كۆپلىگەن تارىخچىلار ئۇيغۇرلارنىڭ ماتېرىياللار شۇنى نامايەن قىلىدۇكى، شىنجاڭدا يەر ئاستىدىن قەبزىۋېلىنغان يېڭى تاش قورال دەۋرى مەدەنىيىتىنىڭ يادىكارلىقلىرىدىن رەڭلىك ساپالار بىلەن كېيىنكى ۋاقىتتا خەنزۇ مىللىتىنىڭ شەكىللىنىشىدە ئاساسلىق مەنبەلەردىن بىرى بولغان شىيالارنىڭ ياڭشاۋ مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدا زىچ مۇناسىۋەت بولغان. مىلادىدىن 3 - 5 ئەسىر ئىلگىرىكى ۋاقىتتىكى مەشھۇر خەنزۇچە ھۈججەت «نۇتپەننى تەزكىرىسى» ۋە «تاغ - دەريالار قىسسىسى» دە شىنجاڭ رايونى، كۇمىنلۇن تاغلىرى، قىزىل سۇ توغرىسىدا خاتىرىلەر يېزىلغان. مىلادىدىن ئىككى ئەسىر بۇرۇنقى غەربىي خەن سۇلالىسى ھۆكۈمىتى جاڭچيەننى غەربىي رايونغا ئەلچىلىككە ئەۋەتكەندىن كېيىن، شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنىڭ مۇناسىۋىتى دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە يېڭى دەۋرگە كىرىشكە باشلىغان.

خەن سۇلالىسىنىڭ ۋۇدى خانى (مىلادىدىن 140 - 87 - يىل ئىلگىرى) زامانىدىن باشلاپ، «غەربىي رايون زېمىنى ئىچكىرىگە تەۋە بولغان»، شىنجاڭ رايونى رەسمىي تۈردە جۇڭگونىڭ زېمىن خەرىتىسىگە كىرگۈزۈلگەن. غەربىي خەن ۋە شەرقىي خەن سۇلالىسى ھۆكۈمەتلىرى شىنجاڭ رايونىدا دۇخۇ (تۇتۇق ھىراۋۇل - قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى) ۋە ئۇنىڭ قارمىقىدا ئوتتۇرا چىرىكچى بەگ قويۇپ، شۇ جايدىكى 36 بەگلىكنىڭ (كېيىن 50 نەچچە بەگلىككە بۆلۈنگەن، يەنى بىر شەھەر بىر «بەگلىك» قىلىنغان. مەسىلەن، نىيە مۇبىر «بەگلىك» ھېسابلانغان، بىراق، ئۇنىڭ ئاران 356 ئادىسى بولغان) ھەربىي مەمۇرىي ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ، بۇ رايوندا دۆلەتنىڭ مەمۇرىي باشقۇرۇش فونكىسىيەسىنى رەسمىي ئىشقا ئاشۇرغان. ئىچكى رايونلاردىكى ھەربىي مەبلەت خەلقى شىنجاڭغا ئۈزۈلۈكەن كېلىپ ياكى يۆتكەپ كېلىنىپ، بىۋەقۇر چىقىرىپ، قاغىلىق، ئېۋىرغۇل قاتارلىق بىر مۇنچە جايلاردا بوز ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغان، خەنزۇ مەبلەتلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنى شىنجاڭغا ئېلىپ كېلىپ، شىنجاڭدىكى ھەربىي مەبلەت خەلقى بىلەن بىرلىكتە شىنجاڭدىن ئىبارەت بۇ كەڭ زېمىننى ئېچىپ كۈللەندۈرگەن. خەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئاتاقلىق سەركەردىلەردىن فۇجىيىزى، چاڭ خۇي، جېڭ جى، بەنچاۋ قاتارلىقلار شىنجاڭدىكى ھەربىي مەبلەت خەلقىنىڭ پائال قوللىشى ۋە ماسلىشىشى بىلەن ھۇنلارنى تەغلىپ قىلىپ، شىنجاڭدىكى ھەربىي مەبلەت خەلقىنى ھۇن قۇللۇق تۈزۈمىنىڭ ۋەھشىيانە زۇلۇمىدىن قۇتۇلدۇرغان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە جۇڭگو ۋە چەت ئەل تارىخلىرىدىكى داڭلىق «يىپەك يولى» نى ئېچىپ ۋە قۇغداپ، ئېلىمىزنىڭ غەرب ئەللىرىنى چۈشىنىشىنى ئۇلار بىلەن ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىنى ئىلگىرى سۈرگەن، شۇنداقلا شىنجاڭدىكى ھەربىي مەبلەت خەلقىنىڭ ئىقتىسادىنىڭ مەدەنىيەتتىكى تەرەققىي قىلىشى ۋە گۈللىنىشىنىمۇ ئىلگىرى سۈرگەن. «يىپەك يولى» دىكى تۇرپان ۋە نىيە ناھىيىلىرىدىن قېزۇپلىنغان كۆپ مىقتاردىكى نەپىس يىپەك توقۇلمىلار ئېلىمىزدىكى ھەربىي مەبلەت خەلقىنىڭ ئەمگىكىسى ۋە ئەقىل - پىئارىسىنىڭ چەۋھىرى، شۇنداقلا مەبلەتلەر ئىتتىپاقلىقىنىڭ ماددىي دەلىلى.

تاڭ سۇلالىسى شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشتا، غەربىي خەن سۇلالىسىدىن بۇيانقى دۇخۇ (ھىراۋۇل - قورۇقچى بەگ) تۈزۈمىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئەنشى (ھازىرقى كۇچا)، بېشبالىق (ھازىرقى جىسەنسار) دا دۇخۇ مەھكىمىسى تەسىس قىلغان. ئەنشى دۇخۇ مەھكىمىسى تىيانشاننىڭ جەنۇبىدىكى رايوننى باشقۇرغان، ئۇنىڭ قول ئاستىدا كىنگىت، كۈسەن، ئۇدۇن دۇدۇ (تۇتۇق بەگ) مەھكىمىسى

تەسىس قىلغان؛ بېشبالىق دۇخۇ مەھكىمىسى تىيانشاننىڭ شىمالىدىكى رايونىنى باشقۇرغان ھەم بۇ رايوننى ئىچكىرىنىڭ مەمۇرىي تۈزۈمى بويىچە بىر قانچە مەھكىمە، ئايماق ناھىيىگە ئايرىغان. تاڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى غەربىي رايونغا قارىتىلغان ھۆكۈمرانلىقنى غەربىي خەن دەۋرىدىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ كۈچەيتىپ كەن، شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونلىرىنىڭ ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت ئالاقىسى تېخىمۇ قۇيۇقلاشقان. «يىپەك يولى» نىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، جۇڭگو ۋە غەرب كارۋانلىرى تۈزۈلمەي قاتناپ تۇرغان. جۇڭگو بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى مۇھىم قاتناش يولىغا جايلاشقان شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىنىڭ ئىقتىسادىي، مەدەنىيەتتىن كۈندىن كۈنگە گۈللىنىپ، راۋاجلانغان. تاڭ سۇلالىسىدىن كېيىن، بەش پادىشاھلىق، لياۋ، جىن، ئىككى سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى قالايمىقانچىلىقلارنى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن بولسىمۇ، شىنجاڭ بىلەن ئىچكى جايلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ئالاقىسى زادىلا ئۈزۈلۈپ قالمايغان.

موڭغۇل خانلىقى ۋە يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە، شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت ئالاقىسى يەنىمۇ راۋاجلانغان. 1209 - يىلى (موڭغۇل خانلىقى تەيزۇ خاننىڭ 4 - يىلى) موڭغۇللار ئايمىق قەبىلىسىنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن، قوچۇ ئۇيغۇرلىرى ئالدى بىلەن موڭغۇللارغا ئەل بولغان، چىڭگىزخان ئۇيغۇرلارنىڭ ئىدىقۇتىنى بەشىنچى ئوغۇل قىلىپ، «ھەر قايسى بەگلىكلەرنىڭ ئالاھىدە ئېتىبارلىق تاجىدارى» قىلغان، يۈەن سۇلالىسى ھۆكۈمەتى ئۇيغۇر رايونىدا دىۋان ۋازارىتى تەسىس قىلغان، تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىي يوللىرىدا ئەمىرلەشكەر مەھكىمىسى، ۋالى مەھكىمىسى، مۇپەتتىش جۇجۇقى، چارچى سىلاۋچى جۇجۇقى، پۇل ئىشلىرىنى باشقۇرۇش جۇجۇقى، پۇل غەزىنىسى قاتارلىق ئاپپاراتلارنى تەسىس قىلىپ، شىنجاڭ رايونىنىڭ غەربىي، مەمۇرىي، ئەدلىيە، مالىيە قاتارلىق ئىشلىرىنى بىۋاسىتە باشقۇرغان. يۇقىرى قاتلامدىكى ئۇيغۇرلاردىن نۇرغۇنلىرى يۈەن سۇلالىسى ئوردىسىدا ۋەزىپە ئۆتىگەن، ئۇلاردىن بەزىلىرى باش ۋەزىر، ئەمىرلەشكەر، چېگرا مۇھاپىزەتچىسى ۋە ئامبىال بولۇپ، يۈەن سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ غەربىي، مەمۇرىي، مالىيە، مەدەنىيەت ئىشلىرى قاتارلىق جەھەتلەردە مۇھىم تۆھپە كۆرسىتىپ، يۈەن سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمران كۆرۈشىدا موڭغۇل ئاقسۆڭكلىرىدىن قالسىلا ئىككىنچى مۇھىم تەركىبىي قىسىم بولغان.

موڭغۇل خانلىقى ۋە يۈەن سۇلالىسىدىن بۇيان، شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرى بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق قىلغان. يۈەن سۇلالىسى مۇنقەرز بولغاندىن كېيىن، شىنجاڭ رايونى موڭغۇل ئەۋلادلىرىنىڭ فېئودال گۇرۇھى تەرىپىدىن بۆلۈۋېلىنغان. مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى بۇ فېئوداللىق بۆلۈنمىلەردىكى «يۈەن سۇلالىسىنىڭ قالدۇق پۇشتىلىرى» غا قارىتا «ئەسەللىي بىلەن جىمەتتۇرۇش» سىياسىتىنى قوللىنىپ، ئۇلارنىڭ ھەر قايسىسىنىڭ ئۆز جايلىرىغا بولغان ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلغان، لېكىن ئۇلارنىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ بەرگەن مەنەسىپى، ۋەزىپىگە تەيىنلىشىنى قۇبۇل قىلىشى، ھەر-بىر ئىشلار جەھەتتە تەكشۈپ - يۆتكىشىگە بويسۇنۇشى شەرت قىلىنغان، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى تالاش - تارتىشلارمۇ مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن بىر تەرەپ قىلىنىدىغان بولغان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى يەنە قۇمۇلدا قۇمۇل مۇھاپىزەت مەھكىمىسى قۇرۇپ، يۈەن سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىرىدىن سادىق ئىمتائەتمەن ۋاڭ (خان) تەيىنلەپ، ئالتۇن تامغا بەرگەن، بىۋاسىتە تەدۈرغاپ، جىشەن، يېتەكچى قاتارلىق مەنەسپدارلارنى ئەۋەتىپ، ئۇلارنى «غەربىي رايوننى ساقلىغۇچى»، «غەربىي رايوننىڭ باج - سېلىق ئىشلىرىغا يېتەكچىلىك قىلغۇچى» قىلغان، شۇنىڭدىن باشلاپ، قۇمۇل رايونى مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى باشقۇرىدىغان بىر مەمۇرىي رايون بولغان.

XVIII ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، چىڭ ھۆكۈمىتى جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرى ۋە چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ توپىلاڭلىرىنى تىنچىتىۋالدىن كېيىن، شىنجاڭ بويىچە ھەر قايسى جايلاردا ھەربىي، مەمۇرىي جەھەتتە بىۋاسىتە ھۆكۈمرانلىق ئورناتقان. ئىلىدا جياڭجۇن مەھكىمىسى تەسىس قىلغان، ئۈرۈمچى، قەشقەر، چۆچەك قاتارلىق جايلاردا دۇتۇڭ ياكى مەسلىھەتچى ئامبال تەسىس قىلغان، باشقا جايلارغا ئىش بېجىرگۈچى ئامبال ياكى يېتەكچى ئامبال تەيىنلىگەن. 1884 - يىلى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى قوقەند تاجاۋۇزچىسى ياقۇپبەگ قۇرغان ھاكىمىيەتنى ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلغان ۋە چارروسىيە ئىشغالى قىلىۋاتقان ئىلىنى قايتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ، شىنجاڭدا ئۆلكە تەسىس قىلىپ، ھەربىي، مەمۇرىي ئىشلارنى تېخىمۇ بىۋاسىتە باشقۇرغان. بۇ تەدبىرلەر شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى تۇرۇپ، ۋەتەننىڭ زېمىنى ۋە ئىگىلىك ھوقۇقىنى قوغداش ئىقتىدارىنى زور دەرىجىدە ئاشۇرغان، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، شىنجاڭ بىلەن ئىسپان رايونلارنىڭ ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت جەھەتلەردىكى ئالاقىسى يەنىمۇ قۇيۇقلاشقان.

ئىككى مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان، شىنجاڭ بىلەن ۋەتەننىڭ تارىخىي مۇناسىۋىتى ئادەتتىكى ئوردىنى زىيارەت قىلىپ تارتۇق قىلىش ۋە ئوردىدىن مەنەسەپ ئېلىنىپ قىلىش مۇناسىۋىتى شۇنداقلا ئادەتتىكى ۋاقىتلىق تەۋەلىك مۇناسىۋىتى بولماستىن، بەلكى دۆلەتنىڭ مەمۇرىي ھوقۇقى بۇ رايوندا ئۇزۇن ۋاقىت ئۈزۈلمەي بىۋاسىتە پۈرگۈزۈلگەن مۇناسىۋەت بولۇپ كەلگەن. يۇقىرىدىكى تارىخىي پىكىتلار بۇ نۇقتىنى ئېنىق ئىسپاتلىدى.

ئۇزۇن تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى خەنزۇ ۋە ئىچكى رايونلاردىكى باشقا مىللەت خەلىقلىرى بىلەن كەڭ تۈردە ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرغان. خەن سۇلالىسى دەۋرىدىلا خەنزۇ خەلقى «قۇدۇق، ئېرىق - ئۆستەڭ» قېزىش ۋە قۇدۇق، ئېرىق - ئۆستەڭلەردىن پايدىلىنىپ يەر سۇغىرىش ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىشتەك ئىلغار دېھقانچىلىق ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنى شىنجاڭغا تارقاتقان. شۇنىڭدىن كېيىن، بىلەن بېقىش، يىپەك ئىشلەش، مېتال تاۋلاشقا ئوخشاش ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىلىرىمۇ شىنجاڭغا داۋاملىق كىرگەن، بۇنىڭ بىلەن شىنجاڭ رايونىنىڭ دېھقانچىلىق، قول سانائەت تەرەققىياتى كۈچلۈك ئىلگىرى سۈرۈلگەن. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ياختا، ئۈزۈم، ياڭاق، ئانار، تاۋۇز، تەرخەمەك، زىغىر، بېدە ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارمۇ شىنجاڭدىن ئىچكى رايونلارغا داۋاملىق كىرىپ، ئىچكى رايونلاردىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشىنىڭ مۇمىنى زور دەرىجىدە بېيىتقان. خەنزۇلارنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە ئىنتايىن چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن، شىنجاڭنىڭ ئەدەبىيات، گۈزەل سەنئەت، مۇزىكا قاتارلىقلىرىمۇ ئوخشاشلا خەنزۇ خەلقىنىڭ مەدەنىيىتىنى بېيىتقان. مۇشۇنداق كەڭ تۈردە ئېلىپ بېرىلغان ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنىڭ ھەر قايسى مىللەتلەرنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ ئورتاق گۈللىنىشى ۋە راۋاجلىنىشىنى ئالغا سۈرۈشى ئارقىسىدا، ھەر مىللەت خەلقى ئوتتۇرىسىدا چوڭقۇر، مۇستەھكەم قېرىنداشلىق مۇناسىۋەت ئورنىتىلغان.

ئۇزۇن ۋاقىتتىن بۇيان، ئۇيغۇرلار شىنجاڭدىكى باشقا مىللەت خەلىقلىرى بىلەن بىرلىكتە، چەتتىن كەلگەن تاجاۋۇزچى كۈچلەرنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان. ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، جاھانگىرلار ئۆزلىرىنىڭ ئىپلىس قولىنى شىنجاڭغا سوزۇشقا باشلاپ، شىنجاڭنى يېرىم مۇستەملىكە، يېرىم فېئوداللىق ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغان، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تەقدىرىمۇ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا جاھانگىرلار ۋە ئۇلارنىڭ غەلبىلىرىنىڭ قۇل قىلىشىغا ئۇچراشتەك پاجىئەلىك

ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان. ئورتاق تارىخىي تەقدىر، ئورتاق ئىنقىلابىي تەلەپ، ئورتاق كۈرەش يولى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى بىلەن خەنزۇ خەلقىنىڭ تېخىمۇ زىچ ئىتتىپاق بولۇشىغا تۈرتكە بولغان. ئورتاق تەقدىر، ئورتاق تەلەپ تۇتاشتۇرغان قان بىلەن گۆشنىڭ مۇناسىۋىتىدەك مۇشۇنداق مۇناسىۋەت شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ جاھانگىرلار ۋە ئۇلارنىڭ غالىپلىرىنىڭ ئۇزۇن ۋاقىت قۇل قىلىشىدىن خالىي بولۇش تەقدىرىنى تەمىن ئەتكەن. شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى خەنزۇ خەلقى بىلەن بىرلىكتە جاھانگىرلىككە، فېئودالىزمغا قارشى ئۇزۇن مۇددەت باتۇرانە كۈرەش قىلىپ، جاھانگىرلار ۋە ئۇلارنىڭ غالىپلىرىنىڭ شىنجاڭنى پارچىلاشقا ئۇرۇنۇشتەك سۈيىقەستىنى بىر قانچە قېتىم مەغلۇپ قىلىپ، ۋەتەننىڭ بىرلىكى ۋە زېمىنىنىڭ پۈتۈنلۈكىنى قوغداپ قالغان.

XIX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، ئېلىمىزنىڭ خەلقئارا ۋە ئىچكى شارائىتى ئىنتايىن مۇرەككەپ ھەم جىددىي ئىدى. بۇ مەزگىلدە، مانجۇ ئاقسۆڭەكلىرى ۋە كىلىك قىلغان فېئودال پومپىشچىلار سىنىپىنىڭ كەڭ ئەمگەكچىلەرنى ئېزىشى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشى مىسلىسىز ئېغىر دەرىجىگە يەتكەن. ئەپپۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، دۇنيادىكى كاپىتالىستىك كۈچلۈك دۆلەتلەر بەس - بەس بىلەن ئېلىمىزگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە يېپىڭدىن تېخىمۇ ئېغىر ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى كەلتۈرگەن. جىددىي مىللىي بۆھران، كۈندىن - كۈنگە كەسكىنلىشىپ بېرىۋاتقان سىنىپىي زىددىيەت ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى قوزغىلىپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە مەجبۇر قىلغان. 1851 - يىلى گۇاڭشىدا پىارتلىغان تەيپىڭ تېپىڭى ئىنقىلابىي ھەرىكىتىدىن باشلاپ، 1854 - 1856 - يىللىرىغىچە گۇيجۇددىكى مياۋزۇ، يۈننەندىكى خۇيزۇ، ئەنخۇي، خېنەن قاتارلىق جايلاردىكى نىپەنجۈن قوشۇنى (قوزغىلاڭچى دېھقانلار قوشۇنى)، 1861 - يىلى شەنشى، گەنسۇدىكى خۇيزۇلار ئارقا - ئارقىدىن چىڭ سۇلالىسىگە قارشى كەڭ كۆلەملىك قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن، شۇنىڭ بىلەن مەملىكەت مىقياسىدا غايەت زور ئىنقىلاب بوزىنى كۆتۈرۈلگەن. مەملىكەت ئىچىدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىنقىلابىي كۈرىشى شىنجاڭ رايونىدىمۇ ئوخشاشلا چوڭقۇر تەسىر پەيدا قىلغان. 1864 - يىلى، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى مەملىكەت بويىچە ئەۋج ئالغان خەلق ئىنقىلابىي كۈرىشىنىڭ ئىلھامى بىلەن چىڭ ھۆكۈمىتى ۋە يەرلىك فېئوداللارنىڭ دەھشەتلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى ئىنتايىن ھەيۋەتلىك قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن.

شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ 1864 - يىلىدىكى قوزغىلىڭى XIX ئەسىر - نىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ چىڭ سۇلالىسىنىڭ مۇستەبىتلىك ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى ئىنقىلابىي كۈرىشىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى ئىدى. لېكىن، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى باشلىنىش بىلەنلا، بىرمۇنچە ئېغىر ئاجىزلىق ئاشكارىلانغان. ئەمگەكچىلەر كۈرەش جەريانىدا روشەن كۈرەش پروگراممىسىنى ئوتتۇرىغا قويىمىغان، كۈچلۈك رەھبەرلىك شەكىللەنمىگەن، يەرلىك فېئودال پومپىشچىلار ۋە دىنىي يۇقىرى قاتلامدىكىلەر دەسلەپتە قوزغىلىڭىغا قارشى كىرىۋالغان ۋە رەھبەرلىك ھوقۇقىنى تارتىۋالغان. فېئودال پومپىشچىلار ۋە دىنىي يۇقىرى قاتلامدىكىلەر «چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش» ۋە «دىنىي قوغداش» شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئارقىلىق ئاممىنى ئالداپ ۋە ئەخمەق قىلىپ، خەلق قوزغىلىڭىنىڭ كۈرەش تىغىنى كەسكىن سىنىپىي زىددىيەتتىن مىللىي زىددىيەتكە بۇرۇۋەتكەن ھەم خەلق قوزغىلىڭى غەلبە قىلغاندىن كېيىن، فېئودال پومپىشچىلار بىلەن دىنىي يۇقىرى قاتلامدىكىلەر بىرلىشىپ دىكتاتورىيە يۈرگۈزىدىغان فېئوداللىق ھاكىمىيەت قۇرۇۋالغان، شۇنىڭ بىلەن خەلق قوزغىلىڭىنىڭ خاراكتېرى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتۈۋېتىلگەن، ئەمگەكچى خەلق چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭكىدىنمۇ دەھشەتلىك ھەم ۋەھشىيانە زۇلۇم ۋە قۇللۇق ئىچىدە قالغان.

ھەر قايسى جايلاردىكى فېئوداللار گۇرۇھى ئۆزلىرىنىڭ فېئودال ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى مۇستەھكەملەش ۋە كېڭەيتىش ئۈچۈن، شىددەتلىك ئىچكى كۈرەش ئېلىپ بارغان، شۇنىڭ بىلەن شىنجاڭ رايونىدا ئېغىر بۆلگۈنچىلىك ۋە قالايمىقانچىلىق ۋەزىيىتى يۈز بەرگەن. بۇ ئەھۋال چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ بېسىپ كىرىشىگە پۇرسەت يارىتىپ بەرگەن. 1865 - يىلى ئەتىيازدا، قوقەند خانلىقىنىڭ ھۆكۈمران گۇرۇھى ياقۇپبەگنى شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى مۇھىم شەھەر قەشقەرگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشكە ئەۋەتكەن. ياقۇپبەگ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا ئاتالمىش «ھىندىستان چېگرا مۇداپىئەسى سىستېمىسى» دېگەن مۇستەملىكچىلىك پىلانىنى پائال يۈرگۈزۈۋاتقان ئەنگىلىيە مۇستەملىكچىلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن، ئۇ ئەنگىلىيە مۇستەملىكچىلىرى يەتكۈزۈپ بەرگەن كۆپ مىقتاردىكى ھەربىي ياردەمگە تايىنىپ، شىنجاڭدىكى يەرلىك فېئوداللار گۇرۇھىنىڭ ھۆكۈمرانلىق كۈچىنى تېزلا يوقىتىپ، شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى پۈتكۈل جايلارنى ۋە شىنجاڭنىڭ شىمالىي قىسمىدىكى بىر قىسىم جايلارنى ئىشغال قىلىپ، ئاتالمىش «يەتتە شەھەر خانلىقى» نى قۇرغان. ياقۇپبەگ

تۈرلۈك شەرتنامىلەر ئارقىلىق، شىنجاڭنى ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ۋە ئوسمان تۈركلىرىنىڭ بېقىندىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويغان. ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا ئەنگىلىيە بىلەن جىددىي مۇستەملىكىە رىقابىتى ئېلىپ بېرىۋاتقان چارروسىيە ئەنگىلىيىنىڭ شىنجاڭ رايونىدىكى تىجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتىنىڭ ئوڭۇشلۇق كېتىۋاتقانلىقىدىن قاتتىق بىئاراملىق ھېس قىلغان. 1871 - يىلى يازدا، ياقۇپبەگ ئۈرۈمچىنى ئىشغال قىلىپ، يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ شىمالغا قاراپ كېڭىيىش تەييارلىقىنى كۆرۈۋاتقاندا، چارروسىيە ئالدىراپ - سالدېراپ ئىلغا ئەسكەر چىقىرىپ، ۋەكالىتەن قايتۇرۇۋېلىپ ۋەكالىتەن ساقلاپ تۇرۇش نامى بىلەن ئىلىنىڭ كەڭ جايلىرىنى بىۋاسىتە ئىشغال قىلىۋالغان ھەم ياقۇپبەگ ئەكسىيەتچىل ھاكىمىيىتى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، بەش ماددىلىق روسىيە - ياقۇپبەگ سودا شەرتنامىسىنى ئىمزا ئالغان. شۇنىڭ بىلەن، پۈتكۈل شىنجاڭ رايونى ئەنگىلىيە، روسىيە جاھانگىرلىكىنىڭ چۆلتىكىدىكى نەرسىگە ئايلىنىپ قالغان. ئەسلىدە يەرلىك فېئوداللارنىڭ چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ كىدىنىمۇ ئېغىر بولغان دەھشەتلىك زۇلۇمى ئاستىدا تۇرۇۋاتقان شىنجاڭدىكى ھەرىكەتلەر خەلقنىڭ بويىغا يەنە چەتئەل جاھانگىرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ غالىپلىرىنىڭ ۋەھشىلەرچە قۇل قىلىشىدەك ئېغىر ئاسارەت زەنجىرى سېلىنغان.

1875 - يىلى چىڭ ھۆكۈمىتى شىنجاڭغا ئەسكەر چىقىرىپ چەتئەللىرىنىڭ تاجاۋۇز - چى كۈچلىرىنى يوقىتىشنى قارار قىلغان، بۇ پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ كۈچ - كۈك بېسىمى ئاستىدا قوللىنىلغان ئاكتىپ تەدبىر ئىدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمران گۇرۇھى ئىچىدە كەسكىن مۇنازىرە، يەنى ئاتالمىش «دېڭىز مۇداپىئەسى» بىلەن «قورغان مۇداپىئەسى» ئالاش - تارتىشى بولغان. لى خۇڭجاڭ ۋە كىلىلىك قىلىنغان بىر گۇرۇھ شىنجاڭدىن كېچىپ، مەخسۇس دېڭىز ياقىسىدىكى رايوننىڭ مۇداپىئە ئىشلىرىغا ئەھمىيەت بېرىشنى قۇۋۋەتلىگەن، بۇ ماھىيەتتە ئەسلىمچىلىك ئىدى؛ زوزۇڭتاڭ ۋە كىلىلىك قىلىنغان بىر گۇرۇھ دېڭىز مۇداپىئەسى بىلەن قورغان مۇداپىئەسىگە بىردەك ئەھمىيەت بېرىشنى تازا قۇۋۋەتلىگەن، ئۇ چىڭ ئوردىسىغا سۇنغان مەكتۇبىدا شىنجاڭنى قوغداشنىڭ مۇھىملىقىنى ئېنىق كۆرسىتىپ مۇنداق دېگەن: «موڭغۇلنى قوغداش ئۈچۈن شىنجاڭغا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك، پايىتەختنى قوغداش ئۈچۈن موڭغۇلنى قوغداش كېرەك. . . . ئەگەر شىنجاڭ مۇستەھكەم بولمىسا، موڭغۇل قەبىلىلىرىدە خاتىرجەملىك بولمايدۇ، شەنشى، گەنسۇ، سەنشى چېگرىلىرى ھەر ۋاقىت تاجاۋۇز - چىلارنىڭ كىرىشىدىن ئەنسىرەپلا قالماي، مۇداپىئە قىلىپمۇ بولالمايدۇ، جىزلى

(خېبېي) ئۆلكىسىنىڭ شىمالىدىكى تاغلىق رايونىدۇر خاتىرجەملىك بولمايدۇ. ۋەھالەنكى ھازىرقى ئەھۋال ئىلگىرىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ ئالاھىدە بولۇپ، روسىيىلىكلەر دائىرىسىنى كۈندىن-كۈنگە كېڭەيتىپ، غەربتىن شەرقتە ئون نەچچە مىڭ چاقىرىم ئىلگىرىلەپ، شىمالىي چېگرىمىزغا تۇتاشتى، پەقەت ئوتتۇرىدا موڭغۇل قەبىلىلىرى توسۇپ تۇرۇۋاتىدۇ، ئوتۇننى يىراققا قويۇپ، تۇيۇقسىز ئوت كېتىش-نىڭ ئالدىنى ئېلىش كېرەك. ھەر ئىشتا ئالدىن تەييارلىق كۆرمەي بولمايدۇ «مەرىپەتلىك گۇڭ زوزۇڭتاڭ ئەسەرلىرى. خانغا يوللانغان مەكتۇپ» قا قاراڭ. زوزۇڭتاڭنىڭ يىگىرى بىلەن لى خۇڭجاڭنىڭ تەسلىمچىلىكى روشەن سېلىشتۇرما بولغان. چىڭ ھۆكۈمىتى پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ كۈندىن-كۈنگە كۈچىيىۋاتقان ساداسىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئاخىر زوزۇڭتاڭنىڭ يىگىرىنى قوبۇل قىلىپ، شىنجاڭغا ئەسكەر چىقىرىش قارارىغا كەلگەن ھەم زوزۇڭتاڭغا شىنجاڭنىڭ ھەربىي ئىشلىرىنى بىر تۇتاش باشقۇرۇشى ئۈچۈن يۇرۇق بەرگەن. زوزۇڭتاڭ بۇ يۇرۇققا بىنائەن قوشۇننى باشلاپ شىنجاڭغا كىرگەندە، ئۇيغۇر مەملىكىتى ۋە شىنجاڭدىكى باشقا مەملىكەت خەلقىنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ۋە ئاكتىپ ياردەم بېرىشىگە ئېرىشكەن. مەشھۇر ئۇيغۇر تارىخچىسى، ياقۇببەگ ھۆكۈمىتىدە ۋەزىپە ئۆتىگەن موللا مۇسا سايرامى ئۆزىنىڭ تارىخى ئەسىرى «تارىخىي ئەمىنىيە» ۋە «تارىخىي ھەقىقىي» دە شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى ئۇيغۇر قاتارلىق ھەر مەملىكەت خەلقىنىڭ ياقۇببەگنىڭ دەھشەتلىك قۇل قىلىشى ۋە تالان-تاراج قىلىشى بىلەن ئېغىر ئازاپ-ئوقۇبەت ئىچىدە قالغانلىقىنى، زوزۇڭتاڭ قوماندانلىقىدىكى قوشۇنغا نەقەدەر تەشنا بولۇپ تۇرغانلىقىنى بايان قىلغان. ئۇ مۇنداق دېگەن: «ئۇلۇغ خان (ئىبراھىم) چىڭ سۇلالىسىنىڭ خانىنى دېمەكچى) نىڭ زەپەر ئەسەرلىك چېرىكلىرى تۇرپاندىن چىقىپ قەشقەر-گەچە بولغان جايلارنى قولغا كىرگۈزگەچە، بىرەر ئادەم ئۇلارنىڭ يولىنى توسۇپ ئوق چىقارمىدى. بەلكى ھەر قايسى شەھەرلەرنىڭ مۆتىۋەرلىك ئەنپانلىرى ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئىززەت ئىكراملىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، قولىدىن كېلىدىغانلا خىزمەتكارچىلىقىنى كۆرسەتتى» («تارىخىي ھەقىقىي»، مەللىلەر نەشرىياتى، ئۇيغۇرچە نەشرى، 606-بەت). چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئالىم يىڭ شىيۇ ئۆزىنىڭ «ئۇيغۇرلارنى تىنچىتىش تەپسىراتى» دېگەن كىتابىدا چىڭ سۇلالىسىنىڭ قوشۇنى ئاقسۇغا يېتىپ بارغاندا، «شەھەر ئىچىدىكى ئۇيغۇرلاردىن ئون نەچچە تۈمەن ئادەم چىڭ قوشۇنىنىڭ كېلىشىنى

كۈتۈپ شەھەرنى ساقلاپ تۇرغان» دېگەن. ياقۇپبەگ مەغلۇپ بولۇپ كورلىدا ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان، ئىككىنچى ئىسوغلى ھەققول بەگ ئاتىسىنىڭ جەسىتىنى ئېلىپ كۇچاغا قېچىپ كېتىپ بارغاندا، شۇ يەردىكى غەزەپلەنگەن ئاممە تەرىپىدىن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلگەن. بۇ پاكىتلارنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر ۋە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا بولغان غەزەپ - نەپەسلىرىنى ۋە چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنى قوغلاپ چىقىرىشقا كەلگەن چىڭ قوشۇنىنى قىزغىن قارشى ئالغانلىقى ۋە ئۇلارغا ياردەم بەرگەنلىكىنى تولۇق ئەكس ئەتتۈرىدۇ. كەڭ خەلق ئاممىسى مۇشۇنداق پائال قوللاپ، ياردەم بەرگەنلىكى ئۇچۇنلا، زوزۇڭتاڭ قوماندانلىقىدىكى قوشۇن ئىككى يىلغا يەتتىگەن ۋاقىت ئىچىدە ياقۇپبەگ تاجاۋۇزچى كۈچىنى تەل - ئۆكۈس يوقىتىپ، ئىلىدىن باشقا كەڭ رايوننى قايتۇرۇۋالغان. يەنە 1881 - يىلى، جاپالىق كۈرەش ئارقىلىق ئىلىنى روسىيە تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ قولىدىن قايتۇرۇۋالغان.

زوزۇڭتاڭنىڭ بۇ يۇرۇق بويىچە شىنجاڭغا قوشۇن تارتىپ كېلىشىشىنى مەقسەت قىلىپ ئەلنىڭ تاجاۋۇزچى كۈچلىرىنى قوغلاپ چىقىرىش ئىدى. شۇڭا كۈرەشنىڭ تىخ ئۇچىنى ئاساسەن چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىغا ۋە ئۇلارنىڭ غالىپلىرىغا قاراتقان. بۇ ئۇنىڭ ئىچىكى رايوندىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي ھەرىكىتىنى باستۇرغانلىقىدىن ماھىيەتتە پەرقلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، زوزۇڭتاڭ شىنجاڭدا ئىلگىرىكى قىرغىنچىلىق سىياسىتىنى پۈتۈنلەي ئۆزگەرتىپ، شىنجاڭ خەلقىگە مۇلايىم، كەڭچىلىك سىياسەت قوللانغان. بۇ توغرىدا موللايۇسا سايرامى چىڭ قوشۇنىنىڭ ئىستىزاسى قاناتتىق بولۇپ، ئاممىنى تەبىرىنچىلىققا سېلىشىشى ۋە بىگۇنا ئادەملەرنى قالايمىقان ئۆلتۈرۈشنى مەنئى قىلغانلىقى چەتتە توختىلىپ: «خاقانى مەنەسە پىدارلىرى ھەرقايسى شەھەرگە كىرگەندە، ديامان ئادەملەر بولسا بىزگە چىقىرىپ بىرىڭلار، بىز ئۇلارنى ئىبرەت ئۈچۈن تىخ سىياسەتتىن ئۆتكۈزۈمىز» دەپ يارلىق قىلدى. يۇرت ئۇلۇغلىرىنىڭ ئەسلى ياخشى ئەربابلار «diaman ئادەملەر ئۆزىدىن ئەندىشە قىلىپ قورقۇپ، تۇرالماي قېچىپ كېتىشتى، ئوبدان ئادەملەر ئۆز جاي - ماكانلىرىدىن قوزغالمىدى» دېگەن گەپلىرىنى ماقۇل تۇتتى. مۇبادى diaman ئادەم ئىدى، دەپ مەلۇم قىلسا، بۇلارنىڭ جازاسىنى بەردى. لېكىن، ئۆزىچە بىرەر ئادەمنى ياخشى ياكى diaman دېمىدى. مەيلى مۇجاۋۇز ياكى مۇساپىر ۋە ياكى ئەسكەر بولسۇن، ئۇلارغا ھېچقانداق دەخلى قىلىنمىدى. بەلكى تىنچ بولۇپ پۇقراچىلىق قىلىڭلار، ئوبدان بولۇڭلار، كۆڭلۈڭلەرنى diaman قىلىڭلار، ئۇلۇغ خان سىزلىرىنىڭ ئىلگىرىكى گۇنايىڭلارنى ئەپسۇ قىلىپ

يارلىق چۈشۈرگەن، دەپ ھەر قايسى شەھەر ۋە سەھرايى كەنتلەرگە گۇگۇسى خەتلەرنى چاپلىدى، چوڭ-كىچىك ھەممە ئادەم بۇنى ئوقۇپ خاتىرجەم بولدى» دېگەن («تارىخى ھەممىدى»، 606-607-بەتلەر). بۇنىڭ ئەكسىچە، چەتئەل تاجا-ۋۇزچىلىرى شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەندە ئىنتايىن ۋەھشىيانە قىمىرغىن-چىلىق ۋە دەھشەتلىك تالان-تاراج قىلغان. بۇ چەتئەتتىكى ئەھۋاللار جۇڭگو ۋە چەتئەل تارىخلىرىنىڭ ھەممىسىدىلا بايان قىلىنغان. مەسىلەن، «تارىخى ھەممىدى» دەپ يازغان يېزىقچى شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن ۋاقىتتىكى زوراۋانلىقلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان: ياقۇپبەگ يېڭىسارغا بېسىپ كىرگەندە، ئۇيغۇر، خۇيزۇ، خەنزۇلاردىن مىڭدەك كىشى ئۇرۇش ئوتىدا ئىناپۇت بولغان؛ يەركەنگە بېسىپ كىرگەندە، «ياقۇپبەگنىڭ قوشۇنلىرى خۇددى ئاسماندىن چۈشكەن بالا-قازادەك قىلىچلىرىنى يالىتىرىتىپ، ئۇشتۇمتۇت تۆت تەرەپتىن قىنقاس - سۈرەن ساداسىنى ياڭرىتىپ يېتىپ كېلىپ، شۇنداق چاپ - چاپ قىلىدىكى، كىشىلەرنىڭ جەسەتلىرى خۇددى دېھقانلارنىڭ زىرائەتگاھىدىكى ئۆلۈنچىلەردەك يەر يۈزىدە توپ - توپ ۋە دۆۋە - دۆۋە بولۇپ يېتىپ قالدى. بۇلارنىڭ قانلىرى بىلەن قارا تۇپراقنىڭ يۈزى خۇددى دەشتى دالادا ئۆسكەن لالەلەردەك قىپقىزىل بولۇپ كەتتى»، خوتەنگە بېسىپ كىرگەندە، «ھەممە ئەسكەرلەر قىمىرغىغا چىقىپ، چاپ-چاپ قىلىپ ھەتتا ئۇلارنىڭ ئىت، ئىشەك، مۈشۈكلىرىگىچە بولغان جانلىقلىرىنى ئۆلتۈرۈپ جانسىز قىلدى»، قىمىرغىن قىلىنغان ئاممە ئەللىك مىڭدىن ئاشقان. چار-روسىيەنىڭ ئىلىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەندىن كېيىنكى قىلمىشلىرى ياقۇپبەگنىڭ كىندىمۇ قىلىشمايدۇ. ھەتتا 1881 - يىلىغا كەلگەندە، روسىيە مۇستەملىكىچى دائىرىلىرى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىدىن قورغاسنىڭ غەربىدىكى كەڭ مۇنبەت زېمىنىنى ۋە ئاقالمىش «ۋەكالىتەن قايتۇرۇۋېلىپ ۋەكالىتەن ساقلاپ تۇرۇش» نىڭ ھەربىي، مەمۇرىي خىراجىتى ۋە روسىيە سودىگەرلىرىنىڭ «نەپەقە خىراجىتى» ئۈچۈن توققۇز مىليون سەر مىقداردا كۆپ پۇل ئېلىۋالغان، ئىلىنى قايتۇرۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولغاندا، تارىختا كەم ئۇچرايدىغان ۋەھشىيانە ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، يۈز مىڭدىن ئارتۇق يەرلىك ئۇيغۇرنى مەجبۇرىي روسىيەگە ئاپىرىپ ئەمگەككە سالغان، بۇ بىگونا ئەمگەكچىلەر يۇرت - ماكانلىرىدىن ئايرىلىپ، ئېغىر سەرگەردانلىق ئازابىنى تارتقان. زوزۇڭتاڭنىڭ تۆھپىسى بىلەن گۇناھىغا تارىخىي مائىرىيالىزم ئاساسىدا باھا بېرىش كېرەك. زوزۇڭتاڭ ئىچكى خەلق ئىنقىلابىي ھەرىكىتىنى باستۇرۇش ئۇرۇشىدا مەيدانغا كەلگەن بىر تارىخىي شەخس، ئۇ فېئودال ھۆكۈمرانلىق تۈزۈمىنىڭ قوغدىغۇچىسى سۈپىتىدە، چوڭ جاللات زېڭ كوپەن بىلەن بىرلىكتە

تە يېپىڭ تىپەنگو دېھقانلار قوزغىلىڭىنى باستۇرغان، كېيىن يەنە ئۆزى بىۋاسىتە قو- ماندا نلىق قىلىپ نىپەنجۈن قوشۇنى (ئەنخۇي ۋە خېنەن ئەتراپىدا ئۆتكەن قوزغىلا- گىچى دېھقانلار قوشۇنى) ۋە شەنشى، گەنسۇ خۇيزۇلىرىنىڭ چىڭ سۇلالىسىگە قارشى قوزغىلاڭلىرىنى باستۇرغان. ئۇ ئۆمىرىدە پۈتۈنلەي چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئەكسىيەت- چىل ھۆكۈمرانلىقىنى قوغداش ئۈچۈن جان تىكىپ كۈرەش قىلغان، دەل مۇشۇ سەۋەبتىن، ئۇ چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئىنتايىن ئېتىبارلىق (زېڭ) گويەندىن قالسىلا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان (ئىلتىپاتىغا ئېرىشىپ، پومپىشچىلار سىنىپى تارىخىشۇناسلىرىنىڭ مەدھىيىسىگە سازاۋەر بولغان. لېكىن، بىز بۇنىڭلىق بىلەن ئۇنىڭ شىنجاڭدا كۆرسەتكەن نەتىجىسىنى كۆمۈپ قويمايلىقىمىز كىرەك. ئۇ ئۆزىنىڭ قەتئىيلىكى، كەسكىنلىكى ۋە ھەربىي قوماندانلىق ئىقتىدارى بىلەن تەسلىمچىلەرنىڭ تۈرلۈك ئوسقۇنلۇقلىرىنى ۋە ھەر جەھەتتىكى قىيىنچىلىقلار- نى يېڭىپ، چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ شىنجاڭدىكى تەسىر كۈچىنى غەلبىلىك ھالدا يوقىتىپ، ۋە تەننىڭ بىرلىكى ۋە زېمىن پۈتۈنلۈكىنى قوغداش بىلەن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى جاھانگىرلىك ۋە ئۇنىڭ غالىپچىلىرىنىڭ دەھشەتلىك قۇل قىلىشىغا ئۇچراشتەك تەقدىردىن قۇتۇلدۇرغان. مۇشۇ نۇقتىدىن ئالغاندا، ئۇنى ۋە تەن ئۈچۈن بىر مۇھىم تۆھپە كۆرسەتكەن دېمەي بولمايدۇ. بۇ تۆھپە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىدا مۇھىم تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە. چۈنكى جاھانگىرلارنىڭ شىنجاڭدىكى تاجاۋۇزچى كۈچىنى يوقىتىپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشىدىن مۇداپىئەلىنىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇش شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىياتىغا پايدىلىق. بىزنىڭ زوزۇڭتاڭنىڭ شىنجاڭدىكى قىلمىشىنى مۇئەييەنلەشتۈرگەنلىكىمىز ھەرگىز ئۇنىڭ بىر ئۆمۈر فېئودال ھۆكۈم- لىق تۈزۈمىنى قوغدىغانلىقىدىن ئىبارەت ئەكسىيەتچىل تەبىئىيەتتە ئۆمىرىنىڭ ئاخىرىدا ماھىيەتلىك ئۆزگىرىش بولغان دېگەنلىكىمىز ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ مۇددىئاسىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇنىڭ شىنجاڭدىكى قىلمىشى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن ئوبىيېكتىپ نەتىجىنىڭ ئىسپاتىدىكى ھەر مىللەت خەلقى- نىڭ مەنپەئىتىگە، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا پايدىلىق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىشتىن ئىبارەت.

(ئەسلىدە «بۇرھان شەھىدى تاللانما ئەسەرلىرى» گە كىرگۈزۈلۈپ.

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان)

تەرجىمە قىلغۇچى: روزى تۇردى.

شىنجاڭ غەربىي خەن دەۋرىدىن تارتىپلا جۇڭگونىڭ زېمىنى

گوپىڭجياڭ

شىنجاڭ جۇڭگونىڭ زېمىنى دەپ تومئاقلا ئېيتىلسا، بۇنىڭغا قارشى چىقىدۇ. دېغانلار يوق، چۈنكى ھازىرقى رېئاللىق ئەنە شۇنداق. ئەمدى كۆنكرېت قىلىپ، شىنجاڭ قاچاندىن باشلاپ جۇڭگونىڭ زېمىنى بولغانلىقى ئۈستىدە سۆزلىگەندە، بۇ ھەقتىكى ئېيتىشلار ئوخشاش ئەمەس. بىز ئېيتىمىزكى، شىنجاڭ - غەربىي خەن دەۋرىدىن تارتىپلا جۇڭگونىڭ زېمىنى؛ مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى بۆلگۈنچىلەر بولسا بۇنىڭدىن پۈتۈنلەي باشقىچە گەپلەرنى قىلىشىدۇ. ئەمەس، زادى كىمنىڭ توغرا؟ ھەق بىلەن ناھەقنى ئايرىيدىغان ئۆلچەم سۇبېيكتىپ ئارزۇ ئەمەس، بەلكى ئوبېيكتىپ پاكىت. شۇنداق ئىكەن، بىز تۆۋەندىكى مۇنۇ تارىخىي پاكىتلارغا نەزەر سېلىپ ئۆتەيلى:

پادىشاھ ۋۇدى، جاۋدى دەۋرلىرىدە، خەن سۇلالىسى شىنجاڭ بىلەن سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتلەردە بارغانسېرى يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتىپ، كېيىنكى چاغلاردا شىنجاڭنىڭ خەن سۇلالىسىگە تەۋە بولۇشى ئۈچۈن ئوبدان شارائىت ھازىرلىغان؛ لېكىن بۇ ئەھۋالنىڭ ئۆزىلا شىنجاڭنىڭ خەن سۇلالىسىگە تەۋە بولغانلىقىنى بىلدۈرمەيدۇ، چۈنكى ئۇ چاغدا خەن سۇلالىسى شىنجاڭنى تېخى ئۈنۈملۈك باشقۇرۇشنى يولغا قويىمىغان، دېمەك، ئۇ چاغدا خەن سۇلالىسىنىڭ دۆلەت ئىگىلىك ھوقۇقى شىنجاڭدا تېخى ئۈنۈملۈك يۈرگۈزۈلمىگەن. پادىشاھ شۈەنسى زامانىدا، ئوبېيكتىپ ئېھتىياج تۈپەيلىدىن، خەن سۇلالىسى ئاۋۋال كوئىنلۇن تېغىنىڭ شىمالىي ئېتىكىدە پىشامشاننىڭ غەربىي قوغدىغۇچى ئەلچى، جەنۇبىي يول قىسورۇقچىسى تەسىس قىلىدى. مىلادىدىن ئاۋۋالقى 60 - يىلى، ھۇنلارنىڭ غەربىي قىسمىدىكى باتىقن خەن سۇلالىسىگە تەۋە بولغاندىن كېيىن، خەن سۇلالىسى پىشامشاننىڭ غەربىي قوغدىغۇچى ئەلچىنى ئۆزگەرتىپ، غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى (دۇخۇفۇ 都护府) تەسىس قىلىدى، مەھكىمىنىڭ ئورنى ئوررى شەھىرى (ھازىرقى بۈگۈر ناھىيىسىنىڭ تەۋەسى) دە بولىدى.

غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسى غەربىي يۇرتتىكى 36 ئەل ۋە ئۇيسۇن ئېلى قاتارلىق شىمالىي شىنجاڭدىكى چارۋىچىلىق رايونلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى. مىلادىنىڭ دەسلەپكى چاغلىرىغا كەلگەندە، ۋاڭ ماڭنىڭ چېگرا رايونلارغا قاراتقان خاتا سىياسىتى سەۋەبىدىن، غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى بىر مەھەل ئۈزۈلۈپ قالغانىدى، لېكىن شەرقىي خەن دەۋرىگە كەلگەندە، شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرىنىڭ كۈچلۈك تەلپ قىلىشى بىلەن قايتىدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى. كېيىنكى چاغلاردا مالىمانچىلىق تۈپەيلىدىن، غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى ئىككى قېتىم چېكىنىپ چىقىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئومۇمەن ئېپىتقاندا، قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى خەن سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدا تەسىس قىلغان باشقا ھۆكۈمرانلىق ئاپپاراتلىرى بىلەن بىرلىكتە تاكى شەرقىي خەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىغا قەدەر ئۈنۈملۈك ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلدى. «خەننامە» دە غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسىنىڭ تەسىس قىلىنغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ زور تارىخىي ۋەقە مۇنداق دەپ خاتىرىلەنگەن: «خەن خانىدانلىقىنىڭ ئەمىر - پەرمانلىرى غەربىي يۇرتتا ئىجرا قىلىنىدۇ!» بۇ سۆز ناھايىتى مۇھىم، ئۇنىڭدا قورۇقچى بەگ مەھكىمىسىنىڭ فۇنكسىيەسى توغرىدا ئىخچاملىنىپلا قالماي، شىنجاڭنىڭ خەن سۇلالىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى يەرلىك بىلەن دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ئېچىپ بېرىلگەن، خەن سۇلالىسى مەركىزىي ھۆكۈمىتىنىڭ «ئەمىر - پەرمانلىرى» نىڭ ئىجرا قىلىنغانلىقى خەن سۇلالىسىنىڭ دۆلەت ئىگىلىك ھوقۇقىنى يۈرگۈزگەنلىكى ئەمەسمۇ؟

بىراق، خەن سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى ۋە باشقا ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىنى ئىدارە قىلىشى ئوتتۇرا تۈزلەشكەنلىكى خەنزۇ رايونلىرىنى ئىدارە قىلىشىدىن ناھايىتى زور پەرقلىنىشى، يەنى ئوتتۇرا تۈزلەشكەنلىكى خەنزۇ رايونلىرىدا ئايماق (ۋىلايەت) - نساھىيە تۈزۈمى يولغا قويۇلغان، شىنجاڭ قاتارلىق ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرىدا بولسا ئەسلىدىكى ئاز سانلىق مىللەتلىرىنىڭ ھاكىمىيەتىنى ئۆز پېتى ساقلاپ قېلىپ، ئۇلارنىڭ داۋاملىق ھۆكۈمرانلىق قىلىشىغا يول قويۇلغان. غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى تەسىس قىلىنغاندىن كېيىن، غەربىي يۇرتتىكى 36 ئەل بولسۇن، كېيىنكى چاغدىكى 50 نەچچە ئەل بولسۇن ۋە ئۇيسۇن قاتارلىق كۆچمەن چارۋىچى ئەللەر بولسۇن، ئۇلار ئۆز رايونلىرىغا، ئۆز مىللەتلىرىگە بۇرۇنقىدەكلا ھۆكۈمرانلىق قىلغان، ئۇلارنىڭ خان، بەگ، كۈنئېي، يابغۇلىرى بۇرۇنقىدەكلا خان، بەگ، كۈنئېي،

يا بىغۇ بولمۇرگەن ، ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي تۈزۈمۈمۇ بۇرۇنقىدەك تۇرۇۋەلگەن . ئىلگىرىكىدىن پەرقلىنىدىغىنى پەقەتلا شۇكى ، ئۇلار خەن خانىدانلىقى ئوردىسىنىڭ ۋە غەربىي يۇرت قورۇقچى بېگىنىڭ ئەمىر - پەرىمانلىرىغا بويسۇنغان ، خان ، بەگ ، كۈنپىي ، يا بىغۇلار خەن سۇلالىسى تەرىپىدىن بېرىلگەن تامغا بېغى تاقاي - دىغان بولغان ، قىسقىسى ، خەن سۇلالىسىنىڭ قارىمىقىغا ئۆتكەن . ئاز سانلىق مىللەتلەرگە قارىتا قوللىنىلغان بۇ خىل سىياسەت ئەينى چاغلاردا ئۆزىگە قارىتىۋېلىش سىياسىتى دەپ ئاتالغان . بۇ سىياسەت ناھايىتى ئۈنۈملۈك سىياسەت بولۇپ ، ئۇ بىر تەرەپتىن ، يەرلىك مىللەت دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى تەۋەلىك مۇناسىۋەتنى ساقلىغان بولسا ، يەنە بىر تەرەپتىن ، ئوبىيېكتىپ جەھەتتە ئاز - سانلىق مىللەتلەرنىڭ ھېسسىياتى ، ئارزۇسى ۋە ئەنئەنىسىگە ھۆرمەت قىلىنغان ، بۇ چېگرا رايونلارنىڭ ۋەزىيىتىنىڭ مۇقىملىقىنى ساقلاش ، مىللەتلەر ئارا دوستلۇقنى ئىلگىرى سۈرۈش ۋە ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ۋەتەنگە ، ئوتتۇرا جۇڭگوغا بولغان ئىنتىلىش كۈچىنى ئاشۇرۇشقا تولىمۇ پايدىلىق بولغان .

خەن سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى ئىدارە قىلغانلىقى شەك - شۈبھىسىز ، مادامكى ، بۇنداق ئىدارە قىلىش خەن سۇلالىسىنىڭ مۇنقەرز بولۇشىغا ئەگىشىپ يوقالغان بولسا ، ئۇ ھالدا شىنجاڭ غەربىي خەن سۇلالىسىدىن باشلاپلا جۇڭگونىڭ زېمىنى ئىدى دېيىشكەمۇ بولمايتتى . نېمە ئۈچۈن ئۇنداق دېيىشكە بولمايدۇ ؟ چۈنكى دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىدە مەلۇم ئىزچىللىق ۋە نىسپىي مۇقىملىق بولۇشى شەرت ، ئۇنداق بولمىغاندا ، ئۇ تارىختا غىل - پىسال كۆرۈنۈپ قويۇپلا غايىپ بولىدۇ ، خالاس . مىلادىدىن ئاۋۋالقى VI ئەسىردە پارس ئىمپېرىيىسى ئوتتۇرا ئاسىيانى ئىستېلا قىلغانىدى ، لېكىن ئوتتۇرا ئاسىيا شۇنىڭ بىلەنلا ئىران ۋە ئىراقنىڭ زېمىنىغا ئايلىنىپ قالغىنى يوق ؛ مىلادىدىن ئەۋۋالقى IV ئەسىردە قەدىمكى يۇناننىڭ ئىمپېراتورى ئالېكساندىر پېرىسىيەنى ، ئوتتۇرا ئاسىيانى ۋە ھىندىستاننى بويسۇندۇرغانىدى ، لېكىن بۇ جايلارمۇ شۇنىڭ بىلەنلا ھازىرقى گىرېتسىيەنىڭ زېمىنىغا ئايلىنىپ قالغىنى يوق ؛ ئوتتۇرا ئەسىردە ئەرەب ئىمپېرىيىسىمۇ ئوتتۇرا ئاسىيانى ئۆز ئىچىگە ئالغان ياۋرۇپا ، ئاسىيا ، ئافرىقا ئۈچ قىتئەنىڭ نۇرغۇن جايلىرىغا ھۆكۈمرانلىق قىلغانىدى ، بۇ جايلارمۇ شۇنىڭ بىلەنلا ھازىرقى سەئۇدى ئەرەبىستان قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ زېمىنىغا ئايلىنىپ قالغىنى يوق ، بۇنىڭ سەۋەبى دەل ئەنە شۇ يەردە . جۇڭگونىڭ مەركىزىي ھۆكۈمەتلىرى ياكى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى خانىدانلىقلارنىڭ شىنجاڭنى ئىدارە

قىلىشى بولسا ئۇلارنىڭكىدىن زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. بۇنداق ئىدارە قىلىش خەن سۇلالىسىدىن باشلانغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق ئىدارە قىلىشقا ئۆتكەن دەۋرلەردىكى مەركىزىي ھۆكۈمەتلەر ۋە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى خانىدانلىقلار ۋارىسلىق قىلغان ھەم ئۇنى راۋاجلاندۇرغان. ئۇنىڭ ئىزچىللىقىنى ئېلىپ ئېيتىپ-غانىدا، ھازىرغا قەدەر ئىككى مىڭ يىلىدىن ئاشتى، ئۇنىڭ مۇقىملىقىنى ئېلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى شىنجاڭنىڭ ئومۇمىي دائىرىسى ۋە يېقىن زاماندىن بۇيان روسىيە، ئەنگىلىيە قاتارلىق مۇستەملىكىچى دۆلەتلەر تاجاۋۇز قىلغان زېمىن-لارمۇ ئېلىمىزنىڭ ھەر قايسى سۇلالىلىرى باشقۇرۇپ كەلگەن دائىرە بىلەن ئاساسەن ئوخشاش. تۆۋەندە بۇ جەھەتتىكى ئەھۋاللار ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز.

مىلادى III ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن VII ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە، ئېلىمىزدە ئاساسەن بىرلىككە كەلگەن دەۋرمۇ بولغان، جەنۇبىي ۋە شىمالىي سۇلالىلەر-نىڭ تىرىكشىش دەۋرىمۇ بولغان، يەنە شۇنىڭدەك بىر قانچە خانلىقلار تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان دەۋرمۇ بولغان. بۇنداق سىياسىي ۋە زىيەت ئاستىدا، مەركىزىي ھۆكۈمەتلەر ياكى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى خانىدانلىقلار شىنجاڭغا قارىتا دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە داۋاملىق يۈرگۈزۈپ كەلگەن. خەن سۇلالىسى دەۋرىدىن باشلاپ تەسىس قىلىنغان غەربىي يۇرت دورغابى، چېرىكچى بەگ دېگەن ئەمەللەر ساۋۇبىي، غەربىي جىن سۇلالى-لىرىدىن تارتىپ تاكى IV ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىغا قەدەر مەۋجۇت بولغان، ئۇنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنى تۇرپاندىن لوپنۇر ئەتىراپلىرىغىچە بولۇپ، باشقا ئاز-سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرى بىلەنمۇ ئالاقە باغلىغان، قېزىۋېلىنغان غەربىي يۇرت دورغابى لى بونىڭ خەت - چەكلىرى بۇ نۇقتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. چىن شىخۇاڭنىڭ جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرۈشتە قوللانغان مۇھىم تەد-بىرى - ئايماق - ناھىيە تۈزۈمى مىلادى 327 - يىلى شىنجاڭدا پەيدا بولۇپ، قۇجۇ ئايىمىقى تەسىس قىلىنغان. قۇجۇ ئايىمىقى مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان يۈز يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئىچىدە، ئۇ ھازىرقى گەنسۇنىڭ غەربىي قىسمىدىكى ئاي-ماق - ناھىيىلەرگە ئوخشاش ئىزچىل تۈردە ئوخشاش بىر خانىدانلىقنىڭ باشقۇ-رۇشىدا بولۇپ كەلگەن. قۇجۇ ئايىمىقى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن تەسىس قىلىنغان ئايماق - ناھىيىلەرنىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئاساسلىق ئاھالە ئىچكى رايونلاردىن بۇز يەر ئۆزلەشتۈرۈپ ئېكىنچىلىك قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ئەسكەرلەر ۋە كۆچۈپ كەلگەن ئاھالىلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ مىللىي تەركىبىدىن ئېلىپ ئېيتىپ-

قاندا، كۆپچىلىكى خەنزۇلار ئىدى. شىمالىي ۋېي خانىدانلىقى قارا شەھەر، پىشامشان قاتارلىق جايلاردا ھەربىي قورۇق تەسىس قىلىپ ئەسكەر تۇرغۇزۇپ، ئاخبارات ياساپ، شىمالدىكى جۇجانبۇلار بىلەن، جەنۇبتىكى جەنۇبىي سۇلالىلەر بىلەن شىنجاڭغا بولغان ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى تالاشقان. سۈي سۇلالىسى ئوتتۇرا جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، شىنجاڭدا يەنە ئېۋىرغول (ھازىرقى قۇمۇل) ئايمىقى، پىشامشان (ھازىرقى لوپنۇرنىڭ جەنۇبى) ئايمىقى، چەرچەن ئايمىقى قاتارلىق ئايمىقلارنى تەسىس قىلىپ، شىنجاڭدا ئايماق - ناھىيە تۈزۈمىنى راۋاجلاندۇرغان. بۇ مەزگىللەردە، شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرى، مەسىلەن، ئۇيسۇن (ھازىرقى ئىلى)، يوپپان (ھازىرقى ئىلى)، قانقىل (ھازىرقى شىمالىي شىنجاڭ)، تېلې (ھازىرقى شىمالىي شىنجاڭ)، غەربىي تۈرك (ھازىرقى شىمالىي شىنجاڭ)، ئۇدۇن (ھازىرقى خوتەن)، گېيەنتۇ (ھازىرقى تاشقورغان)، سۈي (ھازىرقى قەشقەر)، كۈسەن (ھازىرقى كۇچا)، كىنگىت (ھازىرقى قارا شەھەر) قاتارلىق جايلاردىكى ئاز سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرى ۋە قۇجۇدىكى خەنزۇلار ھاكىمىيەتى بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ساۋۋېي، غەربىي چىن، شىمالىي لياڭ، ئالدىنقى چىن ھەمدە شىمالىي ۋە جەنۇبىي سۇلالىلەر، سۈي سۇلالىسى قاتارلىق خانىدانلىقلار بىلەن ئوخشاش بولىدىغان دەرىجىدە تەۋەلىك مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ كەلگەن، مەسىلەن، ئەمەل - ئۇنۋان ئېلىش، پادىشاھ - خانلار ئۆزلىرى بىۋاسىتە بېرىپ ياكى ئەلچى ئەۋەتىپ خاقانغا سوغا - سالام يوللاش، ئوغۇللىرىنى ئوردىغا «بارىمىتى» تۇرغاق بالا قىلىپ ئەۋەتىش، خانىدانلىق تەرىپىدىن بېرىلگەن دەستەك، گۇۋاھ - نامەلەزنى قوبۇل قىلىش ھەم ئىشلىتىش ۋە باشقىلار. مىلادى IV ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ئالدىنقى چىن خانىدانلىقى لىۋگۇاڭنى كۈسەنگە جازا يۈرۈشى قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەندە، غەربىي يۇرتتىكى ئەللەر ئىلگىرى خەن سۇلالىسى تەرىپىدىن بېرىلگەن دەستەك، گۇۋاھنامىلىرىنى ئېلىپ چىقىپ، لىۋگۇاڭدىن ئالدىنقى چىن خانىدانلىقىنىڭ دەستەك، گۇۋاھنامىسىگە ئالماشتۇرۇۋالغان. «دەستەك» - ئەلچىلىك (يالاۋچىلىق) سالاھىيىتىنىڭ بەلگىسى، «گۇۋاھنامە» - قوۋۇق ۋە قاراۋۇلخانلاردىن ئۆتۈش ئۈچۈن بېرىلىدىغان ئىسپات خېتى بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ھوقۇق سىمۋولى ئىدى. غەربىي تۈركلەرنىڭ داڭلىق قاغانى نىزۇق چۇلۇ قاغان ئۆزى بېرىپ پادىشاھ ياكىدى بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن چاڭئەن (ھازىرقى شىئەن) دە قىلىپ، سۈي سۇلالىسىنىڭ ۋەزىرى بولغان. يۇقىرىقى تارىخىي پىكىتلارنىڭ بەزىلىرى يازما خاتىرىلەردە قەيت قىلىنمىلا

قالماستىن بەلكى قېزىۋېلىنغان مەدەنىي يادىكارلىقلار ۋە يازما ھۆججەتلەر-
دىمۇ كۆرۈلدى.

VII ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن X ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە دۆلەتنى چوڭ بىر-
لىككە كەلتۈرگەن تاڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىقى شىنجاڭ رايونى-
نىڭ جۇڭگو دۆلىتى بىلەن بولغان تەۋەلىك مۇناسىۋىتىنى يېڭى باسقۇچقا
سىلجىتتى. تاڭ سۇلالىسى ئۈرۈمچى، سانجى، قۇمۇل، تۇرپان رايونىدا بەشبالىق،
ئېۋىرغۇل، يۇرپان (شىجۇ) دىن ئىبارەت ئۈچ ئوبلاست (ئايماق) تەسىس قىلدى،
بۇنىڭ بىلەن شىنجاڭدا ئايماق - ناھىيە تۈزۈمى يولغا قويۇلغان جايلار ئىل-
گىرىكىدىن كېڭەيدى. ئۇدۇندىكى ۋىسا جەمەتى خانلىقى، سۈلەيدىكى پېي جەمەتى
خانلىقى، كۈسەندىكى بەي جەمەتى خانلىقى، قارا شەھەردىكى يۇ جەمەتى خان-
لىقى، غەربىي تۈرك قەبىلىلىرى، تۈركەش، قارلۇق قاتارلىق ئاز سانلىق مىللەت-
لەرنىڭ ھاكىمىيەتلىرى يەنىلا ئۆز رايونى، ئۆز مىللىتى، ئۆز قەبىلىلىرىگە
ھۆكۈمرانلىق قىلغان بولسىمۇ، لېكىن تاڭ خانىدانلىقى ئوردىسىنىڭ ھەم ئەنشى
قورۇقچى بەگ مەھكىمىسى، بەشبالىق قورۇقچى بەگ مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇشىنى
قوبۇل قىلىشى شەرت ئىدى. تاڭ خانىدانلىقى بۇ رايونلار، مىللەتلەر، قەبىلە-
لەردە قورۇقچى بەگ مەھكىمىلىرى، تۇتۇق بەگ مەھكىمىلىرى تەسىس قىلىپ،
شۇ رايون، شۇ مىللەت، شۇ قەبىلە باشلىقلىرىنى قورۇقچى بەگ، تۇتۇق بەگى
قىلىپ تەيىنلىگەن. تاڭ خانىدانلىقىنىڭ سىياسەت، ئەمىر - پەھمانلىرىنىڭ شىنجاڭدا
يۈرگۈزۈلۈشى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي ئىقتىسادىغا، مەدەنىيىتىگە مۇھىم ۋە
چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن.

X ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن XIII ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە، جۇڭگو تارىخىدا يەنە
بىر نەچچە خانلىقلار تەڭ مەۋجۇت بولغان ۋە جەنۇبىي سۇلالىلەر بىلەن شىمالىي
سۇلالىلەر تىرىكشىپ تۇرغان ۋەزىيەت شەكىللەندى، شۇ چاغدىمۇ شىنجاڭدىكى
ئاز سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرى ئوتتۇرا جۇڭگودىكى خانلىقلار بىلەن ئىل-
گىرىكىدەك ئەنئەنىۋى مۇناسىۋەت - بېقىنىش مۇناسىۋىتىنى ئوخشاش بولمىغان
دەرىجىدە ساقلاپ كەلدى. قۇجۇ ئۇيغۇرلىرى بىلەن قارا خانىلار خانلىقىنىڭ
بىر قىسمى بولغان ئۇدۇندا ئايرىم - ئايرىم ھالدا، لياۋ سۇلالىسىگە قاراشلىق
ئۇلۇغ خان مەھكىمىسى، خان مەھكىمىسى تەسىس قىلىندى، ئۇنىڭ ئىشلىرىنى
قۇجۇ ئىدىقۇتى، ئۇدۇن خانى ۋە لياۋ سۇلالىسى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ئەمەل-
دارلار باشقۇرغانىدى؛ قۇجۇ ئىدىقۇتى ۋە ئۇدۇن خانى سۇلالىسىنىڭ
پادىشاھىنى تاغىمىز دەپ، ئۆزلىرىنى ئۇنىڭ جىيەنى دەپ ئاتىدى، بۇنىڭدا

تاڭ سۇلالىسى بىلەن ئۇيغۇر خانلىقى ئوتتۇرىسىدا ئىلگىرى بولغان قۇدىلىق مۇناسىۋەت ئېتىراپ قىلىنىپلا قالماي، يەنە ئۆزىنىڭ سۇلالىسىگە تەۋە ئىكەنلىكىمۇ بىلدۈرۈلگەن. كۆرۈنۈشتىن قارىغاندا، قارا خانلار خانلىقى بىلەن ئوتتۇرا جۇڭگودىكى خاندانلىقنىڭ مۇناسىۋىتى گويا يىراقتەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن خاقان ئۆزىنىڭ ئۇنۋان نامىغا كۆپ ھاللاردا «تاۋغاچ خان» دېگەن سۆزنى قوشۇپ، ئۆزىنىڭ جۇڭگوغا تەۋە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن؛ X ئەسىردە پارىسچە يېزىلغان «ھۇدۇدۇلئالەم» دېگەن مەشھۇر ئەسەردە، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى خوتەن، قەشقەر، كۇچا قاتارلىق مەشھۇر شەھەرلەرنى جۇڭگوغا تەۋە جاي دەپ يازغان؛ XI ئەسىردە ئەرەبچە يېزىلغان مەشھۇر ئەسەر — مەھمۇد قەشقىرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا، چىن (جۇڭگو) نى يۇقىرى چىن، ئوتتۇرا چىن، تۆۋەنكى چىن دەپ ئۈچ قىسىمغا ئايرىغان، قەشقەرنى تۆۋەنكى چىن دەپ ئاتىغان، بۇنىڭدىن مەلۇمكى، قارا خانلار خانلىقى ھۆكۈمرانلىق قىلغان رايونلارنى، بۇلۇپمۇ ئۇنىڭ شەرقىي قىسمى يەنى ھازىرقى شىنجاڭ دائىرىسىنى شۇ چاغدىكى كىشىلەر جۇڭگوغا تەۋە دەپ قارىغان. غەربىي لياۋ (قاراقىتانلار) قاراخانلار خانلىقىنىڭ شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ئالغانلىقى ئەمەلىيەتتە، لياۋ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ داۋاملىشىشى، كېڭىيىشى ۋە چوڭقۇرلىشىشى ئىدى.

XIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن XIV ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە داۋام قىلغان موڭغۇل — يۈەن سۇلالىسىنىڭ چوڭ بىرلىككە كەلگەن دۆلەت زېمىنىمۇ شىنجاڭنىڭ پۈتۈن دائىرىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. بېشبالىقتا ۋازارەتنىڭ تەسىس قىلىنىشى جۇڭگونىڭ ۋازارەت تۈزۈمى دەسلەپتىلا شىنجاڭدا يولغا قويۇلغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. موڭغۇل — يۈەن سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىق ئاپپاراتى كېيىنكى چاغلاردا ھەممىشە ئۆزگىرىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئومۇمىي گەۋدىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ ھەممىسى دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى يۈرگۈزگەن. غەربىي شىمالدىكى خانلارنىڭ توپىلاڭلىرى ۋە بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرىنى تىنچىتىش ئۈچۈن، يۈەن سۇلالىسىنىڭ ئاساسچىسى (قۇبىلاي) ئۆزىنىڭ بىر ئوغلىنى ئالىملىق (ھازىرقى قورغاس ناھىيىسى تەۋەسىدە) قا بېرىپ قوماندانلىق قىلىشقا ئەۋەتكەن. چاغاتاي خانلىقى يۈەن سۇلالىسى بىلەن كۆپ يىل ئۇرۇشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ چىڭگىزخان دەۋرىدە تۈزۈلگەن شۇ جايىنىڭ نوپۇس دەپتىرىنى 1308 — يىلى، يۈەن سۇلالىسىگە يوللاپ بەرگەن، دېمەك ئۇ قىلچە مۇجمەلسىز ھالدا ئۆزىنىڭ يۈەن سۇلالىسىنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى

بىلدۈرگەن . يۈەن سۇلالىسىنىڭ سىياسەت ۋە ئەمىر - پەرمانلىرىنىڭ شىنجاڭدا يۈرگۈزۈلۈشى شىنجاڭغىمۇ چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن . مىڭ سۇلالىسى قۇرۇلغاندىن كېيىن ، يۈەن سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرا جۇڭگودىكى ھۆكۈمرانلىقى ئاغدۇرۇلغان بولسىمۇ ، لېكىن گوېننىڭ شىمالدىكى رايونلار بىلەن شىنجاڭ يەنىلا ئەسلىدىكى موڭغۇل ھاكىمىيىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولدى . مىڭ سۇلالىسى قۇمۇل قورۇقى تەسىس قىلدى ھەمدە بېشبالىق (كېيىن ئېلبالىق ياكى موغۇلىستان ، ياكى شەرقىي چاغاتاي خانلىقى دەپ ئاتالغان) قاتارلىق يەرلىك ھاكىمىيەتلەر بىلەن ئوتۇغات ، ئەمەل بېرىش ۋە سوۋغا - سالام قوبۇل قىلىش قاتارلىق مۇناسىۋەتلەرنى ساقلاپ كەلدى . شۇ چاغلاردا سوۋغات ئېلىپ بارغان ئەلچىلەر ئېلىپ بارغان ئۇيغۇرچە يېزىلغان خەت - ئالاقىلەرنىڭ بەزىلىرى ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلمەكتە .

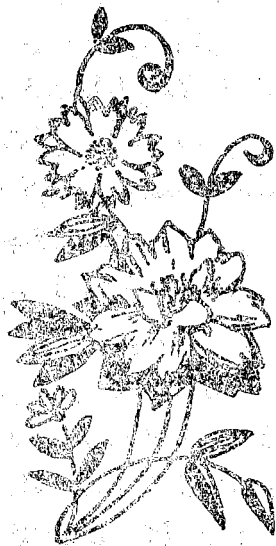
چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرى ، جۇڭغارلار شىنجاڭدىكى ئاساسلىق كۈچ ئەمەس ئىدى ، ئۇلارمۇ خېلى بۇرۇنلا چىڭ خانىدانلىقىغا تارتۇق بولۇپ تۇرۇش مۇناسىۋىتىنى ئورناتقان . چىڭ سۇلالىسى جۇڭغارلارنىڭ ۋە چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ ھاكىمىيىتىنى تەنچىتىۋالدىن كېيىن ، ئىلىدا جاڭچۈن مەھكىمىسى تەسىس قىلىپ ، تىيانشاننىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىنى بىر تۇتاش ئىدارە قىلدى ، ھازىرقى ئۈرۈمچىدىن بارىكۆلگىچە بولغان جايلار گەنسۇغا قارايتتى . يەرلىك ئاز سانلىق مىللەت ھاكىمىيەتلىرى ، مەسىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ھاكىم بەگلىرى ، قازاقلارنىڭ خان ياكى بېيلىرى ، بۇيرۇت (قىرغىز) لارنىڭ بېيلىرى يەنىلا ئۆز مىللەتىنى ، ئۆز رايونىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى بولۇپ ، چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئۈستىدىكى ھۆكۈمرانلىقىنى شۇلار ئارقىلىق يۈرگۈزگەنىدى . بۇ خىل بېقىندۇرۇش سىياسىتى چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىرىدە بىزەچە بولسىمۇ داۋاملىق ئوبدان رول ئوينىغان ، يەنى ھۆكۈمران مىللەت بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى يۇمشىتىپ ، شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتىنى مۇقىملاشتۇرۇشقا بىر قەدەر پايدىلىق بولغان دېيىلسە ، كېيىنكى چاغلاردا ، يەنى يېقىنقى زامانغا كەلگەندە ، روسىيە ، ئەنگلىيە قاتارلىق مۇستەملىكىچىلەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى ئالدىدا ، بۇ سىياسەت تولۇمۇ ئاجىزلىقىنى كۆرسەتتى . تاجاۋۇزچىلار ئېلىمىزنىڭ زېمىنىغا ئىچكىرىلەپ كىرگەندىمۇ ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ بەزى ئەمەلدارلىرى ئۇنىڭدىن بىخەۋەر بولۇپ ، ئېلىمىزنىڭ شىنجاڭدىن ئىبارەت بۇ مۇقەددەس زېمىننى ئۆز مەيلىچە كونتىرول قىلىۋېلىشىغا يول قويغانىدى . كېيىن چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭدىكى ئۇيغۇر قاتارلىق ھەر

مىللەت خەلقىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن، تاجاۋۇزچى ياقۇپبەگنى يوقىتىپ
ۋە ئىلىنى روسىيەنىڭ قولىدىن قايتۇرۇۋالدى، ئاندىن ئۇزاق ئۆتمەيلا شىن-
جاڭدا ئۆلكە تەسىس قىلدى.

چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەنلىكىگە قانداق قاراش
كېرەك؟ بۇ مەسىلىدە، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى بۆلگۈنچىلەر بىلەن بىر-
نىڭ ئوتتۇرىسىدا تۈپ ئىختىلاپ مەۋجۇت. بىز شۇنداق قارايمىزكى، چىڭ
سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشى — جۇڭگونىڭ دۆلەت ئىگىلىك
ھوقۇقىنى ئۆز تېررىتورىيىسى ئىچىدە داۋاملىق يۈرگۈزگەنلىكىدۇر؛ بۆلگۈنچىلەر-
نىڭ قارىشىمچە، بۇ قانداقتۇر چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈر-
گەنلىكى ئەمەس، بەلكى چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىپ، شىن-
جاڭنى جۇڭگونىڭ «يېڭى زېمىنى»، «يېڭى چېگرا رايونى» غا ئايلاندۇرۇۋال-
غانلىقى ئىش. ئۇلار جۇڭگونىڭ تارىخىنى ئۆزگەرتىپ، جۇڭگونىڭ يېقىنقى
زامان تارىخىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسىنى 1840 - يىلىدىكى ئەيپۇن ئۇرۇشىدىن
ئىلگىرى سۈرۈپ، 1644 - يىلى چىڭ سۇلالىسىنىڭ قۇرۇلغان ۋاقتىغا ئاپىرىپ،
شۇ ئارقىلىق چىڭ سۇلالىسىنىڭ چېگرا رايونىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ھەرىكە-
تىنى ئەنگىلىيە، فرانسىيە، روسىيە قاتارلىق مۇستەملىكىچى دۆلەتلەرنىڭ مۇس-
تەملىكە بىۋلاشتىن ئىبارەت تاجاۋۇزچىلىقى بىلەن تەڭ قاتاردا قويماقچى
بولدۇ. ئۇلار چىڭ سۇلالىسىنىڭ موڭغۇل، شىنجاڭ، شىزاڭ قاتارلىق چېگرا
رايونلارنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ھەرىكىتىنى پۈتۈنلەي «تاجاۋۇزچىلىق» دەپ
ئاتىشىدۇ. ئۇلار شۇنى دەستەك قىلىپ، كېيىنكى چاغلاردا شىنجاڭدا يۈز بەرگەن
بارلىق قوزغىلاڭ، مالىمانچىلىقلارنىڭ ھەممىسىنى «مىللىي ئازادلىق ھەرىكە-
تى» دەپ قاراپ، ئۇنى «خەلق قوزغىلىڭى» دەپ ئاتىشىدۇ، ھەتتا ئۇلار
چەت ئەل تاجاۋۇزچىسى ياقۇپبەگنىمۇ «مىللىي قەھرىمان» دەپ كۆككە كۆ-
تۈرىدۇ، شۇڭا ئۇلارنىڭ نەزىرىدە، شىنجاڭدا ئۆلكە تەسىس قىلىنغانلىقى جۇڭگو-
نىڭ شىنجاڭدىكى «مۇستەملىكىچىلىك ھۆكۈمرانلىقى» نىڭ كۈچەيتىلگەنلىكى بولار-
مىش. بۆلگۈنچىلەرنىڭ شىنجاڭ زېمىنىنىڭ تەۋەلىك مەسىلىسى ئۈستىدە ئاغزى-
ئاغزىغا تەگمەي گەپ سېتىشىدىكى مۇھىم نۇقتا دەل ئەنە شۇ. بۇ سەپسە تىلەرگە
رەددىيە بېرىدىغان پاكىت يەنىلا تارىخنىڭ ئۆزى. بىرىنچى، يۇقىرىدا ئېيتىپ
ئۆتكىنىمىزدەك، چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشى جۇڭگونىڭ
شىنجاڭدا 1800 يىلىدىن ئارتۇق ۋاقىت يۈرگۈزۈپ كەلگەن دۆلەت ئىگىلىك

ھوقۇقىنى داۋاملىق يۈرگۈزگەنلىكىدۇر. بۇنى باشقا دۆلەتلەرگە بېسىپ كىرىپ خالىغانچە ئەسكىلىك قىلىدىغان مۇستەملىكىچىلەرنىڭ بۇلاڭ-چىلىقىغا قانداقمۇ ئوخشاشقىلى بولسۇن ؟ ئەمكىنىچى، يېقىنقى زامان مۇستەملىكىچىلىك بۇلاڭ-چىلىقى كاپىتالىزمنىڭ ئەپتىدائىي جۇغلانما تىپىلىشى بىلەن زىچ باغلىنىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئوۋلايدىغان نىشانى — بازار، ئەمگەك كۈچى، خام ئەشيا، قۇل سودىسى ھەدە بايلىق قاتارلىقلار. بىز مىكروسكوپنىڭ ياردىمىگە تايانغان بىلەنمۇ، XVIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭدا ئاشۇنداق نەرسىلەرنى ئوۋلىغانلىقىنىڭ بىزچە ئىزدىنىمۇ تاپالمايمىز. ئۈچىنچى، 1840 - يىلىدىكى ئەپپۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، جۇڭگو (جۈملىدىن شىنجاڭنىڭ كەڭ رايونلىرى) دا ھەقىقەتەن مۇستەملىكىچىلەر پەيدا بولدى، بىراق ئۇ ھەرگىزمۇ چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئەمەس، بەلكى غەربتىكى كاپىتالىستىك كۈچلۈك دۆلەتلەر ئىدى. قىسقىسى، شىنجاڭ غەربىي خەن سۇلالىسىدىن تارتىپلا جۇڭگونىڭ زېمىنى، بۇ يەكۈننى ھېچكىمىمۇ ئۆزگەرتەلمەيدۇ.

تەرجىمە قىلغۇچى: ئەزىز يۈسۈپ

200 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان شىنجاڭدا بۆلگۈن- چىلىك بىلەن بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىسىدا بولۇپ كەلگەن كۈرەش

سەي جىنىسۇڭ

شىنجاڭنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى بىرلىك. ئەمما بۆل-
گۈنچىلىكتىن ئىبارەت تەتۈر ئېقىم ئىزچىل مەۋجۇت بولۇپ كەلدى. چىڭ خان-
دانلىقى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ توپىلىشىنى تىنچىتىۋالدى، ئاز سان-
دىكى بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئىشلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى،
شىنجاڭنى جۇڭگودىن ئايرىپ چىقىپ، ھاكىمىيەت بىلەن دىن بىرلەشتۈرۈلگەن
دۆستە قىل دۆلەت قۇرۇشنى ھەر ۋاقىت ئويلاپ كەلدى.

1759 - يىلى (جىيەنلۇڭنىڭ 24 - يىلى) چىڭ خاندانلىقى چوڭ - كىچىك
خوجىلارنىڭ توپىلىشىنى تىنچىتىۋالدى، خوجا ئەۋلادلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە
تەۋەلىرىدىن نەچچە يۈز كىشى قوقەند، بۇخارا (ھازىرقى سوۋېت قىرغىزىستان
جۇمھۇرىيىتى ۋە ئۆزبېكىستان جۇمھۇرىيىتى تەۋەسى) قاتارلىق جايلارغا قېچىپ
كەتتى، ئۇلار قوقەندتىكى فېئوداللارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىپ، شىنجاڭغا قايتىپ
كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۆتمۈشتىكى ھاكىمىيىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى ھەر ۋاقىت
ئويلاپ يۈردى. قوقەندنىڭ كېڭەيمىچىلىك سىياسىتى بىلەن خوجىلارنىڭ تىرىلىش
ئارزۇسىنىڭ بىرلىشىشى خوجىلارنىڭ يېقىنقى زاماندىكى قالدۇقلىرىنىڭ توپىلاش
كۆتۈرۈشىدىكى تۈپ سەۋەب. ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قوقەند، بۇخارا قاتارلىق
جايلار شىنجاڭدىكى خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ تىرىلىش بازىسى ئىدى، قوقەندتىكى
فېئوداللار ئۇلارنىڭ تىرىلىش ھەرىكىتىنىڭ ئارقا تېرىكى ئىدى، خوجا ئەۋلادلىرى
تىرىلىش - بۆلگۈنچىلىك قىلىش ھەرىكىتىنىڭ قۇتراتقۇچىلىرى ئىدى، خوجا
جەمەتى ۋە ئۇلار بىلەن بىللە چەت ئەلگە قېچىپ كەتكەن مۇرىتلار تىرىلىش -
بۆلگۈنچىلىك بىلەن شۇغۇللانغۇچى كۈچلەرنىڭ تايانچلىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ
تىرىلىش - بۆلگۈنچىلىك قىلىش ھەرىكىتىنى ئېلىپ بېرىشتا ھامان چىڭ خاندانلىق
قىنىڭ ۋە بىد ئەتىھەرنىڭ ئەزگەنلىكىنى باھانە قىلاتتى، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمەت -

نى ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى چاقىرىشنى قىلاتتى. بىدئەتچىلەرگە قارشى «غازات» قىلاتتى. ھەر قېتىملىق «غازات» نۇرغۇن غەيرىي مۇسۇلمانلار ئۆلتۈرۈلىدىغان چوڭ قىرغىنچىلىقتىن ئىبارەت بولاتتى. 1759 - يىلىدىن 1864 - يىلىغىچە بولغان 100 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئىچىدە، خوجىلارنىڭ تىرىلىش كۈچلىرىنىڭ پاراكەندىچىلىكى تۆت قېتىمدىن ئارتۇق يۈز بەردى. بۇنىڭ ئىچىدە بىر قەدەر چوڭراق قوراللىق تىرىلىش ھەرىكىتى 1820 - 1828 - يىللىرىدىكى جاھانگىر خوجا توپىلىكى، 1847 - يىلىدىكى يەتتە خوجا توپىلىكى، 1857 - يىلىدىكى ۋەلىقان خوجا توپىلىكىدىن ئىبارەت بولدى. 1865 - يىلى ياقۇبىيە گىنىڭ بېسىپ كىرىش ھەرىكىتىمۇ بۇزۇكنىڭ بايرىقى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلدى.

1820 - 1828 - يىللىرى چوڭ خوجىلارنىڭ ئەۋلادى جاھانگىر خوجا جەنۇبىي شىنجاڭدا كۆپ قېتىم قوراللىق تىرىلىش ھەرىكىتىنى ئېلىپ بارغان، 1826 - يىلىدىكىسىدە قەشقەر، يېڭىسار، يەركەن، خوتەندىن ئىبارەت تۆت شەھەرنى تارتىۋېلىپ، بولۇشىچە قىرغىنچىلىق، بۇلاڭچىلىق قىلغان، «ئاساسىيشتەرنى خانىۋەيران قىلغان، ھەممىنى ئاياغ ئاستى قىلغان»، «ئۇنىڭ زوراۋانلىقى ئىلگىرىكى خوجىلارنىڭكىدىن مىڭ ھەسسە ئېشىپ كەتكەن» ھەر مىللەت خەلقى جاھانگىر خوجىنىڭ توپىلىكىدىن قاتتىق بىزار بولغان، شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار چىڭ خانىدانلىقىنىڭ ئەسكەر چىقىرىپ، توپىلاشنى تىنچىتىشىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن قوللىغان ياكى ئىستىھكاملارغا ھۇجۇم قىلغان ۋە ياكى خەۋەر يەتكۈزۈپ بەرگەن ياكى بولمىسا ئات - ئۇلاق، ئوزۇق - تۈلۈك، ئوت - چۆپ، ھارۋا، كىيىم - كېچەك ئىمانە قىلغان ياكى يول - كۆۋرۈك ياساپ بەرگەن، ئېرىق - ئۆستەڭ چېپىپ سۇ باشلاپ كەلگەن ياكى ئاشلىق، ھەربىي ئەشيا توشۇپ بەرگەن. جاھانگىر خوجا ئۈچىنچى قېتىم توپىلاڭ كۆتۈرگەندە شاياىدىن 300 تۇيغۇر ئالدىنقى سەپكە بېرىپ ئۇرۇش قىلغان. قارا شەھەردىكى تۇرغۇتلار، خوشۇت قەبىلىسىدىكى موڭغۇل چارۋىچىلار دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن مىڭ ئاتلىق ئەسكەر ئۇيۇشتۇرۇپ قەشقەرگە كېتىۋېتىپ، ئاقسۇدىكى قۇمباش دەرياسىنى قوغداش جېڭىدە قالىتىس قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ، چىڭ ئوردىسىنىڭ مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. خوتەندىكى ھەر مىللەت خەلقى خوتەننىڭ ساختاۋاڭى، جاھانگىرنىڭ بىر نەۋرە ئاكىسى ياقۇپنى ۋە 9 نەپەر بەگنى تىرىك تۇتقان؛ چىڭ ئارمىيىسى خوتەنگە قىستاپ كەلگەندە 2 مىڭ نەپەر دۈشمەننى قەتل قىلىپ، شەھەرنىڭ قوۋۇقىنى ئېچىپ، چىڭ ئارمىيىسىنى كۈتۈۋالغان. ئاقسۇدىكى ئۇيغۇرلاردىن 2 مىڭ نەپەر يۈز كىشى چىڭ ئارمىيىسىنىڭ 30 مىڭ كىشىلىك قوشۇنىغا ئوزۇق -

تۈرلۈك يەتتۈزۈپ بېرىش ئۈچۈن ، 50 جىگىدىن ئاشلىق يۈدۈپ ، مۇز داۋانىنىڭ 14 پەللىسىنى ئاتلاپ 1 مىڭ 140 چاقىرىملىق خەتەرلىك يولنى بېسىپ ، 10 مىڭ جىڭ ئاشلىقنى ئىلىدىن تاسقۇغا ئېلىپ بارغان . كۇچا خەلقىدىن مىڭ ئادەم 200 ھارۋا ، 500 ئات ، 1 مىڭ 500 كالا ، مىڭ ئىشەك يىغىپ ، ئۈرۈمچىدىن كېچە - كۈندۈز ئاشلىق توشۇپ ، ئالدىنقى سەپكە يەتكۈزۈپ بەرگەن . پۈتۈن مەملىكەت نىڭ ئون نەچچە ئۆلكىسىدىن كېلىپ قەشقەردە تۇرۇۋاتقان سودىگەرلەر مۇ توپىلاڭنى تېنچىتىش ئۈچۈن باتۇرلۇق بىلەن چەك قىلغان ، بەزىلىرى قۇربان بولغان . جاھانگىر خوجىنىڭ ئىشەنچىلىك كىشىلىرى ئات ، ئادەم يىغىش ئۈچۈن قازاق ، قىرغىزلارنىڭ ئارىسىغا گەلگەندە ، بەزىلىرى تۇتۇۋېلىنغان ، بەزىلىرى ئۆلتۈرۈلگەن ، جاھانگىر خوجا قېچىپ كېتىدىغان چاغدا ، كېچە - كۈندۈز دەككە - دۈككەگە چۈشۈپ قالغان ، چۈنكى ئۇنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن سۈيىقەست قىلىش ۋە قەسى كۆپ قېتىم يۈز بەرگەندى . 1828 - يىلى ، جاھانگىر خوجا توپىلاڭ كۆتۈرۈپ مەغلۇپ بولۇپ ، نىجات يولى تاپالماي قارا تېكە تېغىغا قېچىپ كەتكەن ، ئارىسى ۋە خەلق تاغنى چۆرىدەپ توسۇپ قاتتىق ھەيۋە قىلغان . جاھانگىر خوجا ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىش ئۈچۈن قىلىچىنى چىقىرىپ تۇرغاندا ، قوماندان خۇجى بىلەن ماجانا سۇڭغا قىسلىك شىبە باتۇرلۇق بىلەن بېرىپ ئۇنى تۇتۇۋالغان ، نەتىجىدە ، ئۇ بېيجىڭغا يالاپ ئاپىرىلىپ ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان .

1847 - يىلى يۈسۈپنىڭ ئوغلى مۇھەممەت ئىمىن باشچىلىقىدىكى 7 خوجا مىڭدىن ئارتۇق ئاتلىق ئەسكەر يىغىپ ، نۇرغۇن ئۇيغۇرلارنى توپىلاڭ كۆتۈرۈشكە قىستىغان ، ئۇلار قەشقەر شەھىرىدە تىجارەت قىلىۋاتقان قوقەندىلىكلەرنىڭ ماستىلىشىپ بېرىشى ئارقىسىدا شەھەرنى ئىشغال قىلغان . ئۇلارنىڭ شەھەرگە كىرىپ بىرىنچى قېتىم قىلغان ئىشى بارلىق خەنزۇ سودىگەرلەرنى ئۆلتۈرۈپ ، ئۇلارنىڭ ماللىرىنى بۇلاش ، خوتۇن - قىزلىرىنى تارتىۋېلىشتىن ئىبارەت بولغان . ئىسپان 3 ئاي (7 - ئاينىڭ ئاخىرىدىن 11 - ئاينىڭ بېشىغىچە) داۋام قىلغان . قەشقەر ، يېڭىسار ، يەركەن ، مارالبېشى قاتالىق جايلار بۇلاڭچىلىققا ئۇچرىغان ، قەشقەر ، يېڭىسار ، ئاھالىسىدىن 37 مىڭدىن ئارتۇق كىشى قوقەندىگە ئېلىپ كېتىلگەن ، مۇھەممەت ئىمىن بۇلاپ - ئالاپ قولغا چۈشۈرۈۋالغان كۈمۈشلىرىنى 16 تۈككە ئارتىپ چېگرىدىن چىقىپ كەتكەن .

يەتتە خوجا توپىلىڭى تېنچىتىلغاندىن كېيىن ، تىرىلىش كۈچلىرىنىڭ قوراللىق توپىلىڭى ئۈزلۈكسىز داۋام قىلغان . بۇنىڭ چوڭراقلىرى 1852 - يىلى 6 - ئايدىن 8 - ئايغىچە تەۋەككۈل خوجا (جاھانگىرنىڭ جىيەنى) نىڭ قەشقەر ،

ئۇچتۇرپان قاتارلىق جايلاردا يولنى توسۇپ، كەنتلەرنى قامال قىلىپ ئېلىپ بارغان تۆت قېتىملىق قىرغىنچىلىق، بۇلاڭچىلىق ھەرىكەتىدىن ئىبارەت. قوقەند سودىگەرلىرى ئادەتتىكى سودىچى توپىلاڭچى باندىتلارغا ئىچكى جەھەتتىن ماسلىشىپ بەرگەن.

1857 - يىلى، ۋەلىخان خوجا (جاھانگىر خوجىنىڭ جىيەنى) توپىلىنى يۈز بەرگەن. ۋەلىخان خوجا قوقەندلىك سودىگەرلەرنىڭ ۋە يەرلىك خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ماسلىشىپ بېرىشى ئارقىسىدا، قەشقەر، يېڭىسار، يەركەن، خوتەن، مارالبېشى، كەلپىن قاتارلىق جايلاردا تېررورلۇق ئاساسىدىكى يانچى خوجا يىنىلىرى ھۆكۈمرانلىقى ۋە دىنىي ھۆكۈمرانلىق ئورنىتىپ، مىسلىمىز ئېغىز باج - سېلىق ۋە ھاشار سېلىقىنى يولغا قويغان. ئاياللارنى پەرەنجە ئارتىپ مەستۇرە بولۇشقا قىستىغان، مەستۇرە بولمىغانلارنى دەررە بىلەن ئۇرغان ۋە چېچىنى كېسىۋەتكەن، ئالتە ياشتىن ئاشقان ئوغۇل بالىلارنى بېشىغا سەللە يۆگەشكە، ھەر كۈنى مەسچىتكە بېرىپ بەش ۋاخلىق ناماز ئوقۇشقا مەجبۇر قىلغان. ۋەلىخان ئادەم ئۆلتۈرۈشنى ئۆزىنىڭ كۆڭۈل ئېچىش ھەرىكىتى قىلىۋالغان، ئۇنىڭ ئالدىدا كىچىككىنلار تەنتەكلىك قىلىپ قويغان كىشى بىر ئېغىز بۇيرۇق بىلەنلا ئۆلتۈرۈلەتتى. ئۇنىڭ بۇيرۇقى بىلەن بىگۇنا ئۆلتۈرۈلگەن كىشىلەرنىڭ بېشى تۆت يەرگە دۆۋىلەنگەن، ھەر بىر دۆۋىسىنىڭ ئېگىزلىكى ئىككى چاڭ تۆتچى كەلگەن، بۇنىڭ بىلەن ئادەم بېشى مۇنارى ھاسىل قىلىنغان. 9 - ئايدا، ئۇ 15 مىڭ نەچچە يۈز ئادەمنى تەھدىت ئاستىغا ئېلىپ، 40 نەچچە ئاتقا ۋە مىڭدىن ئارتۇق تۆگىگە مال - مۈلۈك ئارتىپ قوقەندىگە قېچىپ كەتكەن. ۋەلىخاننىڭ توپىلىنى چارروسىيە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ ۋە قۇرۇقلۇق ئارمىيىسى مىنىستىرلىكىنىڭ دىققىتىنى قوزغىغان، شۇڭا ئۇلار بۇ توپىلانى قوللاش قارارىغا كېلىپ «قەشقەرنى جۇڭگودىن ئايرىپ مۇستەقىل قىلىش» ئۈچۈن، قەشقەر چېگرىسىدا روسىيە قوشۇنىنى كۈچەيتكەن. 1859 - يىلى 2 - ئايدا كەلگەندە، روسىيە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكى پۇرسەت يېتىپ كەلگەندە جۇڭغار بىلەن قەشقەرنى شىمالىي شىنجاڭ بىلەن (جەنۇبىي شىنجاڭنى) «جۇڭگودىن ئايرىۋېتىش» ئۈچۈن، جۇڭغار بىلەن قەشقەرگە «مۇمكىن بولۇشىچە چوڭ تەسىر كۆرسىتىشنى» تەكىتلىگەن.

1864 - يىلى، تەيپىڭ تېيەنگو ئىنقىلابىي ھەرىكىتىنىڭ تەسىرى ئاستىدا، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدا فېئودالىزمغا قارشى كۈرەشنى ئۈچ ئالدۇرغان، ئەمما قوزغىلاڭنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقى

تېزلىكتىلا دىنىي يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىنىڭ ۋە چوڭ فېئوداللارنىڭ قولغا چۈشۈپ كېتىپ، ئۇلارنىڭ فېئوداللىق - ئىشغالىيەتچىلىك ھەرىكىتىنى ئېلىپ بارىدىغان ھوقۇق تالىشىدىغان قورالغا ئايلىنىپ قالغان. شۇ چاغدا شىنجاڭدا بەش بۆلۈنمە ھاكىمىيەت پەيدا بولغان:

1. كۆچىنى مەركەز قىلغان رىشىت خوجا يەنى خان خوجىنىڭ ئىلاھىي ھاكىمىيىتى .

2. ئۈرۈمچىنى مەركەز قىلغان تودېلىن (خۇيزۇ) نىڭ فېئوداللىق ئىلاھىي ھاكىمىيىتى .

3. خوتەننى مەركەز قىلغان ھەببۇللانىڭ فېئوداللىق ئىلاھىي ھاكىمىيىتى .

4. قەشقەرنى مەركەز قىلغان قىرغىز سىدىق بەگنىڭ فېئودال پومپىشچىكلار ھاكىمىيىتى .

5. ئىلىنى مەركەز قىلغان ئەلا خاننىڭ فېئودال پادىشاھلىق ھاكىمىيىتى .

بۇ بۆلۈنمە ھاكىمىيەتلەرنىڭ بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلىش - قىرغىنچىلىق ھەرىكەتلىرى شىنجاڭنى ئىغىر پاراكەندىچىلىككە سالغان. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ كۈچىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن، ھەتتا چەت ئەللەردىن مەدەت ئېلىپ، بۇرنى ئۆيگە باشلاپ كىرگەن. سىدىق بەگ قوقەندىگە قېچىپ كەتكەن جاھانگىر خوجى - نىڭ ئوغلى بۇزۇك خوجىنى ئادەم ئەۋەتىپ تەكلىپ قىلىپ كەلگەن. قوقەندىتە كىسى ئالىم قۇلخان بۇزۇكنى قەشقەرنىڭ خانلىقىغا تەيىنلىگەن ھەمدە قوقەندىنىڭ ھەربىي ئەمەلدارى ياقۇپبەگنى ئۇنىڭغا قوشۇپ قويغان. ئەمەلىيەتتە بۇزۇك خوجا قورچاق بولۇپ قالغان، ئەمەلىي ھوقۇق ياقۇپبەگنىڭ قولىدا بولغان. 1865 - يىلى ياقۇپبەگ شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلغان. 1867 - يىلى ئۇ يەتتە شەھەر (قەشقەر، خوتەن، ئاقسۇ، كوچا، يېڭىسار، يەركەن، ئۈچتۇرپان، شەھەرلىرى) ھاكىمىيىتى قۇرغان. ئۇ ئۆزىنى بەدۆلەت خان (بەخت قۇچقان شاھ) دەپ ئاتىۋالغان. 1869 - يىلى ياقۇپبەگ بۇزۇكنى ھەج قىلىپ كېلىشكە دېگەن باھانە بىلەن شىنجاڭدىن چىقىرىۋەتكەن. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، خوجا جەمەتى شىنجاڭنىڭ سىياسىي سەھنىسىدىن غايىپ بولغان. 1870 - يىلى 10 - ئايدا، ياقۇپبەگ داۋانچىكىنى ئىشغال قىلغان، 11 - ئايدا تۇرپان، ئۈرۈمچى، ماناس قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلغان ھەمدە يەنىمۇ ئىلىگىرىلەپ ئىلى رايونىغا تەلپۈنگەن.

ئۆزىنى دۇنيادا بىر چاغلان يۈرگەن بۇ «بەخت قۇچقان شاھ» بارغانلا يېرىدە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچراپ، ئىغىر

چىقىمىدار بولغان. 1865 - يىلى 3 - ئايدا 6 - 7 مىڭ قىرغىز قەشقەردە ياقۇپ بەگنى جەڭ بىلەن كۈتۈۋالغان. يەركەن خەلقى «ئەنجانلىقنى ئۆلتۈرەيلى» دېگەن شۇئارنى دۈشمەن ئىستىھكامىدا ياكىرىتىپ، تاجاۋۇزچى قوشۇننىڭ ئەدبىيىنى تازا بەرگەن. 1866 - يىلى 6 - ئايدا مارالبېشىدىن 3 مىڭ نەچچە يۈز ئۇيغۇر، خۇيزۇ، خەنزۇ خەلقى ياقۇپبەگ ئارمىيىسىنىڭ ھۇجۇمغا بارلىق كۈچى بىلەن قارشى تۇرغان. 12 - ئايدا، خوتەن خەلقى ئالدامچىلىق بىلەن شەھەرگە كىرگەن دۈشمەن بىلەن بىر ئاي كۈرەش قىلغان، 5 مىڭ پۇقرا شەھەرنى قوغداش ئۈچۈن قۇربان بولغان. 1867 - يىلى 5 - ئايدا كۇچا خەلقى تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن ياقۇپبەگ قوشۇنىنى داۋاملىق ئىسكەنجىگە ئېلىپ، ياقۇپبەگنى قىلىچ ئاستىدىكى ئەزاھقا ئايلاندۇرۇپ قويغان. 1870 - يىلى 3 - ئايدا تۇرپان خەلقى كورلا، كۇچا، باي قاتارلىق جايلارنى كەينى - كەينىدىن تارتىۋالغان، 10 - ئايدا كەلگەندە، ياقۇپبەگ يېرىم يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، 30 مىڭ ئادىمىنى چىقىم قىلىپ ئاندىن تۇرپاننى بېسىۋالالمىغان. ياقۇپبەگ ئۈرۈمچىگە بېسىپ كىرگەندىمۇ تەشكىللەنگەن 50 مىڭ كىشىنىڭ كۇچاۋۇك قارشىلىقىغا ئۇچرىغان.

ياقۇپبەگ شىنجاڭدا ۋە ھەشىيانە، دەھشەتلىك ھۆكۈمرانلىقنى يولغا قويۇپ، قاتىۋقات باج - سېلىق ئالغان، باجگىرلارنى ھېسابسىز كۆپەيتكەن. ئۇلار ھەر خىل چىرايلىق نامىلار بىلەن يەرلەرنى يىغىۋالغان، ئۇنىڭدىن بۇ يەرلەرنى بىر پارچىدىن - بىر پارچىدىن سېتىپ، نۇرغۇن پۇل يىغىۋالغان. ياقۇپبەگنىڭ بارگاھلىرى جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ئاساسلىق شەھەرلىرىنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك بار ئىدى، يەنە ئۇ ئۆزىنىڭ ھاۋايى - ھەۋەسلىك نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن 600 دىن ئارتۇق قىزنى تاپقۇزغان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ بىر تەرەپتىن دىنىي ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتكەن، يەنە بىر تەرەپتىن، مۇسۇلمان ئەمەسلىرىنى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا قىستىغان، تەخمىنەن 40 مىڭ خەنزۇ ئىسلام دىنىغا كىرگەن ئۇنىڭغا ئىلىقتىن ھاياتىدىن ئايرىلغان. مۇشۇنداق بىر تاجاۋۇزچى ھاكىمىيەت تۈركىيە، ئەنگىلىيە، چاروسىيە دۆلەتلىرىنىڭ قولىشىغا ئېرىشكەن. ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيەسىنىڭ خەلىپىسى ياقۇپبەگكە «مىراخسور بېشى» (تۈركىيە خەلىپىسىنىڭ گۇماشتىسى) دېگەن نامنى بېرىپ، ئۇنىڭغا يىۇقىرى دەرىجىلىك ھەربىي ئەمەلدار ۋە مەسلىھەتچىلەرنى مەسلىھەتچىلىكىگە ئەۋەتكەن، ياقۇپبەگ بولسا تۈركىيەگە ئىتائەت قىلغان ھەمدە تۈركىيەنىڭ مېتال پۇلىنى ئسۈلگە قىلىپ، تۈركىيە سۇلتانى ئابدۇلئەزىز دېگەن ئىسىم

چۈشۈرۈلگەن پۇل قۇيدۇرغان. چارروسىيە 1872 - يىلى بارون كاۋل بارىنى ئەۋەتىپ، ياقۇپبەگ بىلەن «روسىيە - قەشقەر شەرتنامىسى» ئىمزالاپ، ياقۇپ بەگنىڭ «يەتتە شەھەرنىڭ باشلىقى» ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغان، ياقۇپبەگ بولسا روسىيەلىكلەرنى ئۆزىنىڭ «ئەڭ يېقىن دوستى» قىلىۋالغان. ئەنگىلىيە ياقۇپ بەگ ھاكىمىيىتىنىڭ ئەڭ ئاكتىپ قولىغۇچىسى ئىدى. ئۇ ئىككى قېتىم ئەلچىلەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ ياقۇپبەگ بىلەن ئالاقىلەشكەن. 1873 - يىلى، ئەنگىلىيە قەشقەرگە فوسپس باشچىلىقىدا 300 كىشىلىك چوڭ ئەلچىلەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ، ياقۇپبەگكە مىللىتىق - ئوق، كىچىك زەمبىرەك قاتارلىق قورال - يازاق ھەدىيە قىلغان، ياقۇپبەگ بۇنىڭغا قالدۇق مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئەنگىلىيەنىڭ ئايال پادىشاھىنى قۇياشتا ئوخشاتقان، ئۆزىنىڭ «ئىلىلىق قۇياش نۇرى» غا ئېرىشىپ، «روناق تېپىش» قا ئىنتىزار ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن. چىڭ ھۆكۈمىتى جەنۇبىي شىنجاڭغا ئەسكەر كىرگۈزۈشكە تەييارلىنىۋاتقان، «يەتتە شەھەر» ھاكىمىيىتى ھالاك بولۇش ئالدىدا تۇرغان چاغدا، ئەنگىلىيە بۇ تاجا - ۋۇزچى ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، چىڭ خانىدانلىقى ئارمىيىسىنىڭ يۈرۈش قىلىشىنى دىپلوماتىك يول بىلەن توسۇشتا ئۇرۇنۇپ، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ قاتتىق رەددىيىسىگە ئۇچرىغان. 1875 - يىلى 5 - ئايدا، چىڭ سۇلالىسى ئوردىسى زوزۇڭتاڭنى خان مۇپەتتەشلىك ۋەزىپىسى بىلەن شىنجاڭنىڭ ھەربىي ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا تەيىنلىگەن. 1876 - يىلى چىڭ ئارمىيىسىنىڭ 50 - 60 مىڭ ئەسكەرى ئاۋۋال شىمالىي شىنجاڭنى، ئاندىن كېيىن جەنۇبىي شىنجاڭنى ئېلىش دېگەن ستراتېگىيەلىك ئورۇنلاشتۇرۇشقا بىنائەن، ئۈچ ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ، ياقۇپبەگنىڭ كۈچىنى شىمالىي شىنجاڭدىن تازىلىۋەتكەن. 1877 - يىلى 4 - ئايدىن 1878 - يىلى 1 - ئايغىچە ياقۇپبەگنىڭ بارلىق كۈچىنى جەنۇبىي شىنجاڭدىن قوغلاپ چىقارغان. بۇ ئەسنادا، 1877 - يىلى 5 - ئايدا، ياقۇپبەگ كورلىدا ئۆلۈۋالغان. ياقۇپبەگنىڭ ئوغلى ھەققۇل ئۆزىنىڭ بىر قوساقتىن چىققان ئاكىسى بەگ قۇلى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن. 12 - ئايدا، بەگ قۇلى بەي يەنخۇ بىلەن بىللە روسىيەگە قاچقان. بۇ قالدۇق كۈچلەر شۇنىڭدىن كېيىنكى ئىككى يىل ئىچىدە مەملىكىتىمىزنىڭ ئىلى، قەشقەر چېگرىلىرىغا ئۈزلۈكسىز پاراكەندىچىلىك سېلىپ تۇرغان. چىڭ ئارمىيىسىنىڭ شۇنداق تېز يۈرۈش قىلالىشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى شۇكى، ئۇ شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن. 1876 - يىلى 8 - ئايدا، چىڭ ئارمىيىسىنىڭ ئاساسىي كۈچى بولغان ليۇجىنتاڭ قىسمى شىمالىي شىنجاڭغا كىرىپ ئورۇنلىشىپ، فۇكاڭدىن

مىچۈنەنگە بارغان، ئۇلار تۇرغان يېرىدە سۇ يېتىشمىگەنلىكتىن قاتتىق جاپا تارتقان. ئۇلار ئەنە شۇنداق قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا، دەل خەلقنىڭ بۇلاق تېپىپ بېرىشى بىلەن ئۇسسۇزلۇقىنى قاندۇرۇپ، بىرىنچى جەڭنىڭ غەلىبىسىنى قولغا كەلتۈرگەن. 1877 - يىلى 4 - ئايدا، چىڭ ئارمىيىسى داۋانچىڭنى ئالدىنغان ۋاقىتتا، قەلئە ئىچىدىكى ئۇيغۇرلار ئۇلارغا خەۋەر يەتكۈزۈپ بەرگەن، نەتىجىدە ئۇلار قەلئەگە تېز ھۇجۇم قىلىپ، ياقۇپبەگنىڭ 4 مىڭدىن ئارتۇق قالدۇق ئەسكىرىنى بىر يوللا قولغا چۈشۈرگەن. بۇنىڭ بىلەن چىڭ ئارمىيىسىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا بېرىش يولىنىڭ دەرۋازىسى ئېچىلغان. 1877 - يىلى 10 - ئايدا، بەي يەنخۇ چىڭ ئارمىيىسىنىڭ ئىلگىرىلىشىگە توسقۇنلۇق قىلىش ئۈچۈن، قارا شەھەر دەرياسىنىڭ سۈيىنى يار قىيىۋەتكەن، نەتىجىدە قارا شەھەر نەچچە مېتر سۇنىڭ ئاستىدا قىلىپ، ئوردادا ۋە پۇقرالارنىڭ ئۆيلىرى پۈتۈنلەي ۋەيران بولغان. چىڭ ئارمىيىسى يەرلىك موڭغۇل، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ يول باشلاپ بېرىشى ئارقىسىدا، دەريادىن ئۆتۈپ ئىلگىرىلەش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغان. بەي يەنخۇ قېچىپ بايغا بارغاندا، ئۇيغۇر خەلقى ئۇنى شەھەرگە قامىۋالغان. بۈگۈر، كۇچا، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان، ئاقچى قاتارلىق جايلاردىكى ھەر مىللەت خەلقى قوزغىلىپ چىكىپ، تاجاۋۇزچىلارنى قوغلاپ چىقارغان. پامىر ئېگىزلىكىگە جايلاشقان تاجىك خەلقىمۇ ياقۇپبەگ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن قورچاق ھاكىم بەگنى ئۆلتۈرۈپ، سارقۇل (ھازىرقى تاشقورغان) نى قايتۇرۇۋالغان.

ئالدىنقى ئەسىردە شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىكنىڭ ئاساسىي ئىپادىسى خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ تىرىلىش ھەرىكىتىدە كۆرۈلگەن بولسا، بۇ ئەسىردە شىنجاڭدىكى بۆلگۈنچىلىكنىڭ ئاساسىي ئىپادىسى پانئىتۈركىزىمچىلەرنىڭ، پانئىسلامىزىمچىلارنىڭ مۇستەقىل «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشقا ئۇرۇنغانلىقىدا، ئۇلارنىڭ «مۇستەقىللىق» ئىدىئولوگىيىسىنىڭ، «دۆلەت» ئىدىئولوگىيىسىنىڭ پەۋقۇلئاددە كۈچلۈك ئىكەنلىكىدە كۆرۈلدى.

XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا، تۈركىيىدە مىللەتنى قايتا گۈللەندۈرۈش ھەرىكىتى قوزغالدى. بىر تەرەپتىن، مەملىكەت ئىچىدە دىنى قوغداش ھەرىكىتى قېلىپ بېرىلغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن مەملىكەت سىرتىدا ئۇلۇغ تۈرك مىللىتىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ھەرىكىتى تەشۋىق قىلىندى. بىرىنچى دۇنيا ئورۇشىدا تۈركىيە مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، تۈركىيىنىڭ قۇرۇقلۇق ئارمىيە مىنىستىرى ئەۋەر پاشا بېرلىنغا قېچىپ بېرىپ، تۈركىيە پاشا پارتىيىسى قۇرۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا بولىشىۋىنكلارغا قارشى ھەرىكەت ئېلىپ باردى.

نەتىجىدە سوۋېت قىزىل ئارمىيەسى تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىندى. پانتۇركىز مەچىلەر-
نىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشتىكى مەقسىتى مەغلۇپ بولغاندىن
كېيىن، ئۇنىڭ بىر قىسىم ئىوفىتسىپەرلىرى ۋە چېچىلىپ كەتكەن ئەسكەرلىرى
شىنجاڭغا قېچىپ كېلىپ، قەشقەر، ئاقسۇ، ئىلى قاتارلىق جايلارغا ئورۇنلىشىۋې-
لىپ، مەكتەپ ئېچىپ پانتۇركىزمنى تەشۋىق قىلغان ھەمدە شەرقىي تۈركىي-
تان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشنى پائال تەشەببۇس قىلغان. مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 -
يىللىرى، جىن شۇربىنىڭ مۇدەھىش ھۆكۈمرانلىقى تۈپەيلىدىن، پۈتۈن شىنجاڭدا
چوڭ قالايمىقانچىلىق پەيدا بولغان. 1931 - يىلى قۇمۇلدا دېھقانلار قوزغىلىڭى،
جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا كەينى - كەينىدىن قوزغىلاڭلار
كۆتۈرۈلدى. 1932 - يىلىنىڭ باشلىرىدا پانتۇركىزىمچى ئۇنسۇر مۇھەممەت ئىمىن
(تۆۋەندە ئىمىن دېيىلىدۇ) خوتەندە «مىللىي ئىنقىلابىي ھەيئەت» قۇردى، بۇ
ھەيئەتنىڭ مەقسىتى كوممۇنىزمغا، يات دىنغا (خېرىستىئان دىنىغا)، تۇڭگانلارغا،
خەنزۇلارغا قەتئىي قارشى تۇرۇپ، شىنجاڭدا ئىسلام دىنى دۆلىتى قۇرۇپ،
ئۇنىڭغا ئىمىننى باشلىق قىلىش ئىدى. 1933 - يىلى، يەنە بىر پانتۇركىزىمچى -
سوۋېت ئىتتىپاقىدا، تۈركىيەدە، مىسىردا، ھىندىستاندا يۈرۈپ كەلگەن چوڭ
دىنىي باشلىق سابىت داموللام ئۇنىڭغا قاتناشتى. 1933 - يىلى 2 - ئايدا
قاراقاش قوزغىلىڭى پارتلىدى، ئىمىن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، مىللىي ئىنقىلابىي
ھەيئەتنى «ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت» كە ئۆزگەرتتى، ئۇنىڭغا مەھەممەت نىياز
ئەلەم زۇڭتۇڭ بولدى، سابىت داموللا زۇڭلى بولدى ھەمدە ئۇنىڭغا ئالىي دىنىي
ۋەزىپە - شەيخۇل ئىسلاملىق ۋەزىپە بېرىلدى. ئىمىن قوراللىق قىسىملارنىڭ
باش قوماندانلىقىغا تەيىنلىنىپ، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنىڭ ئالىي ھوقۇقدارى
بولۇپ «ئىسلام ئەمىر» دەپ ئاتالدى، ئۇنىڭ ئىككى ئىنىسىمۇ ئۆزىنى «ئەمىر»
دەپ ئاتىۋالدى. 1933 - يىلى 4 - ئايدا، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت ئۆز ئىسمىنى
يەنە خوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتى دەپ ئۆزگەرتتى ياكى خوتەن ئەمىر ھۆكۈمىتى
دەپ ئاتىلىپ، غەربىي شىمال تەرەپتىكى گۇما، پوسكام، يەكەن قاتارلىق جايلارغا
ھۇجۇم قىلىپ، قەشقەردىكى توپىلاڭچى كۈچلەر بىلەن بىرلەشمە كۈچى
بولدى. 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قەشقەردە خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ سابىت داموللا
باشچىلىقىدىكى قەشقەردە تۇرۇشلۇق باشقۇرۇش ئىدارىسى قۇرۇلۇپ، ئەمەلىيەتتە،
ھاكىمىيەتنى پارچىلايدىغان ئاپپارات بولۇپ قالدى. 9 - ئاينىڭ 10 - كۈنى،
باشقۇرۇش ئىدارىسىنىڭ ئورنىنى شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىللىق ئۇيۇشمىسى
ئالدى. مۇستەقىللىق ئۇيۇشمىسىنىڭ مەقسىتى مۇستەقىل شەرقىي تۈركىستان

ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇش ئىدى. سابىت داموللا رەئىس بولدى، بۇ مۇستەقىللىق ئۇيۇشمىسىنىڭ ھەيئىتى 11 نەپەر ئەزادىن تەركىپ تاپتى. 1933 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ يۆلىمى بىلەن، سابىت دام باشچىلىقىدىكى شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قەشقەردە قەپەزدىن چىقتى. بۇ سوۋېت ئىتتىپاقىغا، خەنزۇلارغا، كوممۇنىزمغا جىننىنىڭ بېرىپچە قارشى تۇرىدىغان، ھاكىمىيەت بىلەن دىن بىرلەشتۈرۈلگەن بۆلگۈنچى ھاكىمىيەت ئىدى، ئۇ خىوتەن ئىسلام ھۆكۈمىتىنىڭ ئىككىنچى بىرخىل شەكلى ئىدى. ئەنگىلىيەنىڭ بۇ كىشىلەرنىڭ بۆلگۈنچىلىكىنى قوللىشى ئۆتكەن ئەسىردە ياقۇپ بەگنىڭ جۇڭگونى پارچىلاشقا ئورۇنۇشىنى قوللىغان تاجاۋۇزچىلىق سىياسىتىنىڭ داۋامى ئىدى، شۇنداقلا ئۇنىڭ ئاسياغا تاجاۋۇز قىلىش يولىدىكى ئومۇمىي ستراتېگىيەسىنىڭ بىر قىسمى ئىدى. ئەنگىلىيە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىگە ۋە سىڭىپ كىرىشىگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن، جەنۇبىي شىنجاڭنى شىمالىي ھىندىستان، ئافغانىستان، ئىران قاتارلىق دۆلەتلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ئاتالغۇسى ئىسلام جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشىنى بۇرۇندىنلا ئويلاپ كەلگەن. جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ شۇ قېتىمقى مۇستەقىللىقىنى ئەسەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئەنگىلىيە 510 مىڭ رۇپىيە چىقىم قىلغان.

شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنىڭ تەشكىلى پروگراممىسىدا: شەرقىي تۈركىستان مەڭگۈلۈك دېموكراتىك جۇمھۇرىيەت بولىدۇ، «نەنجىڭنىڭ يىپەك يولىغا خەلقئارا ئىتتىپاقىنىڭ ئاخىرقى مەقسىتىمىزگە يېتىپ، مەڭگۈ مۇستەقىل بولۇپ تۇرۇشىمىز ئۈچۈن ئاسانلىق تۇغدۇرۇپ بېرىشى تەلەپ قىلىنىدۇ» دېيىلگەن. بۇ قۇرچاق ھاكىمىيەت ئاتالغۇسى «مەركىزىي ھۆكۈمەت» تەسىس قىلغان، خوجانىياز زۇڭتۇڭ، سابىت داموللا دۆلەت ئىشلىرى زۇڭلىسى بولغان، ئۇنىڭ قارىمىقىدا ئەدلىيە مىنىستىرلىكى، ھەربىي - مەمۇرىي مىنىستىرلىك، مالىيە مىنىستىرلىكى، تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكى، خەلق ئىشلىرى مىنىستىرلىكى، دېھقانچىلىق - سودا مىنىستىرلىكى، مائارىپ مىنىستىرلىكى، خوجىلىق مىنىستىرلىكى، سەھىيە مىنىستىرلىكى قاتارلىق تۇققۇز مىنىستىرلىك تەسىس قىلىنغان. مىنىستىرلىكنىڭ باشلىقلىرى پۈتۈنلەي چوڭ فېئودال، چوڭ سودىگەر، ئەكسىيەتچى دىنىي يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى، پانتۇركىزمچى، پانئىسلامىزمچى قۇنسۇرلار ۋە سوۋېتكە قارشى ئۇنسۇرلاردىن بولغان. بۇ سابىق مىللىي ئىنقىلابىي ھەيئەتنىڭ رەھبەرلىك گۇرۇھى ئاساس قىلىنغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىن كەلگەن، كوممۇنىزمغا قارشى تۇرىدىغان قاچاق مۇسۇلمانلارنىڭ قوشۇلۇشى

بىلەن تەشكىل قىلىنغان بەنزە ئىدى، ئىمىن ئۆزىنىڭ ئۇۋىسى خوتەندىن ئايرىد-
لىشىنى زادىلا خالىمىغان. شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنىڭ ئۈچ
بۇرجەكلىك، تېگى ئاق، ئاي - يۇلتۇز لۇق دۆلەت بايرىقى بار ئىدى. قەشقەردە
شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنىڭ قەغەز پۇلى، مىس پۇلى ۋە كۈمۈش
پۇلى تارقىتىلغان. «ئەرك» ژۇرنىلى، «ھاياتلىق» ھەپتىلىك گېزىتى
نەشىر قىلىنغان.

قۇرچاق ھۆكۈمەت قۇرئان كەرىمىنى ئاساس قىلىپ قانۇن چىقىرىپ،
دىنىي ھۆكۈمرانلىقىنى كۈچەيتكەن، شەرىئەت تەسىس قىلىپ، خەلق خالىغانچە
تەن جازاسى بەرگەن. دىنىي قائىدە بويىچە پەرەنچە ئارتىمىغان ئاياللارنى
ئېتىپ ئۆلتۈرگەن. پۇقرالارنى بولۇشىچە ئەزگەن، ھەر بىر ئائىلىگە بىر نەچچە
ئەسكەرنىڭ تەمىناتىنى يۈكلەپ، ئۇلارنىڭ كۆپلەپ باشقا جايلارغا قېچىپ
كېتىشىگە ياكى چېگرىدىن چىقىپ كېتىشىگە سەۋەبچى بولغان. شەرقىي تۈركىس-
تان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ئىقتىسادى تارمىقلىق تەجىبىلىكىنى يولغا قويۇپ، ئۇيغۇرلار-
دىن باشقا ھەر قانداق مىللەتكە قارىتا قىساسچىلىق ۋە قىرغىنچىلىقنى يولغا
قويغان؛ خۇيزۇلار دىنىي ئېتىقاد جەھەتتە ئۇلار بىلەن بىردەك بولسىمۇ، لېكىن
ئۇلار خۇيزۇلارنى، خەنزۇلارنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى ھەم تايىقى دەپ قارىغان،
يەنە كېلىپ ماجۇگېيىنىڭ كۈچلىرى يېقىن ئەتراپتىلا تۇرغانلىقتىن، «تۇڭگانلار
خەنزۇلاردىنمۇ خەتەرلىك دۈشمەن»، «تۇڭگانلاردىن پەخەس بولۇش، ئۇلارغا
تاقابىل تۇرۇش، ھەرگىز رەھىم قىلماسلىق لازىم» دەپ ئالاھىدە تەشۋىق قىلغان.
ئۇلار شىنجاڭنىڭ قەدىمدىن تارتىپلا جۇڭگونىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى ئىكەنلى-
كىنى، بۇنىڭدىن ئىككى مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيانلا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك
بىلەن شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئوتتۇرىسىدا دوستانە بېرىش - كېلىش
بولۇپ كەلگەنلىكىنى ھەمدە سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتە، مەدەنىيەت جەھەتتە
ئىرماش - چىرماش ئالاقە بولۇپ كەلگەنلىكىدەك تارىخىي پاكىتلارنى يوققا
چىقىرىپ: «سېرىق تەنلىك خەنزۇلار بىلەن شەرقىي تۈركىستان ئوتتۇرىسىدا
ئەسلىدىلا قىلچىلىكىمۇ مۇناسىۋەت يوق، قارا تۇڭگانلار بىلەن شەرقىي تۈركىستان
ئوتتۇرىسىدىمۇ ئانچە چوڭ مۇناسىۋەت يوق، شەرقىي تۈركىستان شەرقىي تۈركىس-
تانلىقىنىڭ شەرقىي تۈركىستانى» دەپ كاپىشىغان.

شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ئەنگىلىيە، ھىندىستان، ئافغانىس-
تان، سوۋېت ئىتتىپاقى، ياپونىيە، گېرمانىيە قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ مەدەت بېرىد-
شىگە ۋە ئېتىۋاپ قىلىشىغا ئىنتىزار بولغان. ساپىت داموللا ئۆز قولى بىلەن

ئافغانىستان پادىشاھىغا خەت يېزىپ، ئۇنىڭدىن مىلىتىق، زەمبىرەك، ئوق - دورا ۋە قوشۇن تەلەپ قىلغان. ئۇلار خەلىقنى قاخشىتىپ يىققان ئالتۇن، چارۋىلارنى خىراجەت قىلىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن، ئەنگىلىيىدىن قورال - ياراق سېتىۋالغان؛ ئەنگىلىيىمۇ مىڭ دانە مىلىتىق ۋە 200 ئەسكەر ياردەم قىلغان. تۈر - كىيە قەشقەر ۋە زىيىتىنىڭ تەرەققىياتىغا يېقىندىن دىققەت قىلىپ تۇرغان، قور - چاق ھاكىمىيەتنىڭ باشلىقلىرىنى «ھەقىقىي تۈركلەر» دەپ تەرىپلىگەن؛ ئىككى نەپەر تۈركىيەلىك قورچاق ھاكىمىيەتنىڭ مەسلىھەتچىسى بولغان. قورچاق ھاكىمىيەتنىڭ تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە ئەۋەتكەن يېڭى يىلىنى تەبرىكلەش تېلېگرام - مەسى ئانا تولىيە ئاخبارات ئاگېنتلىقى تەرىپىدىن كەڭ تۈردە تارقىتىلغان. ئافغان - نىستان پادىشاھى بۇ قورچاق ھاكىمىيەت قۇرۇلغان ھامان تەبرىك تېلېگراممىسى ئەۋەتكەن، قورچاق ھاكىمىيەت ئەۋەتكەن ئەلچى ئافغانىستاندا رەسمىي كۈ - تۇۋىلىنغان ھەمدە ئافغانىستان تەرەپىنىڭ بىر تۈركۈم قورال ياردەم قىلىش ۋە قەشقەردە تۇرىدىغان بىر سىياسىي ۋەكىل ئەۋەتىش توغرىسىدىكى ۋەدىسىگە ئېرىشكەن.

شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ئەشەددىي «تۈرك - ئىسلام» مەيدانىدا تۇرغانلىقتىن، ئىچكى جەھەتتە زىددىيەت بىلەن تولغان ھەمدە ھەر - تەرەپنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىغان. شۇڭا ئۇنىڭ ئۆمرى كوتاي بولۇشى تەبىئىي ئىدى. ئۈچ ئايلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالىغان بۇ قورچاق ھاكىمىيەت 1934 - يىلى 2 - ئاينىڭ 6 - كۈنى ماجۇڭيىنىڭ قىسسىملىرىنىڭ غەربكە ئېلىڭىرىلپ، قەشقەرگە كىرىشى بىلەنلا گۇمران بولدى. خوجانىياز سوۋېت تەرەپ بىلەن كېلىشىم تۈزۈپ، «جۇمھۇرىيەت» نى تارقىتىشقا، شېڭ شىسەي بىلەن ھەمكارلىق - شىشقا قوشۇلۇپ، ئۈرۈمچىگە كېلىپ شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ تەستىقىدىن ئۆتكۈزۈلمىگەن مۇئاۋىن رەئىسى بولدى؛ سابىت داموللا ئاقسۇدا تۇتۇۋېلىنىپ ئۈرۈمچىگە يالاپ كېلىنىپ تۇرىمىدە ئۆلدى (ئاقسۇدا دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلدى دېگەن گەپمۇ بار). ئىمىن كەشمىر، كابۇل قاتارلىق جايلارغا قېچىپ بېرىپ، ياپونىيە جاسوسلىرىنىڭ قولىشى ئارقىسىدا يەنە «شەرقىي تۈركىستان ئازادلىقى جەمئىيىتى» قۇردى. 1940 - يىلى كەشمىردە شىنجاڭنىڭ تارىخى بۇرمىلانغان، پانتۈركىزم، پانئىسلامىزم تەرغىپ قىلىنىدىغان «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» دېگەن كىتابنى نەشىر قىلدۇردى، ئۇنىڭ زەھىرى بۈگۈن - گىچە تارقىلىپ كەلمەكتە. 1946 - يىلى شىنجاڭغا قايتىپ كېلىپ، مەسئۇد، ئەيسا قاتارلىقلار بىلەن بىللە بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ باردى.

1944 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى غۇلجىنى مەركەز قىلغان ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى پارتلىدى ، 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى «شەرقىي تۈركىستان خەلق جۇمھۇرىيىتى ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى» قۇرۇلدى. ئىلى، تارباغاتاي، ئالتايدىن ئىبارەت ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى گومىنداڭنىڭ شىنجاڭدىكى ئەكسىيەتچىل ھۆكۈم رانلىقىغا قارشى تۇرۇپ ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئۇرۇشىغا ماسلىشىپ، شىنجاڭنىڭ تىنچ يول بىلەن ئازاد قىلىنىشىدا مۇھىم رول ئوينىدى، يولداش ماۋزېدۇڭ ئۇنىڭغا باھا بېرىپ: «ئۇ پۈتۈن جۇڭگونىڭ خەلق دېموكراتىك ئىنقىلابىي ھەرىكەتلىرىنىڭ بىر قىسمى» دېدى. بۇ ئاساسىي قېقىم. ئەمما ئۇنىڭ ئاساسىي قېقىم بولمىغان تەرىپىمۇ بار، يەنى ئىنقىلابنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە مۇستەقىللىق بايرىقى كۆتۈرۈپ چىقىلغان ھەمدە خەنزۇلارنى يامان كۆرۈپ ئۆلتۈرۈش ۋە قەسى يۈز بەرگەن. 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت ماقۇللىغان تۇققۇز ماددىلىق خىتاپنامىنىڭ 1 - ماددىسىدا: «شەرقىي تۈركىستان زېمىنىدا جۇڭگونىڭ ئىستىبدات تۈزۈمىنى تەلتۈكۈس يوقىتىش» دەپ يېزىلغان، 2 - ماددىسىدا: «شەرقىي تۈركىستان تېررىتورىيىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ باب - باراۋەرلىكى ئاساسىدا ھەقىقىي ئەركىن، مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت قۇرۇش» دەپ يېزىلغان. بۇ ئېغىر سىياسىي خاتالىقلارنى ئېلىخا تۇرىدىغان سىياسىي مەيداندىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. ئېلىخا تۇرە دىنىي بەگزادە ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان، ئەسلى يۇرتى روسىيە. ئۇ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن شىنجاڭغا قېچىپ كېلىپ، تىبابەتچىلىك، ئاتىقلىق قىلىپ جان باققان. 30 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدا شىنجاڭ شىسەي ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىنىپ تۈرمىگە تاشلىنىپ، 40 - يىللاردا قويۇپ بېرىلگەن. ئۇ چوڭ ئاخۇن بولغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ، نۇتۇقلىرى قۇتۇتۇش خاراكتېرىگە ئىگە بولغانلىقتىن، ئىلىدىكى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ناھايىتى كۈچلۈك چاقىرىق كۈچىگە ئىگە بولغان. ئۇ 1944 - يىلى 4 - ئايدا غۇلجىدا قۇرۇلغان مەخپىي تەشكىلات «ئازادلىق تەشكىلاتى» نىڭ ئەزاسى ئىدى. ئۇ دىندىن پايدىلىنىپ، مۇسۇلمانلار ئارىسىدا پانتۈركىزمنى ، پانئىسلامىزمنى تەشۋىق قىلغان، مۇستەقىللىقنى، جۇڭگودىن ئايرىلىپ چىقىشنى تەرغىپ قىلغان. «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» يېڭى قۇرۇلغان چاغدا، ئېلىخا تۇرە ھەم رەئىس جۇمھۇر، ھەم ئالىي ھەربىي ئىشلار ھەيئىتىنىڭ ئالىي قوماندانى، جۇمھۇرىيەت ئارمىيىسىنىڭ مارشالى، ئالىي ئازادلىق ئوردىنىنىڭ لائۇرئاتى بولۇپ ، «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ھەربىي رەھبەرلىك ھوقۇقىنى ئىگىلىۋالغان. 1945 - يىلى ئىنقىلاب غەلبىسىنىڭ

بىر يىللىقنى تەبىرىكلەش شوئارلىرى ئىچىدە «ياشسۇن ئېلىخان تۆرە!» دېگەن بىر شوئارمۇ بار. ئۇ «بىزنىڭ ۋەتىنىمىز شەرقىي تۈركىستان، بىزنىڭ بۇ پاك زېمىنىمىزدا خىتايلارنىڭ ھەقىقىي يوق، ئۇلارنىڭ زېمىنى 3 مىڭ 500 كىلومېتىر تېرىدىكى سەددىچىن سېپىلىنىڭ ئىچىدە» دەپ كىلىپشەنغان، ئۆزىنى بولسا «7 مىليون ئاھالىسىگە ئىگە دۆلەتنىڭ باشلىقى» دەپ ماختىغان. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ياش رەھبىرى ئەخمەتجان قاسىمى، ئابدۇكېرىم ئابباسوۋلار ئىنقىلابىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى خاتالىقلار بىلەن قاتتىق كۈرەش قىلغان. ئەخمەتجان قاسىمى: «شەرقىي تۈركىستان جۇغراپىيىسى ئاتالغۇدىغا ئىبارەت، ئۇ سىياسىي پائالىيەتنىڭ نەزەرىيىسى بولالمايدۇ. ئەگەر كىمكى ئۇنى سىياسىي پائالىيەتنىڭ نەزەرىيىسى قىلىۋالىدىكەن، شۇ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ دۈشمىنى، پۈتۈن ئۆلكە خەلقىگەمۇ دۈشمىنى» ②، «شىنجاڭ جۇڭگونىڭ بىر تەركىبىي قىسمى، ئۈچ ۋىلايەت شىنجاڭنىڭ تەركىبىي قىسمى، جۇڭگو بىزنىڭ ۋەتىنىمىز، بىزنىڭ يۇرتىمىز» ③ دەپ ئېنىق كۆرسىتىپ ئۆتكەنىدى. ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق كىشىلەر مەركىزىي ھۆكۈمەتنىڭ ۋەكىلى چاڭ چىچوڭ بىلەن تىنچلىق سۆھبىتى ئۆتكۈزگەندە، بىر تەرەپتىن گومىنداڭنىڭ چوڭ خەنزۇچىلىقى بىلەن كۈرەش قىلغان، يەنە بىر تەرەپتىن ۋەتەننىڭ بىرلىكى نۇقتىسىدە زەردە چىڭ تۇرۇپ، «شەرقىي تۈركىستان» دېگەن نامنى چۆرۈپ تاشلاپ، شىنجاڭ بىرلەشمە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قۇرۇشقا قوشۇلغان. 1946 - يىلى 6 - ئاينىڭ 6 - كۈنى - تىنچلىق بىتىمى ئىمزالانغان كۈنى، ئېلىخان تۆرە قاتارلىق بۆلگۈنچى ئۇندى سۇرلار سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ غۇلجىدا تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسى تەرىپىدىن مەخپىي يوسۇندا ئالمۇتىغا ماڭدۇرۇۋېتىلگەن.

يەتتە ۋىلايەتتە 1946 - يىلىدىن باشلاپ، پانتۈركىزمچى، پانئىسلامىزمچى ئۇنسۇر مەسئۇد، ئىمىن، ئەيسا قاتارلىقلار شىنجاڭغا قايتىپ كېلىپ خىيالى چوڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى ئىگىلىۋالغانلىقتىن، بۆلگۈنچىلىك ھەرىكەتلىرى بىر مەھەل ئەۋج ئالغان. مەسئۇد 1888 - يىلى ئىلىدا تۇغۇلغان، 16 يېشىدا تۈركىيىگە بېرىپ ئوقۇپ، ئىستامبۇل مىدېتسىنا ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرگەن. ئۇ چەت ئەلدىكى ۋاقىتتا پانتۈركىزم ۋە پانئىسلامىزم بىلەن تەربىيەلەنگەن، «تۈرك ئوچىقى» قاتارلىق ئەكسىيەتچىل تەشكىلاتلارغا قاتناشقان. 1915 - يىلى 27 يېشىدا ئىلىغا قايتىپ كېلىپ، ئىلىدىكى تۈركىيلىكلەر بىلەن بىرلىكتە مەكتەپ ئېچىش نامى ئاستىدا پانتۈركىزم ھەرىكىتى بىلەن پائال شۇغۇللىنىپ، «ئەجدادىمىز تۈرك، ۋەتىنىمىز تۈركىستان» دەيدىغان ئىدىيىنى تەشۋىق قىلغان؛ ئۇنىڭ مەك

تىپى ئوقۇغۇچىلارغا تۈركىيە شېئىرلىرىنى ئۆگەتكەن، شۇنىڭ بىلەن بارا - بارا ئۇنى مەركەز قىلغان ھالدا، پانتۇركىزمنى تەشۋىق قىلىدىغان بىر تەشكىلات شەكىللەنگەن. ياڭ زېڭشىن شىنجاڭنى باشقۇرغان مەزگىلدە، ئۇنىڭ مەكتىپى بىر نەچچە قېتىم تەقىپ قىلىنغان، ئۇنىڭ ئۆزى بولسا تۈرمىگە ئېلىنغان. 1934 - يىلى - شېڭ شىسەي تەخىتكە چىققاندىن كېيىنكى ئىككىنچى يىلى مەسئۇد شىنجاڭدىن نەنجىڭغا بېرىپ قالغان، شۇنىڭدىن كېيىن گومىنداڭ ئۇنى قوينىغا ئېلىپ تەربىيەلەپ، ئارمىيە باش ئىشتابى چېگرا ئېشىلىرى تەتقىقات ئورنىنىڭ ئۇيغۇر تىلى مۇئەللىمى، گومىن ھۆكۈمىتىنىڭ ئەزاسى، گومىنداڭنىڭ 5 - نۆۋەتلىك مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ئەزاسى قىلغان، ئۇ يەنە ئىملىگىرى - كېيىن، نەنجىڭ، تېيەنجىن، شاڭخەي، چۇڭچىڭ قاتارلىق جايلاردا ئەيسا قاتارلىقلار بىلەن بىللە «ئاپانشان»، «تۈركىستان ئاۋازى»، «ئۇرۇش خەۋەرلىرى»، «تۈرك تىلى»، «ئۇلۇس»، «ئالتاي ئايلىق ژۇرنىلى» قاتارلىق ژۇرناللارنى نەشىر قىلىپ، پانتۇركىزمنى ھەدەپ تەرغىپ قىلغان. 1946 - يىلى ئۇ ئىمىن، ئەيسا قاتارلىقلار بىلەن بىللە شىنجاڭغا قايتىپ كەلگەن، بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، مەسئۇد شىنجاڭنىڭ باش تەپتىشى، ئىمىن ھۆكۈمەت ئەزاسى قوشۇمچە تەمىرات نازارىتىنىڭ نازىرى بولغان، ئەيسا ھۆكۈمەت ھەيئىتىنىڭ ئەزاسى بولغان. 1947 - يىلى 5 - ئايدا، مەسئۇد شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى، ئىمىن مۇئاۋىن رەئىسى، ئەيسا باش كاتىپى بولغان. بۇرھان شەھىدى ئۆلكە رەئىسى بولغان ۋاقىتتا، ئىمىن يەنىلا مۇئاۋىن رەئىسى بولۇپ تۇرغان.

مەسئۇد 1947 - يىلى 5 - ئايدا تەخىتكە چىقىپلا، زۇر بىر تۈركۈم پانتۇر - كىزىمچى ئۇنسۇرلارنى ۋالىيلىققا، ھاكىملىققا، مەكتەپ مۇدىرلىقىغا تەيىنلىگەن. ئۇلار يەنىلا ئاتالمىش تۈرك يېزىقى ھەرىكىتىنى كۈچەپ ئېلىپ بېرىپ، شىنجاڭ ئۆلكىسىنى تۈرك ئۆلكىسى دەپ ئاتىغان، شىنجاڭدىكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ھەممىسىنى تۈرك مىللىتى دەپ ئاتىغان، ئۇلارنىڭ تىلى - يېزىقلىرىنى تۈركلەشتۈرۈشكە كۈچەپ ئۇرۇنغان. ئۇلار ھەر قايسى مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس تىلى - يېزىقىنى مەدەنىيەت جەھەتتىن نابۇت قىلىپ، ئۇنى پانتۇركىزم ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت سىياسەتنى مەقسەتتە يېتىش ئۈچۈن، ئۆزلىرىنىڭ رىياسەتچىلىكىدە، تۈرك تىلى - يېزىقىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش تەتقىقات گۇرۇپپىسى قۇراشتۇرغان، بۇ گۇرۇپپا ئۇيغۇر يېزىقىنى تۈركلەشتۈرۈش لايىھىسىنى ئىشلىگەن ھەمدە كەڭ تۈردە تەشۋىق قىلغان. ئۇلار پات - پاتلا پانتۇركىزىمچىلارنىڭ يىغىلىشىنى ئۆتكۈزۈپ،

مەلەت ، تارىخ ، ئەدەبىيات ، تىل قاتارلىق ئىلىم مەسىلىلىرىنى سۆز-
 لەش نامى ئاستىدا پانتۇركىزم تەشۋىقاتىنى ئېلىپ بارغان . ئۇلار ئۈرۈمچىدىمۇ
 ئەكسىيەتچى دىنىي زاتلار ئارىسىدا ئىسلام دىنىنى قوغداش جەمئىيىتى قۇرغان
 ھەمدە شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئۇنىڭ شۆبىلىرىنى قۇرغان . ئۇلار
 ئالتاي نەشرىياتىنى چۆڭچىڭدىن لەنجۇغا ، لەنجۇدىن ئۈرۈمچىگە كۆچۈرۈپ
 كەلگەن ، ئىمىن باش مۇھەررىر ، ئەيسا نەشرىيات باشلىقى بولغان . شۇنىڭ بىلەن
 « ئالتاي ئايلىق ژۇرنىلى » نى داۋاملىق نەشر قىلغان . ئەكسىيەتچىل « ئەرك » ،
 « يالقۇن » دېگەن گېزىتلەرنى يېڭىدىن نەشر قىلغان ، ئەكسىيەتچىل كىتاب -
 ژۇرناللارنى تارقاتقان . « ئەرك » گېزىتىنىڭ باش تەرىپىدە : « مىللىتىمىز تۈرك ،
 دىنىمىز ئىسلام ، يۇرتىمىز تۈركىستان » دەيدىغان مۇقىم شوئار بار ئىدى .
 مەسىئۇد ئۆز قولى بىلەن « تۈرك تىلى » ناملىق بىر كىتاب يېزىپ ، تۈركلەرنىڭ
 شوئارى « بىز تۈركلەر ئۈچۈن ئىپتىقاد ، ۋەتىنىمىز تۈركىيە ، تۈركىستانلا
 بولۇپ قالماي ، ئۇلۇغ ، بىرلىككە كەلگەن رايون - تۇران (تۈركىي تىللىق
 مىللەتلەر ئولتۇراقلاشقان بارلىق جايلارنىڭ ئومۇمىي نامى) بولۇشى كېرەك »
 دەپ تەرغىپ قىلغان . مەسىئۇد شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى بولغاندا ، شىنجاڭدىكى
 ھەر مىللەت ئىلغار كىشىلىرىنىڭ ۋە ئۈچ ۋىلايەت تەرەپىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا
 ئۇچرىغان . 1947 - يىلى 5 - ئايدا ، مەسىئۇدنىڭ تەختكە چىققانلىقى توغرىسىدىكى
 خەۋەر تارقىلىش بىلەنلا ، ئۈرۈمچىنىڭ كوچىلىرىغا مەسىئۇدقا قارشى شوئارلار
 چاپلانغان تەشۋىقات ۋە رەقىبلىرى تارقالغان ، ياشلار ، ئوقۇغۇچىلار ، ئوقۇتقۇچىلار
 ئارىسىدا مەسىئۇدنىڭ رەئىسى بولۇشىغا قارشى ئىمزا قويۇش ھەرىكىتى قوزغى-
 لىپ كەتكەن . 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى ، مەسىئۇدنىڭ ۋەزىپىگە ئولتۇرۇش مۇراسىمى
 بىلەن ئۆلكىلىك كېڭەشنىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىمى بىرلەشتۈرۈپ ئۆتكۈزۈلگەن ،
 ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئېلى تەرەپتىن بولغان ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى بۇ مۇراسىمغا
 قاتنىشىشنى رەت قىلغان . ئەخمەتجان قاسىمى ، ئابدۇكېرىم ئابباسوۋ ، سەيپىدىن
 ئەزىزىلەر كېڭىشىپ ، مەسىئۇد قاتارلىق مىللىي مۇناپىقلار بىلەن ھەرگىز ئورتاق
 لاشمايدىغانلىقىنى قارار قىلغان . ئەخمەتجان قاسىمى : « بىز ئۆزىمىزنىڭ مەسىئۇد
 قاتارلىق پانتۇركىزمچىلەر بىلەن ھەرگىز ھەمكارلاشمايدىغانلىقىمىزنى ئىلگىرىكى
 ھەر قانداق ۋاقىتنىڭكىدىن ئېنىق شەرھىلىشىمىز لازىم . شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا
 بىز مەسىئۇد قاتارلىقلارنىڭ رەزىل قىلمىشلىرىنى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە ،
 بولۇپمۇ كەڭ ئۇيغۇر خەلقىگە - ئۆزىمىزنىڭ قېرىنداشلىرىغا ئېچىپ ، بېرىشىمىز
 لازىم . مېنىڭچە ، پۈتۈن شىنجاڭدىكى ھەممە مىللەت خەلقى مۇشۇنداق قىلىشىنى

تەلەپ قىلىدۇ» ④ دېگەن. ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق كىشىلەر جاڭ چۇچۇڭغا خەت يېزىپ: «مەسئۇد شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىشقا ۋە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولۇشقا مۇناسىپ ئەمەس»، «شۇنىڭ ئۈچۈن، تىنچلىقنى ھىمايە قىلىدىغان خەلقنىڭ مەسئۇد ئەپەندىنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇش توغرىسىدىكى تەلپىنىڭ بىردىنبىر توغرا قانۇنلۇق تەلەپ بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز» ⑤ دېگەن. ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قارشى تۇرۇشى ۋە ئەخمەتجان قاسىمى قاتارلىق كىشىلەرنىڭ مەسئۇدنىڭ ئەكسىيەتچىل ماھىيەتىنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئېچىپ تاشلىشى ۋە ئۇنىڭغا قارشى قەتئىي كۈرەش قىلىشى ئارقىسىدا جاڭ چۇچۇڭ 1948 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا مەسئۇدنى ئورنىدىن قالدۇرۇش قارارىغا كەلگەن.

1949 - يىلىنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مەغلۇب بولىدىغانلىقى كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرغان ئەھۋال ئاستىدىمۇ، شىنجاڭدىكى پانتۇر-كىزىمچى ئۇنسۇرلار غەربىي شىمالدا مۇسۇلمانلارنىڭ بىر ئىسلام دۆلىتىنى قۇرۇش مەقسىتىدە چىڭخەيدىكى مابۇفاڭ بىلەن ھەدەپ تىل بىرىكتۈرگەن. ئامېرىكىمۇ بۇ سۈيىقەستنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشىغا پائال تۈرتكە بولغان. جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى بۇ سۈيىقەستنى بىتچىت قىلىش ئۈچۈن، شىنجاڭغا مۇددەتتىن ئىلگىرى ئەسكەر كىرگۈزۈشنى ھەمدە شىنجاڭنىڭ تىنچ يول بىلەن ئازاد بولۇشىنى ئالغا سۈرۈشنى قارار قىلدى. 9 - ئايدا، ئىمىن، ئەيسا قاتارلىقلار جەنۇبىي شىنجاڭ ئارقىلىق چەت ئەلگە قاچتى، سەپەر ئۈستىدە فېئودال پومپىچىكلار، ئەكسىيەتچى دىنىي زاتلار ۋە مىللىي بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار بىلەن توپىلاڭ كۆتۈرۈشنى پىلانلىدى.

ئىمىن، ئەيسا چەت ئەلگە قېچىپ بېرىپ، تۈركىيە قاتارلىق دۆلەتلەرگە بېقىنىپ، سوتسىيالىستىك جۇڭگوغا دۈشمەنلىك قىلىدىغان، جۇڭگونى پارچىلايدىغان جىنايى ھەرىكەتلەر بىلەن داۋاملىق شۇغۇللاندى. 1950 - يىلى ئىمىن بىلەن ئەيسا كەشمىردە يېڭىباشتىن «شەرقىي تۈركىستان مۇھاجىرلىرى بىرلەشمىسى جەمئىيىتى» ئۇيۇشتۇردى، بۇ جەمئىيەتنىڭ مەقسىتى شىنجاڭدا «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام دۆلىتى» قۇرۇشتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇلار شىنجاڭغا ئادەم ئەۋەتىپ ئاخبارات توپلىدى، توپىلاڭ پىلانلىدى. 1954 - يىلى، ئىمىن بىلەن ئەيسا ئۆزىنىڭ ھەرىكەت مەركىزىنى تۈركمېنىگە يۆتكەپ، «تۈركىستان مىللىي بىرلىك ھەيئىتى» ناملىق خەلقئارا پانتۇر كىزىمچى تەشكىلاتقا قاتناشتى ھەمدە ئۇنىڭدا مۇھىم ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالدى. 1955 - يىلى،

ئىمىن بۇ تەشكىلاتنىڭ باشلىقلىرىدىن بىرى بولۇپ سايلىنىپ، شىنجاڭدىكى بۇل گۈنچىلىك ھەرىكىتىگە دائىر ئىشلارنى باشقۇرۇشقا مەسئۇل بولدى. 1959 - يىلى شىزاڭ يەرلىك ھۆكۈمىتى ۋە يۇقىرى قاتلام ئەكسىيەتچىلەر گۇرۇھى قوراللىق توپىلاڭ كۆتۈرگەندە، ئىمىن بىلەن ئەيسا ئەمدى پۇرسەت يېتىپ كەلدى دەپ، «دۆلەت بەلگىسى» تەييارلىدى. 1964 - يىلى، ئىمىن يۈرەك كېسىلى ئۈشتۈمتۈت قوزغىلىپ ئۆلدى. 1979 - يىلى ئەيسا بۇلگۈنچىلىكنى مەقسەت قىلغان «شەرقىي تۈركىستان ئاۋازى» دېگەن بىر نېمىنى نەشىر قىلدۇرۇپ، كەڭ تۈردە ھەقىسىز تارقاتتى. ھەتتا بىۋاسىتىلا شىنجاڭدىكى بەزى پارتىيە - ھۆكۈمەت ئورگانلىرىغا ۋە مەدەنىيەت، مائارىپ تارماقلىرىغا ئەۋەتتى. 1985 يىلى ئۈرۈمچىدە «12 - دېكابىر» ۋەقەسى پەيدا بولدى. جېدەل چىقارغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىلگىرى - كېيىن ئوتتۇرىغا قويغان 5 ماددىلىق، 7 ماددىلىق، 9 ماددىلىق، 11 ماددىلىق تەلەپلىرىنىڭ مەزمۇنى «تۈركىستان ئاۋازى» دا بايان قىلىنغان مەزمۇنلار بىلەن پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئوخشىشىپ كېتىدۇ. ئەلۋەتتە، مەملىكەت ئىچىدىكى ۋە مەملىكەت سىرتىدىكى مەسلىھىي بۆلگۈنچىلەر ئۆزلىرىنىڭ جىنايىتى مەقسىتىگە مەڭگۈ يېتەلمەيدۇ، يېتەلمىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، 200 نەچچە يىلدىن بۇيان شىنجاڭدا بولغان بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتىلىرىنى ئاساسىي جەھەتتىن ئۈچ باسقۇچقا بۆلۈشكە بولىدۇ:

بىرىنچى باسقۇچ XVIII ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن XIX ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىغىچە بولغان مەزگىلنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، بۇ باسقۇچ خوجىلارنىڭ تىرىلىشىنى ئاساسىي ئىپادىلىنىش شەكلى قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تىرىلىش بازىسى شىنجاڭنىڭ قوشنىسى بولغان ئوتتۇرا ئاسىيا فېئودال ئىسلام دۆلەتلىرىدە بولغان. ئۇلارنىڭ ئاينىچ ئۇنسۇرلىرى خوجا جەمەتى ئائىلىلىرىنىڭ ئەزالىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئىشەنچلىك كىشىلىرى، چەت ئەللەرنىڭ ھەربىي خادىملىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى خوجىلارنىڭ شىنجاڭدىكى يانچى خوجا يىمىلىق ھۆكۈمرانلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئىدى، ئۇلارنىڭ ۋاسىتىسى ئىسلام دىنىدىن پايدىلىنىپ «غازاد» قىلىش ئىدى. ئۇلار ۋاقىتنىچە كۈچىمىپ قالغاندىن كېيىنلا، دىنىي ھۆكۈمرانلىقنى يولغا قويۇپ، پۇقرالارنى دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيە قىلدى، مال - مۈلۈك، ئاھالە بۆلدى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قارشى تۇرۇشى ئارقىسىدا، مەركىزىي ھۆكۈمەت ئەسكەر چىقىرىپ، ئۇلارنى تېزلىكتە مەغلۇپ قىلىۋېدى، ئۇلار چەت ئەلگە قېچىپ بېرىپ داۋاملىق پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرۇپ تۇردى.

ئىككىنچى باسقۇچ XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن XX ئەسىرنىڭ 40 - يىلى لىرىغىچە بولغان مەزگىلنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇ باسقۇچتا پائىتۇركىزم بىلەن پائىتۇركىزم ئىدىيەسى، نەزەرىيەسى يېتەكچى قىلىنغان، جۇڭگودىن بۆلۈنۈپ چىققان مۇستەقىل شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى قۇرۇش مەقسەت قىلىنغان. ئۇنىڭ ئىپادىلىنىش شەكلى ئۈچ خىل: بىرىنچى، ۋەزىيەتنىڭ قالايمىقانلىشىشىدىن پايدىلىنىپ، چەت ئەل كۈچلىرىنىڭ مەدەتكارلىقىدا، ئۆمرى كوتاي «جۇمھۇرىيەت» قۇرغانلىقى، ئىككىنچىسى، ئىنىقلاپ قوشۇنغا كىرىۋېلىپ، قولىدىكى ھوقۇقتىن پايدىلىنىپ، بۆلگۈنچىلىك تەشۋىقاتى - تەرغىباتى ئېلىپ بارغانلىقى، ئۈچىنچىسى، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلاردا بىر قىسىم رەھبەرلىك ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ، «مۇستەقىللىقتىن تۆۋەنرەك، مۇختارىيەتتىن يۇقىرىراق» ھەرىكەت ئېلىپ بارغانلىقى؛ گومىنداڭ ھاكىمىيىتى ھالاكەتكە يۈزلەنگەندە بولسا ئاتالمىش «مۇسۇلمانلار دۆلىتى» قۇرۇشقا تۇرۇنغانلىقى. ئۇلار ئىچىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر مەكتەپ ئېچىش، ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ بېرىش نىقابى ئاستىدا بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغان. گەرچە ئۇنىڭ ئىپادىلىنىش شەكلى يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك ئۈچ خىل بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ باشلىقلىرىنىڭ ھەممىسى سوۋېتكە، كوممۇنىزمغا قارشى ئەشەددىي ئۇنسۇرلار بولۇپ، تولىسى چەت ئەل كۈچلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن.

ئۈچىنچى باسقۇچ ئازادلىقتىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان مەزگىلنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇ مەزگىلدە بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلارنىڭ ھەرىكەت قىلىش بازىسى كەشمىرگە، تۈركىيەگە يۆتكەلگەن ھەمدە دۇنيادا پائىتۇركىزم تەشكىلاتلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن، يېڭى بىر ئەۋلاد بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار شەكىللەنگەن. ئۇلار شىنجاڭنى ئايرىپ چىقىپ مۇستەقىل قىلىش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ئاساسەن نۇرغۇن مەبلەغ چىقىرىپ ئەكسىيەتچىل ژۇرنال، رادىئو قاتارلىق تەشۋىقات قوراللىرىدىن پايدىلىنىپ، شىنجاڭنىڭ تارىخىنى بۇرمىلاپ، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ رەھبەرلىكىگە ۋە سوتسىيالىزم تۈزۈمىگە ھۇجۇم قىلىپ، مىللەتلەر مۇناسىۋىتىگە سوغۇقچىلىق سالغان، توپىلاڭ پىلانلىغان. بولۇپمۇ ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلغان، ئىشىك ئېچىۋېتىلگەندىن بۇيان، ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى يېڭى خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولدى، بۇ شۇنداق دېگەنلىك بولمىدۇكى، پائىتۇركىزم، پائىتۇركىزم بۇرژۇئاچە ئەركىنلەشتۈرۈش پىكىر قېقىشى بىلەن بىرلىشىپ كەتتى. مەملىكەت ئىچىدىكى بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار بىلەن مەملىكەت سىرتىدىكى بۆلگۈنچى ئۇنسۇرلار زىچ بىرلىشىپ، يىراقتىن دوس تارتىشىپ

ياش ئۇقۇغۇچىلاردىن پايدىلىنىپ ۋە زىيەنى قالايمىقانلاشتۇردى؛ چەت ئەلدە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلار ۋە ھەج تاۋاپ قىلىشقا بارغانلار ئىچىدىن مەدەتكار ئىزدىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى خەلقئارادىكى چوڭ كىلىمات بىلەن ماسلىشىپ تۇردى، مەسىلىنى تېخىمۇ مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتتى، تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى. شۇنداق دېيىشكە تامامەن بولىدۇكى، شىنجاڭدىكى ئاساسىي خەۋپ مەلىكەت ئىچىدىكى ۋە مەلىكەت سىرتىدىكى بۆلگۈنچىلىكتىن كېلىدۇ.

تارىخىمۇ، رېئاللىقمۇ بىزگە شۇنى ئۇقتۇردىكى، 1. بۆلۈنۈش بىلەن بۆلۈنۈشكە قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش يەنە داۋاملىشىۋېرىدۇ، يەنە كېلىپ، خەلقئارادىكى چوڭ كىلىمات ۋە مەلىكەت ئىچىدىكى كىچىك كىلىمات بىلەن شۇنىڭدەك شىنجاڭنىڭ سىياسىي ۋە زىيەتى بىلەن، ئىقتىسادىي ۋە زىيەتى بىلەن، مىللىي سىياسەت، دىنىي سىياسەت، بىرلىكسەپ سىياسىتى بىلەن، مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ تۇرىدۇ. بۇ نۇقتىنى كۆرمەي، مەيدانلىرىنى يوقىتىپ قويىدىكەنمىز، بۇ ناھايىتى خەۋپلىك بولىدۇ، بىپەرۋالىق قىلىشقا ھەرگىز بولمايدۇ. 2. بۆلۈنۈش ھېچقاچمات خەلقنىڭ كۆڭلىگە ياقمايدۇ، ئۇ تارىخ تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيەتىگە خىلاپ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ ئۇزاققا بارمايدۇ. فېئوداللىق جەمئىيەتتە تۇرغان جۇڭگودا، يېرىم مۇستەملىكە، يېرىم فېئوداللىق جەمئىيەتتە تۇرغان جۇڭگودا بۆلۈنۈشنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى مۇمكىن بولمىغانىكەن، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى رەھبەرلىكىدىكى سوتسىيالىستىك جۇڭگودا ھەر قانداق بۆلگۈنچىلىك ھەرىكىتى — ئۇنىڭ مۈلكى يول بىلەن ياكى ھەربىي يول بىلەن ئېلىپ بېرىلىشىدىن، مەلىكەت سىرتىدىن ياكى مەلىكەت ئىچىدىن كەلگەن بولۇشىدىن ۋە ياكى ھەر قىسكى تەرەپتىن تەڭ كەلگەن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر — بەزىبىر ئۈزۈل — كېسىل مەغلۇپ بولىدۇ. ئۇ تارىخ تەرىپىدىن ئىسپاتلانغان ھەمدە داۋاملىق ئىسپاتلىنىدىغان قانۇنىيەت.

ئىزاھلار:

- ① «چىڭ سۇلالىسى شۈەنزۇڭ خانىنىڭ ئوردا خاتىرىسى» 18 - توم.
 - ② مېنگونىڭ 35 - يىلى 8 - ئاينىڭ 25 - كۈنى چاڭ جىزجۇڭ «پۈتۈن شىنجاڭدىكى ھەرىمىلەت قېرىنداشلارغا مۇراجىئەت»؛ مېنگونىڭ 35 - يىلى 10 - ئاينىڭ 30 - كۈنى چاڭ جىزجۇڭ «مېنىڭ ھەقىقىي جاۋابىم ۋە قەتئىي ئاگاھلاندىرۇشۇم».
- (ئىزاھلارنىڭ داۋامى 119 - بەتتە)

«غازات» نىقابى ئەكسىلىنىقىلا بېي قوراللىق توپىلاڭنىڭ ماھىيىتىنى ياپالمايدۇ

چى فۇ

بۇ يىل 4 - ئايدا ئاقتو ناھىيىسىنىڭ بىرىن يېزىسىدا يۈز بەرگەن ئەكسىلىنىقىلا بېي توپىلاڭدا ئاز ساندىكى بىر ئوچۇم مىللىي بۆلگۈنچىلەر دىننى نىقاب قىلىپ ۋە قە تۇغدۇرۇشنى مۇھىم ۋاسىتىلەرنىڭ بىرى قىلدى. ئۇلار ئاتال مىش «غازات» نى ھەدەپ تەرغىپ قىلىپ، «غازات نىزامى» دېگەن بىرنەپىنى تۈزۈپ چىقىپ، «غازات» قىلىش نامى بىلەن ئاتالمىش «غازات قوشۇنى» تەشكىللىدى، كولىپكىتىپ ناماز ئوقۇپ، «تەكبىر» ئېيتىپ، دىننى ئەسە بىمىلكنى قوزغاپ، خەلق ھۆكۈمىتى قورۇسىغا قوراللىق ھۇجۇم قىلدى. بۇ ئۇلارنىڭ دىننى سۇيىستىمال قىلىپ، ئەكسىلىنىقىلا بېي ھەرىكەت ئېلىپ بېرىشتىكى يەنە بىر ئاساسلىق نەيىرىكى. بۇ زوراۋانلار «غازات» قىلىش نامى بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكىنى، خەلق ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، ئاتال مىش «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇشقا ئورۇندى، مانا بۇ بىر تۈركۈم ئەكسىيەتچى سىياسى كۈچلەرنىڭ مىللىي بۆلگۈنچىلىك ماھىيىتىنى ۋە ئەكسىلىنىقىلا بېي جىنايى مەقسىتىنى تولۇق ئاشكارىلاپ بەردى.

ئەمەلىيەتتە، «غازات» قىلىش ۋېۋىسكىسى ئۇلارنىڭ ئەكسىلىنىقىلا بېي توپىلاڭ قوزغاشتىن ئىبارەت ماھىيىتىنى ياپالمايدۇ. ئۇرۇش — سىياسىيىنىڭ داۋامى. خۇددى يولداش ماۋزېدۇڭنىڭ كۆرسەتكىنىدەك: «سىياسىي — قان تۈكۈلمەيدىغان ئۇرۇش، ئۇرۇش — قان تۈكۈلىدىغان سىياسىي.» (ماۋزېدۇڭ: «ئۇزاققا سوزۇلىدىغان ئۇرۇش توغرىسىدا»، «ماۋزېدۇڭ تاللانما ئەسەرلىرى»، 2 - توم، 266 - بەت) ئومۇمىي مەنىدىكى ئۇرۇشلار شۇنداق بولىدۇ، دىننى نام بىلەن ئېلىپ بېرىلغان ھەر قانداق ئۇرۇشمۇ شۇنداق بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەلۇم سىنىپنىڭ سىياسىي مەنپەئىتى ۋە تەلپىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ، ئىسلام تارىخىدىكى ئاتالمىش «غازات» لارمۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس. بىرىن يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى زوراۋانلارنىڭ ئەكسىيەتچىلىك ئەپتى — بەشىرىنى پاش قىلىش، ئىسلام تارىخىدىكى «غازات» لارنىڭ قانداق بىر ئىش

ئىكەنلىكىنى ئايدىنلاشتۇرۇش زۆرۈر.

«غازات» ئەرەبچە «Jinad» تەرجىمىسى، ئىسلىم مەنىسى «كۈرەش» دېگەنلىكتۇر. بۇ سۆز ئەسلىدە مۇھەممەتنىڭ مەدىنىدىكى چېغىدا كۆپ خۇدالىقلار ۋە يەھۇدىلار بىلەن ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىنى كۆرسىتىش، كېيىن ئىسلام تىلىنى ئاستىدا ئېلىپ بېرىلغان ھەر خىل ئۇرۇشلارنىمۇ كۆرسىتىدىغان بولدى. دىن تەلىماتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، «قۇرئان» دا: «غازات» «ئاللا يولى» دا كۈرەش قىلىش دېمەكتۇر، دېيىلگەن. ئىسلام شەرىئىتىدە بۇ ئىككى خىل ئۇرۇش ئۈچۈن «دىنىنى قوغداش» ۋە «ئۆزىنى قوغداش» تىن ئىبارەت ئىككى ئاساسىي پىرىنسىپ بەلگىلەنگەن. ئەمما تارىخىي ئەمەلىيەت جەريانىدا ئۇرۇش ئىسلام دىنىنى بەرپا قىلىش، تارقىتىش مەزگىلىدىكى بويىسۇندۇرۇش خاراكتېرىدىكى ئۇرۇشلاردا ۋە كېيىنكى بۇلاڭچىلىق خاراكتېرىدىكى ئۇرۇشلاردا، بولۇپمۇ VII ئەسىردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى سىياسىي كىرىزىسنى ھەل قىلىشتا مۇھىم ۋاسىتە قىلىندى. ئەينى چاغدا ئۇرۇغداشلىق جامائەسى تۈزۈمىنىڭ يېمىرىلىپ، ئومۇمىي بايلىقىغا چاڭگال سېلىش ۋە ئىككى بولۇۋېلىش يولى بىلەن ۋۇجۇدقا كەلگەن ئاقسۆڭەكلەر تەبىقىسى بىلەن ئادەتتىكى جامائە ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدا قارىمۇ قارشىلىق كۈچەيدى، قۇلدارلار بىلەن سان جەھەتتە ئۆز-لۈكىسىز كۆپىيىۋاتقان قۇللار ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش بارغانسېرى كەسكىنلەشتى. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، پەقەت سىرتقا قارىتا بويىسۇندۇرۇش ئۇرۇشى ۋە بۇلاڭچىلىق ئۇرۇشىنى قوزغىغاندىلا ئاندىن سىياسىي كىرىزىسنى قۇتۇلدۇرۇش يولىنى تاپقىلى بولاتتى. چۈنكى شۇنداق قىلغاندىلا ئۇرۇشقا قاتناشقۇچىلارنى باي قىلغىلى، مال - مۈلكىنى ئۆزلەشتۈرۈش جەھەتتىكى ئەگىزلىك تۈپەيلىدىن ئۆتكۈرلەشكەن ئىجتىمائىي زىددىيەتنى پەسەيتكىلى بولاتتى. ئىسلام دىنى

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ئىسمى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستلىق كومىتېتى «ئۈچ ۋىلايەت ئىشقىلاسى تارىخى» نى يېزىش گۇرۇپپىسى يازغان «ئۈچ ۋىلايەت ئىشقىلاسى تارىخى. چوڭ ئىشلار خاتىرىسى» (مۇزاكىرە ئارگىمالى). ④ سەيپىدىن ئەزىزى «تەڭرىتاغ بۈركۈتى» 1989 - يىلى 12 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى.

1948 - يىلى 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئەخمەتجان قاسىمى بىلەن رەھىمجاننىڭ جاڭ جۇڭغا يازغان خېتى.

تەرجىمە قىلغۇچى: زايمىت رەھىم

نىڭ بۇخىل ئۇرۇش ئوغرىسىدىكى تەشەببۇسلىرى «غازات» ئوغرىسىدىكى تەشەببۇسلىرىغا ۋە نىزاملاردا مۇقىملاشتۇرۇلدى، يەنى شەرىئەتتە «قانۇنلاشتۇرۇلدى». ئىنقىلابىي ئۇستاز ماركس مۇنداق دەپ دەل جايدا كۆرسەتكەن: «قۇرئان» ۋە قۇرئاننى ئاساس قىلغان ئىسلام قانۇنى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان مىللەتلەرنى جۇغراپىيە ۋە ئىجتىمائىيەت جەھەتتىن بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل دۆلەت ۋە مىللەتكە - ھەقىقىي مۇسۇلمان ۋە «كاپىر»، يەنى دۈش-مەنگە يىغىنچا قىلغان. ئىسلام دىنى «كاپىر» لارنى قانۇن تەرىپىدىن مۇھاپىزەت قىلىنمايدىغانلار دەپ جاكارلىغان ھەم مۇسۇلمانلار بىلەن «كاپىر» لار ئوتتۇرىسىدا دائىم دۈشمەنلىشىپ تۇرىدىغان ھالەتنى پەيدا قىلغان» («ئۇرۇش ئېلانى» - شەرق مەسىلىسىنىڭ پەيدا بولۇش تارىخى»، «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى» 10 - توم، خەنزۇچە نەشرى 180 - بەت). ئىنقىلابىي ئۇستازنىڭ بۇ مۇپەسسەل ھۆكۈمى بۇخىل «غازات» نىڭ ماھىيىتىنى ئېچىپ بەردى. دېمەك، سىنىپ ۋە سىنىپى كۈرەش ھەم ئىجتىمائىي ئىنقىلابىي يوققا چىقىرىدىغان دىنىي ئىدىئالىستىك ئىدىيە - مەرۇپلار ئىسلام «غازاتى» نىڭ ئىدىيەسى، نەزەرىيەسى ئاساسى.

دۆلىتىمىزنىڭ خەلق دېموكراتىيىسى دىكتاتورلىقىدىكى سوتسىيالىستىك تۈزۈمى شارائىتىدا، بارلىق يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى ئەكسىلەتنىڭ لايىھىلەرنىڭ ماركس ئالىمىدۇرۇن تەشەببۇس قىلغان «غازات» دېگەن بىر نىيەتنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئەكسىلەتنىڭ لايىھىسى توپىلاش قوزغىشى ئىنتايىن ئەكسىيەتچىلىك. بىرىنچىدىن، ئۇلار داۋراڭ قىلغان «غازات» نىڭ مەقسىتى، شىنجاڭدا كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ رەھبەرلىكىنى، سوتسىيالىزم تۈزۈمىنى، خەلق دېموكراتىيىسى دېكتاتورىسىنى ئاغدۇرۇش، ئاقالمىش «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» نى قۇرۇپ، شىنجاڭنى بىرلىككە كەلگەن كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك ۋەتىنىمىزدىن ئايرىپ چىقىش. ھەممىگە مەلۇمكى، بىزنىڭ ۋەتىنىمىز ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقى ۋە ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرى بىرلىكتە قۇرغان بىر پۈتۈن مۇستەقىل دۆلەت. بۇنداق بىرلىككە كەلگەن دۆلەت بىر قانچە مىللەت تارىخىي تەشەببۇس قىلىپ جەرياندا تەدرىجىي شەكىللەنگەن، تەرەققىي قىلغان ۋە مۇستەھكەملەنگەن. دۆلىتىمىزنىڭ شەكىللىنىشى، تەرەققىي قىلىشى، مۇستەھكەملىنىشى جەريانىدا، ھەر مىللەت خەلقى ۋە ۋەتىنىمىزنىڭ تارىخىنى ئورتاق ياراتقان، ۋەتىنىمىزنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيىتىنى بىرلىكتە بەرپا قىلغان ۋە تەرەققىي قىلغان.

دۇرغان، جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرۇش ۋە دۆلەت ئىچىدىكى
 ئەكسىيەتچى سىنىپلارنىڭ زۇلۇمىغا قارشى تۇرۇش كۈرىشىدە ھەممىسى تۆھپە
 قوشقان، ۋە تىنچلىقنىڭ تېررىتورىيەسىنىڭ پۈتۈنلۈكى ۋە بىرلىكىنى بىرلىكتە
 قوغدىغان. ۋە تىنچلىقنىڭ غەربىي شىمال چېگرا رايونىغا جايلاشقان شىنجاڭ
 قەدىمدىن تارتىپ ئۇلۇغ ۋە تىنچلىقنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى. يېڭى جۇڭگو
 قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئېكسپىلېمېنتاتسىيە تۈزۈمى يوقىتىلدى، سىنىپىي زۇلۇم ۋە
 مىللىي زۇلۇم تۈگىتىلدى. ئىقتىسادىي بازىدىن ئۈستۈنلۈك بولغان ھەر
 قايسى ساھەدە كەڭ كۆلەمدە ئىجتىمائىي ئىسلاھات يۈرگۈزۈلدى، ئىشلەپچىقىرىش
 قۇرۇلۇش ئىشلىرى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدى، ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت
 يەت كۆپ ئىلگىرىلدى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشى
 كۆرۈنەرلىك ھالدا ياخشىلاندى ۋە ئىسسىقلىق، شىنجاڭنىڭ قىياپىتىدە يەر -
 جاھاننى لەرزىگە كەلتۈرىدىغان ئۆزگىرىشلەر بولدى. سوتسىيالىستىك
 ئىستىمىك ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكنى ئاساس قىلغان سوتسىيالىستىك ئىقتىسادىي
 تۈزۈم ئورنىتىلدى، مىللەتلەرنىڭ ھەقىقىي باراۋەرلىكى ۋە ئىتتىپاقلىقى ئەمەل
 گە ئاشۇرۇلدى، سوتسىيالىستىك ئىدىيەنى مەركەز قىلغان مەدەنىيەت
 قۇرۇلۇشى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى، بۇ ئاساستا ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئور -
 ئاق ئىدىيە ۋە ئەخلاق ئۆلچىمى شەكىللەندى، ھەر مىللەت خەلقى ۋە تەبىئىي
 بىرلىكىنى قوغداشنىڭ ئىسمى ئەنئەنىگە يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ ۋادىسىلىق قىلدى
 ۋە ئۇنى راۋاجلاندۇردى. بارىن يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى زوراۋان -
 لار دىنىي مەنىۋى قورال قىلىپ، كەڭ كۆلەمدە ئەكسىيەتچىل جامائەت پىكىرى
 پەيدا قىلىپ، «غازات» قىلىشنى تەرغىپ قىلىپ، شىنجاڭنى سوتسىيالىستىك
 ۋە تەن ئائىلىسىدىن بۆلۈپ چىقىپ، خەلقئارا جاھانگىرلىكنىڭ ۋە كاپىتالىزمنىڭ
 ھامىلىقى ۋە بېقىندىسىغا ئايلاندۇرۇشقا ئورۇندى. بۇ - تارىخىي ئېقىمغا قارشى،
 ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۈپ مەنپەئىتى ۋە ئورتاق غايىسىگە زىت قىلىش، شۇڭا
 ئۇلارنىڭ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئەنئەنىگە ئۇچرىشى، ئۈزۈل - كېسىل مەغلۇپ
 بولۇشى مۇقەررەر.

ئىككىنچىدىن، بارىن يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى ئەكسىيەتچى -
 لار بىرلىكنىڭ دىنىي سۈيىمىسىنىڭ قىلىپ، بولۇپمۇ دۆلىتىمىزدە ئاللىبۇرۇن
 بىكار قىلىنغان ئىسلام شەرىئىتىدىكى ئۇرۇشقا دائىر پەتىۋالاردىن پايدىلىنىپ
 «غازات» قىلىشنى تەرغىپ قىلىشتىكى مەقسىتى مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى بۇ -
 زۇپ، مۇسۇلمانلار بىلەن غەيرى مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدا ئۆچمەنلىك، قارىد -

خۇقار شىلىق ۋە توقۇنۇش پەيدا قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئەسكىمۇ ئەسكىلا بى قو-
 زالىق توپىلاڭ قوزغاش پىلاننى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن ئىبارەت. ئۇلار قۇراشتۇ-
 رۇپ چىققان «غازات نىزامى» دا «غازات» قىلىشنىڭ مەقسىتى «كاپىرلارغا
 ھۇجۇم قوزغاش»، «كاپىرلارنى يوقىتىش» تەرىخى قىلىنغان. ئىسلام دىنىدا
 ئېيتىلغان «كاپىر» ئادەتتە ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلمايدىغان كىشىلەرگە
 قارىتىلىدۇ. ئەمما ئۇلار ئېيتقان «كاپىر» ئاساسەن خەنزۇ خەلقىنى كۆرسىتىدۇ.
 شۇڭا ئۇلار «جەڭ قىلايلى، خىتايىلارنى شىنجاڭدىن قوغلاپ چىقىرايلى»
 دەپ جار سالدى. دېمەكچى ئۇلار ئېلىپ بارغان «غازات» «خەنزۇلارغا قار-
 شى تۇرۇش»، «خەنزۇلارنى چەتكە قېقىش» بىلەن مۇناسىۋەتلىك.
 مەملىكىتىمىزدە، خەنزۇلار ئىھالىسى ئەڭ كۆپ مىللەت. 1982 - يىلىدىكى
 مەملىكەت بويىچە نوپۇس تەكشۈرۈشىدە ئېلان قىلىنغان سانغا
 قارىغاندا، مەملىكىتىمىزنىڭ ئومۇمى ئىھالىسى ئەچىدە خەنزۇلار % 93.3 نى
 ئىگىلەيدۇ. شىنجاڭدا خەنزۇلار تەخمىنەن % 40 نى ئىگىلەيدۇ. مەيلى پۈتۈن
 مەملىكىتىمىزدە ياكى شىنجاڭدا بولسۇن، ئۇزۇن تارىخىي تەرەققىيات جەريانى-
 نىدا، خەنزۇلار بىلەن ھەر قايسى قېرىنداش مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدا سىياسىي،
 ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە باشتىن ئاخىر مۇناسىۋەت مەۋجۇت بولۇپ
 كەلگەن. مەملىكەت مىقياسىدىن ئېيتقاندا، يېقىنقى زامان جۇڭگو ئىنقىلابىي
 جەريانىدا، خەنزۇ خەلقى پۈتۈن مەملىكىتىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ
 جاھانگىرلىككە، فېئودالىزمغا، بىيۇكرات كاپىتالىزمغا قارشى ئىنقىلابىي
 ئاساسىي قوشۇنلۇق رول ئوينىدى. جۇڭگو ئىنقىلابى ئالدى بىلەن خەنزۇ
 خەلقىنى ئاساس قىلغان رايونلاردا باشلانغان ھەم تايانچ بازىلارنى قۇرغان،
 ئاندىن قېرىنداش مىللەت رايونلىرىغا كېڭەيگەنىدى. سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب
 ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش مەزگىلىدە خەنزۇ خەلقى دۆلەت تۇرمۇشىدا
 يېتەكچىلىك رول ئوينىماقتا. شىنجاڭدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، چىن، خەن سۇلالى-
 رىدىن ئىلگىرى، ئىچكىرى جايلاردىكى خەنزۇلار «غەربى رايون» دەپ ئاتال-
 غان قەدىمكى شىنجاڭدىكى مىللەتلەر بىلەن ئالاقە ئورناتقان ۋە باردى - كەل-
 دى قىلغان. خەن سۇلالىسىنىڭ جەنۇب 3 - يىلى (مىلادىدىن ئىلگىرىدىكى
 138 - يىلى) جىڭ چىن غەربى رايونغا تۇنجى قېتىم كەلگەن؛ خەن سۇلالى-
 سىنىڭ تەيجۇ 4 - يىلى (مىلادىدىن ئىلگىرىدىكى 101 - يىلى) خەن سۇلالىسى
 غەربى رايوندا بوز يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشنى باشلىغان؛ خەن سۇلالىسى-
 نىڭ شېن جۇ 2 - يىلى (مىلادىدىن ئىلگىرىدىكى 60 - يىلى) خەن سۇلالىسى «غەرب-

بىي رايون تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى» تەسىس قىلىپ، غەربىي رايوندىكى 36 شەھەر - قەلئە دۆلىتىنى بىرلىككە كەلتۈرگەن. كېيىنكى 2000 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان، خەنزۇ خەلقى شىنجاڭغا ئۈزلۈكسىز كۆچۈپ كېلىپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى بىلەن ۋە تىنچلىقنىڭ بۇنىپايان زېمىنىنى بىرلىككە تەنجاپتى. 1982 - يىلدىكى نوپۇس تەكشۈرۈشكە قارىغاندا، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ 13 مىليوندىن ئارتۇق ئاھالە ئىچىدە خەنزۇلارنىڭ نوپۇسى 5 مىليون 280 مىڭدىن ئاشقان. خەنزۇ خەلقى ئۆتكەن ھەر قايسى دۆلەتلەردە شىنجاڭنى ئىپتىخار ۋە قوغداش كۆرىشىدە ھەر قايسى قېرىنداش مىللەتلەر بىلەن بىرلىكتە غايەت زور تارىخىي تۆھپىلەرنى قوشتى. ئۇزاق تارىخ ۋە ئەمەلىيەت خەنزۇلارنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەردىن ئايرىلمايدىغانلىقىنى، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭمۇ خەنزۇلاردىن ئايرىلمايدىغانلىقىنى تولۇق ئىسپاتلىدى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بىز تەكىتلەپ كېلىۋاتقان «ئىككى ئايرىلمايلىق» تىن ئىبارەت نەزەرىيەنى ھۆكۈم خەنزۇلار بىلەن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ تارىختىكى ۋە ھازىرقى مۇناسىۋىتىنى توغرا ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. بارىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم ئەكسىلىنىقىلا بىچىلار پائىسىلا مېزىم ئارقىلىق دىنىي ئەسە بېيلىكىنى قوزغىدى، «غازات» ئارقىلىق خەنزۇلارغا قارشى تۇرۇش، خەنزۇلارنى چەتكە قېقىشنى تەرغىپ قىلدى، ئۇنىڭ ماھىيىتى «ئىككى ئايرىلمايلىق» ئىدىيىسىنى يەنى تارىخ ۋە رىئال ئەمەلىيەتنى ئىنكار قىلىش، خەنزۇلار بىلەن ئۇيغۇر قاتارلىق قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى بۇزۇشتىن ئىبارەت. بۇ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئارزۇسىغا ۋە مەنپەئىتىگە زىت، چوقۇم ھەر مىللەت خەلقىنىڭ نەپىسلىكىگە ۋە لەنەتلىكىگە ئۇچرايدۇ.

ئوچىنچى، بىارسىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم ئەكسىلىنىقىلا بىچىلارنىڭ «غازات» نى داۋراڭ قىلىشتىكى مەقسىتى مۇسۇلمانلارنى قايىمۇقتۇرۇپ، ئالداپ ۋە مەجبۇرلاپ ئۆزلىرىنىڭ ئەكسىلىنىقىلا بىي توپىلىڭى ئۈچۈن جان تىككۈزۈش تىن ئىبارەت. شۇڭا ئۇلار خەلق ھاكىمىيىتىنى غۇلىتىش يولىدىكى قوراللىق توپىلاڭنى قانداقتۇر «غازات»، خۇدادىن چۈشكەن «ئولۇغ ۋەزىپە»، بۇنداق ئەكسىلىنىقىلا بىي «غازات» قا قاتنىشىشنى «مۇسۇلمانلارنىڭ گەردىنىدىكى پەرز» دەۋالدى. ئۇلار مۇشۇ ۋىۋىسكىنىڭ ھىمايىسىدا، مۇسۇلمانلاردىن زورلۇق بىلەن ئاشلىق، پۇل ئىئانە توپلىدى، ئات يىغدى، قورال - ياراق، ئوق - دورا تەييارلىدى. ئۇلار «ئىمام غازات قىلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرسىلا، ھەر بىر مۇسۇلمان ئىئانەت قىلىشى شەرت»، ھەتتا «مۇسۇلمانلار خوتۇن - قىزلىرىمۇ

ئۆزىنى قوغداش ئۈچۈن دۈشمەننى ئۆلتۈرۈشى لازىم» دەپ چار سالغان. ئۇلار مەسچىتلەردە جامائەتنى «غازات» قىلىشقا سەپەرۋەر قىلدى، ئۇلارنى قورقىتىپ، توپىلاڭغا قاتنىشىش توغرىسىدا كولىكتىپ قەسەم قىلدۇردى. بىر ئۇچۇم ئۇچىغا چىققان توپىلاڭچىلار تېخى «غازات قىلىش گۈزەل ئەخلاق» دېگەن بىر نىپەلەرنى تەرغىپ قىلىپ، «ئىسلام ئۈچۈن ئۆلسەك شېھىت، قالساڭ غازى» دەپ جۆيلىدى. ئەمەلىيەتتە، توپىلاڭ تىنچلىتىلغاندىن كېيىنكى تەكشۈرۈشتىن قارىغاندا، بۇ قېتىمقى ئەكسىلىتىشقا بىي توپىلاڭغا باشچىلىق قىلغان بىر قانچە تايانچ ئۇنسۇرلارنىڭ بەزىلىرى قاتىللىق قىلىپ قېچىپ يۈرگەنلەر، بەزىلىرى ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىپ قۇيۇپ بېرىلگەنلەر، بەزىلىرى ئوغرى، لۈكچەكلەر، ئۇلار ئەكسىيەتچىل مەيداندا جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرۇپ، خەلق ھاكىمىيىتى بىلەن قارشىلاشتى. ھەربىي ئاپتوموبىللارنى، قورال، ئوق - دۇربلارنى بۇلدى، جامائەت خەۋپسىزلىكى كادىر - ساقچىلىرىنى تۇتۇۋالدى، ھەتتا قوراللىق ساقچى - قىسىم جەڭچىلىرىنى ۋە ھىشلىك بىلەن ئۆلتۈردى. ئۇلار كەڭ ۋە تەنپەرىۋەر دىنىي زاتلارغا، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ھەر مىللەت ئاممىسىغا ھەرگىز ۋەكىللىك قىلالمايدۇ. ئۇلار قانداقتۇ «غازى» ئەمەس، بەلكى جىنايىتى چېكىدىن ئاشقان ئەكسىلىتىشقا بىي زوراۋانلار، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق دۈشمىنى، كەڭ ھەر مىللەت خەلقى ئۇلارغا ئالدىنما يىدۇ. ئۇلار ھەر مىللەت خەلقى ۋە خەلق ھاكىمىيىتى بىلەن دۈشمەنلىشىپ، تەتۈر يول تۇتۇپ، ئاخىر بېشىنى يېدى.

بارىن يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى ئەكسىلىتىشقا بىچىلار «غازات» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئەكسىلىتىشقا بىي توپىلاڭ كۆتۈردى. بۇ يېڭى نەپەس ئەمەس. شىنجاڭ تارىخىدا بۇنداق «غازات» نەپەس ئىكەندىن تارىخ ۋە خەلق تەرىپىدىن ئىرغىتىپ تاشلانغان بۆلگۈنچىلەر ۋە ئىسلام بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىققان فېئودال خوجىلارمۇ پايدىلانغان. يەنە كېلىپ يېقىنقى زاماندا بۆلگۈنچى كۈچلەر قوزغىغان «غازات» لار خەلقئارا جاھانگىرلىكنىڭ شىنجاڭغا قاراتقان مۇداخىلىسى ۋە تاجاۋۇزى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن. مەيلى چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەن چاغدىكى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ توپىلىشى (1756 - 1759 - يىللىرى) بولسۇن ياكى بىرلىككە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىنكى خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ توپىلىشى (مەسىلەن، 1826 - يىلىدىكى جاھانگىر خوجىنىڭ توپىلىشى، 1830 - يىلىدىكى خوجا يۈسۈپنىڭ توپىلىشى، 1847 - يىلىدىكى يەتتە خوجا توپىلىشى، 1857 -

يىلدىكى ۋەلىخان تۆرىنىڭ توپىلىڭى) بولسۇن؛ مەيلى ياقۇپبەگنىڭ شىنجاڭغا قاراتقان قوراللىق تاجاۋۇزى (1865 — 1878 - يىللىرى) بولسۇن ۋە ياكى مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ئەكسىيەتچى كۈچلەر قۇرغان قورچاق ھاكىمىيەت «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» (1933 — 1934 - يىللىرى) بولسۇن، ھەممىسى دىننى سۇيىمەستىمەل قىلغان، «غازات» شەكلىدىن پايدىلانغان. شۇڭا ۋاھالەنكى بۇ خىلدىكى «غازات» لار تۈرلۈك مىللەتلەر، تۈرلۈك دىنلار ئوتتۇرىسىدا، ياكى بىر دىننىڭ تۈرلۈك مەزھەبلىرى ئوتتۇرىسىدا قانلىق قىرغىنچىلىق، كەڭ كۆلەملىك قوراللىق توپىلاڭ پەيدا قىلدى ياكى تاشقى دۈشمەنلەرنىڭ تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشىگە سەۋەب بولدى. بۇنىڭ بىلەن ۋەتەننىڭ بىرلىكىگە، ئىگىلىك ھوقۇقىغا ۋە زېمىن پۈتۈنلىكىگە زور زىيان يەتتى، ھەر مىللەت خەلقى تارىخىي ئاپەتكە دۇچار بولدى. بۇ يىغىلىقلار تۈپەيلىدىن نوپۇس ئازىيىپ كەتتى. تېرىلغۇ يەرلەر ئاق قالدى. ئىقتىساد ۋە يىران بولدى. مەدەنىيەت خاراپ بولدى. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تېخىمۇ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى، ھەر مىللەت خەلقى ئازاب-ئوقۇبەت ئىچىدە قالدى. تارىخىي تەجرىبە - ساۋاقلارنى قوبۇل قىلىپ، زامان ئىنقىلاپىنى قۇدرەتلىك سوتسىيالىستىك دۆلەت قۇرۇش يولىدا كۈرەش قىلىپ ۋاتقان بۈگۈنكى يېڭى تارىخىي دەۋردە، مىللىي بۆلگۈنچىلەرنىڭ «غازات» لىرى پەيدا قىلغان تارىخىي پاجىئەلەرنىڭ شىنجاڭدا قايتا يۈز بېرىشىگە ھەرگىز يول قۇيماستىمىز كېرەك.

بارىن يېزىسىدا يۈز بەرگەن ۋەقە بىزنى ئاگاھلاندۇردىكى، ئازادلىق تىن كېيىن ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي تۈزۈم جەھەتتىكى چوڭقۇر ئۆزگەرتىش ۋە دىنىي تۈزۈم جەھەتتىكى زور ئىسلاھات نەتىجىسىدە شىنجاڭنىڭ دىنىي ئەھۋالى كۆپ ئۆزگەرگەن، دىنىي جەھەتتىكى زىددىيەتلەر ئاساسلىقى خەلق ئىچىدىكى زىددىيەتكە تەۋە بولغان بولسىمۇ، ئەمما دىنىي مەسىلە ئۇزاق مۇددەتلىك، مۇرەككەپ مەسىلە، ئۇ نۇرغۇن جايلاردا مىللىي مەسىلە بىلەن گىمىرلەشىپ كەتكەن، يەنە مەلۇم سىنىپىي كۈرەش ۋە خەلقئارادىكى مۇرەككەپ ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. دىن يەنىلا ئەكسىيەتچى مىللىي بۆلگۈنچىلەر پائىدلىنىپ خەلق ئاممىسىنى قايىمۇقتۇرىدىغان، كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكىدىكى خەلق ھاكىمىيىتىگە قارشى كۈرەش قىلىدىغان بىر خىل ۋاسىتىگە ئايلىنىپ قىلىشى مۇمكىن. بىز بۇنىڭغا يۈكسەك دەرىجىدە دىققەت قىلىشىمىز ۋە ھوشيار (داۋمى 127 - بەتتە)

«بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەن سەپسەتمىگە رەددىيە

لىۇجۇڭكاڭ

بۇ يىل 4 - ئايدا، ئاقتۇ ناھىيىسىنىڭ بارىن يېزىسىدىكى ئىمتائىن ئاز سانلىق مىللىي بۆلگۈنچىلەر جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىنى ئاغدۇرۇشنى، خەلق ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇشنى، شىنجاڭنى ۋە تەندىن بۆلۈپ چىقىشنى مەقسەت قىلغان ئەكسىيەتچىلارنى قوراللىق توپىلاش قىلدى. ئۇلار توپىلاشنىڭ ئالدىدا ۋە توپىلاش جەريانىدا، بىر مۇنچە ئەكسىيەتچىل سىياسىي شوئارىنى توقۇپ چىقىپ، نۇرغۇن ئەكسىيەتچىلارنى سەپسەتمىنى تارقىتىپ، بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ بىمەنە، ئەڭ زەھەرلىك بىر شوئار ئۇلار كاپشەنغان قانداقتۇر «بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەندىن ئىبارەت. بىز بۇ قېتىمقى توپىلاشنىڭ ئەكسىيەتچىل ھاكىمىيىتىنى پاش قىلىش ۋە تەنقىد قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلارنىڭ بۇ شوئارىنىڭ بىمەنەلىكىنى نەزەرىيە ۋە پاكىت جەھەتتىن ئىسپاتلاشقا تىرىشىمىز كېرەك.

(1)

دۆلىتىمىزنىڭ ئاساسىي قانۇنىدىمۇ، مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيە قانۇنىدىمۇ ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسى دۆلىتىمىزنىڭ ۋە ئۇنىڭ مىللىي ئاپتونومىيە جايلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت قاتارلىق تۈرلۈك ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى يېتەكچى ئىدىيە ئىسكەنلىكى، پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ دىنىي سىياسەتىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەر خىل سىياسەتلىرىنى تۈزۈپ چىقىشىدىكى نەزەرىيەۋى ئاساس ئىسكەنلىكىنى بەلگىلەنگەن. دېمەك، «بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەن بىمەنە سۆزگە رەددىيە بېرىش ئۈچۈن، ئالدى

بىلەن ماركسىزم - لېنىنىزم ۋە دىننىڭ ئېلىمىزدىكى ئورنىنى ۋە ئۆز ئارا مۇناسىمۇ -
 ۋىتىمىنى ئېنىق پەرق ئېتىش لازىم. ماركسىزم - لېنىنىزمىنى دۆلىتىمىزنىڭ يېتەكچى
 ئىدىيىسى، دۆلەتنى ئىدارە قىلىشنىڭ تۈپ - نىگىزى سۈپىتىدە، ئېلىمىزنىڭ
 ھەر قانداق بىر پۇقراسى، مەيلى دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغىنى بولسۇن ياكى
 دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغىنى بولسۇن، ئوخشاشلا قوغدىشى لازىمكى، قارشى تۇرۇشقا
 بولمايدۇ، بەلكى ئۇنى زور كۈچ بىلەن، قەتئىي بوشاشماستىن تەشۋىق
 قىلىشىمىز لازىم. لېكىن شەخسلەر ئۇنىڭغا بىر خىل ئىدىيە سۈپىتىدە ئېتىقاد
 قىلسۇن - قىلمىسۇن، دۆلەت ھەرگىز مەجبۇر قىلمايدۇ. دىنىي ئېتىقاد ئېلىمىزدە
 پۈتۈنلەي شەخسنىڭ خۇسۇسىيىتى، ھەر قانداق پۇقرا قانۇندىكى بەلگىلىمىمۇ،
 لەرگە ئەمەل قىلىنالا، دۆلەت ئۇلارنىڭ دىنغا ئېتىقاد قىلىش - قىلماسلىقىمۇ،
 قانداق دىنغا ئېتىقاد قىلىشى ۋە دىنىي پائالىيەت ئېلىپ بېرىشىمۇ ئارىلاشمايدۇ.
 ماركسىزم - لېنىنىزم بىلەن دىننىڭ ئېلىمىزدىكى بۇ خىل ئورنى شەخسلەرنىڭ
 دىنغا ئېتىقاد قىلىش - قىلماسلىقى ۋە دىنىي پائالىيەت ئېلىپ بېرىشىدا پارتىيە
 ۋە دۆلەت ماركسىزمنىڭ دىن قارىشىغا ئاساسەن تۈزۈپ چىققان دىنىي سىياسەت
 سەت ئۆلچىمىگە رىئايە قىلىشىمى، قانۇننىڭ چەكلىمىسىنى قوبۇل قىلىشىمى
 بەلگىلىگەن. پۈتۈنلەي شەخسنىڭ خۇسۇسىيىتى بولغان دىن ۋە دىنىي پائالىيەت
 دۆلەت ئىشلىرىغا ۋە ھەر قانداق پۇقرانىڭ دېمىموكراتىك، ئەركىنلىك
 ھوقوقىغا ئارىلاشالمايدۇ، بۇ خىل ئۆلچەم ۋە چەكلىمىنىڭ بەلگىلىنىشى ھەر -
 گىز «ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىي باسقان» لىق مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى دىنىي

بولۇشىمىز لازىم. بىز چوقۇم بايرىقىمىز روشەن ھالدا پائالىيەتلىرىمىزغا ۋە
 پائالىيەتلىرىمىزگە قارشى تۇرىشىمىز، مەيلى بۇلگۈنچىلىككە قارشى قەتئىي كۈرەش
 قىلىشىمىز، دىنىي تىونغا ئورۇنلۇق ئېلىپ، «غازات» نى، دىنىي ئەسەبىيلىكنى
 تەرغىپ قىلىدىغان، مەيلى تەلەپ ئىتتىپاقلىقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان، ۋە تەننىڭ
 بىرلىكىنى پارچىلايدىغان قانۇنغا خىلاپ جىمنايى ھەرىكەتلەرگە ۋە ئەكىسەت -
 ئىنقىلابىي بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىگە زەربە بېرىشىمىز لازىم. شۇنىڭ بىلەن
 بىر ۋاقىتتا، پارتىيەنىڭ دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتىنى ئىزچىل
 ئىجرا قىلىپ، كەڭ ۋە تەنپەنرەۋەر دىنىي زاتلار ۋە ھەر مەيلى دىنغا ئېتىقاد
 بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ، پۈتۈن شەنجاڭنىڭ مۇقىملاشتۇرۇش خىزمىتىنى يەتتە
 ياخشى ئىشلەپ، مەيلى تەلەپ ئىتتىپاقلىقىنى، ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداپ،
 ھەممە مەيلى تەننىڭ ئورتاق گۈللىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈشىمىز لازىم.

ئېتىقاد ۋە دىنىي پائالىيەت دۆلەتنىڭ سىياسەت، قانۇنلىرىغا رىئايە قىلىش مەسئۇلىيىتىدىن ئىبارەت. مەسئۇلىيەتنى مۇشۇنداق بۇرمىلاپ «ماركسىزم-لېنىنىزم دىنىي باسقىچى» دېيىش، يامان غەرەزدىن باشقا نەرسە ئەمەس، بۇنى تەل - تۈكۈس پاش قىلىش ۋە تەنقىد قىلىش لازىم.

(2)

دۇنيا قاراش جەھەتتىن ئالغاندا، ماركسىزمچە دېئالېكتىك ماتېرىيالىزم ۋە تارىخىي ماتېرىيالىزم بىلەن دىندىن ئىبارەت ئىدىئېئالېزم تۈپتىن قارىمۇ قارشى. چۈنكى ئالدىنقىسى پەننى ئاساس قىلىدۇ، كېيىنكىسى بولسا پەننى كەمسىتىدىغان، ئىنكار قىلىدىغان ئېتىقادچىلىق؛ ئالدىنقىسى ئىنقىلاب ۋە ئىنقىلابىي (پەننىي) پوزىتسىيە بىلەن دۇنيانى ئۆزگەرتىپ، ئىجتىمائىي زىددىيەتنى ھەل قىلىشنى قۇۋۋەتلەيدۇ، كېيىنكىسى دۇنياۋە كىشىلىك تۇرمۇشقا تەقدىرچىلىك پوزىتسىيەنى قوللىنىپ، ئۈمىدنى خىيالىي «ئاخىرەت» تە بېغىشلاپ، «ئىلاھىي» دۇنيادىن تەسەللى ۋە ئامانلىق ئىزدەيدۇ.

ماركسىزم - لېنىنىزمچىلار تارىخىي ماتېرىيالىزمچى بولۇپ، ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەت ئىجتىمائىي ئاڭنى بەلگىلەيدۇ، دېگەن نۇقتىئىيە زەردە چىقىرىدۇ. شۇڭا، ماركسىزم - لېنىنىزمچىلار گەرچە ئاتىزىمچىلار بولسىمۇ، لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا دىننىڭ مەۋجۇت بولۇشىنىڭ تارىخىي مەنبەسى بار، بۇ مەنبە يوقالمايدىكەن، دىننىڭ ئۈزۈل - كېسىل يوقىلىشى مۇمكىن ئەمەس، دەپ قارايدۇ. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە، يەنە مەلۇم دائىرىدە سىنىپىي كۈرەش مەۋجۇت؛ كىشىلەر تەبىئەت كۈچلىرىنى تېخى تولۇق چۈشىنىپ، تىزگىنلەپ كېتەلمەيدۇ؛ كەڭ خەلق ئاممىسى ئىچىدە ئاتىزىم تەرىپىيىسىنى ئېلىپ بېرىش، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت توغرىسىدىكى پەننىي بىلىملەرنى ئومۇملاشتۇرۇش خېلى ئۇزۇن بىر تارىخىي جەريان؛ دىننىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە راۋاجلىنىشى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە بولۇپ، دىنىي ئېتىقادنىڭ مىليونلىغان ئامما ئىچىدە يەنە چوڭقۇر تەسىرى بار. مانا بۇ خىل ئەھۋال دىننىڭ ئاخىرقى ھېسابتا يوقىلىشىنىڭ يىراق كەلگۈسىدىكى ئىش ئىكەنلىكىنى بەلگىلىگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ماركسىزم - لېنىنىزم دىننىڭ سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە مەۋجۇت بولۇشىنىڭ كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىگە باغلىق بولمىغان ئوبيېكتىپ مەۋجۇدىيەت ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. مۇشۇنداق پاكىت ئالدىدا، ماركسىزم - لېنىنىزمچىلار ئەزەلدىن

دىننىڭ دۆلەت ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىنى، دىننى مەمۇرىي ۋاسىتە بىلەن يوقىتىش - قىممۇ قارشى تۇرۇپ كەلگەن. سوتسىيالىزم شارائىتىدا، دىننى ئېتىقاد خەلق ئىچىدىكى ئىدىيەۋى تۇنۇش مەسىلىسىگە مەنسۇپ. يولداش ماۋزېدۇڭ مۇنداق دېگەن: «خەلق ئىچىدىكى ئىدىيە مەسىلىسىنى، ھەق - ناھەق مەسىلىسىنى مەمۇرىي بۇيرۇق ئۇسۇلى بىلەن، زورلاش ئۇسۇلى بىلەن ھەل قىلىشقا ئۇرۇنۇش ئۈنۈملۈك بولمايلا قالماستىن، بەلكى زىيانلىق. دىننى مەمۇرىي بۇيرۇق بىلەن يوقىتالمايمىز، كىشىلەرنى دىنغا ئېتىقاد قىلماستىنلا زورلىيالمايمىز.» ئىدىيە خاراكتېرىنى ئالغانلىقى مەسىلىلەرنى، زورلاش، بېسىم ئىشلىتىش ئۇسۇلى بىلەن ھەل قىلىش بولمايدۇ» (ماۋزېدۇڭ تاللانما ئەسەرلىرى) 5 - توم (677 - بەت). دېمەك، ماركسىزم - لېنىنىزم دىنغا ئەزەلدىن ئىلمىي پوزىتسىيە بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى قۇۋۋەتلەپ كەلگەن.

بىرىنچى، دىن ئىدىيەلىك ئىدىيەلۈككىمە سۈپىتىدە، سىنىپىي جەمئىيەتتە دائىم ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار تەرىپىدىن سۈيىقەستچى قىلىنىپ، ئىقتىسادىي پائالىيەت (سەلبىي) رول ئويناپ كەلگەن. شۇڭا، ئىقتىسادىي ئۇسۇلتازلار ئۇنىڭغا ئىزچىل تەنقىدىي پوزىتسىيە قوللانغان. لېكىن ئۇلار شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا دىننىڭ بىر خىل پائالىيەت رولى ئۇنىڭ ئۆزىدىكى سەۋەبلەردىن باشقا، يەنە ئېكسپىلاتاتسىيە ئۈزۈمى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار دىننىڭ ماھىيىتى ۋە رولىنى كۆرسىتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھامان تەنقىدىي تېخى ئۇچىنى ئاساسلىق دىنغا ئەمەس، ئېكسپىلاتاتسىيە ئۈزۈمىگە قارىتىدۇ. ئىككىنچى، ئۇلار يەنە پرولېتارىيات بىلەن ئېزىلگۈچى خەلقلەرنىڭ سىياسىي مەنپەئەت جەھەتتىكى بىردەكلىكى ئىدىيەۋى ئېتىقاد جەھەتتىكى پەرق قارىغاندا تېخىمۇ مۇھىم دەپ ھېسابلايدۇ. لېنىن 1905 - يىلى ئەمگەكچىلەر ئارىسىدا «دىنغا ئېتىقاد قىلىش - قىلماسلىق» بويىچە چەك - چېگرا ئايرىم - ماسلىق لازىملىقىنى كۆرسىتىپ: «مېنىڭچە، ئېزىلگۈچى سىنىپلارنىڭ كىشىلىك ئالەمدە جەننەت بەرپا قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان بۇ خىل ھەقىقىي ئىنقىلا - بىي كۈرىشى پرولېتارىتلارنىڭ جەننەت توغرىسىدىكى پىكىرنىڭ بىردەكلىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ مۇھىم» دېگەن («لېنىن ئەسەرلىرى» 1 - نەشرى، 10 - توم، خەنزۇچە 65 - بەت). دېمەك، لېنىن ئەينى ۋاقىتتا بەزى بۇرژۇئا گۇرۇھلارنىڭ دىنغا قارشى ھەرىكەت قوزغاش سۈپىتىگە قەتئىي قارشى تۇرغان. يولداش جۇڭبىلەيمۇ بۇ ئىدىيەنى كۆپ قېتىم شەرھىلىگەن، ئۇ مۇنداق دېگەن: «بىز ۋە تەنپەرۋەر دىننى زاتلارنىڭ ۋە تەنپەرۋەر دىننى سۈيۈپ، سوتسىيالىزم

ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىمنى شۇنىڭدەك تىرىشىپ ئۆگىنىشىمىلا ئۈمىت قىلىمىز. بۇنىڭدا، ئۇلاردا ئىدىيە جەھەتتە دىنىي ئېتىقادىمۇ بولمىدۇ، بۇ پۈتكۈل خەلق دېموكراتىيە بىرلىك سېپىمىزنىڭ كېڭىيىشى ۋە ئىتتىپاقلىقىغا دەخلى قىلمايدۇ، ۋە تىنىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشىغا توسقۇنلۇق قىلمايدۇ» («جۇڭخۇا خەلقى ئاللانما ئەسەرلىرى» 2 - توم، خەنزۇچە 401 - بەت). ئۈچىنچى، ھاكىمىيەت بىلەن دىنىي ئايرىش سوتسىيالىستىك دۆلەت چىڭ تۇرۇپ كەلگەن تۈپ پىرىنسىپ سېپى دىنىي ئېتىقاد ئىدىيەسى ئېتىقاد سۈپىتىدە، دۆلەتكە نىسبەتەن ئېيتقاندا خۇسۇسىي ئىش بولۇپ، دۆلەت ئۇنىڭغا ئارىلاشمايدۇ، لېكىن دىنىمۇ دۆلەتنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلاشمايدۇ. لېكىن «سوتسىيالىزم ۋە دىن» دېگەن پروگرامما خاراكى تېرلىك ئەسىرىدە: «دۆلەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، دىننىڭ خۇسۇسىي ئىش بولۇشىنى تەلەپ قىلىمىز، دۆلەت دىن بىلەن مۇناسىۋەت قىلىماسلىقى كېرەك، دىنىي تەشكىلات دۆلەت ھاكىمىيىتى بىلەن ئالاقە قىلىماسلىقى كېرەك» دېگەن. ئىنقىلابىي ئۇستازلارنىڭ دىن توغرىسىدىكى يۇقىرىدا ئېيتىلغان قاراشلىرى بىلەن دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچىلارنىڭ قارىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئۇلارنىڭ دىنغا تۇتقان ئىلمىي پوزىتسىيەسىنى دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچىلاردىن كۆپلىرى قولى بۇل قىلىدۇ. دېمەك، «ماركىسىزم - لېنىنىزم دىنىي باسقان» دېگەن سۆز پۈتۈنلەي بىخەتەر سەپسە تەدبىر ئىبارەت.

يۇقىرىدا ماركسىزم - لېنىنىزمنىڭ دىنىي باسقانلىقىنى، بەلكى دىننىڭ سوتسىيالىزم شارائىتىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغانلىقىنى نەزەرىيە جەھەتتىن بايان قىلىدۇ، ئەمەلىيەتتە، جۇڭگو كومپارتىيەسى دۇنياغا كەلگەن كۈندىن باشلاپ تا ھازىرقى ھاكىمىيەت بېشىدىكى پارتىيە بولغىچە، باشتىن ئاخىر ئىنقىلابىي ئۇستازلارنىڭ دىن توغرىسىدىكى ئىلمىي بايانلىرىغا ئەمەل قىلىپ، دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكىنى ئىزچىل قۇۋۋەتلەپ كەلگەن ھەم ئۇنى پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ بىر خىل تۈپ سىياسىتى قىلىپ كەلگەن. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، يەنە دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكىنى ئايرىم ھالدا بىر نەچچە قېتىملىق ئاساسىي قانۇنغا ۋە مىللىي تېررىتورىيەلىك ئاپتونومىيە قانۇنغا كىرگۈزۈپ، ئۇنى قانۇنىي شەكىل بىلەن مۇئەييەنلەشتۈردى. 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېت 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتى يەنىمۇ مۇكەممەللەشتۈرۈلدى. جۇڭگو كومپارتىيەسى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ [1982] 19 - نومۇرلۇق ھۆججىتى دىنىي سىياسەت مۇكەممەللەشتۈرۈلگەنلىكىنىڭ كۆنكىرىت نامايەندىسى. ھۆججەتتە: «دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكىنى ھۆرمەتلەش ۋە

مۇھاپىزەت قىلىش پارتىيىنىڭ دىنىي مەسىلىگە قاراتقان تىۋىپ سىياسىتى. بۇ ئۇزۇن مۇددەتلىك سىياسەت بولۇپ، كەلگۈسىدە دىن تەبىئىي يوقالغانغا قەدەر داۋاملىق ئىجرا قىلىنىدىغان سىياسەت» دەپ ئېنىق كۆرسىتىلگەن. ئۇنىڭدا «دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى» نىڭ مەزمۇنى ئەتراپلىق شەرھىلەنىپ، دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى دېگەننىمۇ: «ھەر بىر پۇقرانىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكى، دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا قىلماسلىق ئەركىنلىكىمۇ بولمىدۇ، دىنىغا ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىمۇ بولمىدۇ، ئۇ خىل دىنىغا ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىمۇ بولمىدۇ، بۇ مەزھەپكە ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىمۇ، ئۇ مەزھەپكە ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىمۇ بولمىدۇ؛ دىنىغا بۇرۇن ئېتىقاد قىلىمىغان بولسا، ئەمدى ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىمۇ، بۇرۇن ئېتىقاد قىلىغان بولسا، ئەمدى ئېتىقاد قىلماسلىق ئەركىنلىكىمۇ بولمىدۇ» دېگەندىن ئىبارەت دەپ كۆرسىتىلگەن. بۇنىڭ يادروسى ھەر قانداق ئادەمنىڭ دىنىغا ئېتىقاد قىلىش ۋە ئېتىقاد قىلماسلىق ئەركىنلىكى بولىدىغانلىقىدۇر. بۇنىڭ ئىككىلىسى ھۈرمەتلىنىدۇ ۋە ھۇھاپىزەت قىلىنىدۇ. دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاممىنى دىنىغا ئېتىقاد قىلماسلىققا زورلايدىغان ياكى دىنىغا ئېتىقاد قىلمايدىغان ئاممىنى دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا زورلايدىغان ھەرىكەتنىڭ ھەر قاندىقى باشقىلارنىڭ ئېتىقاد ئەركىنلىكىگە دەخلى - تەرۇز قىلغانلىقى بولىدۇ، جۈملىدىن ئۇ ئىنتايىن خاتا ۋە ئۇنىڭغا قەتئىي يول قويۇلمايدۇ. 19 - نومۇرلۇق ھۆججەتتە يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ، پارتىيىنىڭ دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتىنىڭ ماھىيىتى دىنىي ئېتىقاد مەسىلىسىنى پۇقرالارنىڭ شەخسەن ئەركىن تاللايدىغان خۇسۇسىي ئىشىغا ئايلاندۇرۇپ، باشقىلارنىڭ ئارىلىشىغا يول قويماستىن، دۆلەتتە ئارىلاشماستىن، بەلكى مۇھاپىزەت قىلىش، لېكىن دىننىڭ دۆلەتنىڭ مەمۇرىي، ئەدلىيە، مائارىپ، نىكاھ ئىشلىرىغا ئارىلىشىشىغا قەتئىي يول قويماستىن، بىكار قىلىنغان دىنىي فېئوداللىق ئىستىپازنى ۋە دىنىي زۇلۇم، ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە قەتئىي يول قويماستىن، دىندىن پايدىلىنىپ پارتىيە رەھبەرلىكى ۋە سوتسىيالىزم تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇش، دۆلەتنىڭ بىرلىكى ۋە مائارىپلىرى ئىتتىپاقلىقىنى بۇزۇشقا قەتئىي يول قويماستىن ئىكەنلىكى كۆرسىتىلگەن، چۈنكى بۇ ھەرىكەتلەر دىنىي ئېتىقاد بولىدىن چىقىپ، قانۇنغا خىلاپ ھەرىكەتكە ئايلانغان. مەسىلەن، بارىن يېزىسىدىكى ئىنتايىن ئاز ساندىكى زوراۋانلارغا ئوخشاشلارغا قەتئىي يول قويۇلمايدۇ، ئەلۋەتتە. بۇ زادىلا دىنىغا قارىتىلغان ئەسەس، قەتئىيكى «دىنىي

بېسىش» ئەمەس، بەلكى قانۇنغا خىلاپ ھەرىكەتكە قارىتىلغان. قانۇنغا خىلاپ ھەرىكەتلا بولمىدىكەن، مەيلى دىنغا ئېھتىقاد قىلىدىغان ئامما بولسۇن ياكى دىنغا ئېھتىقاد قىلمايدىغان ئامما بولسۇن، ئوخشاش مۇئامىلە قىلىنىدۇ. ئېلىمىزدە ھازىرقى باسقۇچتا، دىنغا ئېھتىقاد قىلىدىغان ئامما بىلەن دىنغا ئېھتىقاد قىلمايدىغان ئامما ئوتتۇرىسىدا، ئىدىيەۋى ئېھتىقاد چەھەتتە پەرق مەۋجۇت بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. دىنغا ئېھتىقاد قىلىدىغان ياكى قىلمايدىغان ئاممىنىڭ سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي مەنپەئەت جەھەتتىكى بىردەكلىكى ھەممىدىن ئاساس، ھەممىدىن مۇھىم. دۆلەتنىڭ بىرلىكى، خەلقنىڭ ئىتتىپاقلىقى، سوتسىيالىزم ئىشلىرى، مەملىكەت ئىچىدىكى ھەرىكىلەت خەلقنىڭ ئورتاق راۋاجلىنىشى، ئورتاق گۈللىنىشى مۇشۇ بىردەكلىكنىڭ مەركەزلىك گەۋدىلىنىشى. مۇبادا مۇشۇ تۈپ - ئاساسىي بىردەكلىكتىن چەتلىپ، دىنغا ئېھتىقاد قىلغان - قىلمىغان ياكى قانداق دىنغا ئېھتىقاد قىلغانلىقى پەرقىنى تەكىتلەش بىلەن دىنغا ئېھتىقاد قىلغان ياكى قىلمىغان ئامما، ئوخشاش بولمىغان دىنغا ئېھتىقاد قىلغان ئامما كەسىمىلىدىكەن ۋە ئۇلارغا زەربە بېرىلىدىكەن، ئۇ پارتىيىنىڭ دىنىي ئېھتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتى ۋە مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى بۇزىدۇ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ئايرىملىقنى كۈچەيتىپ، سوتسىيالىزم ئىشلىرىغا زور زىيانلارنى يەتكۈزىدۇ. 19 - نومۇرلۇق ھۆججەتتە مۇنداق كۆرسىتىلگەن: «دىنغا ئېھتىقاد قىلىدىغان ۋە ئېھتىقاد قىلمايدىغان بارلىق ئاممىنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئىرادە ۋە كۈچى - قۇۋۋىتىنى زامانۋىلاشقان سوتسىيالىستىك قۇدرەتلىك دۆلەت قۇرۇشتىن ئىبارەت مۇشۇ ئورتاق نىشانغا مەركەزلەشتۈرۈش بىزنىڭ دىنىي ئېھتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتىنى ئىزچىل ئىجرا قىلىپ، بارلىق دىنىي مەسىلىنى بىر ياقلىق قىلىشتىكى تۈپ چىقىش نۇقتىمىز ۋە مەقسىتىمىز. بۇ تۈپ نۇقتىغا خىلاپ ھەر قانداق سۆز ۋە ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسى خاتا، ھەممىسى پارتىيە ۋە خەلقنىڭ قەتئىي چەكلىشى ۋە قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىشى كېرەك». بارىن يېزىمىدىكى ئىنتايىن ئاز سانلىق مىللىي بۆلگۈنچىلەرنىڭ قانداقتۇر «بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دەپ كەيلىنىشى ھەرىكىلەت خەلقىنىڭ تۈپ - ئاساسىي جەھەتتىكى بىردەك مەنپەئەتىنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، كىشىلەرنىڭ دىنىي ئېھتىقاد جەھەتتىكى پەرقىدىن پايدىلىنىپ، دىنغا ئېھتىقاد قىلىشى - قىلماسلىقى ۋە قانداق دىنغا ئېھتىقاد قىلىشىنى مۇھىم ئورۇنغا كۆتۈرۈپ، ماجرا تۇغدۇرۇپ، بەزى ئادەملەردە دىنىي ئەسەبىيلىك قوزغاپ، پارتىيىگە، سوتسىيالىزمغا،

ماركسىزم - لېنىنىزىغا، ماۋزېدۇڭ ئىمىدىيىسىگە قارشى تۇرۇشقا ئورۇنلاشتىن ئىبارەت. بىزنىڭ ماركسىزم - لېنىنىزىمى يېتەكچى ئىمىدىيە قىلىپ، ئۇنىڭ ئېلىمىزدىكى نوپۇزىنى قوغدىشىمىز، بىر قانچە ئون يىللىق ئەمەلىيەتتىن چىقىرىلغان يەكۈن. بۇرۇن بىز «ئۈچ چوڭ تاغ» نى ئاغدۇرۇپ، ئۇلۇغ جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنى قۇرۇشتا ماركسىزم - لېنىنىزىمىنىڭ يېتەكچىلىكىگە تايانغان. ھازىر بىز نۇپۇسى مۇشۇنداق كۆپ، زېمىنى مۇشۇنداق كەڭ، ئەھۋالى چوڭ پەرق قىلىدىغان، ئومۇمەن ئالغاندا، نامرات، قالاق قىياپىتى تېخى تۈپتىن ئۆزگەرتىلمىگەن ئەلدە، تۆتتىن زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئەمەلگە ئاشۇرماقچىمىز، بۇنىڭ ئۈچۈن بىز ماركسىزم - لېنىنىزىمىنىڭ نەزەرىيەۋى يېتەكچىلىكىگە تېخىمۇ مۇھتاجمىز. بىز ۋە تەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش ۋە كۈچەيتىش، ھەرىمىلەت خەلقىنىڭ بۈيۈك ئىتتىپاقلىقىنى مۇستەھكەملەش ۋە راۋاجلاندۇرۇشتا، يەنىلا ماركسىزم - لېنىنىزىمىغا تايىنىمىز. شۇڭا، ماركسىزم - لېنىنىزىمدا چىڭ تۇرۇش ئېلىمىزدىكى دىنغا ئېتىقاد قىلماي دىنغان ۋە ئېتىقاد قىلىدىغان ھەرىمىلەت ئادەمىنىڭ قورتاق تۈپ مەنپەئەتىگە مەركەزلىك ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ تۈپ مەنپەئەتنى قوغداشنىڭ دىن بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق تۇرسا، قانداقمۇ «ماركسىزم - لېنىنىزىم دىنىنى باسقان» دېگىلى بولسۇن.

ئازادلىقتىن كېيىن، ئىجتىمائىي ئىگىلىك تۈزۈمىنىڭ چوڭقۇر ئۆزگەرتىلىشى سوتسىيالىزم ئىشلىرىنىڭ راۋاجلىنىشى ۋە دىنىي تۈزۈمنىڭ زور دەرىجىدە ئىسلاھ قىلىنىشى بىلەن، دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىي تىنىڭ ئىزچىل ئىجرا قىلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئېلىمىزنىڭ دىنىي ئەھۋالىدا، ئازادلىقتىن ئىلگىرىكىگە سېلىش تۇرغاندا، تۈپ ئۆزگىرىشلەر بولدى. بۇ ئۆزگىرىشلەر شۇنىڭدىن ئىبارەتتىكى:

1) ئېكسپىمىلاتاتسىيە تۈزۈمى ۋە ئېكسپىمىلاتاتسىيەچى سىنىپلارنىڭ يوقىتىلىشىغا ئەگىشىپ، دىن بىلەن ھاكىمىيەت قەل - تۈكۈس ئايرىلدى، دىنىي ئېتىقاد پۈتۈنلەي پۇقرالارنىڭ خۇسۇسىي ئىشىغا ئايلاندى. 2) دىننىڭ ئىقتىسادىي ئېكسپىمىلاتاتسىيەسى ۋە ئىقتىسادىي پۈتۈنلەي بىكار قىلىندى. 3) دىنىي تەشكىلاتلار فېئوداللىق ھۆكۈمران سىنىپى ۋە مەملىكىتىمىزنىڭ ئىچى - سىرى تىدىكى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ كونتروللىقى ۋە سۇيىستېمال قىلىشىدىن تۈپتىن قۇتۇلۇپ، دىندارلار مەخسۇس دىنىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئاممىۋى خاراكتېرلىك تەشكىلاتقا ئايلاندى. 4) ئوخشاش بولمىغان دىن ۋە دىنىي مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدا بىر نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان داۋام قىلىپ كەلگەن ئۆز ئارا كەمسىتىش ۋە ھۇجۇم قىلىش ئەھۋالى ئۆزگەرتىلدى، ئوخشاش

بولمىغان دىن ۋە دىنىي مەزھەپكە ئېتىقاد قىلىدىغان دىندارلار ۋە تەنپەرۋەرلىك بايرىقى ئاستىدا بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ، ئېتىقاد جەھەتتە ئۆز ئارا ھۈرمەت قىلىشىدىغان بولدى. <5> يۇقىرىدىكى تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر نەتىجىسىدە، دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئامما سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىدىيە جەھەتلەردە ئامان بولۇپ، ئوبىيكتىپ دۇنيانى ئۆزگەرتىش پائالىيەتلىرىگە شاد - خوراملىق بىلەن قاتنىشىدىغان بولدى. بىر قىسىم ئادەملەرنىڭ سۇبېيېكتىپ دۇنياسىدىن ئۆزگىرىش بولدى ۋە بولمىۋاتىدۇ. <6> ھەر مىللەتتىن بولغان دىنىي زاتلار كومپارتىيە رەھبەرلىكىدىكى ۋە تەنپەرۋەر بىرلىككە يېتىشنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى بولۇپ قالدى. ئۇلار جاھانگىرلارنىڭ دىنىنى سۇيىمىستىمال قىلىشىغا قارشى تۇرۇش، ھۆكۈمەتكە ياردەملىشىپ دىنىي سىياسەتنى ئىزچىللاشتۇرۇش، سوتسىيالىزم ئىشلىرىغا قاتنىشىش، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىش جەھەتلەردە نۇرغۇن پايدىلىق خىزمەتلەرنى ئېشىلدى. ئۇلاردىن زور كۆپچىلىكى ۋە تەنپەرۋەرلىك سۆيىمىدۇ، پارتىيە رەھبەرلىكىنى ۋە سوتسىيالىستىك تۈزۈمنى ھىمايە قىلىدۇ.

شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەت رايونى، دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئاممازور ئىسپاتى ئىگىلەيدۇ، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت دىنىي ئېتىقاد ئىشلىرىنى سىياسەت تىنى ئىزچىللاشتۇرۇپ ئەمەلىيلەشتۈرۈشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن، دىنىي ئەھۋالدا پۈتۈن مەملىكەتتىكىگە ئوخشاش يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك خۇشاللىقلارنى ئۆزگىرىشلەر بولغاندىن سىرت، ئۆزىگە خاس بەزى ئالاھىدىلىكلەرمۇ بار. شىنجاڭدا ئون مىللەت ئىسلام دىنغا ئېتىقاد قىلىدۇ ئۇلارنىڭ نورمال دىنىي پائالىيەتلىرىنى ھۆرمەتلەش ۋە مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن مەسچىت قۇرۇلغاندىن كېيىن 16 مىڭدىن ھازىرقى 21 مىڭغا كۆپەيتىلدى.

باشقا دىنلارنىڭ، مەسىلەن، يۇددا دىنى (لاما دىنى) نىڭ 36 ئىبادەتخانىسى بار؛ خىرىستىيان دىنى، كاتولىك دىنى، پىراۋوسلاۋ دىنلىرىنىڭمۇ ئۆزلىرىگە مۇناسىپ چېركاۋىسى ۋە يىغىلىش نۇقتىلىرى بار، دىنىي پائالىيەت سورۇنلىرى دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى كەڭ ئاممىنىڭ نورمال دىنىي تۇرمۇش ئۆتكۈزۈش قېتىمىغا ماسلاشتۇرۇلدى. ئىسلام دىنىنى ئالغاندا، ئىمامدىن يۇقىرى دىنىي زاتلار 26 مىڭدىن ئېشىپ، دىنىي پائالىيەتنىڭ رىياسەتچىلىكى تەمىن قىلىندى.

1982 - يىلىدىن 1989 - يىلىغىچە، ئاپتونوم رايون بويىچە مۇسۇلمانلاردىن مەككىگە بېرىپ ھەج قىلغانلار 8000 دىن ئاشتى. بۇ يىل 2 - ئايدا ئېلىنغان سانلىق مەلۇماتتىن قارىغاندا، ئاپتونوم رايونلۇق ۋە ھەر قايسى ئوبلاست، شەھەرلىك ئىسلام دىنى جەمئىيىتى پۈتۈنلەي قۇرۇلۇپ بولغان؛ ناھىيىلىك

جەمئىيەتتىن 22 سى قۇرۇلغان. ھەر دەرىجىلىك ئىسلام دىنى جەمئىيەتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى 1400 دىن ئاشقان. ئاپتونوم رايونلۇق ۋە ئوبلاست، شەھەر-لىك بۇددا دىنى جەمئىيەتى تۆت بولۇپ، لىشىلىرى 77 نەپەر. ھازىرغا قەدەر تەخمىنەن 2700 دىن ئارتۇق ۋە تەنپەرۋەر دىنىي زات ھەر دەرىجىلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ داۋامىي كومىتېتى، سىياسى كېڭەش ۋە دىنىي تەشكىلاتلاردا ۋەزىپە ئۆتەۋاتىدۇ، بۇلار ئاپتونوم رايون بويىچە دىنىي كەسىپ خادىملىرىنىڭ تەخمىنەن %10 تىنى ئىگىلەيدۇ. 1989 يىلى - ئاپتونوم رايون بويىچە تۇرمۇش ياردەم پۇلى ئالغان ۋە تەنپەرۋەر دىنىي زات 4200 دىن ئېشىپ، دۆلەتتىن 2 مىليون 700 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق پۇل بېرىلگەن.

ئەلۋەتتە، شۇنىمۇ ئەينەن ئېتىراپ قىلىشقا تىگىشلىككى، مەلۇم مەزگىلدە سول ئىدىيەنىڭ تەسىرىگە، بولۇپمۇ لىن بىياۋ، تۆت كىشىلىك گۇرۇھتىن ئىبارەت ئىككى ئەكسىلەننىڭلا بىي گۇرۇھنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچراش نۇپەيلىدىن پارتىيەنىڭ دىنىي ئېتىقاد ئىكەنلىكى سىياسىتى ۋە نورمال دىنىي پائالىيەتلەر ئاياق ئاستى قىلىندى. لېكىن يەنە شۇنىمۇ ئەينەن ئېتىراپ قىلىش لازىمكى، بۇ خىل بۇزغۇنچىلىق مەخسۇس دىنغا قارىتىلغان ئەمەس، بەلكى دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرى ئېغىر زىيانغا ئۇچرىغان بولۇپ، بۇنىڭ «دىنىي بېسىم» بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق ئىدى. پارتىيەنىڭ 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېت 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىنقى قالايمىقانچىلىقنى ئوڭشاش جەريانىدا، ئاشۇ مەزگىلدە دىنىي سىياسەت ۋە دىنىي پائالىيەتكە قىلىنغان بۇزغۇنچىلىقنى ئۈزۈل-كېسىل تۈزىتىلىپ، دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى ئاممىنىڭ دىنىي پائالىيەتنىڭ نورمال ئېلىپ بېرىلىشى تەمىن ئېتىلىدى.

بۇنىڭ ئەكسىچە، ئۆتمۈشتىكى سىياسىي جەمئىيەتتە دىنىي تەشكىلاتلار ئىچكى - تاشقى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ كونتروللۇقىدا ئىدى؛ فېئودال ھۆكۈمرانلار مەلۇم بىر دىننى ياكى ئۇنىڭ مەزھىپىنى يۆلەش ئارقىلىق باشقا دىن ياكى ئۇنىڭ مەزھىپىنى چەكلەپ، زەربە بېرەتتى، ھەتتا يوقىتىۋېتەتتى؛ ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىغا زىيانكەشلىك قىلاتتى؛ دىندار خەلقلەر فېئوداللىق ئېكسپىراتاتسىيەگە ئۇچراش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە دىنىي ئېكسپىراتاتسىيەگە ئۇچرايتتى. مۇشۇ ئەھۋاللار كىچىك دىننى باسىدىغان، كىچىك نورمال دىنىي پائالىيەتنى ھۆرمەتلەيدىغان ۋە مۇھاپىزەت قىلىدىغانلىقىنى ئېنىق بىلدۈرمەيدۇ ؟ يۇقىرىقى پاكىتلار شۇنى تولۇق نامايەن قىلىدۇكى، ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسىنى يېتتەكچى قىلغان جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ رە-

بەرلىكىدىكى سوتسىيالىستىك يېڭى جۇڭگودىلا ھەرىمىلەت خەلقى مىسىلى كۆرۈلمىگەن دىنىي ئېتىقاد ئەركىلىكىدىن بەھرىمەن بولغان. بۇ پاكىتلار «بۇرۇن ماركسىزم-لېنىنىزم دىنىنى باسقان» دېگەن سەپسە تىمنىڭ سىرىنى كۈچلۈك ئېچىپ تاشلايدۇ.

3

بارىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم مىللىي بۆلگۈنچىلەر «ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشۈشى كىرەك» دەپ كاپىشىغان. دىن زادى ماركسىزم - لېنىنىزمىنى بېسىپ چۈشەلمەيدۇ؟ بىزدىن بىلەن ماركسىزم - لېنىنىزمىنىڭ ماھىيىتىنى سېلىشتۇرساقلا، بۇ خىل كاپىشىشنىڭ غالەبىرىتىنىڭ ھۆلەشلا ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشىمىز تەس ئەمەس.

دىننىڭ ماھىيىتى نېمە؟ ماركس: «دىن — ئاستىن - ئۈستۈن قىلىنغان دۇنيا قاراش» دېگەن. ئېنىگېلس: «بارلىق دىن كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان تاشقى كۈچلەر نىڭ كىشىلەر مېڭىسىدىكى خىيالىي ئىنىكاسىدىن ئىبارەت» دېگەن. مانا بۇ دىننىڭ بىر خىل ئىدىئولوگىيە سۈپىتىدە، ماھىيەت جەھەتتىن رېئال دۇنيانىڭ خىيالىي شەكىل بىلەن بۇرمىلانغان ئىنىكاسىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ئېچىپ بەرگەن. ئوخشاش بولمىغان دىنلارنىڭ ئۆزىگە خاس دىنىي ئەقىدە، رەسىم - قانۇن، تەشكىللىرى بولسىمۇ، لېكىن ھەممىسىلا رېئال دۇنيانىڭ خىيالىي شەكىلدە بۇرمىلانغان ئىنىكاسى، بۇ ھەر قانداق دىن ئۈچۈن ئورتاق، شۇڭا، ماھىيەت جەھەتتىن ئالغاندا، دىن ئەقلىي ئەمەس، ئىلمىي ئەمەس.

ئاساسىي خۇسۇسىيەتلىرى جەھەتتىن ئالغاندا، دىن ئېتىقادچىلىققا مەنسۇپ. بۇ خىل ئېتىقاد ھامان مەلۇم خىيالىي، تەبىئەتتىن تاشقىرى سىرلىق مەنزىل ۋە سىرلىق كۈچكە قارىغۇلارچە چوقۇنۇش ئاساسىغا تىكىلىنىدۇ. كىشىلەر بۇ خىل سىرلىق مەنزىل ۋە سىرلىق كۈچكە باش قويىدىكەن، مۇقەررەر ھالدا ئادەمنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىنى كەمسىتىپ، ئاتالمىش «جەننەت»، «ئاخىرەت»، «بەخت - سائادەت» نىڭ كويىدا بولۇشنى كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ نىشانى ۋە ھەرىكەت تەلەپ قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن رېئال بەخت - سائادەتنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى كۈرەشنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ ھەتتا ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىدۇ، ھەممىدە «تەقدىرگە تەسەن بېرىدۇ». دىننىڭ ئىجتىمائىي رولى خۇددى لېنىن ئېيتقاندەك، «دىن — خەلقنى زەھەرلىگۈچى ئەيۈن» (لېنىن تاللانما ئەسەرلىرى)

2 - نەشرى، 2 - توم، 375 - بەت، خەنزۇچە). لېكىن دىننىڭ پاسسىپ رولىغا قارىتا، ئېتىقادچىلار ئاساق مەركەزىگە مۇئامىلە قىلغاندەك ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇرمايدۇ، بەلكى ئۇنى ئۆز رازىلىقى بىلەن قۇبۇل قىلىدۇ، تېتىپ باقىدۇ، تۇيمايلا ئاستا خاراكتېردە زەھەرلىنىدۇ. بۇ، دىننىڭ زەھەرلىك ۋە زىيانلىقلىقىغا غايەت زور ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

دىن ئۇزۇن تەرەققىيات تارىخىغا ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئىنسانىيەت تارىخى جەريانىدا، دىن بەزىبىر قىسقا ۋاقىتلىق ھادىسە ھېسابلىنىدۇ. ھازىرقى دۇنيا بويىچە ئۈچ چوڭ دىننى ئالغاندا، بۇدا دىننىڭ تارىخى ھەممىدىن ئۇزۇن بولسىمۇ، يەنىلا ئىككى مىڭ تۆت - بەش يۈز يىلدىن ئاشمايدۇ، خرىستىئان دىنىنىڭ تارىخى ئىككى مىڭ يىلغا يەتمەيدۇ، ئىسلام دىنىنىڭ بىر مىڭ ئىككى يۈز قانچە يىلدىن ئاشمايدۇ. ئەڭ بۇرۇن پەيدا بولغان ئىپتىدائىي دىنمۇ، ئارخېئولوگىيە ۋە ئانتروپولوگىيە ساھەسىدىكى تەتقىقات نەتىجىلىرىنىڭ نامايەن قىلىشىدىن قارىغاندا، كۆپ دېگەندە بىر يۈز قانچە مىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى بولسا بىر نەچچە مىليون يىللىق تارىخقا ئىگە. دېمەك، دىننىڭ تارىخى ئىنسانىيەت تارىخىغا قارىغاندا كۆپ قىسقا، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرەققىياتىنىڭ كەلگۈسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، دىن قاچانلا بولمىسۇن يوقىلىدۇ، ئىنسانىيەت تارىخى بولسا پۈتمەس - تۈگىمەس، چۈنكى دىن مەلۇم ئىجتىمائىي - تارىخىي شارائىتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، دۇنيا مەقسىتىدا ئېكسپىمىلا تەسىر تۈزۈمىنىڭ بىكار قىلىنىشى، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ زور دەرىجىدە راۋاجلىنىشى، ئىنسانلارنىڭ پەن، مەدەنىيەت ۋە ئىدىيىسىنىڭ زور دەرىجىدە يۈكسەلىشىگە ئەگىشىپ، كىشىلەر تەبىئەت ۋە جەمئىيەت قانۇنىيەتلىرىنى تولۇق چۈشىنىپ - بىلىپ، ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى باشقۇرالايدىغان بولۇپ، «كۆزلىگەن ئىشىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇشىنى تەڭرىدىن كۈتىدىغان» ھالەتنى تۈپتىن ئۆزگەرتىدۇ، كىشىلەر ئۈچۈن ئىلاھ - دىن ئاخىرەتلىك بەخت - سائادەت تىلەشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ. ئۇ چاغدا، دىن كىشىلەر ئۈچۈن ئارتۇقچە بىر نەچچە بولۇپ قالىدۇ - دە، مۇقەررەر ھالدا يوقىلىدۇ. بۇ كىشىلەرنىڭ ئىرادىسىگە باغلىق ئەمەس.

ماركسىزم ماركس ۋە ئېنگېلسنىڭ ئىلمىي نۇقتىئىنەزىرى ۋە تەلىماتىنىڭ سىستېمىسى، پېرولېتارىيات ۋە ئۇنىڭ سىياسىي پارتىيىسىنىڭ كوممۇنىزىملىق دۇنيا قارىشىنىڭ ئەڭ مۇكەممەل نەزەرىيە فورماتسىيىسى. لېنىنىزم جاھانگىر -

لىك ۋە پرولېتارىيات ئىنقىلابى دەۋرىدىكى ماركسىزم . ماركسىزم - لېنىنىزم دۇنيا پرولېتارىياتى كۈرەش ئەمەلىيىتىنىڭ يەكۈنى، پرولېتارىيات سىنىپىنىڭ تۈپ مەنبە ئىتىپاقى ئىلمىي نامايەندىسى، خۇددى يولداش ماۋزېدۇڭ ئىپتىقادىدەك: «پۈتۈن دۇنيا پرولېتارىيات سىنىپىنىڭ ئەڭ توغرا، ئەڭ ئىنقىلابىي ئىلمىي ئىدىيەسىنىڭ جەۋھىرى». شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ماركسىزم يەنە گېرمانىيەنىڭ كىلاسسىك پەلسەپىسى، ئەنگلىيەنىڭ كىلاسسىك سىياسى ئىقتىساد ئىلمى ۋە فرانسىيەنىڭ خىيالىي سوتسىيالىزمنىڭ ئىلغار ئىدىيە نەتىجىلىرىنى تەنقىدىي قۇبۇل قىلغان. ماركسىزمنىڭ ئۈچ چوڭ تەركىبىي قىسمى: دېئالېكتىك ماتېرىيالىزم ۋە تارىخىي ماتېرىيالىزملىق پەلسەپە، سىياسى ئىقتىساد ۋە ئىلمىي سوتسىيالىزىمدا تەبىئەت، جەمئىيەتنىڭ ۋە ئىنسانلار تەپەككۈرىنىڭ تەرەققىيات قانۇنلىرى ئىلمىي شەرھىلەنگەن؛ كاپىتالىزمنىڭ مۇقەررەر يوقىلىش، سوتسىيالىزم، كوممۇنىزمنىڭ مۇقەررەر غەلىبە قىلىش قانۇنىيەتلىرى ئېچىپ بېرىلگەن؛ پرولېتارىيات ۋە بارلىق ئېزىلگۈچى خەلقلەرنىڭ ئازادلىقنى قولغا كەلتۈرۈش يوللىرى كۆرسىتىپ بېرىلگەن. قىسقىچە ئىپتىقاددا، ماركسىزم - لېنىنىزم ئىنسانلارنىڭ ئىلغار ئىدىيەسىنىڭ جەۋھىرى.

ماركسىزم دۇنياغا كەلگەندىن بۇيانقى يۈز نەچچە يىل جەرياندا، دىنىي كۈچ ۋە بارلىق ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ ئۇنىڭغا قارىتا ھۇجۇمى ۋە قارشىلىقى زادىلا توختىمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ ئىلمىيلىكى ۋە قۇدرەتلىك ھاياتىي كۈچى، جەڭگىۋار كۈچى بىلەن پۈتۈن دۇنيا پرولېتارىياتى ۋە ئىنسانلارغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىپ ۋە ئىلھام بېرىپ، داۋاملىق غەلىبە قازىنىپ كەلمەكتە. ماركسىزم ھەقىقەتنى ئاياقلاشتۇرغىنى يوق، بەلكى ئەمەلىي تەرەققىياتقا ئەگىشىپ راۋاجلىنىدۇ. ئۇنىڭ دۇنيا بويىچە ئاخىرقى غەلىبەسىنى ھەر قانداق كۈچ توسالمايدۇ. لېكىن ماركسىزم - لېنىنىزمنىڭ راۋاجلىنىش يولى ھەر قانداق پەن ۋە ئىلغار نەرسىلەرنىڭكىگە ئوخشاش ئەگىرى - بۈگۈرى بولۇپ كەلدى. مەسىلەن، دارۋىننىڭ تەدرىجى تەرەققىيات نەزەرىيەسى، كوپېرنىكىنىڭ قۇياش مەركەز تەلىماتى دۇنياغا كەلگەندىن كېيىن، ئوخشاشلا بارلىق قىلىق، كونا كۈچلەرنىڭ، ئالدى بىلەن دىنىي كۈچلەرنىڭ جېنىمنىڭ بارىچە ھۇجۇم قىلىشى ۋە بېسىشىغا ئۇچرىغان. قۇياش مەركەز تەلىماتىدا چىڭ تۇرغان مەشھۇر ئالىم گالىلىي ۋە برۇننولار دىنىي كۈچلەرنىڭ دەھشەتلىك زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان، برۇنو دىنىي سوت تەرىپىدىن ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم قىلىنىپ تىرىك كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈلگەن. لېكىن مەيلى تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسى بول-

سۇن ياكى قۇياش مەركەز تەلپىتى بولسۇن، ئۇنىڭ ئىلمىي ھەقىقەت ئىكەنلىكى ئەمەلىيەتتە ئىسپاتلىنىپ دۇنيا بويىچە ئومۇمىي يۈزلۈك ئىپتىراپ قىلىنغان. تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسى ۋە قۇياش مەركەز تەلپىتى تەبىئىي پەننىڭ ئايرىم تۈرى جەھەتتىكى گەۋدىلىك كەشپىياتىمىزغا ئىبارەت ئىدى، ئەينى ۋاقىتتا دىننى ۋەكىل قىلغان پۈتۈن دۇنيادىكى ئەكسىيەتچى كۈچلەر ئۇنى ئۆز جۇقتۇرالمىغان تۇرسا، ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت، جەمئىيەت ۋە ئىدىيە جەھەتتىكى ئىلغار نەتىجىلىرىنىڭ يىغىندىسى بولغان ماركسىزم - لېنىنىزم توغرىسىدا بارىن يېزىسىدىكى بىر نەچچە بىلمەسىمىز زوراۋاننىڭ «دىن ماركسىزم - لېنىنىزمنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دەپ داۋراڭ سېلىشى پەقەت چېكىدىن ئاشقان تەلۈك، ئۆزىنى چاغلىمىغانلىقى.

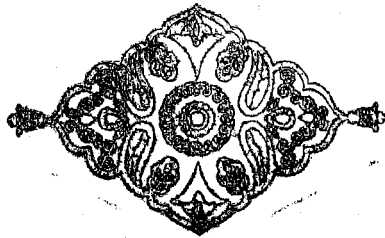
4

بارىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم بۆلگۈنچىلەر ئويدۇرۇپ چىققان ئاتالمىش «بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزم دىننى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزمنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەن ئەكسىيەتچىل شوئارنىڭ ماھىيىتى پارتىيىنىڭ تۆت ئاساسىي پىرىنسىپىغا قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت. ھەممىگە مەلۇمكى، تۆت ئاساسىي پىرىنسىپ ئورگانىك بىر پۈتۈن گىمىنە، ئايرىۋېتىشكە بولمايدۇ. شۇڭا، ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسىگە قارشى تۇرغانلىق سوتسىيالىستىك تۈزۈمگە، پرولېتارىيات دىكتاتورىسىغا ۋە پارتىيە رەھبەرلىكىگە قارشى تۇرغانلىق بولمىدۇ. سوتسىيالىزم شارائىتىدا، ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيەسى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۈپ مەنپەئىتىنى مەركەزلىك ھالدا ئەكس ئەتتۈرىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ھەر مىللەتتىن بولغان كەڭ ئىشچىلار، دېھقانلار، زىيالىيلارنىڭ ۋە دىنغا ئىبتىقاد قىلىدىغان كەڭ ئاممىنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشەلەيدۇ. جۈملىدىن ئۇ مۇقەررەر ھالدا دۆلىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىغا قارىتا يېتەكچىلىك قىلىش، سەپەرۋەر قىلىش، تەشكىللەش، ئىلگىرى سۈرۈش ۋە كاپالەتلىك قىلىشتەك غايەت زور رولىنى ئۆتەيدۇ. ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيەسىدە چىڭ تۇرغاندىلا، ئاندىن پارتىيە رەھبەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىپ، دۆلىتىمىزنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ سوتسىيالىزم يولىنى بويلاپ غەلىبىلىك ئالغا بېسىشىغا كاپالەتلىك قىلىغىلى بولىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە، ماركسىزم - لېنىنىزم،

ماۋزېدۇك ئىسدىيىسىنىڭ دۆلىتىمىزدىكى مۇتلەق يېتتە كىچىلىك ئورنىدىن ۋاز كەچكەندە، پارتىيىمىز نەزەرىيەۋى يېتتە كىچىنى يوقىتىپ قويدۇ، دۆلىتىمىزنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى مۇقەررەر ھالدا يۆنىلىشتىن چەتلىپ كېتىدۇ. ھەر مىللەت خەلقى، جۈملىدىن دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى ئاممىنىڭ تۈپ مەنپەئەتىنى كاپالەتسىز قالىدۇ، ۋەتىنىمىز قايتا چەك - چېكىدىن پارچىلىنىش ھالىتىگە چۈشۈپ قالىدۇ. بارىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم - بۆلگۈنچىلەرنىڭ ماركسىزم - لېنىنىزىمغا شۇقەدەر ئۆچمەنلىك قىلىپ، «ماركىسىزم - لېنىنىزىمنى بېسىپ چۈشۈش كېرەك» دەپ كاپىشىشىمىكى مەقسىتى شۇ ئارقىلىق جۇڭگو كوممۇنىستىكى رەھبەرلىكىنى، سوتسىيالىستىك خەلق جۇمھۇرىيىتىمىزنى ئاغدۇرۇپ، شىنجاڭنى بۆلۈپ چىقىرىپ، ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇش، دىن ئۇلارنىڭ ئۆز جەنابى سۈيىقەستىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئۇرۇنۇشتىكى ۋېۋىسىكىسىدىنلا ئىبارەت. ئۇلار توپىلاڭدا يەنە «ئىسلامىيەتنى گۈللەندۈرەيلى» دەپ ۋالاقشىغان. ئەمەلىيەتتە، ئۇلار زادىلا ھەقىقىي مۇسۇلمان ئەمەس، چۈنكى ھەقىقىي مۇسۇلمان ۋەتەننى سۆيىدۇ. ئۇلار زادىلا كەڭ مۇسۇلمانغا ۋەكىللىك قىلالمايدۇ، بەلكى مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى ئىختىلاپتىن ئاز سانلىق مۇناپىق، بۆلگۈنچى، ئەكسىلىنىمىلا بېچىلاردۇر. ھەممىگە ئايانكى، 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن بۇرۇن پارتىيىمىز دىنىي ساھەدە «سول» چىل خاتالىقىنى ئۆتكۈزگەن مەزگىلىدە دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى كەڭ ئامما ۋە دىنىي ساھەدىكى زاتلار پارتىيىگە ئەگىشىپ مېڭىش، ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش ئىشەنچىسىدىن تەۋرەنمىگەن. 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، پارتىيە دىنىي قۇرۇلۇشىغا ئالغان ھەر قايسى ساھەدە «سول» خاتالىقىنى تۈزەتتى، دىنىي زاتلار ئارىسىدىكى ناھەق، خاتى، يالغان ئەنزىلەر ئۈزۈل - كېسىل تۈزىتىلدى، پارتىيىنىڭ دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتى تىزىملىشىش ئۈزۈلدى، ھەر قايسى دىننىڭ ئېتىقادچىلىرى دىنغا ئېتىقاد قىلىش ئەركىنلىكىدىن تىزىملىشىش بىلەن بولماقتا. بارىن يېزىسىدىكى بىر ئوچۇم بۆلگۈنچىلەرنىڭ بۇ خىل ئەكسىيەتچىل شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويۇشىدا، ئۇلارنىڭ جەنابى غەرىزى ئۆز - ئۆزىدىن روشەنكى، ئۇلار بىر قىسىم ئاممىنىڭ دىنىي ئېتىقاد جەھەتتىكى ئىختىلاپىنى يادلىنىپ، «ئىسلامىيەتنى گۈللەندۈرۈش» شوئارى ئاستىدا، دىنىي ئەسەبىيلىكنى قوزغاپ، «بۇرۇن ماركسىزم - لېنىنىزىم دىنىنى باسقان، ئەمدى دىن ماركسىزم - لېنىنىزىمىنى بېسىپ چۈشۈشى كېرەك» دېگەن داۋراڭدا دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى ئامما

بىلەن پارتىيەنىڭ مۇناسىۋىتىگە بۆلگۈنچىلىك سېلىپ، پارتىيىگە، سوتسىيالىزمغا قارشى تۇرۇش، خەلق ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇش، ۋەتەننى پارچىلاشتەك جىنايى مەقسىدىگە يېتىش خام خىيالىدا بولغان، خالاس. بىز بۇ بىر ئوچۇم بۆلگۈنچىلەرنىڭ سۇيىقەستىنى تولۇق سېلىپ، ھەر ۋاقىت ھۇشيارلىقىمىزنى ئۆستۈرۈپ، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىپ، بىر ئوچۇم بۆلگۈنچىلەرگە قارشى قەتئىي كۈرەش قىلىپ، شەنجاڭنىڭ تىنىچ - ئىتتىپاقلىقتىن ئىبارەت چوڭ ياخشى ۋەزىيىتىنى مۇستەھكەملەش ۋە راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشىمىز لازىم.

تەرجىمە قىلغۇچى: روزى تۇردى

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ
قەرەللىك ژۇرناللارنى تىزىملاش نومۇرى: 703
